

TEISIPÄEV, 10. MÄRTS 2009

ISTUNGI JUHATAJA: Mechtild ROTHE

Asepresident

1. Istungjärgu avamine

Juhataja. – Kuulutan Euroopa Parlamendi 2009.–2010. aasta istungjärgu avatuks.

2. Istungi algus

(Istung algas kell 9.05)

3. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutamine (esitatud resolutsiooni ettepanekute tutvustamine) (vt protokoll)

4. Otsus kiirmenetluse kohta

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletus kiirmenetluse kasutamise kohta, võtmaks vastu nõukogu määrus, millega kehtestatakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava.

Philippe Morillon, kalanduskomisjoni esimees. – (FR) Proua juhataja, daamid ja härrad, kiirmenetluse kohaldamise taotluse, mis meile täna hommikul esitati vastavalt kodukorra artiklile 134, esitas nõukogu meile eelmisel nädalal ja see on seotud, nagu te ütlesite, ettepanekuga võtta vastu nõukogu määrus, millega kehtestatakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava.

Kõnealuse ettepaneku eesmärk on rakendada uut varude taastamise kava, nagu soovitas nimetatud piirkondade puhul oma kohtumisel eelmise aasta novembris Rahvusvaheline Atlandi Tuunikaitse Komisjon.

Nagu rõhutas nõukogu oma taotluses kohaldada kiirmenetlust, peab see määrus jõustuma enne peamise püügihooaja algust 15. aprillil, mis tähendab, et selle parlamendi kohustuslik konsulteerimine tuleb läbi viia sellel täiskogu istungil, et sillutada teed poliitilisele kokkuleppele nõukogus eelolevail nädalail.

Pidades silmas seda ja asjaolu, et Euroopa Liit peab täitma oma rahvusvahelisi kohustusi ja andma oma panuse üliolulistesse jõupingutustesse tegeleda terava kriisiga hariliku tuuni varudes, on Euroopa Parlamendi kalanduskomisjon kõnealuse kiirmenetluse taotluse ühehäälselt heaks kiitnud. Seepärast julgustan ma teid seda heakskiitu täna hommikul hääletusel kinnitama.

(Parlament kiitis kiirmenetluse heaks)

*

* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Proua juhataja, vaid üks lühike mõte käesoleva nädala tegevuskava kohta. Kolmapäev, 11. märts on Euroopa terrorismiohvrite päev. Selle päeva pakkus esmalt välja parlament hääletusel, mis toimus 11. märtsil 2004. aastal. Sel ajal toimus meil arutelu vabaduse, turvalisuse ja õiguse valdkonna hindamise üle. See oli Madridi traagiliste rünnakute päev. Algselt kavandati see 11. septembriks, kuid arvestades sellel päeval toimunud tragöödiat, hääletas parlament selle poolt, et seda tähistataks 11. märtsil.

Mitu päeva hiljem, 25. märtsil, kui mu mälu mind ei peta, kiitis Euroopa Ülemkogu selle päeva kui Euroopa terrorismiohvrite päeva heaks. Ometi praegu – meil on homme, 11. märtsil täiskogu istung – näen ma, et päevakavas ei ole isegi mingisugust mälestamist. Ma tahaksin teada, kas midagi sellist on selle nädala osaistungjärele kavandatud.

Juhataja. – Härra Ribeiro e Castro, minu arusaama kohaselt teeb president homme täiskogu istungil avalduse seoses päevaga, millele te viitate, ja eriliste tingimustega. Nii et sellel on oma roll.

5. Mootorsõidukite üldise ohutusega seotud tüübikinnituse nõuded (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on härra Schwabi raport siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni nimel, mis käsitleb ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus mootorsõidukite üldise ohutusega seotud tüübikinnituse nõuete kohta [KOM(2008)0316 - C6-0210/2008 - 2008/0100(COD)].

Andreas Schwab, raportöör. – (DE) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad, ma tahaksin alustada – ja mitte formaalsuste pärast, vaid ajendatuna oma tõelistest tunnetest – siira tänuavaldusega volinik Verheugenile, komisjonile, komisjoni töötajatele, eesistujariigile Tšehhile, kelle esindaja ei saa kahjuks täna meiega olla, ja parlamendikomisjoni liikmetele positiivse ja konstruktiivse töö eest seoses kõnealuse toimikuga.

Kui uurida, kui keskkonnasõbralikke meetmeid seoses autodega saavutada võib, üllatab vahel see, kui palju aega teiste meetmete uurimisele kulutatakse. Arvan, et me oleme parlamendi, Euroopa organina, astunud koos edasi olulise sammu, mis ei ole seni suutnud oma olulisust laiale avalikkusele või poliitilises arutelus näidata.

Määrus, mida me täna käsitleme, on keskkonnasõbralik, kuna CO₂ paketi osana kujutab see endast Euroopa poliitika olulist panust mootorsõidukitest lähtuva CO₂ heitme vähendamisse. Kuid samal ajal – ja ma kutsuksin seda targaks keskkonnapoliitikaks – aitab määrus ka tarbijatel – sõidukijuhtidel – maksta vähem, tegutsedes samal ajal keskkonnasõbralikult, kuna toob kaasa märkimisväärse säästu mitte ainult CO₂, vaid ka bensiini ja diislikütuse tarbimisest rääkides. Lisaks sellele – ja ka see on üks oluline punkt, mis oli parlamendile ja selle liikmetele eriti oluline – toob määrus kaasa ka Euroopa teede ohutuse paranemise ja mitte üksnes seoses kaubaveokitega, vaid ka seoses sõiduautodega.

Ma ei kavatse määruse üksikuid punkte pealkirjade kaupa läbi võtta, küll aga arvan ma, et esineb mõningaid olulisi poliitilisi signaale, mida me praegu käsitlema peaksime.

Esimene punkt on see, et mootorsõidukite rehvirõhu seiresüsteemi kasutuselevõtuga toome me kaasa olukorra, kus tänu paremale rehvirõhule, rehvide paremate sõiduomaduste kaudu, mida tööstusharu on võimeline realiseerima, tarbivad Euroopa sõidukijuhid kuni 5% vähem kütust, ilma et kulud järsult kasvaksid. Rehvirõhu seiresüsteem, mis on juba turul, maksab umbes 100 eurot, vahel märkimisväärselt vähem, ja sellest tulenev kulude sääst tarbijale on sellest märkimisväärselt suurem.

Teine punkt, mis minu meelest eriliselt tähelepanu väärib, on asjaolu, et meil on õnnestunud saavutada sõidukite kohustuslik varustamine stabiilsussüsteemidega, mida tuntakse kui ESP-süsteemi, juba 2011. aastaks ja et me ei teinud seda Euroopa mootorsõidukitööstuse tahte vastaselt, vaid selle selgesõnalisel osalusel ja toetusel, kuna see toob kaasa ohutuse märkimisväärse paranemise Euroopa teedel. Asjaolu tõttu, et asjaomased tehnilised kirjeldused ei olnud piisavalt valmis, ei suutnud me kahjuks tagada aastaks 2018 eelkõige kaubaveokite kohustuslikku varustamist hädapidurdussüsteemide ja sõidurajalt kõrvalekaljumise hoiatussüsteemidega – ma vabandan nende mõnevõrra tehniliste terminite pärast, mis üldiselt selleteemalisel avalikul arutelul välja ei tule. See meede toob kaasa Euroopa teede, eriti meie endi kiirteede ohutuse märkimisväärse paranemise. Võin öelda vaid seda, et see võib vähendada surmajuhtumite ja vigastuste arvu ligikaudu 35 000 võrra.

Lõpetuseks – ja selles küsimuses esineb ikka veel eriarvamusi – oleme me toonud selle määruse kaudu kaasa ka olukorra, kus rehvid tekitavad märkimisväärselt vähem müra. Sellega kaasnevad mõningad kulud, see on tõsi, ja seepärast arvasime me, et eriti oluline on lisada määrusesse tekst, milles sätestatakse, et maanteeliikluse müraheitme vähendamine ei saa oleneda üksnes rehvitootjatest ja kaudselt tarbijatest, vaid see on ka liikmesriikide kohustus seoses teekatetega, mida nad toodavad, ja ma olen äärmiselt tänulik, et nõukogu selle sätte lõpuks vastu võttis.

Ma tänan teid koostöö eest ja jään ootama huvitavat arutelu.

Günter Verheugen, komisjoni asepresident. – (DE) Proua juhataja, Härra liikmed, ka mina tahaksin alustada tänuavaldusega, seekord raportöörile härra Schwabile ja sinse täiskogu liikmetele, kes osalesid ettevalmistustöös, tõeliselt konstruktiivse ja pühendunud koostöö eest, mis teeb esimesel lugemisel üksmeele võimalikuks.

See, millega me siin tegelikult tegeleme, paistab olevat üks väga tehniline määrus, ent ometi on see laialdase ja kaugeleulatuva poliitilise tähtsusega määrus. See, mida me täna vastu võtta püüame, kujutab endast teetähist seoses maanteeohutuse parandamisega. Kõnealune määrus muudab Euroopa ohutumaks. See on teetähist seoses Euroopa sõidukite keskkonnasõbralikkusega, kuna keskkonnasõbralikkus on muidugi midagi sellist,

mida ei saavutata üksnes kütusesäästlike mootorite tootmise teel – autod pakuvad kütuse säästmiseks ja saaste vähendamiseks täiesti erinevaid võimalusi. Lõppude lõpuks moodustab kõnealune määrus ka olulise osa meie parema õigusloome poliitikast, kuna toob kaasa kogu regulatiivse keskkonna tõeliselt radikaalse lihtsustamise.

Lubage mul alustada ohutusaspektiga, mis oli kõnealuse projekti olulisim element. Maanteeohutus Euroopas on ikka veel küsimus, mis nõuab meie tõsist tähelepanu ja mis suurt muret tekitab. Eeskirjad, mida me siin sätestame ja mida kohaldatakse tõenäoliselt Euroopa autode suhtes alates 2011. aastast, toovad kaasa surmajuhtumite ja raskete vigastuste vähenemise Euroopa teedel 35 000 võrra aastas. Sõiduautode ja eelkõige tarbesõidukite elektroonilise stabiilsuskontrolli programmide kasutuselevõtt võib päästa peaaegu 3 000 elu aastas ja hoida ära rasked vigastused 25 000 inimesel. Lõpuks on tegemist ohutusseadmega, mida eriti kaubaveokite puhul, mis satuvad sageli rasketesse avariidesse, on seni vaid harva kasutatud. Üldine majanduslik kasu kaalub tootjate kulud kaugelt üles.

See meetmepakett mängib märkimisväärset rolli sõiduautode ja väikeste tarbesõidukite CO₂ heitme vähendamist käsitleva ühenduse strateegia rakendamisel. Sellega tehakse kohustuslikuks väikese veeretakistusjõuga rehvid ja nõutakse rehvirõhu seiresüsteemide ja käiguvahetuse näidikute paigaldamist. Kõnealused meetmed vähendavad keskmisi süsinikdioksiidi heitkoguseid 6–7 grammi CO₂ võrra kilomeetri kohta. Seega on see tõesti väga märkimisväärne panus. Veelgi enam, ma ei taha jätta kasutamata võimalust rõhutada, et kõnealune ettepanek toob kaasa teedelt lähtuva müraheitme märkimisväärse vähendamise, kuna rehvide mürataseme vähendamine toob kaasa selle olukorra märkimisväärse paranemise.

Lubage mul siinkohal rõhutada veel kord, et me suudame saavutada jätkusuutliku liikuvuse Euroopas juhul, kui me kaasame ühtse lähenemisviisi osana kõigi siin osalevate tegurite potentsiaali, mis tähendab sõidukit ennast – mis on see, mida me täna arutame –, kuid me peame arutama ka transpordi infrastruktuuri ja asjaomaste inimeste sõidustiili. Mul on väga hea meel, et Euroopa Parlament seda just niimoodi näeb.

Mis puudutab õigusaktide lihtsustamist, siis see määrus toob kaasa regulatiivse keskkonna muljetavaldava lihtsustamise. See üks määrus tühistab 50 kehtivat direktiivi ja asendab need võimaluse korral rahvusvaheliste eeskirjadega. Väiksemad halduskulud, parem läbipaistvus ja suurem rahvusvaheline ühtlustamine tähendavad tööstusharu jaoks märkimisväärset kokkuhoidu ja aitavad tugevdada selle konkurentsivõimet. Samal ajal saavad liikmesriigid kasu väiksematest kulutustest haldusele.

Seoses autodega on vaevalt võimalik märkimata jätta asjaolu, et Euroopa mootorsõidukitööstus on praegu väga raskes kriisis, aastakümnete raskeimas kriisis. Seetõttu on loomulik küsida, kas praegu on tehniliste määruste rakendamiseks õige aeg. Lubage mul vastata küllalt selgelt, kui ütlen, et see, mida me siin täna vastu võtta püüame, on üks CARS 21 protsessi tulemustest, kus me tegime intensiivset koostööd tootjate, liikmesriikide ja kodanikuühiskonnaga selle nimel, kuidas Euroopa mootorsõidukitööstus tulevikus välja näeb ja millisena me Euroopa tulevikuautot ette näeme. Ma tahaksin jõuliselt rõhutada, et isegi käesolevas kriisis – ja tegelikult eriti käesolevas kriisis – ei tohi Euroopa tootjad end lödvaks lasta, kui tegemist on selliste autode väljatöötamise ja turuleviimisega, mis vastavad 21. sajandi alguse nõuetele, ja need nõuded on üsna selged. Tarbijad tahavad sõidukeid, mis tarbivad vähem kütust, on keskkonnasõbralikumad ja ohutumad.

CARS 21 tulemusel kujunenud nägemus Euroopa tulevikuautost ja kõikide osalejate ühine kurss, kui tegemist oli tööstusharu tulevikuga, on täpselt see: me tahame, et Euroopa saadaks rahvusvahelise konkurentsiga silmitsi seisma mitte üksnes kvalitatiivselt parimaid autosid, vaid ka selliseid, mis kõige vähem kütust tarbivad, on kõige keskkonnasõbralikumad ja ohutumad, ja ma olen täiesti veendunud, et selliste toodetega säilitab Euroopa rahvusvahelisel sõidukiturul juhtiva koha. Suur tänu teile.

Jorgo Chatzimarkakis, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamuse koostaja. – (DE) Proua juhataja, volinik, tahaksin esmalt õnnitleda härra Schwabi kompromissettepaneku puhul, mille ta on koostöös nõukoguga koostanud. Kõiki küsimusi küll ei käsitletud, kuid nii see kompromissettepanekute puhul on.

Sõidukite kohustuslike ohutussüsteemide kehtestamine on midagi, mida ma eriti tervitan. Sellise uue ohutustehnoloogia nagu ESP-süsteem kohustuslik kasutuselevõtt tähendab seda, et tulevikus saavad lisaks kõrgema klassi autode ostjatele ka kaubaveokite juhid kasu kõrgematest maanteeohutusstandarditest. Seda tehes anname me Euroopa ohutusse üliolulise panuse. See peab tingimata kehtima ka rehvide ohutuse suhtes.

On õige liigitada selgelt rehvide märghaardumine ja seega ka nende ohutus olulisemaks kui veeretakistusjõud, mis aitab vähendada CO₂ heitmeid. Olenevalt sõidutingimustest ja kiirusest moodustab rehvide veeretakistusjõud 20–30% kütusekulust. Seepärast on selge, et arvestades käimasolevat keskkonnavalast arutelu ja selleks, et bensiinikulusid vähendada, tuleb saavutada vähendamine. Siiski on vaja mõista, et ilma

veeretakistusjõuta, mis tekib rehvide deformatsiooni ja nende elastsusomaduste kaudu, oleks ohutu ja mugav sõidukijuhtimine võimatu. Seepärast peame me ohutust siin ka teises valguses nägema. Rehvitootjate uued arengud näitavad, et nii ohutuse kui ka veeretakistusjõu kooseksisteerimine on võimalik. Niimoodi anname me Euroopa mootorsõidukitööstusele võimaluse võtta ja säilitada juhtiv koht maailmas.

Kompromissettepanekud, mida me homme hääletame, saadavad selge signaali eemale CO₂ hüsteeriast ja suunaga suurema maanteeohutuse poole.

Malcolm Harbour, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – Proua juhataja, tahaksin oma fraktsiooni nimel tänada kolleeg Andreas Schwabi väga keerulise toimiku väga oskusliku käsitlemise eest. Me peaksime ehk nõukogu esindaja puudumisel ütleva, et läbirääkimised on olnud rasked ja õiglased ja meil on väga hea tulemus.

Ma tahaksin käsitleda mitmeid mõtteid, mis põhinevad sellel, mida volinik ütles. Mul on olnud privileeg osaleda algusest peale algatuses CARS 21 ja praegu näeme me selle ühtse lähenemisviisi mõju. See on oluline terminoloogia ja klassikaline näide selle kohta, kuidas mitmed erinevad sätted on toodud kokku ühte reguleeriva raamistiku käimasolevasse kaasajastamisse, mis mõjutab mootorsõidukeid, kuid mida ka tööstusharu ootab.

Me koostasime algatuses CARS 21 tegevuskava seoses keskkonna- ja ohutusalaste väljakutsetega, millele vastu astumist me tööstusharult ootasime, ja ülioluline on siin anda neile stabiilsus ja teadmised, et nad saaksid oma uusi tooteid nõudlikest tähtaegadest ja eesmärkidest hoolimata mõistlikult ja järjestikuselt kavandada ja konstrueerida. Me ei taha nendest väljakutset pakkuvatest eesmärkidest tagasi tõmbuda, vaid tahame neile selle stabiilsuse anda. Nagu rõhutas Günter Verheugen, on praeguses nõudluse puudumisest põhjustatud kohutavas olukorras selline regulatiivne stabiilsus ülioluline.

Tahaksin rõhutada kahte mõtet. Esiteks, kokkulepe võtta niipea kui võimalik kasutusele elektroonilised stabiilsuskontrolli süsteemid on suur panus ohutusse ja ma tervitan seda väga. Need meie hulgast, kellel on olnud võimalus neid süsteeme testida, mõistavad nende tõhusust. Teiseks tahan ma rõhutada küsimusi, mis on seotud rahvusvahelise raamistiku, ELi direktiivide kehtetuks tunnistamise ja nende direktiivide lisamisega riigisisestesse õigusaktidesse. Mul on selle üle hea meel, aga ma arvan, volinik, et praegu on olulisem kui kunagi varem, et protsess muutuks läbipaistvamaks seoses komisjoni kursiga nende direktiivide üle läbirääkimiste pidamisel, mida koostatakse parajasti mõnes teises asutuses, ÜRO asutuses ja mitte siinsel täiskogul.

Gary Titley, *fraktsiooni PSE nimel*. – Proua juhataja, lubage mul alustada härra Schwabi õnnitlemisega tema raporti puhul ja tema tänamisega äärmiselt koostööalt lähenemisviisi eest kogu küsimusele.

Eelmise neljapäeva õhtul sattus meie kolleeg Linda McAvan väga raskesse autoõnnetusse. Tema auto hävines, kuid tema pääses suhteliselt vigastusteta. See oli sellepärast, et autol, mida ta juhtis, olid kõige kaasaegsemad ohutusseadmed ja see võimaldas tal rasketest vigastustest pääseda. See on kontekst, kus me kõnealust raportit arutame. Maanteeohutus päästab elusid, nagu selgitas volinik Verheugen, ja on väga oluline paljude perekondade heaolu jaoks Euroopa Liidus. Me ei tohiks seda isegi sellel väga raskel ajal silmist kaotada.

Seepärast otsustasin ma kindlalt võidelda vastu nendele inimestele siinses parlamendis ja nõukogus, kes kõnealust komisjoni ettepanekut nõrgestada tahtsid. Ma usun, et algne komisjoni ettepanek on väga hea ja me oleme otsustanud kindlalt muudatuste vastu seista.

Kõnealuses ettepanekus oli küll üks peamine nõrk koht, mis seisnes selles, et puudus säte selliste rehvide asendamise kohta, mis pärast rakendamise kuupäeva uutele nõuetele ei vasta. Ma usun, et see on suur viga. Seepärast tegingi parlamendikomisjonile muudatusettepaneku, milles sätestatakse, et rehvid, mis pärast rakendamiskuupäeva standarditele ei vastanud, tuleks pärast 12 kuu möödumist asendada, ja parlamendikomisjon oli sellega nõus.

Autotööstuse praeguses olukorras, arvestades, et autosid ei müüda, oli meie nõukoguga peetud arutus siiski üsna selge, et tegelikult on 12 kuud ehk ebareaalne ja et me peame võtma arvesse täiesti heas korras ja rikkumata rehvide kõrvaldamise raskeid tagajärgi keskkonnale. Seepärast olime valmis kolmepoolsetel kõnelustel kiitma heaks, et rehvid, mis ei vasta nõuetele, tuleb 30 kuu jooksul alates rakendamiskuupäevast asendada. Kuid tänu härra Schwabi sekkumisele – kui komisjon seda usub, võiks kuupäev olla varasem, kui see, mis on komitoloogilises menetluses sätestatud. See oli oluline õigusakti tugevdamise valdkond.

Ma juhiksin tähelepanu ka olulistele keskkonnavalastele meetmetele – eelkõige rehvirõhu seiresüsteemidele –, mis lisaks CO₂ kokkuhoiule muudavad autod ohutumaks, sest pooltühjad kummid on paljude avariide põhjuseks. Me oleme vähendanud selles ettepanekus veeretakistusjõudu ja lisanud ettepanekusse käiguvahetuse

näidikud, mida algses ettepanekus ei olnud. Lisaks sellele, et see toob kasu keskkonnale, säästab see ka mootorsõidukite kasutajate raha – sularaha inimeste taskus on see, mis on praegusel ajal väga oluline.

Ohutuse tähtsus on väga hästi selgeks tehtud. Nagu ütlen, on rehvirõhu seiresüsteemid väga olulised, sest õnnetuste põhjuseks on pooltühjad kummid – Ühendkuningriik on minu suureks häbiks pooltühjade kummide poolest üks kõige suuremaid süüdlasi. Sõidurajalt kõrvalekaldumise hoiatussüsteemid ja elektrooniline stabiilsuskontroll on samuti olulised. Ma õnnitlen härra Schwabi aastaga eeltoodu rakendamise esiletoomise eest, sest nendest on ohutuse mõttes suur kasu.

Nagu on rõhutanud härra Harbour ja volinik, on lihtsustamine kõnealuse ettepaneku üks osa ja see on väga oluline.

Lõpetuseks juhiksin tähelepanu sellele, mida me oleme ära teinud seoses nõudmisega, et maanteetehnistustes müra vähendamisele rohkem rõhku pandaks. Seda seetõttu, et maanteeliikluse müra põhjustab stressi ja stress põhjustab tervisehäireid ning isegi surmajuhtumeid, ja seepärast on oluline nimetatud küsimusega tegelda.

Olle Schmidt, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (SV) Proua juhataja, volinik, tegemist on konstruktiivse raportiga, millel on selged keskkonna- ja ohutusalased eesmärgid. Parlamendikomisjon väljendas end müra ja tervise suhtes selgelt. 210 miljonit eurooplast puutuvad praegusel ajal kokku liiklusrumoriga, mis kujutab Maailma Terviseorganisatsiooni kohaselt otsest ohtu tervisele. Rehvimüra küsimusega tegelemine ei ole ainus viis, kuidas liiklusrumori vähendada, vaid parimaid tulemusi on võimalik saavutada meetmete kombinatsiooni abil, mille hulgas kujutab endast olulist osa rehvidest lähtuva rumoriga tegelemine.

Mõned inimesed, võib-olla isegi mõned siinsel täiskogul, ütlevad, et müraheitmed ja rehvide ohutusomadused on omavahel vastuolus. Üheski läbiviidud üksikasjalikus ja sõltumatus uuringus ei ole selle kohta mingeid tõendeid. Seepärast olen ma pettunud, et kompromissettepanekus ei kajastu see, mille poolt me parlamendikomisjonis hääletasime. 90% veokite rehvidest vastavad juba praegu kompromissettepanekus sisalduvatele müratasemetele. See ei ole kahjuks see, mida me suureks ambitsiooniks kutsuksime.

Seán Ó Neachtain, *fraktsiooni UEN nimel.* – (GA) Proua juhataja, tahaksin väljendada heameelt kõnealuse raporti üle ja õnnitleda härra Schwabi selle väljatöötamise eest.

Me peame tervitama kõike, mis maanteed ohutumaks muudab. Loomulikult on selle olulisim aspekt sõiduk ise ja ka tagamine, et sõidukid vastavad ohutumale standardile.

Nagu volinik ütles, kujutab see endast enam kui 50 teise eeskirja liitmist või ühendamist. Ma tervitan seda lihtsustamist, sest kogu Euroopas peavad toodetavad sõidukid olema kõrgeima standardi sõidukid ja sõidukitootjail tuleb vastutada selle standardi saavutamise eest – mitte üksnes seoses autorehvidega, vaid ka seoses teiste täna hommikul siin mainitud aspektidega, nagu elektrooniline kontroll ja teised kaasaegsed detailid, mis tagavad, et autod ja muud sõidukid, mille me teedale viime, on parima standardiga sõidukid.

Heide Rühle, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Proua juhataja, ka mina tahaksin tänada raportööri ja variraportööri ja eelkõige härra Titleyt ja komisjoni selle kaaluka raporti eest.

Teisalt on mu tänusõnad eesistujariigile Tšehhile mõneti ambivalentsed. Pean ütleva, et kolmepoolsetel kõnelustel avaldas meile suurt survet nõukogu ja see, et nõukogu vähe ambitsioonikust üles näitas. Tegelikult üsna vastupidi, nõukogu hoiatas meid ette liiga suurte nõudmiste püstitamise eest, et tootjaid neil rasketel majanduskriisi aegadel mitte ohtu seada. Ma näen seda täiesti teistmoodi ja arvan, et ka enamuse siinsel täiskogul arvab nii – eelkõige neil majanduskriisi aegadel –, et me vajame selgeid standardeid, et Euroopa tööstust motiveerida ja, arvestades stiimuleid, püstitada kõrged standardid ja töötada mudelid välja tuleviku, mitte praeguse olukorra jaoks. Energiatõhusus ja CO₂ heitmed mängivad selles selgelt väga olulist rolli.

Selgelt on oluline ka ohutuse küsimus, samal ajal kui müra vähendamise küsimust, mida käesoleval arutelul lühidalt käsitleti, ei tohi samuti tähelepanuta jätta, kuna üha rohkem inimesi jääb müra tõttu haigeks ning sellega kaasnevad ühiskonnale suured kulud. Sellel põhjusel on samuti oluline, et kõnealune määrus oleks asjaomaste standarditega kooskõlas.

Üldiselt oleme saavutanud hea kompromissi. Esimesel lugemisel me kokkulepet ei allkirjastanud, sest suhtusime kriitiliselt menetluse ja ka eesistujariigi Tšehhi avaldatavasse survesse, kuid me võime selle kompromissettepanekuga leppida ja meie kui fraktsioon hääletame selle poolt.

Jim Allister (NI). – Proua juhataja, ööpäevaga on minu valimisringkonnas Põhja-Iirimaa toimunud veel üks terroristlik mõrv. Lubage mul enne käsitletava teema juurde pöördumist avaldada kaastunnet selle politseiametnikust valija perekonnale, kelle IRA nii jõhkralt tappis, ja see täiendav jõhker terrorismiakt hukka mõista.

Seoses täiskogu ees oleva küsimusega peaksin ütleva, et mulle tehakse minu valimisringkonnas harva lobitööd mõne ELi õigusakti kasuks ja arvan, et peaksin ütleva, et veelgi harvematel juhtudel õnnestub mind veenda. Sel korral oli mul siiski hea meel, et mind veendi, sest kõnealune ettepanek sisaldab sätteid, mis parandavad maanteeohutust ja aitavad rõõmuga äriühingut Põhja-Iirimaa, kellel on arenenud tehnoloogia ja kes toodab rehvirõhu seiresüsteeme. Seega on ettepanek, millega sõidukite varustamine selliste süsteemidega kohustuslikuks tehakse, hea nii maanteeohutuse kui töökohtade jaoks minu valimisringkonnas.

Laastava maanteeurmajuhumite tasemega kogu ELis tuleb tervitada meetmeid, mis meie autod ja seega ka maanteed ohutuks muudavad. See on eelkõige valdkond, kus regulatsioonil on mängida kindel roll. See peaks olema mõistlik, ratsionaalne ja vajalik regulatsioon, mitte lihtsalt regulatsioon reguleerimise pärast. Siiski käesoleval juhul arvan ma, et kõnealune raport on õiges tasakaalus ja ma õnnitlen raportööri tema raporti puhul.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Proua juhataja, daamid ja härrad, ma hindan suurt professionaalsust, mida näitas üles härra Schwab komisjoni määruse eelnõu muutmisel, et lisada meetmed, mis suurendavad Euroopa autotööstuse konkurentsivõimet, võimaldades samal ajal liikmesriikidel jälgida tõhusalt turupoolset kinnipidamist mootorsõidukite tüübikinnitusnõuetest. Näiteks rehvirõhkude kontrollimisega saame me vähendada kütuse tarbimist ja seega ka heitkoguseid ning kaasaegsete elektrooniliste juhtimissüsteemide kasutuselevõttuga 2011. aastal saavutatakse üks aasta varem liiklusõnnetuste arvu vähenemine Euroopa teedel. Müra vähendamine on veel üks hüve ja selline, mis on seotud nii rehvide kui ka tee-ehitusega. Kõnealuse määrusega vähendatakse halduskoormust ja lihtsustatakse õigusnorme vastavalt ÜRO kokkuleppele sõidukite suhtes kehtivate nõuete ühtlustamise kohta. Kõnealune määrus on suurepärase näide integreeritud õigusaktidest ja mul on hea meel, et eesistujariik Tšehhi oli selleks hästi valmistunud ja et seepärast saavutatakse parlamendi, härra Schwabi ja nõukogu vaheline kokkulepe esimesel lugemisel.

Wolfgang Bulfon (PSE). – (DE) Proua juhataja, saavutatud on raske kompromiss ja ma olen arvamisel, et härra Schwab on siin koostanud meistriteose; seega nüüdsest peale pöördu ma tema poole kui Suurmeister Schwabi poole.

Et suurendada autojuhtide ohutust Euroopa teedel, on eelkõige teretulnud ESP mitteblokeeruva pidurisüsteemi varajane kasutuselevõtt. Lisaks on asjaolu, et rehvide märghaardumise piirväärtusi tulevikus jälle parandatakse, miski, mida tuleks vaadelda kui positiivset arengut, nagu ka asjaolu, et rehvirõhu seiresüsteeme, sõidurajalt kõrvalekaldumise hoiatussüsteeme ja kõrgetasemelisi hädapidurdussüsteeme tuleks teiste sõidukikategooriate puhul arvesse võtta.

Ma tahaksin siiski kritiseerida asjaolu, et tootjad on läinud edasi kaubaveokite kõrgemate rehvimüra tasemetega ning samuti ei kiida ma heaks suutmatust võtta enne kavandatud aega kasutusele muid ohutusmeetmeid kui EPS.

Lisaks tahaksin ma rõhutada, et nõukoguga saavutatud kompromissettepanekusse ei lisatud jõudlusnõuete täpseid kirjeldusi seoses talverehvide võimega sõiduk liikuma panna või liikumises hoida. Ma isiklikult pean arusaamatuks, et ei esitatud mingit kirjeldust vajaliku sõiduomaduste kohta näiteks mustal jään või poris.

C1, C2 ja C3 klassi rehve, mis ei vasta I lisas sätestatud kõnealuse määruse sätetele, on nüüd, vastavalt kompromissettepanekule üleminekuperioodi kohta, lubatud müüa veel 30 kuu jooksul. Parlament oli kavandanud selleks 12 kuu pikkuse üleminekuperioodi, mis oleks olnud see, mis oli vajalik.

Lõpetuseks tahaksin teile kõigile tuletada veel kord meelde suurimat valmistajakiirust 180 km/h, kuna ma usun, et see on väga mõistlik meede.

Toine Manders (ALDE). – (NL) Proua juhataja, tahaksin tänada härra Schwabi pühendumuse eest, kuna ta jäeti kolmepoolsetel kõnelustel lihtsalt seljaga vastu seina. Kui mina Euroopa õigust õppisin, olid kaasotsustusõigused ilmselgelt praegustest küllaltki erinevad.

Esimese lugemise kokkulepe, mis praegu meie ees on ja mille üle neli parlamendiliiget –kaasa arvatud mina kui variraportöör – läbirääkimisi pidasid, erineb märgatavalt parlamendi poolt vastuvõetud tekstist. See erineb komisjoni ettepanekust – majanduskriisi väärkasutati selleks, et esitada üks õudne ettepanek. Tõepoolest, kõik kaebavad, et selles puudub sisu, ent ometi on näha, et see võetakse vastu.

Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni arvates õõnestatakse demokraatiat ja parlamendi rolli. Pealegi, kui parlamendi poolt esimesel lugemisel vastu võetud teksti kolmepoolsetesse läbirääkimistesse ei kaasata, on vaja teist lugemist, kuna asi käib nii. Me arvame ka, et kui liikmed nõustuvad mingi tekstiga kolmepoolsetel läbirääkimistel ja terve täiskogu teeb lihtsalt seda järgi, on see halb märk.

Fraktsioon ALDE hääletab selle ettepaneku vastu põhimõttelistel põhjustel. See toimub peamiselt menetluslikel põhjustel ja mitte sellepärast, et me ettepaneku sisu viletsaks peame, kuigi seal on parendusteks palju ruumi.

Avril Doyle (PPE-DE). – Proua juhataja, ma tahaksin tõstatada teemaga seotud küsimuse. Komisjon teab, et kolm F-gaasi kuuluvad kuue peamise kasvuhoonegaasi hulka. Ma olin raportöör direktiivile liikuvate kliimaseadmete kohta seoses nende gaaside kasutamiseiga liikuvates kliimaseadmetes.

Ilmneb, et kõnealuse õigusakti ja tüübikinnitust käsitleva õigusakti vahel, mis oli direktiivi rakendamiseks valitud vahend, on seaduselüngad. Mind on mõne viimase aasta jooksul tehtud valvsaks autotootjate plaanide suhtes vältida teatavate osade tüübikinnituse kohaldamise teel üldse igasugust jahutusaine muutmist 2011. aastal ja pärast seda. See tähendaks, et R1 34a keelustamise tähtaeg oleks nüüd pigem 2017 kui 2011. Seega ei teki enam tonne CO₂-ekvivalendile ümberarvutatud heitkoguseid.

Lõpuks vastutavad riiklikud tüübikinnitusasutused liikuvaid kliimaseadmeid käsitleva direktiivi rakendamise eest. Näiteks VCA, kes on Ühendkuningriigi tüübikinnitusasutus, on hiljuti teatanud, et pärast 2011. aasta jaanuari kiidab ta heaks uut tüüpi sõidukid, mis on varustatud olemasolevate liikuvate kliimaseadmetega – mis on juba vastavalt määruse (EÜ) nr 706/2007 standarditele heaks kiidetud –, mis sisaldavad F-gaase, mille globaalset soojenemist põhjustav potentsiaal (GWP) on suurem kui 150. Selle tagajärjel on meil tõendeid selle kohta, et autotootjad viivitavad innovatiivse säästva tehnoloogia väljatöötamise ja sellesse investeerimisega või koguni lakkavad seda tegemast. Palun, kas volinik saaks seda kommenteerida?

Günter Verheugen, komisjoni asepresident. – – (DE) Proua juhataja, daamid ja härrad, siinkohal saan ma üksnes avaldada siirast tänu siinsel täiskogul igalt poolt ettepanekule avaldatud laialdase toetuse ees. Meil on loomulikult kompromissettepanek ja sellistel juhtudel on alati võimalusi tahta natuke rohkemat. Ma võin ka öelda, et mina isiklikult ja komisjon oleksime olnud valmis sammu edasi astuma. Meil on praegu see, mida me olime suutelised saavutama, ent ometi kujutab see endast suurt sammu edasi.

Tahaksin eelkõige rõhutada veelkord proua Rühle sõnu. Poliitilises mõttes on ülioluline, eriti selles olukorras, täiustada Euroopa sõidukeid valdkondades, mis on tulevikus üliolulised. Üks asi on üsna selge ja nimelt see, et paljunõudev kriis ei ole lihtsalt üldise majandusolukorra ja majandusliku ebakindluse tulemus, vaid see on seotud ka asjaoluga, et sõidukid, mida pakuvad Euroopa tootjad, ei ole ehk viimastel aastatel seoses kütusekulu, keskkonnasõbralikkuse ja ohutusega Euroopa turu nõuetele vastanud. Seepärast ongi väga oluline, et see nüüd kiiresti parandataks.

Palun lubage mul öelda midagi küsimuse kohta, mida mainis proua Doyle. Ma olen teadlik, et mitmes liikmesriigis esineb tüübikinnitusega seotud nõuete ebaõigest tõlgendamist – nagu te just üsna õigesti märkisite –, kuid see on ebaõige tõlgendamine, selline, mis ei ole kehtiva raamistikuga kooskõlas. Komisjon tagab, et antakse välja vajalikud selgitused ja et negatiivseid tagajärgi, mida te rõhutasite, proua Doyle, ei saabu.

Andreas Schwab, raportöör. – (DE) Proua juhataja, daamid ja härrad, mul on muidugi õnnitluste üle hea meel, kuid pean ütlema, et kolmepoolsetel läbirääkimistel oled sa täpselt nii tugev või kiire kui need, kellega sa tööd teed. Seepärast on mul rõõm jagada teie kõigiga au härra Bulfoni komplimendi eest.

Pean siiski ütlema, ja ma arvan, et see on äärmiselt oluline, et ma ei tundnud, et keegi oleks mulle survet avaldanud ega tundunud endal ka poliitilist survet. Ainus raskus, mis selles õigusloomega seotud ettepanekus oli – ja ma ei taha seda varjata, seda arutati ka veidi –, oli muidugi selle ambitsioonika õigusakti kujundamine nii, et me Euroopa Liidus töökohti kaitstes neid ei kaotaks. Seda tasakaalu ei olnud üksikutes punktides alati kerge saavutada, kuid ma usun, et lõpuks jõudsim me väga kindla kuldse keskteega lahenduseni, mis rahuldab kõigi huve.

Ometigi pean ma ütlema, et kõikide protsesside puhul, mida me oleme kolmepoolsetel läbirääkimistel viimaste nädalate või kuude jooksul lahendanud, kritiseeriti korduvalt seda, et asjad liikusid liiga kiiresti edasi. See on miski, mida me võiksime kindlasti parlamendi ametiaja alguses arutada ja mille juurde siis kogu ametiajaks jääda, kuid ametiaja lõpus, pärast kolme aastat osalemist sellistes menetlustes siin parlamendis – ajal, mil lahendatakse konkreetseid küsimusi – ei tohiks olla kriitikat selle kohta, et menetlused on

demokraatlikus mõttes ebakindlad. Ma tunnistan kriitikat, kuid arvan, et see küsimus on midagi sellist, mis tuleb kogu parlamendi ametiajaks kohe pärast valimisi lahendada.

Samuti on oluline, et kõnealune ettepanek asetataks tagasi edukalt vastu võetud härra Sacconi ettepaneku konteksti. Tema ettepanekus käsitleti mootorsõidukitest lähtuvate CO₂ heitmete vähendamist 130 grammile, kusjuures 10 grammi nähakse ette lisameetmete jaoks. Üks osa nendest lisameetmetest on nüüd reguleeritud. Ma ei jõua ära oodata, et näha, kuidas me käsitleme ülejäänud gramme, mille üle tuleb veel otsustada, ja milliseid ettepanekuid komisjon parlamendile otsustamiseks esitab.

Ma võiksin lisada, et kui käsitleti üleminekuaja küsimust, pidime leidma majanduslikult vaatenurgast sobiva kesktee. Me ei ole seda 30 kuu pikkust perioodi lõplikult sätestanud, vaid selle asemel peab komisjon viima läbi veel ühe mõju hindamise iga üksiku rehvitüübi kohta, mille alusel saame me siis otsustada, millise kuupäevani võib tähtaeg iga tüübi puhul kesta. Mina usun, et majanduslikult on kõige mõistlikum Euroopa Liidus seaduslikult toodetud rehvid ringlusest võimalikult ruttu kõrvaldada, kuid alles siis, kui turg pakub tõesti selleks sobivat potentsiaali. Tahaksin seepärast lõpetada veel kord siiraste tänusõnade avaldamisega kõigile, kes asjaga seotud olid.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, kell 12.00.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Tahaksin esiteks õnnitleda härra Schwabi tasakaalustatud raporti eest, mille ta on koostanud. Kõnealune raport vastab tööstusharu vajadustele, luues vähemalt 50 alusdirektiivi asendamise teel lihtsustatud, läbipaistva õigusakti, vähendades seeläbi halduskoormust. Seega aitame me konkurentsivõimelist autotööstust.

Meie kõigi jaoks on oluline muuta Euroopa teed ohutumaks ja vähendada surmajuhtumite ja raskete vigastuste arvu, juurutades standardseid seadmeid. ESP-süsteem peab saama kõigile kättesaadavaks ega tohi olla enam valikuline lisavõimalus. Selge on see, et me ei tohi unustada uue rehvirõhu seiresüsteemi mõju keskkonnale, mis on tingitud süsinikdioksiidiheite vähenemisest, mis süsteemiga kaasneb. Sellega kaasneb üldiselt ka müra ja helisaaste vähenemine. Uued tehnoloogiad võimaldavad meile ohutumaid, keskkonnasõbralikumaid autosid.

6. Saastuse kompleksne vältimine ja kontroll: tööstusheitmed, titaandioksiidi tööstus, orgaaniliste lahustite kasutamine, jäätmete põletamine, suured põletusrajatised (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on härra Krahmeri raport keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni nimel, mis käsitleb ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll) (uuesti sõnastatud) [KOM(2007)0844 - C6-0002/2008 - 2007/0286(COD)].

Holger Krahmer, raportöör. – (DE) Proua juhataja, volinikud, daamid ja härrad, varsti hääletame me tööstusheite vältimise direktiivi üle. Keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjon võttis suure häälteenamusega vastu mitmeid kompromissettepanekuid. Ma loodan, et me suudame seda kurssi hoida, kuna kõnealuste eeskirjadega ühtlustatakse kogu ELi tööstuskäitiste keskkonnanõudeid. Sellega parendatakse keskkonna kaitsmist, tagades samal ajal ausa konkurentsi.

Kompromissettepanekutes on kesksel kohal Euroopa turvavõrk. Selle kontseptsiooniga võetakse kasutusele ühenduse piirväärtused tööstuse põhjustatud saasteainete heitkoguste jaoks. Nende piirväärtustega määratletakse selged nõuded tööstusrajatistele loa andmiseks. Et luba saada, peavad nad olema paremad kui turvavõrgu spetsifikatsioon. See lähenemisviis annab piisavat tegutsemisruumi üksikute nõuete kehtestamiseks. See tähendab aga kindlasti lõppu võimalusele väärkasutada seda tegutsemise ja käitiste juhtimise manööverdamisruumi viletsate heitemääradega erandite kaudu. Turvavõrgu raames saavutame me selguse koos vajaliku paindlikkusega. Paindlike erandite järele, mida on võimalik erinevalt tõlgendada, ei ole mingit vajadust.

Kui ma selle ettepaneku tegin, süüdistati mind, et olen „roheline aktivist“. See – ja ma ütlen seda mõneti ettevaatlikult – on liialdus. Asi seisneb aastaid jõus olnud ELi eeskirjade rakendamise parendamises. Parim

saadaval olev tehnika – mis ongi Euroopa turvavõrgu eesmärk – oleks pidanud olema alates möödunud sügisest kõikides ELi tööstuslikes käitistes standard, ent see on ikka veel tegelikkusest kaugel. Parimat võimalikku tehnikat kasutatakse praegu mõistlikult kolmes liikmesriigis.

Lämmastik- ja vääveloksiidid on mõned tööstusliku keskkonnasaaste põhiküsimustest. Kui olemasolevaid tehnikaid järjepidevalt kasutatakse, on võimalik nende vähendamine 60–80%. Need on Euroopa Keskkonnaagentuuri arvandmed. Kõnealune tehnika ei ole ulme. See ei ole miski, mis on pärit laborist, see ei ole laborietapp, see on kättesaadav, taskukohane ja see toimib. Sellest hoolimata säästavad liikmesriigid vaeva, sest isegi saasteaineid tekitavad käitised saavad head raha. Mõni liikmesriik on lihtsalt jätnud aastaid tähelepanuta vajaduse oma käitiste kaasajastamise investeerida. See moonutab konkurentsi ja kahjustab keskkonda ning seepärast kaitsen ma uut lähenemisviisi parimate olemasolevate tehnikate paremaks rakendamiseks.

Kompromisspaketid vähendavad ka kulutusi bürokraatiale, mis maksab vaid raha ega tee midagi, et aidata keskkonda. Seepärast ühendame me mitmed aruanded, mida käitiste käitajad peavad ametiasutustele saatma, nende käitiste põhjustatud ohuga ja sellega, kas käitajad täidavad nende suhtes kehtestatud eeskirju. Sama kehtib ka ametiasutuste poolt läbiviidavate inspekteerimiste kohta. Ohuvõimaluse korral peaks asja lähemalt uurima. Kus midagi ei juhtu, pole pidevaks jälgimiseks vajadust.

Mullakaitse on paljude jaoks siinses parlamendis valupunkt. On selge, et konstruktiivne arutelu sellel teemal ei ole kahjuks enam võimalik, kuigi kompromissettepanekute saavutamine oli võimalik. Need vähendavad mulla seisundit käsitlevat aruannet nii, et see piirdub põhielementidega – seisundit käsitlev aruanne ei pea olema kõikehõlmav ja aruandlust ei pea alati läbi viima. Selle asemel keskendume meie antud käitise põhjustatavale tegelikule ohule. Kui tegelikult käsitletakse asjaomaseid ohtlike ainete koguseid, on vaja analüüse.

Lisaks sellele on rajatiste puhastamine kuni esialgse seisundi saavutamiseni ebareaalne, mistõttu kompromissettepanekus räägitakse nüüd puhastamisest kuni rahuldava seisundi saavutamiseni. See ei muuda minu isiklikku seisukohta, et mullakaitse ei ole valdkond, mida tuleks ELi tasandil reguleerida. Selle võiks parem jätta liikmesriikide ülesandeks.

Saastuse kompleksne vältimine ja kontroll (IPPC) puudutab peaaegu kõiki tööstussektoreid. Seetõttu on kõnealusel teemal tehtud viimastel aastatel väga intensiivset lobitööd. Mõnes valdkonnas olid esialgsete kompromissettepanekute parandused tegelikult vajalikud – üks näide on seoses põllumajandusega. Kodulinnukasvatusega tegelevate põllumajandusettevõtete jaoks piirväärtuste arvutamine on liiga bürokraatlik. Kalkunite, partide ja broileritibude liigipõhise eristamise asemel peaksime säilitama kodulindude puhul künnise, milleks on 40 000 kohta ettevõttele.

Lisaks ei kuulu loodusliku sõnniku, vedelsõnniku ja läga tootmine kõnealuse direktiivi reguleerimisalas. Teema on asjakohane, reguleerimine teenib oma eesmärgi, kuid, palun, mitte selles õigusaktis. Põllumajandustootja põld ei ole tööstusrajatis. Põllumajandustootjate soovide nimekirjades on palju rohkem nimetusi ja otsus nende kahe punkti kohta on asjakohane. Seepärast nägin ma üsna palju vaeva, et variraportöörid selles punktis nõusse saada.

Sama kehtib terase tootmisel tekkivatest jäätmegaasidest elektrienergia tootmise puhul. See protsess on väga tõhus ja selles toodetakse energiat muidu kasutust kõrvalsaadusest. Saasteainete heitmete soovitud vähendamist vähesel määral võiks saavutada üksnes ulatuslike rahaliste kulutustega. See puudutas asjade proportsioonis hoidmist.

Ma pean Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni käitumist kompromissettepaneku kõrvaldamisel ja kogu raporti uuesti läbivaatamisel muudatusettepanekuid igale poole puistates murettekitavaks ja kahetsusväärseks. Selline lähenemisviis ei ole konstruktiivne. Poliitilisele otsusele jõudmine nõuab vähemalt minimaalsel tasemel vastastikust usaldust ja koostööd. Ma saan aru, et fraktsiooni PPE-DE liikmed ei pruugi erinevate kompromissettepanekutega täiesti rahul olla. Seoses sellega võin öelda vaid seda, et mul oleks olnud väga hea meel nende ettepanekute arutamise üle, kuid kompromisslääbirääkimiste ajal variraportööridega ei esitatud selliseid ettepanekuid mitte kunagi. Nende kooskõlastamata viimase minuti teod tähendavad, et nüüd on oht, et saavutatakse täpselt vastupidine – usaldusväärsed ja õiged ettepanekud seatakse ohtu.

Siinkohal tahaksin tänada siiralt teisi variraportööre, eelkõige härra Turmesi, härra Hegyit ja härra Blocklandi, kes olid läbirääkimistel sisulistest erimeelsustest hoolimata usaldusväärsed partnerid.

Täna on meil siin võimalus anda märku parema keskkonnakaitse ja ausa konkurentsi poolt. Ma loodan, et me kasutame seda võimalust kava nimel, mida toetavad suuremad majanduslikud ja keskkonnavalased rühmitused. Palun toetage kompromissettepanekuid! Täna.

Stavros Dimas, komisjoni liige. – (EL) Proua juhataja, mul on hea meel selle üle, et arutame täna ettepanekut reformida tööstusheitmeid käsitlevat direktiivi ja ma tahaksin tänada eriti raportööri härra Krahmerit ja keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni suurepärase töö eest seoses kõnealuse toimikuga. Tahaksin tänada ka õiguskomisjoni positiivse panuse eest.

Komisjon on kogunud viimaste nädalate jooksul usaldusväärseid tõendeid, mis tõestavad, et kehtivat direktiivi saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta ei kohaldata piisavalt ja et tööstusheitmete tase on püsinud liiga kõrgel. See olukord on avaldanud mõju keskkonnale ja Euroopa kodanike tervisele. Lisaks moonutab see Euroopa tööstusharude vahelist konkurentsi.

See vastuvõetamatu olukord peab lõppema. Ühtse lähenemisviisi peamiseks komponendiks, mille alusel direktiiv toimib, on parimad olemasolevad tehnikad. Need tehnikad toovad märkimisväärset keskkonnavalast ja majanduslikku kasu.

Esiteks vähendavad need heitkoguseid ja piiravad ressursside kasutamist, aidates seeläbi kaasa energia varustuskindluse pikaajalisele parandamisele Euroopa Liidus. Need annavad ka stiimuleid ökoloogilisele innovatsioonile, mida on vaja selleks, et Euroopa tööstus vastaks tulevikus ülemaailmsele nõudlusele keskkonnatehnoloogiate järele.

Et saaksime parimate olemasolevate tehnikate eelseid piisavalt ära kasutada, tuleb nende kohaldamisraamistikku tugevdada ja parendada. See on komisjoni ettepaneku eesmärk. Ettepanekus selgitatakse ja ajakohastatakse parimatele võimalikele tehnoloogiatele osutavate dokumentide (PVT-viitedokumentid (BREF-dokumentid)) rolli õigusaktide kohaldamisel. See muudab ettevõtetele loa andmise tingimused kogu Euroopa Liidus sarnaseks ja sellest tulenevalt muutuvad konkurentsitingimused ühtsemateks.

BREF-dokumentid koostatakse läbipaistva menetluse teel liikmesriikide, tööstusharu ja asjaomaste asutuste laialdasel osalusel. Nende koostamiseks ja heakskiitmiseks vajaminev jõupingutus on märkimisväärne. Me peame toetama heakskiitmise korda ja BREFi institutsiooni üldiselt. See võimaldab BREF-dokumentidel mängida suuremat rolli nende tingimuste määratlemisel, mille alusel tööstusettevõtetele tegevuslubasid väljastatakse ning mille tulemuseks on see, et meie tööstusrajatised vastavad Euroopa Liidu õigusaktides sätestatud kõrgeimatele võimalikele keskkonnanõuetele.

Komisjoni ettepanekus tagatakse BREF-dokumentidest erandite tegemiseks vajalik paindlikkus, muidugi tingimusel, et need on sel hetkel tagatud kohalike tingimustega. Iga erandi jaoks on siiski vaja üksikasjalikku seletuskirja põhjuste ja põhjenduse kohta, et oleks võimalik vältida võimalikku kuritarvitamist. Samal ajal tuleb teatavate tööstussektorite jaoks, millel on eriti suur mõju keskkonnale, kehtestada Euroopa Liidu tasandil minimaalsed kohustuslikud nõuded. Lisaks sellele on sektorite jaoks, nagu suured põletusseadmed või jäätmepõletusrajatised, asjaomased miinimumstandardid juba vastu võetud.

Nagu te teate, on kõnealune küsimus põhjustanud erilist muret Euroopa Parlamendi raportöörile. Kuigi kohustuslikke miinimumnõudeid võib teatavate tööstussektorite puhul kasulikeks pidada, ei ole kindel, et miinimumstandardite määratlemine on kõigi sektorite jaoks vajalik või kasulik. Miinimumstandardid tuleks vastu võtta üksnes juhul, kui ja samavõrd kui need on keskkonnaseisukohast vajalikud ja tagatud.

Üheks tüüpiliseks näiteks on suured põletusrajatised, mis vastutavad suures osas õhusaaste eest. Parimad olemasolevad tehnikad ei ole midagi muud kui konkreetsetes sektoris nõuetekohaselt kohaldatud tehnikad. Seepärast on komisjon teinud vastavate BREF-dokumentide järelduste alusel ettepaneku uute miinimumnõuete kehtestamiseks suurtele põletusrajatistele. On koostatud säte kohaldada neid 2016. aastal.

Need on meetmed, mis on märkimisväärseks abiks keskkonnasaastealase temaatilise strateegia asjakohaste eesmärkide saavutamisel majanduslikult elujõulisel viisil. Lisaks korvab kõnealustest nõuetest nii Euroopa Liidu kui riigisisel tasandil saadav puhaskasu vastavad kulud.

Lõpetuseks, lisaks direktiivi kohaldamise parendamisele on reformi põhieesmärgiks lihtsustada õigusakte ja vähendada nii tööstusharu kui pädevate asutuste halduskulusid, kooskõlas – nagu alati – Euroopa Liidu parema õigusloome programmi põhimõtetega.

Seepärast ühendabki kõnealune ettepanek seitse kehtivat õigusakti üheks direktiiviks. See parandab nii liikmesriikide kui äriühingute jaoks õigusaktide selgust ja sidusust. Kõnealusel lihtsustamisel on arvukalt kasutegureid.

Tööstusrajatiste tekitatud saaste vähendamine on nii keskkonnaalastel kui majanduslikel põhjustel peamine prioriteet. Esitatud ettepanekuga lihtsustatakse kehtivaid õigusakte ja tugevdatakse samal ajal parimate olemasolevate tehnikate kohaldamisraamistikku. See aitab veelgi kaasa keskkonnakaitse parandamisele ja Euroopa tööstuse elujõulisusele. Seepärast ootan huviga teie seisukohti selle olulise ettepaneku kohta ja sellele järgnevat konstruktiivset dialoogi.

Marcello Vernola, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, ma arvan, et nagu öeldud, kujutab kõnealune direktiiv endast kõige märkimisväärsemat vahendit saaste kontrollimiseks, mida parlament on arutanud alates kliima- ja energiapaketi.

Võib-olla ei tulnud see just kõige parematel aegadel, arvestades finantskriisi, mis avaldab tööstussüsteemile survet ja on seepärast põhjustanud ebaoproportsionaalset lobitööd parlamendi fraktsioonidega nende ettevõtete poolt, kes muretsesvad kõnealuse direktiivi finantsmõju pärast, nagu kliima- ja energiapaketi puhul juhtus. Meid julgustab asjaolu, et me oleme ikka veel esimesel lugemisel ja seepärast suudame me ehk teisel lugemisel paranduste ja täienduste kaudu taas edeneda.

Ma pean ütlema raportööri härra Krahmerile, et tee ei ole olnud kerge. Härra Krahmer kritiseeris Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni seisukohta, mis seadis mõned kompromissettepanekud kahtluse alla. Tahaksin siiski juhtida tähelepanu sellele, et esitati vähemalt 60 muudatusettepanekut, millest vähemalt ühe kolmandiku esitasid fraktsiooni PPE-DE liikmed. Seega on parlamendis üldine soov kõnealuse direktiivi olulisemad punktid uuesti üle vaadata ja kahjuks ei ole viimastel päevadel toimunud raportööri ja variraportööri vahel ühtegi kohtumist, et neid 60 muudatusettepanekut arutada. Me ei tohi unustada, et direktiiv on loodud tänu asjaolule, et eelmist direktiivi ei ole liikmesriikides siiani olnud lihtne rakendada. Kontrollimise ja katsetamise süsteem on muutunud liiga mitmekesiseks. Nagu ütles härra Krahmer, tuleb seda muuta. Ka Euroopa Komisjonilt nõutakse siiski suuremaid jõupingutusi.

Parimale võimalikule tehnikale osutavate dokumentide (BREF-dokumendid) koostamine võtab liiga kaua aega ja seega ei saa need tagada, et direktiivi kohaldataks läbipaistvalt. On tõsi, et tööstusettevõtjate osavõtul on käimas väga tugev koostööprotsess, kuid juhul, kui BREF-dokumendid võetakse vastu kiiremini ja korrapäraselt, näeksime ka rahvatervise kaitse paranemist. Tahaksin ka lisada, et tööstusettevõtjad on minevikus kindlasti vähe investeringuid teinud: vaja on suuremat pühendumist ja ma usun, et kuna liiga palju inimesi haigestub ja sureb Euroopas tööstusheitmetest põhjustatud õhusaaste tõttu, peame me võtma kasutusele asjakohased puhastusmeetmed ning range jälgimis- ja katsetamissüsteemi.

ISTUNGI JUHATAJA: Luigi COCILOVO

Asepresident

Guido Sacconi, *fraktsiooni PSE nimel.* – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, esmalt tahaksin selgitada, et ma võtan sõna meie variraportööri asemel, kes ei saa kahjuks täna meiega olla, kuid ma suudan meie fraktsiooni ühte seisukoha edasi anda. Me toetame täielikult kompromissettepanekut, mis on rohkem kui aastapikkuse töö tulemus. Avaldame selle eest tänu härra Krahmerile, kes on mänginud väga olulist rolli, kuulates hoolega ja isegi korrigeerides oma esialgseid seisukohti. See kompromissettepanek toob kaasa suurema kaitsemäära ja toetab Euroopa tööstust ning teeb seda osalt paindlikkuse juurutamise kaudu.

Nagu juba öeldud, tugevdab ja laiendab kõnealuse konsensuse, kokkuleppe keskne idee PVT ehk prima võimaliku tehnika kohaldamist, tugevdades eeskirju ja muutes need läbipaistvamaks. Et kohaldada kõnealuse sektori suhtes parimat tehnikat ja õhukvaliteedi kriteeriumeid, tuleb täita suurte põletusrajatiste jaoks kavandatavad miinimumnõudeid. Seepärast ütleme omalt poolt, et täiskogu istungil esitatud muudatusettepanekuid ei tohi vastu võtta. Need nõrgendavad kompromissettepanekut – eriti teevad seda need, mille eesmärk on kitsendada IPPC direktiivi reguleerimisala, PVT kohaldamist ja nõudeid suurtele põletusrajatistele.

Ma pean rõhutama, et meie fraktsioon on otsustanud – kuigi pärast elavat fraktsioonisisest vaidlust – ühtegi muudatusettepanekut mitte esitada. Seepärast kutsume teisi üles tegema sama ja mitte toetama muudatusettepanekuid, mis on esitatud, et edastada esimesel lugemisel jõuline, selge sõnum.

Chris Davies, fraktsiooni ALDE nimel. – Härra juhataja, saastuse kompleksset vältimist ja kontrolli käsitleva direktiivi mõte seisnes selles, et võimaldada meil saavutada minimaalsete kuludega maksimaalsed keskkonnaval kasu, lubades tööstusele ja liikmesriikidele suurel määral paindlikkust. Nagu volinik rõhutas, on seda põhimõtet siiski kuritarvitatud: paljud liikmesriigid on tõlgendanud parimat võimalikku tehnikat viisil, mida komisjon ei ole ette näinud.

Seepärast toetan ma väga raportööri mõtet kehtestada miinimumstandard. Tõsiasi, et meie raportöör on sakslane, on ehk sellega seost: Saksamaal on hetkel väga hea maine. Ma ei mõista, miks liikmesriiki, kes on investeerinud tagamisse, et tema tööstusettevõtted kehtestaksid kõrgeid keskkonnastandardeid, peaksid konkurentsi ja keskkonna seisukohast õõnestama need liikmesriigid, kes ei ole valmis sarnaseid investeeringuid tegema.

Ma tahan ka osutada võimalusele, mille see ümbersõnastatud direktiiv meile annab, muuta suuri põletusrajatise käsitlevat direktiivi. Ootan suure huviga heitenormide kehtestamist suurte kivisöö- ja gaasirajatiste jaoks suurte CO₂ heitkoguste tõttu, mida need tekitavad. Siiski on praegu käimas elav arutelu meie mure tõttu seoses globaalse soojenemisega, mure tõttu, mis ei olnud ehk siis nii teravalt tunda, kui me selle direktiivi jõustasime. Mingil määral on olemas tasakaal vanade, tavapärase saasteainete ja uute, globaalset soojenemist põhjustavate gaaside vahel.

Minu kodumaal on üsna tõenäoline, et meid ootab alates 2015. aastast ees suur elektripuudus seoses paljude selliste vanade söeküttel töötavate elektrijaamade sulgemisega, mida ei ole kooskõlas suurte põletusrajatiste nõuetega kaasajastatud.

Mina isiklikult olen valmis kompromissiks. Olen valmis pidama teisel lugemisel läbirääkimisi erandi üle – suurte põletusrajatiste nõuete pikendamine –, hoidmaks vanad rajatised töös, et me ei jõuaks nii kaugemale, et otsustame ehitada uusi söeküttel töötavaid elektrijaamu, „lukustades“ end eelolevateks aastakümneteks suurte CO₂ heitkoguste sisse. See peab siiski olema tõeline kompromiss: liikmesriigid peavad võtma tõelise kohustuse teha muudatusi, mis on nende CO₂ heitmete vähendamiseks vajalikud, et võimaldaksime olemasolevatest rajatistest lähtuvat jätkuvat saastet mõne aasta võrra kauem.

Claude Turmes, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – Härra juhataja, esiteks avaldan tänu härra Krahmerile, kes on olnud kõnealuse direktiivi väga konstruktiivne ja meetodiline raportöör.

Millega me siin tegeleme? Me edendame Euroopas parimat olemasolevat tehnoloogiat tervise, keskkonna ja ka Euroopa tööstuse konkurentsivõime nimel. Me peaksime olema teadlikud sellest, et suure osa puhul Euroopa tööstuslikust tootmisest on tööjõukulud täna väiksemad kui materjalikulud ja elektri-, vee- ja teiste ressursside kulud. Seega võidame tohutult sellest direktiivist, mis viib meid eemale vaid protsessi lõpus kasutatavate tehnoloogiate uurimisest, et suruda läbi parimaid olemasolevaid dokumente ja parimat tehnoloogiat, mida mõni tööstusharu juba kasutab. Just selles suunas peame me minema. See teeb tugevamaks ka meie keskkonnasõbraliku tehnoloogia tarnijad Euroopas. Keskkonnasõbralikule töötlusele on olemas tohtu maailmaturg ja me peaksime Euroopa kaardile kandma.

Rohelistena on meil hea meel Euroopa turvavõrgu üle, mis vähendab teatavate valitsuste dumpinguvõimalusi, ja meil toimub parem järelevalve dokumentide üle ning kodanikel on neile parem juurdepääs.

See oli väga hea protsess, kuid kahjuks ei saa ma härra Vernolast aru. Te olete meiega hästi kõigi nende kompromisettepanekute üle läbirääkimisi pidanud. Elu, nagu poliitikagi, on seotud usaldusega ja seepärast ei saa ma aru, miks teie, kellel on sellest ettepanekust nii suured teadmised, annate nüüd, täitsa lõpus, järgi sellistele poliitikutele, nagu proua Jackson, ja teistele poliitikutele, kes ei hooli tervisest ega konkurentsivõimest. Arvan, et see on häbilugu. On häbi, et kõige suurem fraktsioon siinsel täiskogul ei ole enam usaldusväärne läbirääkimispartner. Me ei saa pidada nädalate kaupa läbirääkimisi ja lasta siis viimasel minutil kompromisettepanek ära rikkuda. See ei ole selliste oluliste dokumentidega seotud poliitika kujundamise tõsine meetod.

Roberto Musacchio, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, kuigi tegemist on mitme direktiivi ühendamisega ja õigusakti teksti muutmiseks on seepärast vähe võimalusi, on see uus saastuse kompleksset vältimist ja kontrolli (IPPC) käsitlev direktiiv vajalik ja kasulik vahend mitte üksnes heitkoguste olulise vähendamise edendamiseks, kasutades ära parimat võimalikku tehnikat, vaid ka uue suundumuse levitamiseks tööstusinvesteeringutes.

Pöörates tähelepanu üksikasjadele ja kõigi variraportöörade ja eelkõige personali ning raportööri härra Krahmeri panusele, viimast ma tahaksin tänada aususe ja kannatlikkuse eest, oleme me PVT dokumentide

vastuvõtmisel, teabe vahetamisel ja nende dokumentide operatiivsete järelduste Internetis avaldamisel säilitanud täieliku läbipaistvuse. Me oleme taganud, et Sevilla foorumiga loodud osalusega nõuandemenetlus jätkub. On oluline, et me sellelt kursilt kõrvale ei kaldu; ma kutsuksin kõiki raportööre üles säilitama seda järjepidevust, mida me oleme kuid kestnud avatud arutelul üles näidanud.

Ma ise töötasin mullakaitse direktiiviga. Kahjuks ootame me ikka veel nõukogu arvamust kõnealuse direktiivi kohta, mis on ülioluline loodusliku tasakaalu säilitamiseks süsinikdioksiidi atmosfääri vabanemisel, nagu volinik Dimas hiljuti õigesti ütles. Teatavate muudatusettepanekute, sealhulgas IPPC direktiivi eelnõus sisalduvate muudatusettepanekute eesmärk on kahjustada kasutamata tööstusliku maa jaoks ette nähtud kohustuslikke maaparandusnõudeid: nende kavatsus ei ole siduda sätted teiste nõuetega, mis mulladirektiiviga kehtestatakse. Kõik see on minu meelest vastuvõetamatu ja seda mitte keskkonnavaldkonnastel põhustel, vaid seetõttu, et kaitsta rahvatervist ja vältida ELi kodanike ettevõtluse ja elu arendamisel riigi ressursside mis tahes väärkasutamist. Varem on – ka Itaalias – esinenud liiga palju selliseid eelmise IPPC direktiivis sätestatud lubade rikkumise juhtumeid, mis toovad kaasa erinevusi nii keskkonna seisukohalt kui seoses turu ja tööstuse eeskirjadega. Minu riik on juba maksnud kõrget hinda kontrollimatu tööstuse arengu eest, mis hõlmab Sevesot, Eternitit ja teisi ning millel on negatiivsed tagajärjed maastikule ja kohalikele elanikele.

Kokkuvõtteks tervitan ma põleteid käsitlevate sätete piiramist ja lisamist. Reguleerimist selles valdkonnas ei tohi „veega alla lasta“, et me saaksime valmistuda eemalduma sellest tavast ja liikuda jäätmeid mittetektitava ühiskonna poole. Kõikide fraktsioonide poolt arutatud muudatusettepanekud lubada furaanide ja dioksiinide heitkoguste rangemat kontrolli on samuti põhjendatud. Ma arvan, et seda arvesse võttes peaksime me konsolideerima selle arutelu täiskogu hääletusega. See on oluline direktiiv ja ma loodan, et see võetakse vastu.

Johannes Blokland, fraktsiooni IND/DEM nimel. – (NL) Härra juhataja, meie tööstus on oluline meie majanduse jaoks, kuid põhjustab sagedasti ka õhusaastet, vee- ja mullareostust. Euroopa Liit on sellise keskkonnasaastega aastakümneid võidelnud ja viimasel ajal on kogu tähelepanu keskkonnavaldkonnas koondatud süsinikdioksiidile ja kliimamuutustele. Vahel tundub, et see on ainus keskkonnaprobleem. Al Gore on jätnud maha selge märgi.

Siiski on olemas oht, et kõik keskkonnaprobleemid taandatakse kliimamuutusteks; ometi seisame me silmitsi enamate keskkonnapoliitika väljakutsetega kui see. Loomist ohustavad samuti õhu saasteainete heitkogused, millest 40–80% on pärit suurtest tööstusrajatistest. Selleks on mõjuv põhjus, et me püüame saavutada keskkonnakaitset kõnealuse saastuse kompleksset vältimist ja kontrolli käsitleva direktiivi (IPPC direktiiv) abil.

Meie keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjonis oleme ettepanekut üksikasjalikult kaalunud ja oleme jõudnud paljudes punktides vastuvõetavale kompromissile. Ma usun, et üksnes suurte põletusrajatiste heitmenormide teema osas on raport ikka veel puudulik. Just seal tuleb saada kõige suuremat keskkonnavaldkonnast kasu.

Seepärast olen ma esitanud paar täiendavat muudatusettepanekut. Näiteks elektrijaamade heitmenormid peavad olema ranguse mõttes võrreldavad jäätmepõletusrajatiste heitmenormidega, eelkõige kui me arvestame, et elektrijaamad on jäätmete koospõletusrajatised. Lisaks sellele teen ma ettepaneku kaotada lünk õigusaktides: gaasistamine, mis on võrreldav tavalise põletamisega, peab vastama samadele heitmenormidele. Viimase aja kohtupraktika on näidanud, et see pole nii. Seetõttu on vaja õigusakte parandada.

Christa Kläβ (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja, volinik Dimas, daamid ja härrad, kõnealuse direktiivi selge eesmärk on lihtsustada kehtivaid õigusnorme tööstusheitmete valdkonnas ja viia need ühte ainsasse direktiivi, vähendades seeläbi bürokraatiat. Kuid nii palju, kui mina aru saan, on seda komisjoni konkreetset ettepanekust vähe näha.

Minu jaoks ei tähenda bürokraatia vähendamine uute aruandekohustuste ja keeruliste menetluste loomist, vaid tähendab pigem eelkõige topeptreguleerimise ja tarbetute koormuste vältimist. Komisjoni ettepanek toob eelkõige põllumajanduse suhtes kaasa uue bürokraatiatulva. Kohaldatavuse laiendamine tähendaks, et direktiivi lisatakse ka loomakasvatuse ja loomade aretamisega tegelevad ettevõtted, mis ei ole üldse võrreldavad tööstusettevõtetega, millele kõnealune direktiiv on tegelikult suunatud.

Lisaks teeb komisjon ettepaneku eeskirjade kehtestamiseks, mis sisalduvad juba nitraate käsitlevas või vee raamdirektiivis või põhjavee direktiivis. Ma palun toetust meie muudatusettepanekutele, et sellist topeptreguleerimist vältida. Loomakasvatuse jaoks ülemmäärade arvutamine peab olema ka kodulindudega seoses mõistlik ja arusaadav. Palun hääletage koos minuga jaotamise vastu nuumkanadeks, munakanadeks ja nuumkalkuniteks. Saksamaal kutsume me sellist pedantsust „herneste lugemiseks“. Samuti ei tohiks püüda

kasutada kõnealust direktiivi mullakaitse teema „tagaukse kaudu“ taaskaasamiseks. Mullakaitse on oluline. Sellega tegelemiseks peavad olema tõhusad riigisisesed seadused.

Ma tahaksin öelda raportöörile, et ma isiklikult koos teiste minu fraktsiooni liikmetega tervitan väga Euroopa turvavõrgu kontseptsiooni. See kujutab endast head kompromissi. Selliste heitme piirmäärade kehtestamisega, millest liikmesriigid peavad suurtele tööstusettevõtetele lubade andmisel kui absoluutsest ülemmäärast kinni pidama, peatame me järjest suureneva erandite kasutamise, mis on seni teatavates liikmesriikides toimunud. Niimoodi tagame me ohutuse ühtlase kõrge taseme. Siis ei ole liikmesriikidel enam võimalik keskkonna arvelt konkurentsieelist saada.

Åsa Westlund (PSE). - (SV) Härra juhataja, tegemist on väga olulise õigusaktiga. See on muu hulgas toonud kaasa ühe väga suure probleemi paranemise, mis meil Rootsis oli seoses happejärvedega. Siiski on ka oluline mitte lubada kõnealuses direktiivis lisaerandeid või pikemaid tähtaegu, et me oleksime suutelised jätkama seda positiivset arengut seoses kahjuliku heitme väiksema sadestumisega Euroopas. Seetõttu tahame me kõrvaldada need võimalused erandite edasiseks laiendamiseks.

Samuti tahaksime me näha süsinikdioksiidi heitkoguste selget piirmäära. Saastekvootidega kauplemine ei ole piisav vahend, tegelemaks kliimakriisiga, millega me silmitsi seisame. See on miski, mida me näeme nüüd, kus meil majanduskasv aeglustub, kui märkimisväärne arv saastekvoote saab automaatselt kättesaadavaks. Neid müüakse väga madala hinnaga, mis tähendab, et me kaotame mitu aastat üleminekuaega, mis on vajalik, et me sellega pikas perspektiivis tegelda saaksime, ning see tähendab ka, et pärast praegust majanduslangust on meil vähem vahendeid selle arenguga toimetulekuks ja väiksem võime selle arenguga toime tulla, kui me ei kehtesta lisameetmeid, nagu heitmenõuded suurtele põletusrajatistele. Seepärast arvan ma, et on tohutu häbi, et neid muudatusettepanekuid ei ole peetud hääletuseks vastuvõetavaks.

Fiona Hall (ALDE). – Härra juhataja, ma toetan kõnealust meedet ja selle eesmärki edendada olemasolevat keskkonnakaitse tehnikat, kuid mul on mure seoses parlamendi asjassepuutuva meetodikaga. Tegemist on peaaegselt direktiiviga rasketööstuse reguleerimiseks, kuid teksti ja lisadesse on „maetud“ mitmeid lõike, mis mõjutavad otseselt põllumajandustootjaid.

Põllumajanduskomisjonil ei olnud võimalust oma arvamust avaldada ja kahjuks ei ole mõned neist ettepanekuist, mis mõjutavad põllumajandustootjaid, asjakohased. Eelkõige dubleerivad sõnnikut ja läga käsitlevad nõuded nitraatide direktiivi ja vee raamdirektiivi. Madalamad künnised seoses kodulindudega tõmbavad peretalumajapidamised keerulisse regulatiivsesse raamistikku, mis on kujundatud ülemaailmsete tööstushiiglaste kontrollimiseks. Kõnealune direktiiv ei ole koht väikeste põllumajandusettevõtete reguleerimiseks.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Härra juhataja, õigusliku resolutsiooni projektis tööstuse ülesannete kohta kerkib esile tugev kalduvus piirata kehtiva direktiivi olulisi keskkonnavalaseid aspekte, püüdes samal ajal suruda läbi laiendatavaid viiteid kasvuhoonegaasi efektile.

Arvukad muudatusettepanekud on edendanud järsult soojuselektrijaamade olemuselt mitte otseselt mürgiste heitmete norme, samal ajal kui teised liberaalsemad muudatusettepaneku projektid parandavad vaid veidi jäätmete põletamist või kaaspõletamist käsitlevaid määrusi.

Süsinikdioksiidiheide ei ole mürgine, samas kui dioksiin, furaan, vesinikkloriid, vesinikfluoriid, raskemetallid ja teised väga ohtlikud ühendid kujutavad endast tegelikku ja otsest ohtu inimeste tervisele ja keskkonnale.

Nii põletatavate jäätmete kui protsessi tulemusel tekkivate ohtlike ainete hoolikas jälgimine on jäätmete ohutu soojusliku utiliseerimise oluline tingimus. Selliste leebete piirväärtuste kasutuselevõtt, mis nõuavad ennetusmeetmete võtmist, kui heitkoguseid ületatakse, võib kahjustada keskkonda ja inimeste tervist.

Kavandatav lähenemisviis näitab ebavõrdset kohtlemist konkreetset liiki rajatiste puhul, kusjuures eriti piirav on lähenemisviis soojuselektrijaamadele, mis kasutavad tavapäraseid kütuseid.

Caroline Jackson (PPE-DE). – Härra juhataja, kõnealuses direktiivis on kesksel kohal kontrolli ja kulude arvestamise probleem. Kuidas me saame tagada, et ELis tervikuna vastu võetud seadusi kohaldatakse ja kuidas me saame võtta vastu õigusakte, ilma et me teaksime selle maksumust, mida me tahame? Raportöör tahab kehtestada üldist, ühtset heitme piirväärtuste süsteemi, mis tuleks välja töötada tohutus bürokraatlikus protsessis, mis võtaks vähemalt kaheksa aastat. Mitte keegi ei tea, kui palju see maksaks – seda nimetatakse Euroopa turvavõrguks.

Ma esitasin muudatusettepaneku 134 parimal olemasoleval tehnikal põhinevate normide välja jätmise kohta suuri heitkoguseid põhjustavatest tööstusharudest, jättes selliste meetmete rakendamise liikmesriikide otsustada. See on realistlik ja taskukohane ning sellega järgitakse subsidiaarsuse põhimõtet.

Juhul kui Euroopa turvavõrk vastu võetakse, loodan ma, et nõukogu ja komisjon avaldavad parlamendile survet sellest mõttest tuleneva mõju hindamise läbiviimiseks. Küsimus seisneb selles, kas me peame ühtse üleeuroopalise süsteemi – Euroopa turvavõrgu – toimima panema. Vastus on, et siia maani näitavad kõik tõendid, et liikmesriikidel see tahe puudub. Nad ei toeta Euroopa keskkonnainspektsiooni: nad tahavad jääda riigisiseste õiguskaitseorganite juurde. Õige vastus meie kimbatusele on mitte leitud tohutut uut bürokraatiat, mis iial elule ei tärka, vaid kasutada oma raha riigisiseste õiguskaitseorganite moraalnormide välja toomiseks, et nad teeksid oma tööd, aidates ELi õigust rakendada.

Ma soovitan teile muudatusettepanekut 129, millega jäetakse tervishoiuasutustes paiknevad varugeneraatorid välja saastekontrollist, mis käsitlevad neid nii, nagu need oleksid töös 100% ajast. Selle muudatusettepanekuga säästetakse tervishoiueelarvete jaoks kriitilistel aegadel raha. Ma soovitan teile muudatusettepanekut suurte põletusrajatiste kohta: kui me neid muudatusettepanekuid direktiivi lisada ei saa, seisab minu kodumaa silmitsi elektrikatkestustega. Inimestel on palju, mille eest ELi ilma selletagi süüdistada!

Minu viimane mõte puudutab kompromissettepanekuid ja härra Turmes' rünnakut minu vastu: esimene lugemine ei ole aeg kompromissettepanekuteks, vaid on pigem aeg, mil me kõik oma muudatusettepanekud ja ideed lagedale laome ja neid arutame. Meil ei saa olla kompromissettepanekuid, mis takistavad arutelu.

Lõpetuseks ma soovitan tulevasele parlamendile kehtivat kodukorra artiklit 55, mis võimaldab meile kõnealuse väga olulise direktiivi pikendatud esimest lugemist. Tundub vale, kui esimene lugemine toimub vanas parlamendis ja teine lugemine ilma esimese lugemiseta uues parlamendis.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Härra juhataja, uus saastuse kompleksset vältimist ja kontrolli käsitlev direktiiv (IPPC direktiiv) tagab, et ettevõtted peavad kõik suured rajatised parima olemasoleva tehnoloogiaga varustama. See on mõnes riigis juba kohustuslik ning meil on kätte jõudnud aeg oma kurss ühtlustada ja luua võrdsed võimalused. Seni on kõik läinud hästi.

Kuid daamid ja härrad, ma paluksin eriti teie toetust muudatusettepanekutele, millega püütakse sätestada tulevikuks nõudeid söeküttel töötavatele elektrijaamadele. Nimetatud elektrijaamade jaoks tuleb kasutusele võtta heitkoguste ülemmäär ja seda on võimalik teha süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise abil või 40–50% säästva biomassi kaaspõletamise teel. Süsinikdioksiidi heitkoguste ülemmäär on ainus viis, kuidas me söe kasutamist jätkata saame samal ajal ka oma kliimaalaseid eesmärke saavutades.

Mõned Euroopa Parlamendi liikmed väidavad vastu, et elektrisektor kuulub uue saastekvootidega kauplemise süsteemi alla ja et seepärast on vajalikud uued nõuded. See põhjendus on siiski ebakorrektn, kuna saastekvootidega kauplemise süsteem võimaldab lisaks eranditele söeküttel töötavate elektrijaamade jaoks ka energiamahukale tööstusharule suuremate elektrikulude hüvitamist. See kõrvaldab kulude vähendamise stiimuli süsinikdioksiidi vähendamisel.

Kellel tahes, kes usub, et saastekvootidega kauplemise süsteem on vastus kõigele, ei ole vaja sätestada nõudeid autodele või elektripirne ära keelata ega vaja säästva energia direktiivi. Me peame olema järjekindlad. Kui me sätestame nõuded autodele ja valgustusele, peame kindlasti sätestama ka nõuded söeküttel töötavatele elektrijaamadele, kuna need on tõelised saastajad. Tõsi on ka see, et kui me tahame lihtsat CO₂ vähendamise viisi, peaksime me vaatama mitte terase- või tsemenditööstuse poole, vaid pigem energiaspektori poole.

Avril Doyle (PPE-DE). – Härra juhataja, juhul kui nitraate käsitlevas direktiivis ja vee raamdirektiivis on oma nõrku kohta, siis ma arvan, et nendeks tuleb pidada sigade, kodulindude ja piimandusega seotud tegevusi. Ma arvan, et nõuete täitmisega kaasnevad kulud kaaluksid üles nende kaasamisest konkreetseesse õigusakti saadava kasu. Olemas on aga teisigi õigusaktidega seotud vahendeid nende konkreetsete valdkondadega tegelemiseks ning neid tuleb sellel alusel vaadelda.

Seoses suurte põletusrajatiste küsimusega ei kaitse ELi saastekvootidega kauplemise süsteemi toimimine täna tarbetu saastega seotud tehniliste lahenduste arengu peatumise vastu paljudes uute kallites ja suuri heitkoguseid levitavates rajatistes, eelkõige söeküttel töötavates jaamades, mille puhul ehitamise ajal eeldatakse, et need töötavad üle 40 aasta, muutes nõnda üldiste kliimaalaste eesmärkide saavutamise raskeks ja kulukamaks.

CO₂ heitenormid aitaksid tagada, et elektrisektor vabastatakse süsinikdioksiidist vastavalt ajakavale, mis on kooskõlas nii maailma keskmiste temperatuuride tõusu piiramisega nii, et need jääksid madalamale kui 2

°C kui ka uute, keskkonnasõbralikumate tehnoloogiate kasutuselevõtuga. Tööstusharu vajab nende suurte, kallite, kapitaalsete projektide suhtes investeerimisotsuste tegemiseks eelkõige õiguskindlust. Piirmäär 350 g tagaks, et ehitataks näiteks vaid kõige tõhusamaid kõrgtehnoloogilisi rajatisi. CO₂ normid, mida kohaldatakse ütleme alates 2020. aastast, tähendaksid, et uusi söeküttel põhinevaid jaamu oleks võimalik ehitada üksnes pärast kõnealuse ettepaneku jõustumist tingimusel, et need kasutavad CO₂ kogumise seadmeid alates 2020. aastast, mil eeldatavasti süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise tehnoloogia kaubanduslikult kättesaadav on. Olemasolevatel rajatistel oleks rohkem aega normile vastamiseks kas CO₂ kogumise tehnoloogia lisamise või isegi rajatise sulgemise teel. Rajatised saaksid normile vastata ka muud moodi, näiteks biomassi kaaspõletamise või koostootmisel tekkiva soojuse kasutamise abil.

Mulle kui viimase ELi saastekvootidega kauplemise süsteemi ülevaate raportööri valmistab muret meie poliitikavaldkondade ambitsiooni üldine tase. Viimased uuringud näitavad meile, et meil on vaja rangemaid heitkoguste piirmäärasid lühema ajavahemiku jooksul juhul, kui peame saavutama eesmärgi 2 °C, mida meie kui parlament, vastavalt meie hääletusele kliima- ja energiapaketi üle detsembris, ühiskonna keskkonnavalase, sotsiaalse ja majandusliku tuleviku jaoks vajalikuks peame. Saastekvootidega kauplemise süsteemist üksi elektrisektori heitkoguste vähendamiseks vajalikul määral ei piisa.

Kokkuvõtteks ütleksin, et lohutust pakub Euroopa turvavõrk, kuid mulle teeb ikkagi muret, et see võib olla stiimul madalaima võimaliku ühise nimetaja ja heitkoguste minimaalse vähendamise suunas – teisisõnu stiimul olukorra kiireks halvenemiseks. Palun veenge mind vastupidises.

Glenis Willmott (PSE). – Härra juhataja, kuigi ma toetan ettepaneku eesmärki lihtsustada ja selgitada õigusaktide nõudeid ning tagada parem ja ühtlasem rakendamine, on mul kolm peamist muret. Esiteks pole komisjon mitte ainult püüdnud paremat rakendamist lihtsustada ja tagada, vaid ta on ka tohutult suurendanud kohaldamisala teatavates valdkondades. Ma arvan, et tuleb saavutada tasakaal ühelt poolt keskkonnakaitse ja teiselt poolt bürokraatia ning tööstuse ja väiksemate ettevõtete, nagu põllumajandustootjad ja tervishoiurajatised, kulude vahel.

Teiseks, suurte põletusrajatiste miinimumnõuded kujutavad endast Ühendkuningriigi elektrisektori teatavate osade jaoks olulist probleemi. Mulle räägitakse, et neid muresid jagavad Poola, Prantsusmaa, Itaalia, Hispaania ja mõned ida- ja lõunapoolsed liikmesriigid. Nõuded tähendaksid seda, et ilma tähtaegse erandita oleks ohus riigisestest heitkoguste vähendamise kavade või energiakindluse lühiajalise jätkumise võimalus.

Lõpetuseks, mulle teeb suurt muret Euroopa turvavõrk ja ma olen väga selle vastu. Ma ei usu, et see on hea mõte. Leian, et heitkoguste minimaalsed piirväärtused muutuksid pigem vaikeväärtusteks kui keskenduksid ambitsioonikama prima võimaliku tehnika kohaldamisele ning võiksid hoopis vähendada keskkonnakaitse taset, suurendades samal ajal rakendamise kulusid. Ma paluksin liikmesriikidel enne hääletamist neid punkte hoolikalt kaaluda.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Härra juhataja, põllumajanduskomisjoni liikmena piirdun oma märkustes kõnealuse ettepaneku mõjuga põllumajandussektorile kogu Euroopa Liidus. Ma kinnitan nende teiste kolleegide märkusi, kellel on muresid seoses „võrgu levikuga“ ja põllumajandustootjate kui tööstuslike saastajate reguleerimisalasse tirimisega.

Põllumajandust tuleb jälgida selle heitkoguste tõttu, kuid ma ei ole nõus, et me peaksime seda sellisel viisil tegema. Ma väidaksin, et praegusel kujul olemasolev nitraate käsitlev direktiiv teeb ära suure osa sellest, millest me parajasti räägime. Võib-olla peaksime me vaatama seda direktiivi, mis paljudes liikmesriikides probleeme põhjustab, vaatama, kuidas seda rakendatakse ja kas seda rakendatakse tõhusalt.

Lisaks sellele on muresid eelkõige kodulindude kaasamise pärast, kuna Euroopa sektorit ähvardab suur oht impordi poolt sellistest kolmandatest riikidest, kus kõnealuseid piiranguid ei kohaldata. Ma toetaksin muudatusettepanekuid, et seda praegustes ettepanekutes ei juhtuks. Samamoodi valmistab muret piimanduse kaasamine ning ma toetaksin kolleege oma fraktsioonist ning teisi kolleege, kes on esitanud muudatusettepanekuid need sektorid praegusest ettepanekust välja jätta.

Ma kordan oma soovitusi, et kui asi puudutab põllumajandust, on olemas tohtu palju direktiive, mis reguleerivad heitmete ja saaste kontrolli kõnealuses sektoris, ja võib-olla on meil aeg uurida kõigi nende ümbersõnastamist nii, et põllumajandustootjad, kes neid rakendada peavad, saaksid neist täielikult aru ja kiidaksid heaks selle, mida nad tegema peavad. Üks asi on õigusakti koostada, nagu me siinsel täiskogul teeme, kuid vahel puudub meil igasugune side sellega, kuidas seda rakendatakse ning kes seda rakendab ja kas rakendamine on tõhus.

Jutta Haug (PSE). – (DE) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, tööstusheitmeid käsitleva direktiivi läbivaatamine on tublisti hiljaks jäänud. Õigusakti, milles kõik olulised meetmed saastuse vähendamiseks sõltuvad parimast olemasolevast tehnikast, tuleks kohandada pigem vähemalt iga viie aasta kui 13 aasta järel. Pärast sellist ajavahemikku on tehnika meist kaugele ette arenenud.

Samal ajal peame me märkima, et hoolimata tehnoloogia hoogsast arengust, ei ole meie direktiiviga seotud kunagised eesmärgid üldse täidetud. Seepärast hindangi kõrgelt keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjonis saavutatud kompromissi. Selle rakendamine viib meid sinna, kuhu meil on vaja minna. Ma pean mõistetamatuks hüsteeriat, mis valitseb, kui me tegeleme mullakaitse või põllumajandustootjate liitude soovidega.

Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsioon tahab saavutada keskkonnavalaseid eesmärgi ilma majandustegevust takistamata. Nõnda toimimine tähendab paljuski tulevikku ja mitte tagasi vaatamist, nagu Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni ettepanekud.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Härra juhataja, IPPC (saastuse kompleksset vältimist ja kontrolli käsitleva) direktiivi koostamisele kulus eelmisel aastal palju jõupingutusi ja kuigi direktiiv oma lõplikul kujul on ELi tööstuse ja kodanike jaoks tohutult oluline, on sellest hoolimata kliima- ja energiapakett kõnealuse direktiivi jalge alla trampinud. Sellest on kahju, sest kõnealusel direktiivil on koos kliimapaketiga juba otsustatud meetmetele märkimisväärne majanduslik mõju. Seepärast peaksid need olema õiges vahekorras kliimavalase ja keskkonnavalase kasuga, mis selle direktiiviga saavutatakse.

Direktiivi eesmärkide raames kavandatud parendusmeetmed peavad olema eelkõige kulutasuvad, vastasel juhul ei oleks see väljakutse seitse erinevat direktiivi üheks ainsaks ühendada vastuvõtmist väärt. Me peame olema suutelised vähendama bürokraatia jooksvaid kulusid ja tegevuskulusid, kuigi mulle valmistab pettumust öelda, et keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni praegune raport seda ei tee. Lubasid andvad asutused peavad olema suutelised kaaluma vabalt rajatistele ette nähtud heitkoguseid reguleerivaid eeskirju, võttes arvesse rajatise vanust ja tehnilist standardit, selle keskkonnamõju ja seisundit ning parendusmeetmete kulusid. See oleks viis, kuidas tagada olemasolevate energiatootmisrajatiste, eriti tippkoormusega ja avariielektrijaamade piisav paindlikkus, et need saaksid kuni oma tööea lõpuni toimida.

Samuti oleks väga ohtlik Euroopa turvavõrgu kava raportööri kavandatud kujul vastu võtta ja seda mitmel põhjusel. Me ei tea, kus ja kuidas Euroopa turvavõrk luuakse, mis iseenesest on ebamõistlik asjade seis. Teiseks, kohalikud lubasid andvad asutused on selgelt paremas olukorras, et võtta arvesse valitsevaid tingimusi, nagu rajatise vanus, asukoht ja näiteks selle veetarbimine, mis on paindlikkuse tagatis, kontrastiks täiesti paindumatu Euroopa turvavõrgule. Loa andmise tingimused on juba üldiselt väga ranged. Isegi tihedamad kontrollid seoses uute lubadega tekitavad tohutuid kulusid, ilma et see keskkonnale olulist kasu tooks. Tegelikult oleks see isegi keskkonnakaitse standarditele takistuseks. Mul on hea meel, et minu fraktsiooni esitatud muudatusettepanek seda selgitab.

Siinkohal tahaksin öelda erilised tänusõnad kolleegile proua Jacksonile muudatusettepaneku 134 eest, mida minu fraktsioon on otsustanud toetada. Me oleme jällegi tunnistajaks praktilisele tarkusele, mis tuleneb kogemustest. Muudatusettepanekus leitakse kompromiss paljudes kõige raskemates küsimustes.

Anders Wijkman (PPE-DE). – Härra juhataja, kuna mu aeg on piiratud, siis olles tänanud härra Krahmerit raske töö eest, lubage mul keskenduda muudatusettepanekutele 136–139, mille puhul oma 40 kolleegi, sealhulgas mina ise, soovitab, et kõnealune direktiiv sisaldaks suurte põletusrajatiste heitmenorme, mis tulevikus CO₂ heitkoguseid vähendaksid. Praegusel hetkel on ebaselge, kas neid nelja muudatusettepanekut täna hiljem hääletatakse.

Ümbersõnastamine sisaldab klauslit, milles sätestatakse, et kui uued arengud väärivad muudatusettepanekuid ja soovitusi, mis lähevad esialgsest ettepanekust kaugemale, siis see peaks võimalik olema. Ma usun, et viimase aja teadus on piisavalt oluline tõend selle kohta, et me peame olema ambitsioonikamad, kui veel aasta või kaks tagasi arvasime, kui asi puudutab kliimamuutuste leevendamist.

Saastekvootidega kauplemise süsteem ei ole minu arvates ELis kokku lepitud eesmärgi 2 °C saavutamiseks piisav. Praegusel kujul kavandatud saastekvootidega kauplemise süsteem toob kaasa süsinikdioksiidivaba elektrisektori umbes 60–65 aasta pärast. Seepärast olemegi esitanud need muudatusettepanekud, kus me nõuame, et tulevikus ehitatavad elektrijaamad piiraksid oma heitkoguseid alates 2020. aastast nii, et need piirduksid 350 g CO₂-ga, ja juba olemasolevad elektrijaamad tuleks varustada ajakohaste seadmetega või sulgeda. Ettepanek on tehnoloogiliselt erapooletu ja seda saab saavutada erinevate vahenditega. Oleks

tungivalt vaja, et juhataja nõustuks sellega, et me kõnealuseid muudatusettepanekuid hääletada saaksime, ja ma julgustan parlamendiliikmeid andma oma täielikku toetust.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Härra juhataja, ma näen pidevalt, kuidas Euroopa tootjatele kehtestatud üha kõrgemate keskkonnastandardite ülemäärane kulukus vähendab konkurentsivõimet ja annab löögi tööhõivele seni, kuni Hiina, Brasiilia, USA ja teised majandused sarnaseid standardeid vastu ei võta. Veelgi enam häirib mind see, et komisjon ei ole teostanud uuringut majandusliku mõju kohta tööhõivele, et me saaksime võtta vastu teadliku ja vastutustundliku otsuse seoses uute nõuetega, mille puhul on muidu väga soovitatav lämmastikoksiidheitme vähendamine. Ja ma pooldan surve avaldamist käitiste kaasajastamiseks. Täna, kui liikmesriigid rakendavad kriisimeetmeid äriühingute ja käitiste kulude vähendamiseks, pean ma samuti juhtima tähelepanu sellele, et keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni ettepanekuid on võimalik täita vaid väga konkurentsivõimelistel ettevõtetel, samal ajal kui väikefirmad peaksid rajatistele kitsendusi tegema või neid sulgema ning töötajaid koondama. Ma hääletan vastu praegusel kriisiajal kõnealuse heitkoguste vähendamist käsitleva direktiivi reguleerimisala laiendamisele nii, et see sisaldaks kodumajapidamisi, väikeseid käitisi, väikeseid põllumajandusettevõtteid ja isegi koole ja kirikuid jms. See on ebaproportsionaalne ega ole seetõttu mõistlik. Ma tahaksin tänada proua Jacksonit muudatusettepaneku eest.

Robert Sturdy (PPE-DE). – Härra juhataja, ma jään konkreetsetl põllumajanduse juurde. Esiteks pean möönma, et ma olen põllumees, kuigi mul ei ole sigu, mul pole kodulinde, ent mul on aias kasvuhoone. Ma arvan, et on väga oluline, et komisjon mõistaks, et nagu juba öeldud, on see töötatud välja konkreetsetl tööstuse jaoks.

Volinik, ma palun, et te põllumajandust käsitlevate direktiivide puhul olukorra ümber hindaksite. Me teame juba, et põllumajandus on tohutu surve all. Me oleme siinses parlamendis kuulnud palju kordi toiduainetega kindlustatuse küsimust. Palun vaadake uuesti läbi muudatusettepanekud, mis on selle suhtes eriti kahjulikud. Ma arvan, et paljud muudatusettepanekutest, mis ei ole seotud põllumajandusega, on väga head ning ma õnnitlen härra Vernolat tema raporti puhul.

Volinik, te rääkisite oma ettekandes konkurentsi moonutusest. Ma küsin teilt ühe lihtsa küsimuse ja palun püüdk sellele täna vastata. Kas te kehtestate õigusakte selleks, et peatada selliste toiduainete import Euroopa Liitu, mis ei ole kooskõlas samade standarditega, nagu meil Euroopa Liidus?

Stavros Dimas, komisjoni liige. – Härra juhataja, ma tahaksin tänada kõiki parlamendiliikmeid, kes on tänasel arutelul osalenud. Nad on andnud arutelusse konstruktiivse panuse. Tahaksin tänada eriti raportööri härra Krahmerit suurepärase raske töö eest. Enne kui lõpetan, tahaksin öelda paar sõna mõne olulisema muudatusettepaneku kohta, mida me oleme täna arutanud.

Esiteks, mul on hea meel teie laialdase toetuse üle komisjoni ettepaneku põhiideele ja eelkõige parima võimaliku tehnika (PVT) kohaldamise ja BREF-dokumentide staatuse tugevdamise üle. See on komisjoni ettepaneku nurgakivi.

Palju on muudatusettepanekuid, mis on komisjonile vastuvõetavad, vähemalt osaliselt või põhimõtteliselt. Paljud muudatusettepanekud aitavad eelkõige selgitada komisjoni ettepaneku teksti või parandada läbipaistvust BREF-dokumentide väljatöötamisel ning loa andmisel ja jõustamisprotsessis liikmesriikides. Avalikkuse parem teavitamine ja osavõtt nendest küsimustest on väga teretulnud.

Ma jagan ka muret, mida on väljendatud seoses vajadusega vältida paindlikkuse väärkasutamist loa andmise tingimuste kehtestamisel. Nagu ma varem mainisin, võivad miinimumnõuded olla väga kasulikud ja vajalikud vahendid konkreetsete probleemide lahendamiseks, kui teatavad sektorid ei ole parima võimaliku tehnika (PVT) rakendamiseks vajalikke samme astunud. Kuid süstemaatiline miinimumnõuete kehtestamine ei ole vajalik ja see tekitab ohu väikese keskkonnavalase kasu saamise eesmärgil täiendava halduskoormuse loomiseks. Seepärast arvan ma, et miinimumstandardeid tuleks kehtestada ainult sellisel juhul, kui on vaja saavutada PVT parem rakendamine.

Suuri põletusrajatise puudutavate miinimumnõuete kaalumisel on oluline pidada meeles selliste ettevõtete olulist mõju keskkonnale ja Euroopa Liidu kodanikele. PVT suurte põletusrajatiste jaoks kooskõlastati 2006. aastal ja komisjoni seisukoht oli, et miinimumkriteeriumeid tuleks kohaldada alates 2016. aastast. Me peame tagama, et sektori jaoks kehtestatud meetmed viiksid selle esimesel võimalusel PVTga kooskõlla ning hõlbustaksid õhusaaste temaatilises strateegias sätestatud eesmärkide saavutamist.

Teine võtmelement õigusaktide eesmärkide tõhususe tagamiseks on nõuetest kinnipidamise ja jõustamismeetmete sätete element. Me oleme varem tuvastanud puudusi sellega seoses ja seepärast on ülioluline, et uute õigusaktidega kehtestataks selged sätted tagamaks, et õigust rakendatakse nõuetekohaselt. Seepärast kehtestatakse komisjoni ettepanekus miinimumsätted inspekteerimiseks, loa andmise tingimuste läbivaatamiseks ja nõuetest kinnipidamisest teadaandmiseks. Kõnealuste muudatustega tagatakse PVT nõuetekohane rakendamine ja vähendatakse konkurentsimoonutust. Komisjon on selles küsimuses eriti valvas.

Tahaksin öelda mõne sõna suuremahuliste põllumajandusettevõtete, peamiselt kodulindude piirmäärade kohta. Kõigi kodulindude kohta kohaldatakse praegu sama piirmäära, ilma et võetaks arvesse erinevaid liike. Erinevate liikide ühtlustamine toob eelkõige loomade erineva kaalu tõttu kaasa erineva keskkonnamõju. Kavandatavad uued piirmäärad on sätestatud asjaomaste liikide keskkonnamõju alusel. Uued piirmäärad hõlmaksid võrreldes praeguse ulatusega piiratud arvu täiendavaid põllumajandusettevõtteid ja vähendaksid ammoniaagiheitmeid kulutasuval moel, et vastata mõnes valdkonnas õhusaaste temaatilise strateegia eesmärkidele.

Ma annan parlamendi sekretariaadile nimekirja, kus on esitatud üksikasjalikult komisjoni seisukoht muudatusettepanekute kohta.

Krahmeri raport (A6-0046/2009)

Komisjon saab toetada täielikult, osaliselt või põhimõtteliselt muudatusettepanekuid 1, 5–8, 12–14, 16, 18–21, 27, 34–37, 40, 42–44, 46, 48–56, 58–62, 64–66, 68, 69, 71–73, 75 ja 79.

Muudatusettepanekud, mida komisjon toetada ei saa, on muudatusettepanekud 2–4, 9–11, 15, 17, 22–26, 28–33, 38, 39, 41, 45, 47, 57, 63, 67, 70, 76–78, 80, 93, 97, 114, 115, 117, 129 ja 133.

Holger Krahmer, raportöör. – (DE) Härra juhataja, ma tahan teha lühidalt. Tahaksin avaldada tänu täna siin arutelul liikmete poolt antud konstruktiivse panuse eest, mida ma olen kuulnud.

Kokkuvõtteks on mul veel vaid paar asja öelda. Esiteks tahaksin avaldada volinikule siirast tänu selle eest, et ta ei vaieldnud kategooriliselt turvavõrgu miinimumnõuete kontseptsiooni vastu. See ettepanek ei ole mingi kuradi kädetöö ega ka bürokraatlik koletis. See on probleemide lahendamise vahend ja selline vahend, millele me peaksime võimaluse andma. Seepärast tahaksin ma haarata võimalusest veel kord sellele toetust nõuda.

Teise asja, mida ma tahtsin öelda, suunan ma oma Briti sõpradele – ja kõigist erakondadest. Mu armsad Briti sõbrad, ma saan aru, Caroline, ma mõistan teie probleemi. Ma saan väga hästi aru, et ühe riigi energiakindlus seatakse teataval ajavahemikul tähtsamale kohale kui kinnipidamine õhusaaste piirväärtusest. Ma saan sellest tõesti aru. Ma olen ka viimane inimene, kes ei annaks Tema Majesteedile lisaaega, kui küsimus on uute söeküttel töötavate elektrijaamade ehitamises. See on midagi, millest me rääkida võime. Probleem seisneb selles, et see on täpselt see, mida me teinud ei ole. Viimase nelja kuu jooksul ei ole seda vestlust kordagi toimunud.

Ma tahan julgustada teid praegu, teist lugemist oodates, olema veel kord eelarvamusteta ja ütleva: „Rääkigem nüüd kompromissettepanekust“, ja sel eesmärgil loobuma vastuseisust – mis minu meelest on täiesti ebaratsionaalne – ning kardinaalsest vastuseisust miinimumstandarditele, mis on nii konkurentsipoliitika kui keskkonnapoliitika seisukohalt põhjendamatud. Ma arvan, et selles on võimalik saavutada kompromiss – miski, mida ma teise lugemise lõpus näha loodan. Muide, ma ei ole seisukohal, et me esimesel lugemisel kompromissi saavutada püüdma ei peaks. See õigusakt on selleks liiga komplitseeritud. Ma ei soovi lõpetada raportöörina parlamendi käesolevat ametiaega ja anda parlamendi järgmisele koosseisule edasi õigusakt, kus direktiivi tekst, mille üle arutelu käib, on ebasidus, ebaloogiline ja vastuoluline. Seepärast palun teilt toetust kompromissettepanekutele, kui te tunni aja pärast hääletate.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 10. märtsil 2009.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Rovana Plumb (PSE), kirjalikult. – (RO) Ma tervitan nii integreeritud lähenemisviisi (seitsme tööstusheitmeid käsitleva eraldi direktiivi ühendamise ühte teksti) ja rangemaid sätteid, mis hõlmavad parima võimaliku tehnika kasutamist, mille eesmärk on leida uuenduslikke lahendusi tootmise saastava mõju vähendamiseks. Teatavate vähem saastavate toodete väljaarendamine toob kaasa erinevate osapoolte, nagu äriühingud,

pädevad asutused ja valitsusvälised organisatsioonid, kaasamise. Kõnealune direktiiv pakub võimalusi koostööks eri osapoolte vahel (kohalikud haldusasutused ja äriühingud), võimaldades neil nõnda toetada innovatsiooni. Selle kohta on häid näiteid Madalmaades ja Taanis ning ka Ida-Euroopa riikides, nagu Rumeenia.

Kavandatud tööstusheitmeid käsitlev ühtne direktiiv koos kõikide soovitatud poliitikapaketi valikuvõimalustega parandab õigusakti tõhusust oma keskkonna- ja tervishoiualaste eesmärkide saavutamisel kõige kulutasuvamal moel. See vähendab ka tarbetuid halduskulusid (koos eeldatava hinnangulise netovähendamisega 105–225 miljoni euro võrra aastas) ning viib miinimumini konkurentsi moonutamise ELis, häirimata Euroopa tööstuse konkurentsialast seisundit.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjalikult. – (RO) Kuigi tööstustegevusel on majandusliku heaolu säilitamisel ja suurendamisel mängida oluline roll, ei tohi me silmist lasta mõju, mida see keskkonnale avaldab.

Osana saastuse kompleksset vältimist ja kontrolli käsitleva direktiivi läbivaatamisest on rõhk asetatud kindlalt teatavate põletusrajatiste jaoks piirväärtuste kehtestamisele ja parima võimaliku tehnika (PVT) kasutamisele keskkonnakaitse piisava taseme tagamiseks. Ma toetasin piirväärtuse 350 g CO₂ kehtestamist võimsamate kui 500 MW elektrit tootvate põletusrajatiste jaoks 1. jaanuarist 2020, kuna need rajatised põhjustavad süsinikdioksiidi kontsentratsiooni suurenemist atmosfääris ja kaudselt veel hullemat globaalset soojenemist.

Piirväärtuse kehtestamine toimiks stiimulina seoses heitkoguste vähendamise tehnikasse investeerimisega, mille puhul peavad kõik rajatised 2025. aastaks piirväärtusele vastama.

Ma usun, et erinevatest tööstusallikatest lähtuva saaste vähendamine aitab Euroopa Liidul saavutada eesmärk hoida ülemaailmne kliimasoojenemine alla 2 °C. Kõnealuse direktiivi tõhusust on näha pärast inspekteerimisi, mis kõigis põletusrajatistes läbi viiakse, ja see kajastub ka loa andmise tingimustele vastamises.

Richard Seeber (PPE-DE), kirjalikult. – (DE) Otsus saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli (IPPC) kohta kujutab endast Euroopa jaoks võimalust saavutada ühtlaselt kõrged kaitsestandardid. Tööstusheitmete tundlikus valdkonnas on oluline, et Euroopa ettevõtetele antaks stiimul kõige keskkonnasõbralikumale ja tõhusama võimaliku tehnoloogia kasutuselevõtuks. Tulevikus tuleks tugevdada „parima võimaliku tehnika“ põhimõtet. Selle rakendamisel tuleb siiski pöörata tähelepanu tagamisele, et seda teed rajavat IPPC direktiivi projekti ei hakkaks jälle koormama bürokraatia, jättes liikmesriikidele ja ettevõtetele võimatu ülesande.

Seepärast peaksime me kaaluma hoolikalt, kui suures ulatuses aruandluskohustust tegelikult vaja on ja kui suures ulatuses oleks – kui üldse – kõnealuse kontseptsiooni rakendamine kahjulik.

Veelgi enam, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete tarbetu koormamine ületab samuti eesmärgi, nagu on see ka ülereguleerimise puhul sellistes valdkondades nagu mullakaitse, mis kuulub tegelikult liikmesriikide pädevusse. Seega, keskendugem selle asemel olulistele aspektidele, nimelt keskkonnastandardite ühtlustamisele ning keskkonnakaitse kõrge taseme kindlustamisele tööstustegevuses.

7. Üldsuse juurdepääs Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (uuesti sõnastamine) (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on härra Cashmani raport (A6-0077/2009) kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon komisjoni nimel, mis puudutab ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (uuesti sõnastamine) (KOM(2008)0229 C6-0184/2008 – 2008/0090(COD)).

Michael Cashman, raportöör. – Härra juhataja, ma ootan kannatamatult seda arutelu ja eelkõige nende kuulamist, keda läbipaistvuse ja üldsuse dokumentidele juurdepääsu edendamine eriti ei huvita.

Ma soovin alustada nende seitsme ELi ministri tänamisega, kes teatasid, et nad minu raportit toetavad. Neil on eelkõige – ja ma tsiteerin – „seepärast hea meel näha, et parlamendi kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni võttis 17. veebruaril 2009 vastu raporti, mis jagab meie nägemust läbipaistvusest liidust“.

Ma pean üllatavaks, et kui me püüame oma kodanikke taasühendada, ei toeta inimesed läbipaistvust ja avatust. Pean sama üllatavaks, et kui me püüame institutsioone uuesti üldsusega ühendada, on puudus tahtest edendada üldsuse tähelepanu ja aruandekohustust.

Mõned liikmed on tõstatanud kahtlusi selle kohta, kas kõik minu raporti muudatusettepanekud kuuluvad määruse õigusliku aluse reguleerimisalasse – EÜ asutamislepingu artikkel 255. Tahaksin neid rahustada:

määruse (EÜ) nr 1049/2001 eesmärk on: „anda üldsusele võimalikult laialdane õigus juurdepääsule institutsiooni dokumentidele. See õigus üldsuse juurdepääsule institutsiooni dokumentidele on seotud nende institutsioonide demokraatliku olemusega.“ Ärge võtke seda kui lihtsalt minu sõnu – ma tsiteerin sõnasõnaliselt Euroopa Kohtu otsust Turco kohtuasjas. Me peame asutamislepingu artiklit 255 tõlgendama just lähtuvalt sellest kohtuotsusest.

Võtke meie muudatusettepanek 44 salastatud dokumentide kohta. On lihtsalt alatu öelda, nagu komisjon seda teeb, et dokumentide liigitamisel konfidentsiaalseteks ei ole mingit seost üldsuse juurdepääsuga kõnealustele dokumentidele. Määruse (EÜ) nr 1049/2001 praeguse versiooni kohaselt võib dokumente salastada selleks, et kaitsta artikli 4 lõikes 1 kaitstud olulisi huve. Järelikult on seos juba olemas. See, mida me teinud oleme, on selleks, et teha sellest seosest järeldusi ning lisada dokumentide salastamist käsitlevad eeskirjad määrusesse. Kõnealused eeskirjad, mis on kujundatud hoolikalt juba kehtivate nõukogu ja komisjoni eeskirjade alusel, määratlevad piirangud üldsuse õigusele dokumentidele juurdepääsule, nagu nõuab artikkel 255, ja asutamislepingus ei ole midagi, mis takistab institutsioonidel neid määrusesse vastu võtmast.

Võtke muudatusettepanek 24, milles viidatakse institutsioonide moodustatud ametitele ja asutustele. Muudetud määruses (EÜ) nr 1049/2001 sätestatakse põhimõtted, tingimused ja piirangud, mis on seotud üldsuse juurdepääsuga nende ametite dokumentidele, kuid määrus ise ei loo nimetatud ametite kohustusi.

Kui te loete näiteks muudatusettepanekut 29, näete te, et määrust kohaldatakse vaid institutsioonide valduses olevate dokumentide suhtes, kuigi sellega nähakse ette standardid, mida ametid oma eeskirjade vastuvõtmisel oma dokumentidele juurdepääsu kohta eeldatavalt järgima peavad – ja võiksin lisada, et kooskõlas nõukogu, komisjoni ja parlamendi poolt 30. mail 2001. aastal vastu võetud ühisdeklaratsiooniga.

Lubage mul rõhutada nende jaoks, kes selle tunnistajaks ei ole, et on kurb, et nõukogu pole siin kohal, et sellele äärmiselt olulisele raportile nõuetekohast tähtsust omistada.

Ma tean, et mõnele teie hulgast valmistas juba muret see, et me läksime liiga kaugele, püüdes tagada, et liikmesriigid ei kahjustaks määruse eesmärgiks oleva läbipaistvuse taset. Ma usun, et olen käinud maha pika maa, et kohtuda probleemidega, nagu te näete kompromissmuudatusettepanekutest, mis tulevad liikmesriikidele meelde nende kohustusi vastavalt asutamislepingu artiklile 10 mitte takistada ühenduse eesmärkide, sealhulgas läbipaistvuse ja demokraatia saavutamist.

Härra Nassaueri muudatusettepanekud võivad mõnes mõttes rahustada tema fraktsiooni ja teisi parlamendiliikmeid, kes muretsevad sellepärast, et isiklik teave võib üldsuse valdusesse sattuda. Minu raporti kohaselt seda ei juhtu ega saa juhtuda. Veel on ruumi arvamiseks, et era- ja isiklikku teavet kaitstakse ka edaspidi, nii et ma kuulan suure huviga, miks need, kes selle määruse vastu on, seda teevad.

Margot Wallström, *Euroopa Komisjoni asepresident*. – Härra juhataja. Tänan teid väga olulise aruande eest komisjoni ettepaneku kohta sõnastada uuesti määrus (EÜ) nr 1049/2001, mis puudutab üldsuse juurdepääsu dokumentidele. See on väga oluline ja tähelepanuväärne teema ning hindan tohutut tööd, mida hr Cashman raportöörina ning ka mitmed siinse täiskogu teised aktiivsed, teemast huvitatud ja oskustega inimesed ära on teinud.

Tegemist on teemaga, mis puudutab kodanike, ühenduste ja ettevõtete põhilisi ja vahest ka vastuolulisi õigusi. Peame väga tähelepanelikult analüüsima määrusesse sisseviidavaid vajalikke muudatusi ning meil tuleb jätkuvalt keskenduda avatusele. Kõik kolm institutsiooni on nõustunud, et üldiselt on määrus (EÜ) nr 1049/2001 märkimisväärselt hästi nüüdseks peaaegu kaheksa aastat toiminud. Parlament, nõukogu ja komisjon on praegu palju avatumad kui kunagi varem. Võiks öelda, et reeglite muutmine põhjustas praktikate, arvamuse ja seisukohtade muutuse.

Samal ajal nõustusiid parlament, nõukogu ja komisjon, et õigustatud huve kaitstakse piisavalt. Me ei tohiks unustada, et ELi institutsioonid on teinud kättesaadavaks üha rohkem dokumente, samal ajal on registreeritud keeldumiste kahanemine määras ja arvuliselt. Seega loodan, et määrus (EÜ) nr 1049/2001 on oma väärtust tõestanud. Sellest põhjusest lähtuvalt pole täielik uuendus vajalik.

Siiski saab isegi head tööriista alati paremaks muuta. Meie lähtekoha õiguslik alus on leppe artikkel 225, mida juba mainis ka raportöör. Sellest lähtuvalt määratleb määrus põhimõtted ja piirangud, mis reguleerivad kodaniku juurdepääsuõigust dokumentidele. Seoses käesoleva raportiga märgin ära, et mõned muudatused ei jää enam artikli 225 piiresse ning seetõttu ei tohiks neid muudatusi heaks kiita. Kuid, ja see on oluline „kuid“, nad viitavad olulistele probleemidele, mida võiks käsitleda teises kontekstis. Komisjon analüüsib neid kindlasti konstruktiivselt, pragmaatiliselt ja avatult.

Hea praktika on aeg-ajalt hinnata seda, kas seadusandlus toimib hästi ja täidab oma eesmärgi, ning seda meeles pidades koostas komisjon ettepaneku eelnõu määrus uuesti sõnastada. Uuestisõnastamine täidab paremate seaduste koostamise eesmärgi. Kuna antud määrus puudutab kodanike põhiõigusi, on väga oluline vastu võtta ühtne, selge ja kergesti loetav tekst.

Uuestisõnastamise tehnika ei seo seadusandja käsi rohkem kui traditsiooniline seadusandluse muutmise viis. Hoolimata reguleerimistehnika valikust, ei saa ühenduse reguleerija ületada ettepaneku eesmärgi.

Tahame jätkuvalt pühenduda läbipaistvuse ja avatuse suurendamisele ning usun kindlalt, et see on hea viis selle teostamiseks. Antud kontekstis pean aga siiski mainima, et mitmed muudatused puudutavad määruse (EÜ) nr 1049/2001 selliste sätete muutmist, mille muutmiseks komisjon ettepanekut ei esitanud. Me ei saa neid vastu võtta, sest need ulatuvad kaugemale komisjoni ettepanekust.

Sellegipoolest on komisjon loomulikult nõus arvesse võtma häid ideid, kuigi hetkel oleme veel protseduuri algusjärgus. Rõhutan, et komisjon on nõus kahe kaasregulaatoriga arutlema ning tahame leida ühist seisukohta, et töötada välja tasakaalustatud ja tarvitamiskõlblik kompromisstekst. Siiski eelistab komisjon esitada parandatud ettepaneku pärast seda, kui kaks kaasregulaatorit on oma seisukohad esitanud. Me ei saa ette otsustada või eeldada ega otsusta ja eelda arutelusid või läbirääkimisi.

Peaksime ka meeles pidama muutusi, mida Lissaboni leping – kui ja millal see kehtima hakkab – selles küsimuses endaga kaasa toob. Määrust (EÜ) nr 1049/2001 kohaldatakse siis Euroopa Liidu kõikidele institutsioonidele, organitele, ametkondadele ja ametitele, kuigi siiski piiratud määral Euroopa Kohtule, Euroopa Keskpangale ja Euroopa Investeeringuspangale. Kodanikele tähendab Lissaboni lepe tõelist edasiminekut, kui kõik ELi organid kohaldavad ühist eeskirjade kogumit dokumentide juurdepääsu küsimuses. Selline ühtne eeskirjade kogum kindlustab järjepidevuse, kuid samal ajal tuleb seda kohandada väga paljudele organitele, kellel on erinevad kohustused ja kompetentsid.

Kordan ka seda, mida olen eelmistel kordadel siin täiskogul ja mujal öelnud. Määrus (EÜ) nr 1049/2001 on läbipaistvuse poliitika nurgakivi, kuid peame ka mõtlema selle peale, mida saame ennetavalt teha väljaspool ametlikku seadusandlust. Seetõttu teatasin kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni 20. jaanuari koosolekul, et algatan avatuse tegevusplaani ettevalmistuse. Paremad registrid, suurem kasutajasõbralikkus ja juurdepääsetavus, dokumentide aktiivne levitamine ning kiirem avalikustamine on ainult mõned näited teemadest, millele soovin selle tegevusplaani abil tähelepanu pöörata ning loomulikult jätkata arutelusid teiste ELi institutsioonidega. See on pragmaatiline ja tõhus viis süviti laiendada läbipaistvust kõikides meie poliitikates. Peame ise eeskujuks olema.

Selles kontekstis peame ka analüüsima viise, kuidas muuta meie institutsioone ja nende tegutsemisviise kodanikele arusaadavamaks. Vajame aktiivset poliitikat, millega teavitada kodanikke ning viia neid kurssi sellega, kuidas üle-Euroopalised poliitikad mõjutavad nende igapäevast elu. Määrus (EÜ) nr 1049/2001 on loomulikult oluline tööriist, kuid tegelikult loeb lisaks juriidilisele tekstile viis, kuidas me seda praktikas rakendame.

Komisjoni seisukohta härra Cashmani raporti kohta praeguses protseduuristaadiumis kokku võttes ütlen järgmist. Ettepanekud on tehtud mõningateks sellisteks muudatusteks, mida komisjon ei saa heaks kiita, sest need on väljaspool artikli 225 õiguslikku aluse piire. On ka teisi muudatusi, mida me ei saa heaks kiita, sest need eemalduvad komisjoni esitatud muudatustest, kuid mõningatel juhtudel viitavad need muudatused olulistele probleemidele, millele saaks tähelepanu juhtida teises kontekstis. Samuti on komisjon alati nõus arvestama heade mõtetega ükskõik millises kontekstis. Kui oleme saanud teada parlamendi ja nõukogu seisukohad, saate teada ka institutsionaalse kolmnurga kolmanda seisukoha.

Loodan, et arutelu tuleb huvitav ja äratav mõtteid. Teema väärrib seda ning meie kodanikel on õigus eeldada selget ja hästitoimivat seadusandlust seoses üldsuse juurdepääsuga meie dokumentidele.

Monica Frassoni, JURI arvamuse koostaja – (IT) Härra juhataja. Daamid ja härrad. Mul on üks minut ette nähtud õiguskomisjoni jaoks ja üks Roheliste/Euroopa Vabaliidu fraktsiooni jaoks. Seetõttu tahan need ühendada, sest mõlemil on antud juhul palju ühist.

Härra juhataja. Oleme õiguskomisjonis uuestisõnastamisteemat pikalt arutanud. Ütlen kohe, et me pole üldse rahul. Tõepoolest, arvame, et uuestisõnastamise protseduuri rakendamine sellise seaduse korral polnud eriti taibukas otsus, mitte ainult seetõttu, nagu volinik ütles, et tõeline ülesanne siinkohal on aru saada, kuidas määrust, mis töötas küllaltki hästi, kuid mida saaks täiuslikuks muuta, saaks tegelikult parandada. Seega on tulemus – kas selle protseduuri kasutamise või tehtud praktiliste ettepanekute kaudu – praeguse olukorraga

võrreldes kindlasti samm tagasi. Midagi tuleb selles suhtes ette võtta ning palju raskem on seda teha uuestisõnastamise protseduuri abil, kui täieliku volitusega.

Teiseks tahan öelda, et keerutamisel pole mõtet. Mul on hea meel, et volinik kuulutab välja tervitatavaid läbipaistvuse ja avatuse algatusi, kuid siiski jätab komisjoni ettepanek dokumendid, mis praegu on avatud ja läbipaistvad, antud seadusandluse raamidest välja. Selline on tõde ja tõde on ka see, et mitmed liikmesriigid, sh voliniku liikmesriik, on üpris selgelt sama väljendanud ning öelnud, et see on vastuvõetamatu.

Praegu on probleemiks see, et kui tahame õigusakti parandada, ei saa me kehtivat olukorda kaitsta, sest kui me seda teeme, ohustab meid võimalus muutuda vähem läbipaistvamaks, vähem arusaadavamaks ning isegi – kui võin nii öelda – vähem demokraatlikumaks.

Anneli Jäätteenmäki, *AFCO komisjoni arvamuse koostaja* – (FI) Härra juhataja. Läbipaistvus on demokraatia alus. Kahjuks ei saa Euroopa Liit peaaegu üldse oma läbipaistvusega hoobelda. Direktiivid vajavad muutmist, kuid samuti ka hoiakud. Mida öelda nõukogu avalduse kohta, et kõrvalistele isikutele ei tohiks anda õigusaktide menetlusega seotud juriidilise abi dokumente? Kõrvalistele isikutele, kodanikele, kui soovite, ei tohiks neid siis anda. Ma ei saa aru sellest, kuidas Euroopa Liidu kodanikud võivad olla kõrvalised isikud.

Seetõttu peavad hoiakud muutuma. Seadusandlust tuleb muuta nii, et nõukogu, parlamendi ja komisjoni seadusandlikud dokumendid muutuksid läbipaistvaks ja rõhuasetus siinkohal on seadusandlikel dokumentidel. Kui võrdlen seda näiteks enda riigi, Soome parlamendi tegevusega, siis ei oleks võimalik ette kujutada, et Soome parlamendi põhiseaduskomisjoni avaldused oleks salajased. See tähendaks ju siis, et kodanikele ei räägitaks, mis põhjustel, mille tõttu seda või toda seadust kehtestatakse, ning nõukogu ütleb, et ei peakski rääkima, sest kodanikud on kõrvalised isikud.

Seadusandluse, direktiivide koostamise, üleüldse kõige korral peaksime lähtuma sellest, et kasvaks läbipaistvus ning ka parlamendi hääletamistoiminguid on võimalik paremaks muuta. Peaksime saama hääletada elektrooniliselt...

(Juhataja katkestas kõneleja)

David Hammerstein, *PETI komisjoni arvamuse koostaja*. – (ES) Härra juhataja, volinik. Me ei tohiks raisata selle suurepärase raportiga kaasnenud võimalust jõuda kokkuleppele esimesel lugemisel, pean siinkohal silmas antud parlamendikoosseisu jooksul, et luua seadusandlust, mis kindlustaks suurema läbipaistvuse dokumentidele juurdepääsul. Vabandused pole vastuvõetavad ning loodan, et meil on aega ning kainet mõistust, et jõuda sellise suurepärase raportiga suhtes kokkuleppele.

Raportis väljendame meie, petitsioonikomisjon, oma muret asjaolu üle, et kui kodanike petitsiooni tulemusena algatatakse liikmesriigi suhtes rikkumismenetlus, on liikmesriigil õigus keelata juurdepääs avalikele dokumentidele, mida rikkumismenetluse käigus kasutatakse, takistades niimoodi kodanike osalemist.

Oleme ka väga mures koostalitlusvõime puudumise ja tehnilise bloki pärast, mis Euroopa Parlamendis eksisteerib seoses koostalitlusvõime dokumentidega, see puudutab avatud standardi dokumente, mis ei ühildu tarkvara ja IT-platvormiga, mida parlament praegu kasutab, mis on ühe spetsiifilise ettevõtte põhine.

Fakt on, et Euroopa institutsioonid ei garanteeri kodanikele tõelist juurdepääsu dokumentide sisule, ilma et ei oleks tehnilist tüüpi vahetegemist. See on vastuvõetamatu, sest inimesed ei pääse ligi dokumentidele, mida me loome. Pean praegu kõnet ning mitte keegi ei pääse minu sõnadele ligi, ilma et ei kasutaks spetsiifilise ettevõtte tehnilist platvormi, kellel on selle teabe suhtes monopoolne seisund. See läheb tõesti vastuollu läbipaistvuse ja teabele juurdepääsuga.

Charlotte Cederschiöld, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (SV) Härra juhataja. Toetame täielikult härra Cashmani eesmärki ning pühendumust läbipaistvuse kasvatamiseks, kuid me ei tohi unustada, et praegu tegeletakse määruse ümbersõnastamisega. Koos oleme praeguse läbipaistvuse seadusandluse läbi surunud. Neli Põhjamaade liikmesriiki on komisjonile antud määruse asjus kirjutanud, öeldes, et see kasvatab kodanike usaldusväarsust ELi suhtes ning pakub suurimat võimalikku läbipaistvuse taset. Härra Cashman ja mina oleme alati väga hästi koostööd teinud, kuid seekord polnud meil piisavalt aega kõiki selgusetuid probleeme lahendada. Teisisõnu on protsess alles päris algusjärgus, kuid tervitan paljusid ettepanekuid ning ootan innukalt meie koostöö edasist jätkumist.

Läbipaistvuse määruse vastuvõtmisel oli hääletuse võitmisel otsustavaks Euroopa Rahvapartei (Kristlikud demokraadid) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni jah-hääled. Ka seekord on PPE-DE hääled lõpptulemuse seisukohast olulised, mis tõenäoliselt kujunevad välja uue parlamendikoosseisu ajal. PPE-DE fraktsioon

kasutab oma hääli õiguskindluse, prognoositavuse ja selguse kindlustamiseks, kui reeglid protsessi jätkudes välja kujundatakse. Tahame suuremat läbipaistvust ja kodanikel peab olema võimalus jälgida demokraatlikku arutelu. Arvame, et teema vajab rohkemat ettevalmistamist, et tekiks ühised mõjuhinnangud, mis võtavad näiteks arvesse institutsioonide tööviise.

Palju muudatusi, umbes 40 või 50, mis on seotud komisjoni algatusõigusega, on põhjustanud mõningat arutelu. Tahan veel ainult lisada, et see ei peaks lõppema suurema läbipaistmatusega, sest see oleks vastuolus uuestisõnastamise eesmärgiga. Täna esitatud materjal muutub tõenäoliselt pärast valimisi. PPE-DE fraktsioon soovib siis suurendada läbipaistvust, mida toetaks kõik ELi kodanikud ja liikmesriigid. See eeldab, et seotud isikud teavad, millised on reeglid, mis on ka ettepaneku eesmärk. Sanktsioone ei saa samuti rakendada, kui puuduvad selged juhtnöörid. Rääkides sanktsioonidest, eksisteerib juba seadusandlus, mida tuleb arvesse võtta. Seetõttu näeme ettepanekut veel lõpetamata tootena, kuid nõustume täielikult härra Cashmaniga, et selle tagajärjel peaks läbipaistvus kasvama ja sellele oleme oma muudatustes ka viidanud. Läbipaistvus on oluline demokraatia osa.

Mul on PPE-DE fraktsiooni nimel aega viis minutit, seega kas võiksin veel mõned viimased mõtted öelda?

(SV) Me ütleme „jah” läbipaistvusele, kuid tahame vältida naiivsust, mis võib inimesed ohu ja halva kohtlemise eest kaitsetuks jätta.

Kas PPE-DE fraktsioon kaotab kolm minutit, või mis?

Juhataja. – Ma ei tea, mida öelda. Päevakava alusel on aega kaks minutit, kuid olen kindel, et teil avaneb veel võimalusi kõnelemiseks.

Costas Botopoulos, fraktsiooni PSE nimel. – Härra juhataja. Räägin inglise keeles, et meie raportöörile austust avaldada. Selle väga huvitava raporti raames teeb parlament kolme asja. Esiteks võtab ta arvesse reaalsusi. Praegu räägime privaatsusest Interneti-ajastul ja mitte privaatsusest abstraktse ideena. Võtame arvesse määruse (EÜ) nr 1049/2001 kasutamist, mida on juba mõnda aega probleemide lahendamiseks ka edukalt rakendatud.

Võtame arvesse ELi põhiõiguste hartat, ombudsmani ja teiste ametkondade ettepanekuid ja kohtu presedendiõigusi. Võtame samuti arvesse komisjoni tõelisi ettepanekuid koos kaasnevate võimaluste ja puudustega ning ma arvan, et mõned puudused on olemas.

Teine märkus – ja see on väga huvitav – on see, et antud raport tugineb põhimõtetel ja mitte tehnilistel üksikasjadel; dokumentidele juurdepääsul ja eraelu kaitsmise tasakaalustamisel; üldligipääsul dokumentidele, kuid väga täpsete reeglite alusel; väga olulisel eristusel avalike ja erahuvide vahel ning sellel viitel Euroopa avalikule arvamusele, mis on väga oluline meie jaoks, kes me Euroopat armastame; eristusel seadusandlike ja mitte seadusandlike protseduuride vahel, mis on samuti huvitav; paarsusel ELi läbipaistvuse ja liikmesriigi läbipaistvuse vahel.

Kõige olulisem aspekt on see, et antud raport püüab kehtestada täielikku läbipaistvuse süsteemi. Mitte läbipaistvust iga institutsiooni jaoks eraldiseisvalt, vaid läbipaistvust interinstitutsionaalsel alusel, kus kõiki institutsioone võetakse arvesse ja kus arvestatakse hea valitsemise põhimõtteid ja ELi põhiõiguste hartat. Eksisteerib ka väga üldtuntud hulk klassifitseeritud teavet, isegi kui neil on spioonifilmidele sarnased nimed, nagu näiteks „EL konfidentsiaalne”, „EL ülisalajane”, kuid olulised on selles küsimuses ka ühised reeglid.

Püüame antud juhul jõuda selleni, et läbipaistvus oleks üldine reegel, kuid eranditega, mis on põhjendatavad teiste õiguste kaitsega, aga mille suhtes oleks kehtestatud ühtne reeglistik, mille raames on läbipaistvus kõige olulisem, kuid teisi erandeid võetakse ka arvesse.

Marco Cappato, fraktsiooni ALDE nimel. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad. Vabandage mind, kui ma ei saa jääda nii kauaks, et kuulda voliniku vastust. Arvan, et antud arutelust on midagi olulist puudu ning see miski on nõukogu, kes pole terve arutelu ajal olnud esindatud, ka komisjoni etapis. Asja tuum on tegelikult järgmine: eksisteerib – eriti nõukogu seas – kontseptsioon Euroopast kui rahvusriikide valitsuste kogumist. Seega, kui need valitsused seadusandjatena kohtuvad, on need teemad – ütleme, et – konfidentsiaalsed. Kodanikud peavad lõpptulemust ootama.

Seda pole võimalik lihtsalt taluda, kui teame, et Euroopa Liidul on seadusandlikud volitused ja kodanikel on õigus teabele igas seadusandluse protsessi etapis. Maurizio Turco juhtumi otsus kinnitas ja demonstreeris, et kodanikel on õigus teabele, mis puudutab riiklike delegatsioonide seisukohti nõukogus ning ka teisi juriidilisi arvamusi. Seetõttu toetame täielikult härra Cashmani raportit, mis kätkeb endas teistsugust Euroopat, milleks on Euroopa demokraatia.

Arvan, et härra Cashmani tuleks toetada tema ettepanekute esitamiste püüdlustes, mis ulatuvad kaugemale komisjoni ettepanekutest. Euroopa Komisjon eksiks, kui nad paluks meil piirata meie tegevusi seadusandliku organina seoses komisjoni esitatud ettepanekutega. Arvan, et meie õigus pikendada volitusi on talletatud isegi lepetesse. Loodan, et härra Cashman aktsepteerib meie esitatud ettepanekuid, eriti suurema finantslääbipaistvuse küsimuses, ja arvan, et Euroopa Parlamendina peame näitama head eeskju.

Lugesin täna ajakirjandusest, et meie otsus avaldada parlamendis kohalviibimise arvud – sellel pole mitte midagi pistmist käesoleva raportiga – otsus, mille võttis vastu see täiskogu, on siiski ilmselt takerdunud tehnilistesse probleemidesse, mis takistavad selle otsuse kohaldamist enne Euroopa Parlamendi valimisi. Tehnilisi probleeme ei eksisteeri. Seda ülesannet on võimalik täita kiiresti ja kergesti ning loodan, et parlamendina näitame head eeskju selles ning ka raportööri vajalike ja positiivsete muudatuste küsimuses, mis puudutab komisjoni ettepanekut dokumentidele parema juurdepääsu tagamiseks. Loodame, et kuuleme varem või hiljem midagi tühjadel nõukogu toolidelt, isegi kui see on ainult avalik selgitus meie ettepanekute vastuseisu põhjuste kohta. Neil peab olema julgust, et avalikult kaitsta Euroopa ideed, kes peab oma seadusandlikke otsuseid salaja vastu võtma, mis minu jaoks on midagi täiesti vastuvõetamatut.

Eva-Britt Svensson, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (SV) Härra juhataja. Lääbipaistvus ja üldsuse juurdepääs seoses kõigega, mis puudutab seadusandlust ja poliitilisi otsuseid, on üks olulisemaid demokraatlikuks ühiskonnaks olemise tegureid. Lääbipaistvus ja üldsuse juurdepääs põhjustavad osalustunde ning loovad usaldust poliitilise süsteemi vastu. Vastupidine – saladuslikkus ja dokumentide peitmine – põhjustab umbusaldust ja kõrvalejätuse tunnet ning võib vahetevahel aidata kaasa korruptsiooni ja võimu kuritarvitamise arengule.

Aina rohkem luuakse nüüd ELis sellist riiklikku seadusandlust, mille põhimõtteks on selline üldsuse juurdepääs nagu meil Rootsis. Otsused on üle kandunud ELi tasandile, kuid läbipaistvus ja avalik läbipaistvus ning üldsuse juurdepääs pole järgnenud. Meie kodanikud panevad seda tähele ja see on üks põhjustest, miks Euroopa Parlamendi valimistel on osalusmäär väike. Kodanikele on raske endale ELi süsteemi otsustamisprotsessi selgeks teha ja sellest aru saada ning nad tunnevad täiesti õigustatult, et ELis võetakse vastu otsuseid ning luuakse seadusandlust, ilma et neil oleks reaalselt võimalust kõikide dokumentidega tutvuda. Seetõttu pole neil võimalust otsustajatega arutleda, vaielda või neid mõjutada.

Me kõik tahame kasvatada parlamendivalimiste osalusmäära, kuid õnnestumiseks ei piisa ainult kampaaniatest ja üleskutsetest minna ning hääletada. Et muuta seda tähendusrikkaks, peame tegema endast kõik võimaliku, et varustada kodanikke teabega ning tõsta nende teadlikkust. Peame kodanikega algatama dialoogi selle asemel, et edastada nendele ühepoolset teavet ülevaltpoolt. Üldsuse juurdepääs peab olema põhiline printsiip ja salalikkus erand. Salajasuse lubamine spetsiifilistel juhtudel peab põhinema spetsiifilistel meetoditel ning selliseks käitumiseks peavad olema tugevad põhjendused.

Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon ja mina esitasime muudatusettepanekuid, et muuseas laiendada dokumentide määratlust, teha rohkem dokumente avalikkusele kättesaadavaks ning hoida ära mis tahes üksiku liikmesriigi veto rakendamise võimalus. Volinik Wallström ütles, et head tööriista saab alati paremaks muuta. Kahjuks ei too see raport endaga kaasa parandusi, vaid muudab olukorra tegelikult halvemaks. Samas saab seda parandada, toetades muudatusi, mille esitasime mina ja GUE/NGL fraktsioon. Seetõttu hääletage demokraatia pärast GUE/NGL muudatuste poolt ja kasvatage kodanike osalemisvõimalusi.

Hanne Dahl, fraktsiooni IND/DEM nimel. – (DA) Täna teid, härra juhataja. Härra Cashman on koostanud hea aruande, mida ma ka toetan. Komisjoni läbiviidav 2008. aasta läbipaistvuse algatuse revideerimine muudab avaliku juurdepääsu ELi dokumentidele veel keerulisemaks. Kui see raport vastu võetakse, siis see parandab olukorda palju. Samas puudub meil endiselt juurdepääs komisjoni töörühmadele. Alter-EU organisatsiooni vahetult enne jõule tehtud avalduse põhjal on meil rahuldavalt kirjasolevat teavet ainult kahe kolmandiku töögruppide liikmete kohta, kes on seadusandlike ettepanekute koostamisega ELis seotud. See on täiesti vastuvõetamatu. Kodanikuna pean teadma, kas komisjoni nõustab tubakatööstuse lobist või tervishoiuorganisatsioonid, kui koostatakse üldsuse tervisedendamise algatust. Pean ka teadma, kas veekeskkonna plaani koostamisel istub laua ümber keemiatööstus või keskkonnaorganisatsioon.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Härra juhataja. Üks põhjus, miks me langesime üleilmastumise lõksu on just see, et me ei suutnud vältida Euroopa lõksu. Euroopa lõks seisneb peaaesjalikult meie ebaõnnestumises siis ja praegu tegutseda Skandinaavia ja teiste riikide läbiproovitud läbipaistvuse põhimõtetest lähtuvalt.

Olen nüüdseks selle koja liige olnud 10 aastat ja kui ma siia jõudsin, siis mitte kogemata, sest ma ei saanud siia selle plaaniga, kuid leidsin ennast kiiresti tõdemast, et läbipaistvus on oluline teema ja seetõttu panin

2000. aastal aluse Euroopa läbipaistvuse algatusele. Komisjon võttis algatuse muutmata kujul vastu, kuid lihtsalt sisu on meil ikkagi liiga vähe.

Volinik, teil on võimalus lugeda, mida ütlesin teisele rootslasele Anna Lindhile Nizza tippkohtumise pikas kõnes selle teema kohta. Teie rootslasena mõistate, millest ma räägin. Teie teate, mida tõesti teha tuleks.

Rääkides läbipaistvuse probleemidest Euroopa Liidus on reaalsus aga see, et meie ülesanne on võrdväärne lumelaviini puhastamisega lumelabidaga. Me ei suuda läbi murda ning uut lund tuleb aina juurde. Ainult üks võimalus on see Euroopa Liit päästa ning selleks on kohe vaja Rootsi mudelil põhinevat tõelist läbipaistvust ning USA Teabevabaduse seadusele sarnast seadust. Ilma nendeta tabab teid veel rohkem lumelaviine ning seekord tabavad nad asustatud alasid.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad. Otsustame seaduste üle Euroopa tasandil, mitmesaja miljoni inimese eest ja seetõttu on vaja läbipaistvust. Nõustume kõik püstitatud eesmärgiga, et läbipaistvus on oluline ja arvan, et meie Euroopa Parlamendina ei pea ennast peitma. Oleme meedia tähelepanu keskpunktis, meid jälgivad ajakirjanikud, meie töö on juba läbipaistev.

Nõustume kõik püstitatud eesmärgiga, kuid meil peab olema võimalus vaielda eesmärgi saavutamiseks vajalike meetodite üle, ja kui keegi arutleb meetodite üle ning tahab nendega ennast detailselt kurssi viia, siis ei tähenda see ilmtingimata seda, et see isik tahab, et kõike tuleks teha suletud uste taga. Pigem on need inimesed sageli lihtsalt inimesed, kes esitavad küsimusi. Euroopa Rahvaparteis (Kristlikud Demokraadid) ja Euroopa Demokraatide seas on palju liikmeid, kellel on palju olulisi küsimusi, näiteks konkurentsiprotseduuride kohta siin nõukogus, näiteks selle kohta, kas peame kõik õigustalitusega seotud dokumendid avalikuks tegema, või näiteks selle kohta, kas parlamendiliikme eraelulised teemad peaksid olema avaliku arutelu objektiks. Võitleme andmekaitse eest oma kodanikele, kuid parlamendiliikmetelt ei saa eeldada kõige avalikustamist. Selliste küsimuste esitamine on lubatud.

Olulisim mõte, põhjus, miks ka meie fraktsioonis esineb palju negatiivset skeptilisust, on seadusandliku protsessi teema. Pärast hääletamist saab järele uurida, kuidas iga parlamendiliige hääletas. Kõik parlamendiliikmed peavad kandma vastutust oma hääletamisvaliku eest. See on juba iseenesest selge. Seadusandlikus protsessis, dialoogis, kui me arutame teemasid omavahel, peab olema koht ka arutelude läbiviimiseks.

Teame, et kui kõik tehtaks avalikuks, ei eksisteeriks enam tänapäevaseid arutelumudeleid, sest igaüks teaks, et ta paneb oma pea pakule kohe, kui ta üritab saavutada ja esitada poliitilisi kompromisse. Seetõttu on meie fraktsioonis endiselt palju skeptilisust selle ettepaneku suhtes. Paneme paika meie fraktsiooni lõpliku seisukoha täna õhtul.

Samas tahan oma fraktsiooni nimel ühte aspekti selgelt väljendada, mis on see, et me tahame läbipaistvust, kuid selle saavutamise meetodite üle tuleb endiselt arutleda. Nõustume kõik püstitatud eesmärgiga. Vaadates Euroopa institutsioone eraldiseisvalt, näeme, et parlament pole probleemiks. Pigem on probleemi allikaks nõukogu, kes pole täna siin esindatud, kes on probleemiks, sest – tõepoolest – meil pole õrna aimugi, mis nõukogu töögruppides aset leiab.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Härra juhataja, volinik Wallström. Kõigepealt tänan härra Cashmani ja teisi, kes on aidanud kaasa sellele, et varsti astume uue ja pikka aega oodatud sammu selles suunas, et muuta meie töö meie kodanikele ligipääsetavamaks. Asepresident ja volinik Wallström on võidelnud palju ja kaua.

Pärast Rootsi liitumist ELiga olid mitmed inimesed mures, et dokumendid lekivad selle riigi kaudu, kus on väga tugev üldsuse juurdepääsu põhimõte, kuid seda pole üldse juhtunud. Härra Cashman võib teile sellest rääkida, sest kui keegi pooldab läbipaistvust ja juurdepääsetavust, siis teab see isik ka tööalaste materjalide salajases hoidmise ning avalikustamise piire.

Kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjonis on Euroopa Rahvapartei (Kristlikud Demokraadid) ja Euroopa Demokraadid keeldunud hääletamast. Loodan, et te nüüd pooldate üldsuse juurdepääsu suurendamist ELis, et Rootsi oleks eesistujariigina koos meie ülejäänutega suuteline viima seda üliolulist demokraatlikku teemat kaugemale kõigi ELi kodanike nimel. Samas mõistan PPE-DE fraktsiooni kõhklust. Sest teie fraktsiooni oli see, kes kindlustas, et me oleksime sunnitud läbi viima salajase hääletuse, kui Türgi oli alustamas liitumisläbirääkimisi. Kas te tahate seda? Loodan, et parlament püsib ühtsena ning saame uhkelt oma valijatele ELi valimistel juunis öelda, et EL muutub üha avatumaks – meil puuduvad salajased plaanid ning me tahame, et meid kontrollitakse ja meie üle otsustakse selle alusel, mida me teeme, ja läbipaistvusega, mille üle saame

olla uhked. Me sooritame palju häid asju ja oleks hea, kui kodanikud saaksid paremini jälgida seda tööd, mida me teeme.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Härra juhataja. Kõigile on selge, et ühenduse institutsioonide ja organite otsustusprotsessid peavad leidma aset avatult ja avalikult. See on demokraatia alus. Sellest põhimõttest lähtuvalt peaks kodanikel ja valitud ametnikel olema kõige laiaulatuslikum ligipääsuvõimalus dokumentidele, mida hoiavad enda käes Euroopa institutsioonid, sealhulgas ka parlament. See võimaldab kodanikel tõeliselt poliitilises protsessis osaleda ning küsida ametkondadelt selgitusi.

Hoolimata Euroopa institutsioonide jõupingutustest suurendada avatust ja läbipaistvust, on olukord kahjuks rahuldavast kaugel. Petitsioonikomisjon on öelnud, et kodanikud on teadlikud puudujääkidest ja ebaõnnestumistest selle õiguse rakendamisel. On väga oluline, et õigusrikkumiste protseduurides, mis tulevad sageli ilmsiks kodanike petitsiooni tulemusena, tagatakse kodanikele täielik juurdepääs kõikidele dokumentidele oma õiguste nõudmise igas staadiumis. See peaks kehtima ka dokumentidele, mida liikmesriigid pakuvad Euroopa institutsioonidele. See on olnud suureks probleemiks isegi komisjonile Saksa Jugendamti juhtumi korral, kus teabele kehtis range piirang, kuigi see oli avalik teave.

Tahan veelkord rõhutada, et lihtne ligipääs teabele, mida avalduse esitaja on soovinud, peaks olema Euroopa läbipaistvusalgatuse edu nurgakiviks. Demokraatia põhimõtted nõuavad seda.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Härra juhataja. Avalikkuse võõrandumine ELi poliitikast on väga hästi teada ja seetõttu üritame demonstreerida oma kodanikusõbralikkust uuesti ja uuesti. See hõlmab regulaarselt korduvaid algatusi, et muuta lihtsamaks juurdepääs parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele.

Internet on loomulikult odav ja lihtne tööriist selle eesmärgi saavutamiseks. ELi kodulehekülge on uuendatud ja seda on vähemalt loogilisemaks muudetud ning seal on võrreldes varasema ajaga lihtsam navigeerida. Internetis rõhutab EL ka mitmekeelsuse olulisust, olulise tegurina liidus suurema läbipaistvuse, legitiimsuse ja tõhususe saavutamiseks. Kuid tegelikkuses ei vasta see selle püstitatud eesmärkidele. Tegelikkuses võimaldaks pidev kolme töökeele – saksa, inglise ja prantsuse keele – kasutamine jõuda enamikuni inimestest.

Isegi praeguse eesistujariigi esindatus Internetis, mis on inglise, prantsuse ja tšehhi keeles, ei võta arvesse, et saksa keel, mida räägib emakeelena 18% ELi rahvastikust, on suurima emakeelena rääkijate arvuga keel, samal ajal kui lisaks 14% ELi kodanikest räägib seda võõrkeelena. Arvan, et on aeg pöörata lõpuks rohkem tähelepanu sellisele olukorrale.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE). – Härra juhataja. Teabele juurdepääs on üks demokraatia nurgakividest. Inimestel peab olema võimalikult suur ligipääs kogu teabele, institutsioonide poolt vastuvõetavate otsuste varajastes etappides või nende otsuste taustteabele, et nad saaksid täieulatuslikult poliitika loomises osaleda.

EL püüab olla demokraatlikum ja oma kodanikele juurdepääsetavam, seega võimalikult suure ligipääsu võimaldamine ELi dokumentidele on oluline aspekt ELi püüdlustes, et kasvatada kodanike usaldusväarsust oma institutsioonide ja kogu institutsionaalsuse legitiimsuse suhtes. Seetõttu olin üpris pettunud komisjoni ettepanekus, mis seda määrust puudutas, kuigi õnnitlen raportööri väga hea, pühendunud ja oskusliku töö eest, mida ta antud kontekstis on teinud.

Täna ka proua Jäätteenmäke tema suurte pingutuste eest selles küsimuses. Nad on mõlemad jäänud kindlaks avatuse ja läbipaistvuse olulisematele põhimõtetele, kus institutsionaalne mis tahes dokumendile juurdepääsu keelamine on kindlasti erand. Sellised erandid on teatud juhtudel kindlasti vajalikud, kuid nende arv peaks olema võimalikult väike ja need peaksid põhinema väga selgetel alustel.

Tervitan ka algatusi rõhutada ennetavat ja selget dokumentide avalikustamist parandatud Interneti-põhiste andmebaaside kaudu. Dokumentidele juurdepääs puudutab ka dokumentide leidmist. Tihti on teave Internetis olemas, kuid see on peidus keeruliste andmebaaside taga, ja siinkohal vajame rohkem arendustööd.

Kolleegid, me oleme demokraatia kaitsjad ja juba seetõttu oleksime pidanud olema aktiivsemad. Peame olema väga julged, kui kaitseme laiaulatuslikku juurdepääsu ja läbipaistvust kõikide dokumentide korral. Arvan, et praegu pole aeg kompromissideks. Vastasel juhul seame ohtu enda staatuse heade otsustajatena ka oma valijate silmis.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Härra juhataja. Esiteks tahan õnnitleda Michael Cashmani suurepärase raporti eest, mis mõjutab Euroopa demokraatia ühte olulisemat tahku.

Euroopa Liit on tegemas läbi süstemaatilisi muutusi ja transformeerumisi. Kahjuks ei püsi Euroopa Liidu ja tema kodanike vaheline suhtlus nende muutustega kaasas. Olukord on sarnane juurdepääsuga dokumentidele ja teabele, mis on ette nähtud kodanikele endile.

Läbipaistvus on Euroopa Liidu seisukohast oluline põhimõte, mis on kehtestatud EÜ lepingu 225. artiklis. Igal Euroopa Liidu kodanikul ja igal füüsilisel või juriidilisel isikul, kes liikmesriigis resideerub või on seal registreeritud, on õigus Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele.

Me suudame ELi institutsioonid, parlamendiliikmed ja riikide poliitikud Euroopa kodanikele huvitavaks ja usaldusväärseks muuta ainult siis, kui avaldame täielikku ja ausat teavet. Seetõttu on meie kohus kasvatada Euroopa Liidu institutsioonide läbipaistvust ja efektiivsust võimalikult palju. Peame keskenduma sellele, et kasutajatel oleks lihtsam teabele juurde pääseda ning jätkama süsteemi ja selle tööriistade lihtsustamist.

Kuigi seda oleks vaja natuke parandada ja laiendada süvendatult, loob seda aruannet mõjutav raport siiski kindla õigusliku aluse. Seetõttu on mul kahju, et komisjon ei võtnud arvesse raportööri ettepanekut läbipaistvuse kohta.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Härra juhataja, juurdepääs dokumentidele on üks läbipaistvuse protsessi aspektidest, kuid eksisteerib ka palju teisi probleeme. Dokumentide ja teabe kasutamine on võtmeküsimus ja üks meie suurematest probleemidest – ning me tunnistame seda ja kojas viibiv volinik on üks paremate kogemustepagasiga isikutest – on edastada teavet ELi otsustusprotsesside kohta väljapoole, sest inimesed ei saa protsessist aru. Lissaboni lepingu debati ajal Iirimaa tulid inimesed minu juurde ja ütlesid, et ma kannustan neid poolt hääletama, mistõttu ma kaotan oma töö. Nad arvasid, et ma olen volinik. Ma ei usu, et see kunagi juhtub.

Ei piisa sellest, kui ütleme, et anname inimestele palju teavet, sest ühest küljest põhjustab see läbipaistvuse vähenemist. Niimoodi kaetakse kõik lihtsalt ühe suure paberimassiga, kuid selgus puudub ikka. Eelistaksin, et inimesed saaksid täielikult aru, kuidas see koht töötab ning suudaksid siis selles kaasa lüüa. Arvan, et siin täiskogul on palju liikmeid, kes ei saa täielikult aru, kuidas see koht toimib. Minu poolt kõik.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Püüdes lahendada Balti riikide energiasaare probleemi, eriti kasvavat ohtu Leedu energiajulgeolekule pärast Ignalina tuumaelektrijaama sulgemist käesoleva aasta lõpus, on Euroopa Komisjon koostanud Euroopa Liidu strateegia Läänemere piirkonna jaoks. Helistasin Euroopa Komisjoni energia ja transpordi peadirektoraati, avaldades soovi dokumenti näha. Mulle öeldi, et strateegia koostanud kõrgema taseme rühmaga pole toimunud arutelusid teabe ja dokumentide avaldamise võimalikkusest, nagu kirjas ka vastuses: *sharing with the outside world (välismaailmaga jagamine)*. Euroopa Parlament klassifitseeritakse välismaailmaks, kellele teavet ei pakuta. Ikka ja jälle oleme arutlenud ühiskonna võimalustest näha ELi institutsioonide dokumente, kas pole nii? Kui kodanikke esindaval Euroopa Parlamendi liikmel pole selliseid õigusi, siis on olukord kohtutav.

Margot Wallström, Euroopa Komisjoni asepresident. – Härra juhataja. Täna liikmeid huvitava arutelu ning nende esitatud paljude väärtuslike kommentaaride eest.

Võiks öelda, et määrus (EÜ) nr 1049/2001 uuendatakse „versioon kaheks”. Oluline on rõhutada, et me ei alusta nullist. Meil on juba hea alusmaterjal olemas ning küsimus on ainult selle põhjal paranduste sisseviimises. Sellest saab ka Interneti-ajastu versioon, mida mainiti ka arutelu käigus. Näiteks kuuluvad paranduste hulka elektrooniliste registrite lisamine ning sellele lisaks aktiivne teabe levitamine.

Loomulikult oleks meie jaoks ideaalolukord see, kus levitame teavet nii aktiivselt, et juurdepääsuks ei pea avaldusi esitama, sest kõik on juba väljas, loomulikult mõningate eranditega. Võin tuua ühe näite, mida saab teha, mis on see, et ma olen juba oma infovahetusregistri Internetis avalikuks teinud, nii et on võimalik näha minu infovahetust ja dokumente.

Ma ei suuda läbi analüüsida kõik kommentaare, mida arutelu ajal esitati, kuid tahan kommenteerida mõningat olulist punkti, millest üks puudutab dokumentide definitsiooni artikli 3 alusel. See on üks kõige rohkem arutletud ja tunnistan, ka kritiseeritud artiklitest komisjoni ettepanekus.

Oleme endiselt seisukohal, et praegune määratlus põhjustab mitmetähenduslikkust ning etteennustamatuse ja halbade praktikate tekkimise võimalust. Kas näiteks see Post-It märkmepaber on dokument? Härra Cashman ütleb, et on, ja määruse laiast määratlusest lähtuvalt võib see ka väga hästi nii olla – nii nagu minu muud märkmed võivad olla dokumendid. Vahest pole kasulik, kui määratlus tehakse liiga laiaks. Säilitame endiselt laia määratluse, kuid piirame võimalust vabalt määrata dokumentide mitteavaldamist. Meie pakutud määratlus on palju laiem kui ametlike dokumentide mõisted, mida kasutatakse tihti riiklikus seadusandluses. See on

lähedane teabe kontseptsioonile, nagu see on sõnastatud näiteks Ühendkuningriigi teabevabaduse seaduses ja Hollandi läbipaistvusseaduses. Komisjoni sisemistest reeglitest lähtuvalt on dokumentide registreerimine kohustuslik, kuid need ei määratle, kas dokument kuulub määruse mõju alla. Seega tegime dokumentide määratluse selgemaks ja aitasime määratlemisele kaasa. See aitab ka kodanikel teada saada, mida on vaja küsida, et kogu teavet saada. Dokumentide täpsem määratlus tähendab turvalisemat haldamist ja rohkem selgust kodanikele.

Kohus otsustas, et käimasoleva uurimisega seotud dokumentidele on juurdepääsuõigus erandiga piiratud ja seetõttu pole need failid praegu vastuvõetavad ning see ei kehtesta täiendavaid piiranguid juurdepääsuõigusele. Mitte üheski liikmesriigis pole kodanikel juurdepääsu konkurentsiametite failidele. Tahtsin seda lihtsalt mainida.

Tunnistan, et artiklis 3 oleksime saanud asju paremini selgitada ja sõnastada. Usun, et meil on sama eesmärk ja seega peaks olema võimalik jõuda selge ja üheselt mõistetava sõnastuseni. See on hea näide valdkonnast, kus peaksime jõudma hea kompromisstekstini.

Teine tuliseid vaidlusi tekitanud teema on artikli 5 lõige 2, mis puudutab juurdepääsu liikmesriikide dokumentidele. Ütlen kohe, et komisjoni eesmärk on olnud rakendada Euroopa Kohtu otsust ning liikmesriigid peavad veenvalt põhjendama, miks nad keelduvad andmast juurdepääsu oma dokumendile, just nagu institutsioonid teiste dokumentidega teevad. Lõpuks taandub kõik alati reeglitele määruses (EÜ) nr 1049/2001.

Samas on võrdväärselt tähtis, et komisjon saab liikmesriikidega pidada teabevahetust, näiteks ELi seaduste rikkumise teemadel. Meil peab olema võimalus jõuda kiiresti lahendusteni, mis oleks rahuldavad nii komisjoni kui ka ELi kodanike seisukohast, nagu kodifitseeritud ELi seaduses. Sellist tüüpi kontaktid peavad jääma konfidentsiaalseteks ja seda on ka kohus öelnud.

Lõpuks kommenteerin fraasi „ruumi mõtlemiseks” artikli 4 lõigus 3. Kui hoolikalt järele mõtleme, siis nõustuks enamik inimesi, et nii parlament kui ka komisjon ja nõukogu vajavad mõtlemiseks teatud ruumi. Dokumendid, mis on seotud veel vastuvõtmata otsustega või mis peegeldavad sisemisi arutelusid, pole samaväärsed teiste dokumentidega. Aga kuidas suhtuda poliitiliste fraktsioonide kohtumiste protokollidesse või ettevalmistustesse? Olete ise määratlenud hulga probleeme ja piiranguid, mis on tekkinud mõtlemise ruumi keelamisest, võttes uuesti arvesse, millest oleks kodanikele kõige rohkem kasu ja millest kõige rohkem abi.

Pean tunnistama, et oleksin soovinud siin nõukogu esindatust näha, nagu mitmed teist mainisid, nii nagu ma oleks soovinud näha ka suurema täituvusega täiskogu, sest need on meie kõikide jaoks väga olulised teemad. Suur ülesanne meile järgmistel nädalatel või kuudel on jõuda ühise arusaamani. See kehtib ka siinse kohta kohta ja tänane arutelu on näidanud, et see pole alati nii kerge. Mida rohkem erimeelsusi tekib, seda raskem on siis, kui kolm institutsiooni omavahel arutavad. Parlamendil, nõukogul ja komisjonil on oma rollid, mida tuleks austada, ja loodan, et parlament räägib ühtsel ning kuuldaval häälel, sest sellest on kasu meile kõigile ja lõpptulemusele, mis loodetavasti saab olema tasakaalustatud ja teostatav kompromisstekst.

Michael Cashman, raportöör. – Härra juhataja. Need olid väga huvitavad tähelepanekud, kuid paraku on neil väga vähe pistmist minu raportis sisuga.

Rõhutan, et me ei pea midagi pelgama üldsuse tähelepanu suunalt ja peame kõike pelgama institutsioonidena, kes peidavad teavet. Muutume haavatavamateks. Volinik, ametlikele dokumentidele on juurdepääs olemas. Mingi tagasi ja lugege raportit. Mõtlemisruum. Ametlikud dokumendid. Mõtlemisruumi mõiste korral ei ole see ametlik. Vaadake uuesti raportit. Leppige meie põhimõtetega.

Arutelu on olnud huvitav, kuid leian, et uuestisõnastamine, mida te kaitsete, ei esinda interinstitutsionaalsuse mõtet ja sellest ei piisa. Ütlete, et see on hästi töötanud, kuid kahjuks eirab uuestisõnastamine olulist kohtupraktikat selle kohta, mida tegelikult tuleb teha.

Viivitasin lõpphääletusega sel põhjusel, et meil oleks maksimaalne paindlikkus poliitiliste parteidega ja institutsioonidega läbirääkimisel. Rõhutan veel, et mitte miski ei takista komisjonil oma ettepaneku muutmist pärast homset hääletamist, välja arvatud võib-olla institutsionaalne ja poliitiline soovimatus.

Minu arvates on selline suhtumine mõnevõrra üleolev, kui meile öeldakse, et saame tegevusplaanid. Volinik, ma ei kahtle teie isiklikus pühendumises avatusele ja läbipaistvusele, kuid ma ei taha meie kodanikele tegevusplaan. Tahan, et seadustes oleks talletatud õigused, mida pole võimalik ära võtta. Mitte kingitusi, vaid õigusi.

Parlament peab seetõttu avaldama eesistujariigile poliitilist survet, et läbirääkimised aset leiaksid, ja võib tõesti juhtuda, et peame läbi rääkima komisjonita. Jah, volinik, tean, et nõukogu pole siin, kuid ma ei anna ühe nõukogu suhtes alla. Olen poliitikas olnud piisavalt kaua teadmaks, et tuleb võidelda ja veel võidelda.

Lubage, et ma lõpuks tsiteerin ühte presidenti, kui lubate: „minu administratsioon töötab selle nimel, et muuta valitsus enneolematul määral avatuks. Teeme koostööd selle nimel, et kindlustada avalikkuse usaldus, panna alus läbipaistvuse süsteemile, avalikkuse osalusele ja koostööle. Avatus tugevdab meie demokraatiat ja aitab kaasa tõhususe ja efektiivsuse kasvule valitsuses. Nii ütles Barack Obama 2009. aasta 21. jaanuaril. Ootan võrdväärset avaldust komisjonilt või, tõepoolest, president Barrosolt.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletamine leiab aset kolmapäeval, 11. märtsil 2009.

(Istung peatati 11.45 ning taas alustati 12.50.)

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Stavros Lambrinidis (PSE), kirjalikult. – (EL) Euroopa Parlamendi muudatused määrusesse, mis käsitleb üldsuse juurdepääsu Euroopa institutsiooni dokumentidele, eriti dokumentidele, mis on seotud seadusandlike protsessidega, on katalüütiline samm läbipaistvuse ja osalusdemokraatia kaitsmisel Euroopas.

Minu arvates on eriti oluline nõue, et iga algatus või dokument, mis kuidagi peaks mõjutama otsustusprotsessi, tuleb avaldada.

Oleme kõik teadlikud mitmesugustest lobistidest, kes üritavad sageli seadusandlikku protsessi mõjutada, rõhutades endi argumente. Euroopa kodanikel on igasugune õigus teada, millised need argumendid ja sekkumised on. Nad peavad olema suutelised ära tabama nende sisu ning hindama oma valitsuste, Euroopa Komisjoni ja loomulikult oma parlamendiliikmete lõplikke seisukohti

Vähemalt samasugusel tasemel läbipaistvust peaks liikmesriigid riiklikul tasandil pakkuma oma kodanikele, mille aluseks oleks sõnaselge nõue Euroopa Parlamendi raportis. Üleskutse, mille loodetavasti võtavad varsti vastu valitsused ja riikide parlamendid.

ISTUNGI JUHATAJA: Edward McMILLAN-SCOTT

asepresident

8. Hääletused

Juhataja. – Enne hääletamise algust tahan liikmetele öelda, et täna võtame kojas hääletamiseks kasutusele uut tüüpi infosüsteemi. Põhifunktsioon on aken, mis asub ühel suurtest ekraanidest, kus on kirjas hääletusnimekiri, mille on koostanud dokumentatsiooniüksus. Ekraan märgib ära iga hääle, pärast selle väljakuulutamist, lihtsustades niimoodi hääletuse jälgimist kõikidele liikmetele.

Järgmine teema on hääletamine.

(Hääletuse tulemused ja muud detailid: vt protokoll)

Graham Watson, fraktsiooni ALDE nimel. – Härra juhataja, soovin täpsustada. Kas eesistuja on otsustanud, et rakendame uuestisõnastamise menetlust Krahmeri raporti suhtes täna ning Cashmani raporti suhtes homme? Kui nii, siis minu fraktsioon soovib Krahmeri raporti hääletuse edasilükkamist homseni, et saaksime analüüsida uuestisõnastamise menetluse mõjusid sellele hääletusele.

Juhataja. – President võtab need kaks punkti arvesse. Kui jõuame Krahmeri raportini, siis võtame teie töökorraldusliku küsimuse arvesse.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, õnnitlen koda uue uue infosüsteemi puhul. Siiski tundub, et mõned igapäevase rutiini väiksed osad ei toimi.

Samas on mul väga hea meel selle üle, et 50ndal aastapäeval Tiibeti okupeerimisest Hiina poolt on mitmed meist otsustanud Tiibeti lippe lehvitada. Siiski olen teada saanud, et büroo on ennetavalt öelnud, et teatud lippe ei tohi välja tuua, mis tähendab, et parlamendiliikmed ei saa neid tänasel olulisel päeval kasutada. Kas selle küsimuse asjus on värskeimat teavet?

Juhataja. – Olen teadlik, et seda teemat on ümbritsenud segadus, kuid president ütles, et hea korra säilimiseks võib täna Tiibeti lippu välja panna. Mul on väga hea meel täna kojas nii palju lippe näha ning ka minul on üks siin taskus.

Sellega seoses on mul võimalus nüüd tervitada kojas härra Tashi Wangdit, kes on tema kõrgeaususe Dalai Lama esindaja.

(Kestev aplaus)

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Härra juhataja, kui lubate, siis ütlen paar olulist ja tõsist asja. Just hiljuti oli barbaarsete mõrvade aastapäev, kui „rahvaste isa” Jossif Stalini käsul tapeti Katõnis lasuga kuklasse 20 000 Poola politseinikku ja intelligenti. See tähendas enda ja Euroopa vabaduse eest võitleva riigi juhtide ja eliidi elimineerimist.

Neli aastat tagasi soovisin minutilist vaikushetke nende mälestamiseks, kuid koda keeldus. Seetõttu ei palu ma seda täna ja vabastan eesistuja sellisest otsusest, mis tundub olevat raske langetada. Selle asemel tuletan meile seda tragöödiat meelde ning soovin, et meie ühised pingutused suudavad selliseid genotsiide Euroopa mandril tulevikus ära hoida.

(Aplaus)

Juhataja. – Tänan teid, härra Zaleski. Aplaus kõneleb enda eest.

8.1. EÜ ja Armeenia vaheline teatavaid lennundusküsimusi käsitlev leping (A6-0049/2009, Paolo Costa) (hääletus)

8.2. EÜ ja Iisraeli vaheline teatavaid lennundusküsimusi käsitlev leping (A6-0059/2009, Paolo Costa) (hääletus)

8.3. EÜ ja Lõuna-Aafrika vahelise lepingu lisaprotokoll, et võtta arvesse Bulgaaria ja Rumeenia ühinemist Euroopa Liiduga (A6-0073/2009, Josep Borrell Fontelles) (hääletus)

8.4. Euroopa Liidu piirihaldusmeetmed ja sarnased kogemused kolmandates riikides (A6-0061/2009, Jeanine Hennis-Plasschaert) (hääletus)

8.5. Äriühingu registrijärgse asukoha piiriülene muutmine (A6-0040/2009, Klaus-Heiner Lehne) (hääletus)

8.6. Euroopa ühise varjupaigasüsteemi tulevik (A6-0050/2009, Giusto Catania) (hääletus)

8.7. Komisjoni tegevuskava ühtse sisekontrolli raamistiku loomiseks (A6-0022/2009, Gabriele Stauner) (hääletus)

8.8. Liikmesriikide kohtute vaheline koostöö tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusajades

8.9. Raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit käsitleva direktiivi 2006/43/EÜ rakendamine (A6-0014/2009, Bert Doorn) (hääletus)

8.10. Meeste ja naiste võrdne kohtlemine ning juurdepääs lavakunsti valdkonnas (A6-0003/2009, Claire Gibault) (hääletus)

– Enne hääletust:

Claire Gibault, raportöör. – (FR) Härra juhataja, daamid ja härrad. Lavakunstide valdkonna karjäärid ei jää puutumata jätkuvalt eksisteerivatest suurtest ebavõrdsustest meeste ja naiste vahel.

Kuna mul on kohustused kunstide valdkonnas, on see teema minule südamelähedane, sest naiste diskrimineerimine lavakunsti on endiselt üldlevinud, eriti mis puudutab juhtivaid ametikohti. Väga vähe naissoost direktoreid on teatri, tantsu, ooperi jt valdkondades.

Näiteks on oluline üha enam korraldada orkestrantide esinemisproove nii, et kandideerija esineb vaheseina taga, mis on analoogne äritegevuses anonüümsete elulookirjelduste lugemisega, osaliselt seetõttu, et see on ainuke viis, kuidas naised saavad orkestris tööd solistidena, ning ka seetõttu, et see on hea viis rassilise diskrimineerimise vastu võitlemiseks.

Lisaks on selles valdkonnas erialaste ja perekondlike kohustuste tasakaalustamine naistele veelgi keerulisem, kuna tööaeg on töö tõttu ebaregulaarne ning seetõttu on vaja, et lastesõimed oleks avatud spetsiifilistel aegadel, mis vastavad kunstnike vajadustele.

Daamid ja härrad, Euroopa kultuuri sünnikoduna ei saa jätkuvalt nende probleemide valguses, mis nõrgendavad kultuuri, olla tegevuseta.

8.11. Mootorsõidukite üldise ohutusega seotud tüübikinnituse nõuded (A6-0482/2008, Andreas Schwab) (hääletus)

8.12. Tööstusheitmed (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll) (uuesti sõnastatud) (A6-0046/2009, Holger Krahmer) (hääletus)

– Enne hääletust:

Graham Watson, fraktsiooni ALDE nimel. – Härra juhataja, kui ma sain teist õigesti aru, siis viitasite sellele, et president soovi tänab rakendada uuestisõnastamise menetlust Krahmeri raporti ja Cashmani raporti suhtes. Sellisel juhul soovib minu fraktsioon, et viivitame hääletamisega homseni, et meil oleks võimalik tagajärgi analüüsida.

Guido Sacconi, fraktsiooni PSE nimel. – (IT) Härra juhataja, nagu eelnevalt mainisin, toetan seda ettepanekut, kuigi rõhutan, et kui ei oleks esitatud muudatusettepanekuid, mis ulatuvad mõnevõrra kaugemale keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonis vastu võetud üldkompromissist, siis ei oleks seda probleemi esile kerkinud, sest kompromissmuudatused olid kõik selle ülevaatuse ehk uuestisõnastamise vaimus. Kui oleks nii olnud, siis oleksime saanud täna hääletada, kuid nõusume viivitusega, sest see on mõistlik.

Caroline Jackson, fraktsiooni PPE-DE nimel. – Härra juhataja, kui härra Watson soovib meil arvesse võtta uuestisõnastamise tagajärgi, siis peaks ta meile praegu selgitama, mis need uuestisõnastamise tagajärjed on. Ta soovib enne vastamist võib-olla härra Corbettiga paar sõna vahetada.

Ma olen selles suhtes täiesti rahulik, kuid oleks palju mõistlikum, kuna oleme selleks hääletamiseks ettevalmistusi teinud ja tõenäoliselt me ei muuda oma arvamust hääletamise suhtes (jah, ei või keeldumine), võttes arvesse uuestisõnastamise menetlusi hääletada praegu, kui meil on aega, selle asemel et hakata kiirustama ja lisada see hääletus homse päeva nimekirja, sest meil on siis palju muid asju teha. Seetõttu olen viivituse vastu.

Holger Krahmer, raportöör. – (DE) Härra juhataja, mul on väga hea meel, et juhataja on lõpuks andnud sõna raportöörile. Olen ka üpris üllatunud.

Praegu püüame endiselt kohaneda uuestisõnastamise reeglitega. Samas juhin teie tähelepanu asjaolule, et nende eeskirjade rakendamine ei tule üllatusena, isegi kui seda tehakse vahetult enne hääletust. Oleme neid eeskirju komisjonis pidevalt rakendanud ja on ainult loogiline, et neid rakendatakse pidevalt ka plenaaristungil.

Kui peaksime praegu hääletama, poleks hääletusel ühtegi muudatust ja ühtegi kompromissi, mille üle pole arutletud. Kõik on hääletusnimekirjas üles loetletud. Härra Sacconiga samal põhjusel, kuid teisest järeltulest lähtuvalt ei näe ma mitte mingisugust põhjust edasilükkamiseks. Saame hääletada praegu.

(Aplaus)

(Parlament lükkas soovi tagasi.)

Avril Doyle (PPE-DE). – Härra juhataja, kuna oleme otsustanud hääletada, siis võib-olla ütleksite, miks nii mitu muudatusettepanekut leiti olevat vastuvõetamatud. See ongi probleem ning see teema tõsteti esile seoses ülevaadatavate uuestisõnastatud versioonidega. Me ei saa aru, miks osa muudatusettepanekuid on vastuvõetamatud. Kas selgitaksite seda nüüd, kui hakkama hääletama?

Juhataja. – Tean üldjoontes, mis on probleemi põhjuseks, kuid kahjuks ei oska ma teile üksikasjadest rääkida. Praegu aga hääletame muudatusettepanekute üle, mille komitee on üle vaadanud, mida peetakse vastuvõetavateks, mis on olulised ja mis pruugivad või ei pruugi koja seisukohta esindada.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Härra juhataja, tahan vaid öelda, et tänane juhtum on selge näide sellest, et uuestisõnastamise kokkulepe ei toimi ja see mõjutab meie volitusi suveräänse ametkonnana. See on selle menetluse probleem, mida me nüüd väga hästi esile toome.

Anders Wijkman (PPE-DE). – Härra juhataja, vabandan, et arutelu venitan, kuid kas võin jätkata sellel teemal, millest minu kolleegid, proua Doyle ja proua Frassoni just rääkisid? Olen mitmete muudatuste üks autoritest ning olin ühenduses presidendi talitusega kuni kella 11.50 ega saanud selget jah- või ei-vastust, kas meie esitatud muudatuste, 136–139 üle hääletatakse või mitte. Vastus oli segane ning viimane sõna oli, et hääletamine lükatakse tõenäoliselt edasi. Nagu Avril Doyle ütles, me ei saa aru, miks on need muudatusettepanekud vastuvõetamatud. Selguse huvides peaksime võtma rohkem aega ja saama presidendi talitusest selgituse.

Juhataja. – Mulle on öeldud, et selles suhtes on otsustatud ja ainult teatud muudatusettepanekud on vastuvõetavateks kuulutatud, nii nagu see on igas kohas. Arvan, et sellest oleks abi, kui homme teeks hääletamist läbi viiv juhataja avalduse, et teema selgineks. Kuid hetkel peame hakkama hääletama. Mul on kahju nendest, kes on pettunud.

– Enne muudatusettepaneku 88 suhtes hääletamist:

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Härra juhataja, suuremal osal meist on hääletusnimekirjades muudatusettepanekud 77 ja 89 märgitud vastuvõetamatutena ning pole juhtnööre hääletamise kohta. Kuigi teie sooviksite, et me hääletaksime, siis meil on sellega väike probleem, sest me ei tea, mille suhtes me hääletame, ega ka, kuidas peaksime hääletama.

Soovitan, et uuestisõnastamisel kasutatavat uut toimingut oleks võimalik rohkem analüüsida, sest tundub, et poliitilistes fraktsioonides puudub koostöö ja nad pole saanud piisavalt omavahel suhelda.

Holger Krahmer, raportöör. – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad. Saan teid siinkohal aidata ning isegi näidata, mida juhataja ise otsustas. Meil on käsil praegu muudatusettepanekud 106, 139, 88 ja 89. Juhataja on kuulutanud muudatusettepaneku 88 vastuvõetatuks. Kõik peate sellele märkusele hääletusloendis tähelepanu pöörama. Kui ei, siis peate oma fraktsiooni vastutavate isikutega rääkima. Kahjuks on see nii.

– Pärast hääletust:

Chris Davies (ALDE). – Härra juhataja, mõned muudatusettepanekud, mille kuulutasite vastuvõetamatuteks, kuulutasid keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon uuestisõnastamise menetluse alusel samuti vastuvõetamatuteks. Parlamendil pole õigust õigusakti kehtestada. Tema mõjutamisvõimalusteks on meile esitatud õigusaktide muutmine. Tundub, et selle viisiga, kuidas me uuestisõnastamise menetluse sõnastasime, suutsime ennast kastreerida. Kas võiksite presidendile öelda, et kui praegune parlament peab oma tõelist mehelikkust ikkagi demonstreerima, siis peaksime need üle vaatama?

8.13. Euroopa osaühingu põhikiri (A6-0044/2009, Klaus-Heiner Lehne) (hääletus)

– Pärast hääletust:

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Härra juhataja, minu arusaamist mööda oli selle imeilusa kõrgtehnoloogia juurutamise eesmärk hoida kokku meie aega ja kasvatada meie töhusust. Teate, et pean lugu teie eesistumisest, kuid võiksite meid säästa tulemuste nii detailsest loetlemisest. Võite lihtsalt öelda, et kas seadus on vastu võetud või tagasi lükatud. Sellest piisab. Meil on ekraanidel kõik olemas.

8.14. 2010. aasta eelarvemenetluse suunised – III jagu – komisjon (A6-0111/2009, László Surján) (hääletus)

– Enne lõike 13 suhtes hääletamist:

László Surján, raportöör. – Härra juhataja, lepitamise huvides soovin esitada suulise muudatusettepaneku, mis on lisatud lõikele 13. Tekst peaks olema järgmine: „[...] samuti sisejulgeolekut, eelkõige terrorismivastast võitlust, sisserännet, demograafilisi probleeme [...]”, vana sõnastuse asemel „[...] samuti sisejulgeolekule, eelkõige sisserändele, terrorismivastasele võitlusele, demograafilistele probleemidele [...]”.

Soovin, et parlament toetaks seda suulist muudatusettepanekut.

Anne E. Jensen (ALDE). – Härra juhataja, hääletusloendi tekstis on „terrorismi” ja „integratsiooni” vahel koma, kuigi me leppisime kokku semikoolonis. Seda ei olnud võimalik kuulda, kui härra Surján oma teksti luges. Sooviksime seda semikoolonit „terrorismi” ja „immigratsiooni” vahele.

(Suuline muudatusettepanek kiideti heaks.)

– Enne muudatusettepaneku 16 suhtes hääletamist:

Hannes Swoboda, fraktsiooni PSE nimel. – (DE) Härra juhataja, tekstis on „gaasi transportimise liinide mitmekesistamise...” ning soovin lisada „ja ressursid”, sest:

– Mitte ainult gaasiliine, vaid ka gaasiallikaid tuleks eristada ja see peaks siia lisatud olema. Kui see muudatusettepanek tagasi lükatakse, siis peaks see lisa algtekstis olema.

László Surján, raportöör. – Härra juhataja, ma ei ole vastu sellele härra Swoboda esitatud suulisele muudatusettepanekule, mis viitab algtekstile. Igatahes mulle öeldi büroost, et see muudatusettepanek kehtib ainult muudetud ettepaneku kohta. Kui see nii ei ole, siis pooldan, et see suuline muudatusettepanek saaks osaks algsest tekstist. Seetõttu need, kes järgivad mu soovitusi, hääletavad esimese osa vastu selle viienda hääletuse ajal ning tuleb täiendav hääletus, mida teie hääletusloendis pole, mis on selle suulise muudatusettepaneku kohta, mida ma toetan.

Hannes Swoboda (PSE). – Härra juhataja, suuline muudatusettepanek kehtib mõlemal korral, kuid tean, et PPE-DE fraktsioon hääletab osade kaupa hääletamisel erinevalt, seega nõustun, et see ei muuda midagi.

(Suuline muudatusettepanek kiideti heaks.)

László Surján (PPE-DE). – Härra juhataja, te ei hääletanud härra Swoboda suulise ettepaneku üle, seega kui parlament soovib tema suulist ettepaneku toetada, siis peaksime hääletama, et see oleks endiselt algteksti raames kehtiv. Vastasel juhul oleme hääletanud neli korda ja selle tagasi lükanud, mis nõuab viit hääletust.

Juhataja. – Suuline muudatusettepanek lisati neljast hääletusest esimese juurde. Nii on kirjas hääletusloendis. See lisati esimesele osahääletusele ning lükati tagasi.

László Surján (PPE-DE). – Härra juhataja, ei. Suulise muudatusettepanekuta hääletusnimekirjas hääletasime PSE fraktsiooni muudatusettepaneku esimese osa üle ja see lükati tagasi. Lisaks algsele PSE fraktsiooni muudatusele, esitas härra Swoboda juurdelisamiseks ka sõna „allikad”. Ma pole selle poolt ega vastu. Mul pole vastuväiteid, kui PSE fraktsioonil pole vastuväiteid. Tahan lihtsalt täpsustada, et minu teadmist mööda pole tekstis sõna „allikad”.

Juhataja. – Teil on õigus.

László Surján (PPE-DE). – Härra juhataja, seega peaksime hääletama, kas tahame seda või mitte.

Juhataja. – Ei. Ma küsisin, kas suulise ettepaneku suhtes on vastuväiteid. Vastuväiteid polnud ja nõnda sai see muudatusettepaneku osaks, mille üle esimesel nimelisel hääletusel hääletati ja mis lükati tagasi. Olukord on selline.

– Enne muudatusettepaneku 31 suhtes hääletamist:

László Surján (PPE-DE). – Härra juhataja, see on väga lihtne. Teen ettepaneku asendada algtekstis sõna „hirmud” sõnaga „mured”.

(Suuline muudatusettepanek kiideti heaks.)

8.15. 2010. aasta eelarvemenetluse suunised – teised jaod (A6-0057/2009, Vladimír Maňka) (hääletus)

– Enne hääletust:

Christopher Beazley (PPE-DE). – Härra juhataja, peame rohkem jõudma teha, kuid näen, et nimeliste hääletuste hulk on absurdsel määral kasvanud. Viimase raportiga, mille üle hääletama hakatakse – Herczogi raportiga – kaasneb nimeline hääletamine iga muudatusettepaneku korral. Kas võiksime härra Corbetti ja teisi teadlikumaid inimesi paluda, et nad töötaksid välja normeermisüsteemi, et jõuaksime lõpuks lõunale?

8.16. Online-hasartmängude ausus (A6-0064/2009, Christel Schaldemose) (hääletus)

8.17. 17Toiduainete kvaliteedi tagamine, k.a harmoneerimine või vastastikune tunnustamine (A6-0088/2009, Maria Petre) (hääletus)

8.18. 2006. ja 2007. aasta konkurentsipoliitika aruanded (A6-0011/2009, Jonathan Evans) (hääletus)

8.19. Algatus „Small Business Act” (A6-0074/2009, Edit Herczog) (hääletus)

– Enne lõike 8 suhtes hääletamist:

Alexander Alvaro (ALDE). – Härra juhataja, kuna näljane härra Beazley tõstis esile nimelised hääletused, siis rõhutan, et järgmise raporti korral soovis kõiki nimelisi hääletusi PPE-DE fraktsioon. Niipalju siis sellest.

Juhataja. – Ja härra Beazley on väga lojaalne PPE-DE fraktsiooni liige.

(Naer)

Sellega lõpeb hääletus.

9. Selgitused hääletuse kohta

Suuline selgitus hääletuse kohta

- Rapport: Klaus-Heiner Lehne (A6-0040/2009)

Daniel Hannan (NI). – Härra juhataja, huvitav, et iga kriisi korral tundub selle koja vastus alati olevat suurem Euroopa integratsioon. Enamus inimesi, kes on viimase kuue kuu majanduse tõmbetuulte tõttu kannatanud, reageerivad nii, et näevad olukorda hirmutava ja võib-olla valulisena. Samas näeme siin kojas selles võimalust täiendavaks regulatsiooniks, suuremaks ühtlustamiseks ja suuremaks harmoneerimiseks ELi tasandil, nagu sellest raportist lugeda võib.

Probleem peitub aga selles, et selle otsuse teinud inimestel on kaitse, mistõttu tagajärjed nendeni ei ulatu. Nad elavad oma paleedes ja konsulaatides. Nad on ümbritsetud ja ümber piiratud motokonvoidest. Neid sõidutavad autojuhid ning nad käivad ametlikel vastuvõttudel ja nad ei pea tasuma seda hinda, mida meie valijaskond sellise majanduspoliitika tulemusena peab. Minule tundub aksiomaatiline, et me peaksime majanduskriisiga võitlemiseks kasvatama paindlikkust ja lubama riikidel kehtestada intressimäärad, mis vastaks nende vajadustele. Selle asemel käitume vastupidiselt.

- Raport: Giusto Catania (A6-0050/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Hääletasin selle raporti poolt, kuna see rõhutab väga palju solidaarsuse olulisust ning asjaolu, et ühine varjupaigataotlejate poliitika peab rajanema solidaarsusel. Samas rõhutan asjaolu, et raportis on teatud lõiked, millega ma ei saa nõustuda ning millele oleksin vastu hääletanud, kui nende üle oleks pidanud individuaalselt hääletama. Eriti tõstan esile kinnipidamispoliitika küsimust. Arvan, et peame olema väga ettevaatlikud, kui räägime varjupaigataotlejate kinnipidamisest, sest ei saa lihtsalt rääkida kinnipidamise lõpetamisest ning rakendada seda kõigi suhtes. Eksisteerivad teatud spetsiifilised asjaolud, mis juhtudel kinnipidamispoliitika on ja jääb alati oluliseks.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Härra juhataja, hääletasin Catania raporti vastu ja ei nõustu absoluutselt komisjoni hiljutiste ettepanekutega varjupaigataotlejate poliitika küsimuses, mida raportöör antud raportis tunnustab.

Eriti kardan seda, et uus direktiiv, mis muudab veelgi lihtsamaks varjupaigataotlejatel tööturule pääseda ja kõigele lisaks saavad nad ka suure toetusraha, loob tõmbeteguri, mis on sarnane Hispaanias, Hollandis, Belgias ja Itaalias läbi viidud kollektiivse seadustamisega, mille tagajärjed olid lihtsalt kohutavad.

Meenutan kojale, et hiljutise vaatluse alusel on Euroopa Liidus endiselt rohkem kui 20 miljonit töötut, mis on praeguseks arvatavasti 25 miljonile kasvanud, mis tähendab, et meelitades juurde veelgi rohkem varjupaigataotlejaid, oleme tegelikult läbi viimas kollektiivset enesetappu. Lisaks arvan, et terve teema peaks jääma eranditult liikmesriikide endi pädevusse.

Philip Claeys (NI). – (NL) Härra juhataja, hääletasin Catania raporti vastu, sest see peegeldab selgelt äärmuslikku vasakpoolset eelarvamust, mis muudab võimatuks igasuguse tõhusa varjupaigataotlemise haldamissüsteemi täideviimise. Kõiki liikmesriikide süsteemide kuritarvitamisi kaitstakse ja võimalusel raiutakse seadusandluse näol kivisse.

Üks näide on fiktiivsete varjupaigataotlejate sallimine, kes kasutavad väikseid lapsi elamisloa saamiseks, ja teine näide puudutab vastuseisu suletud vastuvõtukeskustele inimestele, kes pagulaseks ei kvalifitseeru ning vabastamisel põgenevad. Ilmselt tehakse tegelike ja võimalike illegaalsete immigrandide elu lihtsustamiseks kõikvõimalikke pingutusi.

Raportöör on rahul, et Euroopa Kohus lükkas tagasi turvaliste riikide nimekirja, kuigi selline nimekiri on hädavajalik, et põgenike voolu kontrolli all hoida. Vasakpoolsete strateegia on seega süsteem üle koormata, mis muudaks võimatuks igasuguse tõhusa tegevuse. Samas ei soovi seda enamik eurooplasi ja seetõttu saab see olema silmapaistvalt meie kampaanias esindatud.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, pooldan ühtset varjupaigapoliitikat ELis, mis aitaks kiireid ja teatud otsuseid vastu võtta. Seejuures olen käesoleva aruande vastu, sest selles on osi, mis on täiesti vastuvõetamatud, näiteks soov muuta pagulase määratlus palju laiemaks praegusest Genfi konventsiooni määratlusest lükata tagasi turvaliste kolmandate riikide nimikiri, milles me juba suutsime positiivse kokkuleppe saavutada, anda Frontexile ülesandeid, mis ei ole kuidagi sellega seotud, lubada varjupaigataotlejatel vabalt valida, milline riik hakkab toimingut eest vastutama, mis tähendab ühtlasi Dublini konventsioonist loobumist, ja võimaldada varjupaiga taotlejatel lihtsamini tööturule siseneda. Tahame kiireid toiminguid ja mitte nende varjupaigataotlejate integreerimist, kes peavad tõenäoliselt Euroopa Liidust uuesti pärast 14 päeva möödumist lahkuma, sest neile ei anta põgeniku staatust niikuinii.

Üldjoontes on areng Euroopa Liidus ühise poliitika küsimuses võtnud positiivse suuna, kuid käesolevas raportis esitatu on täiesti vastupidise efektiga. Seetõttu hääletasin raporti vastu.

Daniel Hannan (NI). – Härra juhataja ja nii jätkab Euroopa Liit järk-järgult riigi tunnuste omandamist: õigussüsteem, ühtsed välispiirid ja nüüd ühine poliitika selle kohta, kes võib üle piiri tulla ja territooriumile jääda. Ükshaaval on ühendus võtnud üle kõik omadused, mida rahvusvaheline õigus tunnustab riiki iseloomustavana.

Kiidan teid otsuse eest, härra juhataja, lubada parlamendiliikmetel oma laudadele asetada väikeseid Tiibeti lippe, nagu ka minu naaber tegi. See tekitab märkimisväärse kontrasti selle olukorraga, kui meil võeti käest plakatid, sest julgesime näidata selles kojas sõna „referendum“. Soovin, et te mõtiskleksite, – sest tean, et teie ja teised koja liikmed, kes on teemast huvitatud, – silmakirjalikkuse üle, et pooldatakse Tiibeti riiklikku enesemääramist, kuid ollakse vastu riiklikule enesemääramisele Euroopa Liidus. Kui arvate, et toon liiga äärmusliku näite, tõmmates paralleeli autoritaarse Hiina riigi ja Euroopa Liidu vahel, siis tõestage, et eksin, pannes oma lepe rahvahääletusele, nagu lubasite. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

- Rapport: Andreas Schwab (A6-0482/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Härra juhataja, teen lühidalt. Hääletasin raporti poolt, sest kõik, mis parandab liiklusohutust, peab olema tervitatav.

Mul on üks täiendav märkus. Tunneme lirimaa muret liiklusohutuse probleemide pärast. Kui teid on hooldanud kohalikud ametkonnad, on nendel teedel aset leidnud mõned kohutavad õnnetused ja see on probleem, mida tuleks võib-olla analüüsida Euroopa seisukohast ning mis vajaks standardite kehtestamist.

James Nicholson (PPE-DE). – Härra juhataja, esiteks tervitan raportit ja tänan raportööri tema hea töö eest. Tunnistan, et mulle tehakse lobitööd Põhja-Iirimaa väga harva, et hääletaksin ELi direktiivi poolt, kuid selle poolt ma olin ning mul oli hea meel näha täna sellist positiivset hääletust. Kasvõi üks kord jõuavad head uudised minu maakonda, mis tõesti vajab neid.

Suuremat julgeolekut pakkuvad ning keskkonnavalaselt tundlikumad ja mõistlikud ettepanekud on alati teretulnud. Pikemas perspektiivis loodan, et see aitab olemasolevatel töökohtadel alles jääda ning võib-olla luua piirkonnas uusi töökohti. See on midagi, mida terve Euroopa saab heaks kiita, olles positiivsed ja mõeldes efektiivselt selle asemel, et majandust tagasi hoida.

- Rapport: Holger Krahmer (A6-0046/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Härra juhataja, keset sõnastamise ja uuestisõnastamise segadust oli see väga raske hääletus paljudele liikmetele. Lõpuks keeldusin selles hääletuses osalemast, sest olen eriti mures muldade pärast. Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon on mures pinnasedirektiivi pärast ning see on probleem, mida tuleb hoolikalt analüüsida. Seoses põllumajandusprobleemidega saavutasime muudatusettepanekutega teatud edusamme, kuid lõpuks otsustasin hääletamisest keelduda selle asemel, et vastu hääletada, sest antud aruandes on palju materjali keskkonna, energiatootmise ja emissioonide kohta, mida pooldan.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, toetan Krahmeri raporti keskset teemat, milleks on Euroopa ohutusvõrgustik. Kehtestatakse maksimaalseid emissioonide piirmääru, mida liikmesriigid peavad järgima suurima piirmäärana, kui nad annavad välja lube suurtele tööstustehastele. Seega eksisteerib ligikaudne raamistik, et kõik leiaks aset sujuvalt ning eksisteeriks võrdsed võimalused. See teeb lõpu kasvavatele erandite kasutamisele, mis on seni teatud liikmesriikides aset leidnud. See tähendab võrdsetel alustel konkurentsi kõikjal Euroopas. Sellisel viisil suudame koos kehtestada kõrged standardid Euroopa tasandil.

Samas ütlen selgelt, et olen kirglikult vastu pinnase kaitsmise määrusele. Arvan, et subsidiaarsuse põhimõtet tuleks rohkem arvesse võtta. Pinnasekaitsmise määrustele pole piiriülest mõju. Pinnasekaitse pole piiriülene küsimus. Seega usun endiselt, et liikmesriigid on suutelised pinnasekaitset ise reguleerima.

Ometi püütakse siinkohal saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli direktiivi kasutada tagauksena, mille kaudu üritatakse tuua sisse pinnasekaitse direktiivi osi, mille suutsime minevikus edukalt tagasi lüüa. Mul on väga kahju, et minu muudatusettepanekud eemaldada vastavad osad lükati tagasi väga väikese häälteenamusega. Ühel juhul ainult kuue häälega. Seetõttu otsustasin terve raporti vastu hääletada, hoolimata asjaolust, et toetan väga Euroopa ohutusvõrgustikku.

Neena Gill (PSE). – Härra juhataja, ma pole selle raportiga täiesti rahul ega ka sellega, kuidas me täna oleme raportit käsitlenud, kuid hääletasin siiski raporti poolt, sest arvan, et see aitab vähendada bürokraatiat. Tööstusseadmete panus saasteainete emissioonide hulgas on märkimisväärne, kuid rasketööstus on üks meie majanduse mootoritest ning sellele tuleb kaasa aidata, et emissioonid muutuksid keskkonnasõbralikumaks.

See on suur probleem minu West Midlandi piirkonnas, sest West Midland on teatavasti üks tööstuslikumaid piirkondi Ühendkuningriigis. Kompleksne lähenemine on tervitatav, kuid selle raporti ranged reeglid muudavad murelikuks ja leian, et rakendamiskulud ei tohiks olla nii suured, et need õõnestavad keskkonnakaitse sätteid.

Vajame kontrolli Euroopa ohutusvõrgustiku üle ja peame analüüsima selliseid probleeme nagu sõnniku ja läga levik, mis minu arvates poleks võrdeline keskkonnavalaste kasudega.

Administratiivkoormus ja -kulud peavad olema proportsionaalsed keskkonnakasudega, sest sellisel juhul tekib olukord, kus võidame igal juhul, sest see aitaks ettevõtetel rahuldada oma keskkonnavalaseid kohustusi,

toetaks märkimisväärselt kliimamuutuse vastast võitlust ja looks võimaluse parandada minu piirkonna noorte ja vanade tervise seisundit.

James Nicholson (PPE-DE). – Härra juhataja, hääletasin käesoleva raporti vastu. Kuigi selles võib olla häid tähelepanekuid, siis lõppkokkuvõtteks läheb see liiga kaugemale. Pooldan Euroopa Liidu määruste süvalaiendamist, kuid mitte siis, kui need muudetakse liiga bürokraatlikuks, raskesti rakendatavateks ja ebasoodsaks tööstusele.

Püüdlus lisada sellesse õigusakti põllumajandus on minu jaoks täiesti vastuvõetamatu ning läheb üle piiri. See tuleb tagasi lükata. Pinnase kaitse lisamine pole Euroopa Parlamendi kohustus ja seda ei saa kohaldada üle Euroopa Liidu. See peaks olema riikide valitsuste kohustus.

Soovin teada, miks põllumajanduskomisjoniga sellel teemal ei konsulteeritud. Ei saa vastu võtta määrusi, mis on laastavad ning põhjustavad sea- ja linnuliha tootjate pankrotte. Tõde on see, et Euroopas võtame vastu määrusi ning piirame tootmist, kuid samal ajal lubame Euroopa Liitu importi, mille tootmisel pole kasutatud Euroopaga võrdväärseid standardeid. Ma ei saa sellega leppida.

*

* *

Richard Corbett (PSE). – Härra juhataja, uuestisõnastamise menetlusega seoses tekkis üksjagu poleemikat ja minu nime mainiti selles kontekstis. Esiteks mainin, et raportöör, kes selle meie kodukorra artiklitesse lisas, oli Marylène Renault, mitte mina.

Võib-olla on vajalik seoses parlamendi eesistuja korrektse tegevusega anda väike selgitus. Tihti on laual õigusakti eelnõusid, mis 15ndat, 16ndat ja 17ndat korda muudavad mingisugust eksisteerivat seadusandlust. See on väga segadusttekitav inimestele, kes peavad antud õigusaktiga tegelema. Oleme õigustatult alustanud sellise õigusakti kodifitseerimistoiminguga muuta see üheksainsaks loetavaks ja hõlpsasti koheldavaks tekstiks. Seisame sellega sageli silmitsi ja kuna see sisu ei muuda, siis on meil selle jaoks lihtsustatud toiming.

Uuestisõnastamise korral ilmnevad aga probleemid. Sellisel juhul esitab komisjon ettepaneku muuta eksisteeriva õigusakti paketi üht osa ja ülejäänud muutmata kodifitseerida. Oleme endale vabatahtlikult seadnud piirangud, et esitada sisulisi muudatusettepanekuid ainult selle osa kohta, mida komisjon on muutmiseks esitanud, ja mitte kasutada ülejäänud osa kodifitseerimist võimalusena sisu uuesti avada. Võib-olla peaksime, nagu üks meie kolleegidest soovitas, samas tekiks leppe alusel probleeme algatuse õiguse eraldamisega meie ja komisjoni vahel. Ometi pole see kindlasti probleem, mille korral oli kolleegidel õigus heita ette eesistuja tegevusi. Olemasolevate eeskirjade alusel, mis me parlamendina endale võtsime ja mis me parlamendiliikmete absoluutse enamusega heaks kiitsime, on ettenähtud menetlust järgitud.

*

* *

Jim Allister (NI). – Härra juhataja, hääletasin antud raporti vastu, sest see püüab täiesti asjatult põimida põllumajandust suure hulga regulatsioonidega, mis siis antud valdkonnale kanda jääks. Kohtusin hiljuti mõningate oma valimisringkonna tootjatega. Nägin seda paberitööd, mis ühe tootja õlule juba oli laotud, sest tema suhtes juba kehtisid need määrused. Väristan õlgu, kui mõtlen selle peale, mis juhtub tavaliste tootjatega, kelle mahud on väga tagasihoidlikud, kui ka nemad allutatakse sellele suurele ja täiesti asjatule määrustekoormale.

Arvan, et see on raport, mis viib meid väga vales suunas, ja vähemalt on mul hea meel selle üle, et olin siin ja sain vastu hääletada.

- Raportid: László Surján (A6-0111/2009), Vladimír Maňka (A6-0057/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Härra juhataja, ma ei soovinud võimalust selgitada Maňka raporti hääletust, sest kavatsesin seda praegusega kombineerida, kuna need kaks käsitlevad seda, kuidas me kavatsime järgmisel aastal eelarvet analüüsida, ja järgmisel aastal mind siin pole, sest lahkun juunis. Tean, et koja teine pool on sellest väga häiritud.

Tahtsin paika panna lihtsalt mõned peamised reeglid, mida siiani nendes raportites on eiratud. Peaksime uurima, kui suurte summade ulatuses toetame valitsusväliseid organisatsioone ja ametkondi, kus on suuri

probleeme sellega, kuidas maksumaksjate raha praegusel hetkel kasutatakse. Räägin näiteks Euroopa Liidu Põhiõiguste Ametist, keda OLAF praegu uurib.

Suure majanduslanguse ja -viletsuse ajal peaks me võib-olla endid analüüsima, parandama oma eelarvet, et saaksime suuremaid summasid riikide rahandusministritele tagasi saata, kus seda hädasti vajatakse ning pitsitust kõige kõvemini tuntakse. Ja kindlasti nüüd, kui ettevõtted ja valitsusasutused üle maailma võtavad tööhoive küsimustes olulisi ja peaaegu irratsionaalseid otsuseid vastu, peaksime muret tundma selle pärast, et siin parlamendis on selle valdkonna jaoks ainult üks koht.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Härra juhataja, hääletasin antud raporti vastu. Kuigi on tervitav, et illegaalne immigratsioon ja terrorismivastane võitlus on prioriteedid ning koda kutsub lõpuks komisjoni üles jälgima lähemalt toetuste kasutamist Kosovos ja ka Balkani maades, pidades meeles kiirustavat laienemist Bulgaaria ja Rumeeniaga, on siiski kahju, et ühtegi tegevust pole vastukaaluks esitatud ega ühtegi tingimust seotud.

Ühtlasi propageerib minu fraktsioon laienemise peatamist pärast Horvaatia ühinemist. Pöördudes aga tagasi raporti juurde, nagu just mainiti, siis miks ei võtnud see koda vaevaks kasvõi üks kord toetada mõne üleliigse valitsusvälise organisatsiooni ja Euroopa agentuuri kaotamist, mis ei allu ühelegi demokraatlikule kontrollile, tõlgendavad oma volitusi liiga laialt ja kulutavad Euroopa maksumaksja raha mitte millelegi.

Philip Claeys (NI). – (NL) Härra juhataja, suurepärane, et parlament peab oluliseks, et kõikidel täiskogu liikmetel oleks võrdne ligipääs keeleteenustele. Parlament peab muutuma tõeliselt mitmekeelseks. Võib tõepoolest väita, et töövõtja poolt palgatud isikute töötingimused peaks vastama keelereeglitele.

Teisest küljest jätab hoonete peatükis antud täiskogu selge seisukoha võtmata igakuiselt Strasbourg'i reisiva tsirkuse suhtes, mis läheb aastas maksma umbes 200 miljonit eurot. Selline otsus ei sisalda endas Euroopa kodanikele ja maksumaksjatele head sõnumit ja seetõttu hääletasin käesoleva raporti vastu.

Richard Corbett (PSE). – Härra juhataja, seoses kahe eelarvelise hääletusega, siis kas võin tähelepanu juhtida sellele, et paljud inimesed küsivad, kui palju saab Euroopa eelarvest rahandusliku stiimulina suunata majanduskriisi leevendamiseks? Vastus on: väga vähe. Terve Euroopa Liidu eelarve on väiksem kui 1% SKTst ja viimastel aastatel on SKT osakaal olnud languses. Makroökonoomilisest seisukohast vaadatuna on tegemist väga väikse eelarvega ja mitmed euroskeptikud peaksid seda meeles pidama.

Teisest küljest võib see teatud valdkondades suurt struktuurilist mõju avaldada ning järk-järgult parandada Euroopa majanduse struktuuri. Uurimis- ja arendustegevuse ning piirkondlike fondide kulude ja sotsiaalsete kulude mõningate aspektide seisukohast vaadatuna saame aidata meie majandusel taastumiseks ette valmistuda.

Mul on hea meel, et eelarve need aspektid hõlmavad järk-järgult üha suuremat osa eelarves ja põllumajanduse ning mõningate teiste osakaal väheneb. Samas arvan, et trende tuleb kiirendada ning peame jätkuvalt palju kiiremini liikuma selles suunas, et ressursse liigutatakse sinna, kus need võivad tõepoolest mõju avaldada.

- Raport: Christel Schaldemose (A6-0064/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Hääletasin selle raporti alternatiivse muudatusettepaneku poolt ning keeldusin hääletamast, kui jõuadsime põhilise muudatusettepanekuni. Pole kahtlustki, et *online*-hasartmängude sektoris on ausus väga oluline. Peame kindlustama, et suudame tagasi tõrjuda igasuguse kuritegevuse, mis võiks seda mõjutada. Samas ei tähenda see seda, et peaksime pöörduma proteksionismi juurde. Peame meeles pidama, et vabadus pakkuda teenuseid Euroopa Liidus on tunnustatud ühenduse põhiprintsiip ja seetõttu ei tohiks me abi otsida proteksionismist. Lisaks tasuks märkida, et Internet, rääkides siis *online*-hasartmängudest, juba pakub meile palju turvameetmeid, mille saame endale vundamendiks võtta, näiteks kohustus enne mängimisvõimaluse saamist ennast registreerida või teatud tegevuste jälgimine, mis võivad olla pettustega seotud või isegi kasutatavate krediitkaartide tuvastamine. Seetõttu peame aususele ütleva „jah” ja proteksionismile „ei”.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Daamid ja härrad. Interneti-hasartmängude kasv on uus fenomen, mis ei tunne riigipiire, mis toob endaga kaasa negatiivsed tagajärjed, millele peame ühtsel ELi tasandil viivitamata vastu seisma, et kaitsta efektiivselt lapsi ja noori. Liikmesriigid peavad võimalikult kiiresti kehtestama ühtse määruste paketi tasude kohta, sh ka isikutuvastuse ja vanuse kontrolli. Võtmeküsimus on loomulikult ennetamine ja seetõttu propageerin üle-Euroopalist keeldu hasartmängureklaamidele, mis on suunatud noortele, just nii, nagu meil on keelud alkoholi ja tubaka reklaamid. Peame jälgima ka selle

meelelahutustööstuse teisi negatiivseid mõjusid, sh rahapesu ja organiseeritud kuritegevust üldiselt. Ja mis puutub nendesse valdkondadesse, siis olen täiesti vastu vabaturule.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Härra juhataja, ma polnud kindel, kuidas ja mis põhjusel hääletada proua Schaldemose raporti korral, mis puudutas *online*-hasartmängude ausust. Küsisin siis oma pensionäride käest. Eile kohtusin pensionäri Ugo Rossiga, kes on pensionil oskustöoline. Ta lausus: „Aa, *online*-hasartmängud. Kaotasin 10 000 eurot.” Natuke hiljem kohtusin pensionärist proua Lucia Annonega. Ta lausus: „Ära räägi mulle *online*-hasartmängudest. Kaotasin 100 000 eurot.” Hääletamise viisi osas langetasin otsuse siis, kui isegi mu ema, kes on 94 aastat vana, ütles: „Sa andsid mulle arvuti ning olen kaotanud kogu 2009. aasta märtsi pensioni, 450 eurot.” Nii et, ei, härra juhataja. Sellel hetkel otsustasin, et protesteerimaks hasartmängurluse vastu ja selleks, et see juuritaks Euroopast välja, pidin hääletama antud raporti vastu.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – Härra juhataja, *online*-hasartmängude küsimuses peavad olema selged ja ühetimõistetavad seadused, mis piiravad ja reguleerivad hasartmängutööstuse peaaegu 3 miljardi euro suurust iga-aastast brutokäivet ja peavad selle üle arvet. Siiski, pr Schaldemose andmete põhjal on see 3 miljardit eurot ainult 5% kogu Euroopa Liidu hasartmänguturust.

Seetõttu on antud valdkonna olulisus ja mõju selgesti tuntavad, nagu ka selle ohud. Hasartmänge seostatakse sageli õigustatult rahvusvahelise kuritegevusega ja piiriüleste ebaseaduslike hasartmängude korraldamisega, mida on palju lihtsam Internetis läbi viia ja mis on ohuks paljude riikide seadustele ja milles peituvad ohud riigi suveräänsusele.

Oluline on esile tõsta ka negatiivseid efekte tervisele, mida hasartmängudega seostatakse. Arstina olen väga hästi teadlik sõltuvusttekitavate või kinnisideeks saanud hasartmängude kahjulikest omadustest. Neid probleeme ei saa Euroopa Parlament alahinnata.

Selleks, et lahendada pettuste, kuritegeliku käitumise ning finants- ja meditsiiniga seotud probleeme, mis tulenevad *online*-hasartmängudest, kutsun Euroopa Parlamenti üles hääletama korduvalt paremate lahenduste poolt tulevikus.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Härra juhataja, hääletasin antud raporti küsimuses härra Busuttiliga sarnaselt ja olin mures diskussiooni väärilisuse pärast. Antud arutelu käigus räägiti uskumatut jama, nagu tõestas minu kolleeg härra Fatuzzo, kes just lahkus. Täielik lollus on öelda, et kuna kolm vanainimest kaotas vabatahtlikult raha, siis peaksime keelama *online*-hasartmängud kogu mandril.

Arutelu käigus tulid esile mitmed riikidevahelised erinevused ja arutelust puudus igasugune ausus. Siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon tellis uuringu, millest selgus, et *online*-hasartmängudel on sama kahjulik mõju kui tavalisel mängukohal, mida haldab riiklik loteriitettevõte. Selles oli üks mõistlik punkt, mis rääkis õiglasest kasusaamisest, et tagada spordis ausust. Kahjuks on see arutelu kasvatanud *online*-mängurite ja spordi juhtorganite vahelist lõhet laiemaks kui kunagi varem, selle asemel et tuua neid kokku kõiki rahuldava lahenduse leidmiseks. See on näidanud täiesti selgelt, et vaja on kohtumisaika, kus need kaks rühma saaksid kohtuda ja teema üle arutleda. Kahjuks pole selleks kohaks see koht siin.

Syed Kamall (PPE-DE). – Härra juhataja, me kõik teame, et hasartmängude teema põhjustab väga palju emotsioone. Selleks on vaja kuulata enne mind esitatud kõnesid. On neid, kes usuvad, et hasartmängud on saatana kätetöö, ja need, kes selles osalevad, väärivad põrgutules piinlemist ning kõiki kaotusi, mida nad kogevad maapealses ja surmajärgses elus. Tunnistan, et see on äärmuslik vaatepunkt, kuid vaadates, millist keelt on käesolevas raportis kasutatud, näiteks probleemid läbipaistva sektoriga, mis kaitseb üldsuse ja tarbija huve, pettuste ja muu kriminaalse käitumisega võitlemine, tarbijakahjude ennetamine, siis kõik neid tundeid on väljendatud, kuigi palju kammitsetumalt, selles *online*-hasartmängude raportis.

Samas võtke arvesse käesoleva raporti silmakirjalikkust. See kujutab *online*-hasartmänge negatiivse ja kahjulikuna, kuid ei ütle midagi riigi monopolide kohta, kes peituvad emotsionaalse keelekasutuse taha ja jätkavad eraettevõtetest innovaatiliste konkurentide turult väljasurumist. Jäägem arutelu teema suhtes ausaks. Arutelu toimub eesmärgiga säilitada riiklikku monopolit ja me teame, millega see lõpeb. See lõpeb pärisorjusega.

- Rapport: Maria Petre (A6-0088/2009)

Jim Allister (NI). – Härra juhataja, kvaliteetne toit pole Euroopas püüdlus. See peab jätkuma tegelikkusena. Kuid selle tootmisega peab kaasnema õiglane ja konkurentsivõimeline kasu. Meie põllumajandustootjad peavad olemas suutelised teenima piisavalt, et katta ELi toiduohutuse, loomade heaolu ja keskkonnanõuetest

põhjastatud lisakulusid. Konkureerides odavate ja madalama kvaliteediga importtoodetega, pole kvaliteet tihti piisavalt heaks konkurentsieeliseks. Siit ka ühise põllumajanduspoliitika rahastamise roll, mis on vajalik meie tootjate konkurentsivõime säilitamiseks. See peab olema see *quid pro quo*, et tasakaalustada ELi määruste kehtestatud suuri kulusid.

Mõistan ka hukka tootjate pidevat ärakasutamist suurte turustajate poolt, kes nüüd valitsevad Euroopa toiduturgude üle. Nad kasutavad jätkuvalt ära oma võimupositsiooni ja tootjaid ekspluateeritakse igal võimalusel, isegi sinnamaani, et nad peavad ise oma reklaami eest maksma.

- Rapport: Jonathan Evans (A6-0011/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – Härra juhataja, tänan võimaluse eest selgitada oma hääletust. See võib-olla üllatab teid, et tegelikult hääletasin käesoleva raporti poolt, võttes arvesse, et autoriks oli minu väga hea konservatiivist Briti kolleeg.

Majandusraskuste ajal peame ettevaalikult suhtuma üleskutsetesse, millega taotletakse veelgi suuremat proteksionismi ning soovitakse, et peataksime oma tavapäraste eeskirjade rakendamise konkurentsi ja riigiabi küsimustes. Proteksionismi üleskutse on esitanud president Sarkozy, kes väidab, et maksumaksjate raha tuleks kasutada prantsuse autotööstuse kaitseks. Samasuguseid pakette näeme Ameerikas. Minul tekkis huvi, kui nägin mõni päev tagasi ühes Ameerika ajakirjas reklaami, mille olid tellinud Ameerika autoettevõtted, kus oli järgmine tekst: sa ei tahtnud meie autosid osta – seetõttu võtame su raha ikka ära sinu maksumaksjate raha kaudu, et hoida meie ettevõtteid elus.” Tundub, et asi on läinud siis nii kaugele. Kuna ettevõtted ei pakkunud selliseid kaupu ja teenuseid, mida tarbijad soovisid osta, heidame kõrvale riigiabi eeskirjad ning hoiame elus ettevõtteid, mis ei pruugi pikemas perspektiivis ellu jääda. Saame aru töökohtade olulisusest, kuid veendugem, et võtame vastu häid majandusotsuseid.

- Rapport: Edit Herczog (A6-0074/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Härra juhataja, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted ei ole kahjuks endiselt majanduse selgrooks, seda eriti uutes liikmesriikides, kuid siiski esindavad nad mingil määral tööhõive kindlustundega seotud lootusi. Loomulikult vajame paindlikumaid tööhõiveeadusi, et need väikeettevõtted saaks uutele nõudmistele paindlikult reageerida ja spetsialiste lihtsamalt uute eesmärkide valguses premeerida. Peame muutma lihtsamaks ettevõtete asutamise, kuid ka likvideerimise. Kõige olulisem on see, et meil peab olema lihtsam ligi pääseda mitte ainult krediidile, vaid ka Euroopa fondide finantsressursside kasutamisele. Seda kõike me teame. Viimase viie aasta jooksul oleme siin Euroopa Parlamendis päris palju tööd teinud, kuid liikmesriigid peavad neid aspekte käsitlema ja rakendama selle asemel, et lihtsalt neist rääkida. Nüüd kriisi ajal on enam kui selge, mis on antud valdkonnas unarusse jäetud, eriti uutes liikmesriikides. Hääletasin proua Herczogi raporti poolt, kuid kogu tegevus on mõttetu, kui liikmesriigid pole nõus selle kallal tööd tegema.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Härra juhataja, hääletasin proua Herczogi raporti poolt. Euroopa Liidus on 23 miljonit väikest ja keskmise suurusega ettevõtet. Nad moodustavad 99% kõikidest ettevõtetest ning annavad tööd rohkem kui 100 miljonile ELi kodanikule. Praegusel kriisiajal on nad seetõttu olulised majanduskasvu, sotsiaalse sidususe ja eriti töökohtade loomise seisukohast. Väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted on väga innovaatilised ning neil on suur arenguvõime. Nad aitavad märkimisväärselt kaasa Lissaboni eesmärkide rakendamisele.

Krediit ja laenu on Euroopa väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete peamised finantsallikad. Kuna väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid peetakse riskialimateks, siis on neil keeruline finantsile juurde pääseda. Eriti oluline on luua väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele soodsad tingimused rahaliste vahendite saamiseks nii laenude kui ka ELi fondide kaudu ja tagada seeläbi nende äritegevuse pikaajaline jätkusuutlikkus.

Neena Gill (PSE). – Härra juhataja, toetasin seda raportit, sest nagu juba kuulsime, väikeettevõtted on meie majanduse selgroog. Mitmete liikmesriikide majanduse taastamise plaanid on tõstnud esile väikeettevõtete olulist võimalikku rolli meie majanduse taastumisel praegusest kriisist.

99,2% minu piirkonna ettevõtetest annab tööd vähem kui 49 inimesele. West Midlandsis on Ühendkuningriigi piirkondade arvestuses suurim proportsioon väikeettevõtteid. Eeldusel, et liikmesriikide pädevust võetakse korralikult arvesse näiteks sellistes valdkondades nagu kollektiivläbirääkimiste õigused, läheb see raport üpris kaugele, kindlustades, et me kõik mõtleksime kõigepealt väikeettevõtete peale.

Eriti tervitan antud raportit rõhuasetust probleemidele, millega väikeettevõtted peavad silmitsi seisma seoses krediidi juurdepääsu, aja ja allikatega, koolituseks ja väljaõppeks ning – mis kõige olulisem – arendustööks. Üha tähtsusetumaks muutuvad riigipiirid väikeettevõtetele, kes ajavad äri partneritega üle Euroopa. Samas peame neid meetmetega piiriülesel kauplemisel kaitsma ja ühena sellistest meetmetest on näiteks minu päevakorda tagasi toodud võlgniku varade raport.

EL mängib olulist rolli ka väikese ja keskmise suurusega ettevõtete finantseerimise kindlustamisel, mis tähendab, et me peaks tagama pangavälise mikrokrediidi kättesaadavuse. Saame seda täide viia struktuurifondide kasutamise ja mikrokrediidiinstitutsioonide rajamisega, ilma et peaks maksumaksjalt raha võtma. See algatus piirab töötust ja taaskäivitab meie majanduse.

Gary Titley (PSE). – Härra juhataja, tervitan antud raportit, kuid ühe või kahe väikese reservatsiooniga. Oleme minu kolleegilt, proua Gillilt kuulnud, kui olulised on väikeettevõtted majandusele ja kuidas nemad võtavad praeguste hetke probleemidest tekkinud peamise löögi enda peale. Probleem peitub selles, et Euroopa Liit mõtleb peamiselt suurettevõtete peale, on siis tegemist seadusandluse, turgudele ligipääsu või rahastamisega.

Räägime sageli paremast regulatsioonist, kuid mida me tegelikult vajame, on proportsionaalsus. Peame kindlustama, et meie seadusandlus on proportsioonis nende probleemidega, millega me tegeleme, ja eriti rahvusvahelise taimekaitsekonventsiooniga, millest täna rääkisime. Muret tuntakse eelkõige suurettevõtete ja mitte väikeettevõtete pärast ning me peaks selle üle arutlema.

Tervitan selliseid algatusi nagu JASMINE, mis minu arvates viivad meid õiges suunas, kuid peame mõtlema ka rahastamise, turule juurdepääsu ja seadusandluse seisukohtadest ning ka väikeettevõtete spetsiifiliste vajaduste peale.

Soovin esitada ühe spetsiifilise palve: meil on ühtne turg, kuid meil pole ühte ühenduse patenti. Oleme sellega nüüdseks aastaid tegelenud ja on tõepoolest häbiväärne, et me ei suuda seda probleemi lahendada. Sellest võib-olla Euroopa Liidu ettevõtetele kõige rohkem abi. Asugem asja juurde.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Härra juhataja, tänan tõlke, et nad olid nõus siia jääma, sest härra Beazley võttis neilt kaua aega tagasi võimaluse lõunale minna.

Peaksin alustama selgitusega selle kohta, et suurde fraktsiooni kuulumine ei tähenda alati head. Mõningates olulisimates aruteludes on väga raske saada kõneaga, kui kõneleja pole nõus suure fraktsiooni seisukohaga, ilma et ei peaks kas täielikult oma arvamust kompromissile ohvriks tooma või lõpmatuseni kestvates meelelülit igavates kohtumistes pugema, ja seetõttu on minusugustele inimestele hääletuste seletused väga olulised.

Arvan, et üldjoontes peaksin „Small Business Act” algatuse või tõesti igasuguseid väikeettevõtete vajadusi tunnistavaid püüdlusi heaks kiitma. Tõepoolest, halb seadusandlus sel ajal, kui ise väikeettevõtjana tegutsesin, oli minu poliitikasse tuleku põhjuseks. Püüdsin muuta ühte spetsiifilist olukorda.

Samas olen üpris kindel, et igasugune määrus, mis siit pärineb, loob kindlasti rohkem väikeettevõtteid. Kuid praegu tunduvad suurettevõtted olevat need, kes suure Euroopa regulatsiooni tõttu muutuvad järk-järgult väikeettevõteteks, kus töötajate arv on väiksem, sest nad vähendavad antud määrase tõttu oma käivet ning viivad töökohad meie mandrilt minema. Meie selles kojas peame käituma väga ettevaalikult, et me suudaksime julgustada inimesi rajama uusi ettevõtteid ning ei julgustaks töökohtade liikumist teistele mandritele, sest võime reguleerida ka töökohtade kadu.

Syed Kamall (PPE-DE). – Härra juhataja, nagu eelmine kõneleja tänan ka mina kõiki tõlke, kes on pidanud meie kõnesid kuulama. Olen kindel, et teile pakub see palju vähem rahuldust kui meile.

Kaks minu lemmikmotot – põhjustel, mis ei pruugi olla ilmsed – on „väike on ilus” ja „suurus ei loe”. Esindan Londonit, mis minu arvates on parim linn maailmas ning maailma parima riigi pealinn. Kuigi meil pole enam meie suitsukorstenodega tööstuseid, on meil palju loomevaldkondades ja moetööstuses tegutsevaid väikeseid, innovaatilisi ettevõtteid, kes loovad tõelises kasvuvallkonnas kogu aeg töökohti.

Nagu eelmine kõneleja mainis, näeme palju Euroopa määraseid, mille eesmärk tundub olevat aidata ettevõtteid, kuid tihti on see suurettevõtete lobitöö tulemus, kes soovivad väikeettevõtteid eemal hoida. Mõned aastad tagasi einestasin ühe tähtsa suurettevõttega, kes kirjeldas väikeettevõtteid muidusööjatena. Sellise suhtumise vastu peame võitlema. Samuti peame väikeettevõtteid abistama riiklike tellimuste ja suurettevõtetega konkureerimisega seoses, kuid eriti praegu – krediidi puuduse ajal – peame kindlustama, et elujõulised väikeettevõtted jätkaksid kasvamist, looksid rikkust ja töökohti kõikjal Euroopa Liidus.

Kirjalik selgitus hääletuse kohta**- Raport: Paolo Costa (A6-0049/2009)**

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, hääletasin härra Costa raporti poolt, mis puudutas teatud sätete muutmist liikmesriikide ja Armeenia Vabariigi vahel kehtivates lennundusteenuste kahepoolsetes lepingutes. Arvan, et tuleks lisada määramissäte, et ei tekiks eristusi ühenduse, Euroopa Majanduspiirkonna ja Šveitsi vedajate vahel. Lisaks toetan ka artiklisse 5 lisatud muudatusettepanekut, mis on seotud õhutranspordi tariifidega, mille alusel Euroopa Ühenduse siseselt toimuv vedu peaks olema allutatud Euroopa Ühenduse õigusele. Usun, et need muudatusettepanekud toovad kasu nii lennutranspordi sektoris tegutsevatele ettevõtetele kui ka kodanikele, kes saavad kasu toimingute bürokraatiaga seotud lihtsustamisest ja juriidiliste konfliktide lahendamisest, mis leiavad tavaliselt aset juhtumite korral, kus ühel ajal kehtivad ühenduse määrused ja kahepoolsed lepped.

- Raport: Paolo Costa (A6-0059/2009)

Glyn Ford (PSE), kirjalikult. – Möistan, et Costa raport käsitleb liidu ja Iisraeli vahelise lennundusteenuse tehnilisi aspekte. Siiski hääletasin raporti vastu, protestimaks Iisraeli valitsuse ülekohtuste tegevuste vastu Gazas, isegi kui Hamasi võitlejate poolt läbi viidud raketirünnakuid Iisraeli asunduste pihta ei saa õigustada ja igäüks mõistab, et Iisrael reageerib sellele.

Probleem on selles, et hiljutine sissetung Gazasse oli täiesti ebaproportsionaalne ja suuresti valimatu, kus hukkunute arv süütute Palestiina meeste, naiste ja laste seas oli sada korda suurem kui Iisraeli armees.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjalikult. – (PL) Hääletan raporti poolt, mis käsitleb EÜ ja Iisraeli vahelise lennundusteenuse lepingu mõningaid aspekte. Nõustun raportööri ettepanekuga, et leping tuleks allkirjastada.

Arvan, et muudatusettepanekud seoses määramise, lennukikütuse maksustamise ja hinnakujundamise sätetega on asjakohased, võttes arvesse praegu kehtivaid kahepoolseid leppeid. Loodan, et lähtudes vastastikusest usaldusest teiste fraktsioonide süsteemide vastu, aitame kaasa lepingu rakendamisele.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, hääletasin härra Costa raporti poolt, mis puudutab Euroopa Ühenduse ja Iisraeli vahelise lennundusteenuse lepingu mõningaid aspekte. Nõustun raportööriga, et teatud teenuste valdkonnas tuleks julgustada Iisraeli riigiga koostöö tegemist, nagu näiteks lennundusteenused, kuid mitte ainult vastastikuse kasu, vaid ka positiivsete välisefektide tekkimise tõttu ümbritsevas piirkonnas. Olen ise raporti raportöör, mis käsitleb Iisraeliga ühtse õhupiirkonna väljatöötamist komisjoni ettepaneku raames, mis puudutab üleilmset lennunduskokkulepet selle tähtsa Euroopa Liidu partneriga Lähis-Idas ja Euroopa naabruspoliitika kontekstis ning ühe peamise kaubanduspartneriga Euromedi alas.

Ka on Iisrael kaua aega olnud Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni liige ja täitnud oma kohustusi ning kehtestanud poliitika, mis vastavad selle valdkonna rahvusvahelisele seadusandlusele, eriti ohutuse ja julgeoleku, kuid ka keskkonnakaitse ning lennuettevõtete töötajate heaolu küsimustes. See kõik kokku tähendab, et eelmainitud kõikehõlmavat lepet tuleks rakendada ühenduse tasandil, pöörates samal ajal suurt tähelepanu kasvava lennuliikluse keskkonnamõjudele ja juurepääsutingimuste võrdsusele.

- Raport: Joseph Borrell Fontelles (A6-0073/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin EÜ ja Lõuna-Aafrika lepingu täiendava protokolliga poolt, mille eesmärk on arvesse võtta Rumeenia ja Bulgaaria liitumist ELiga.

Rumeenia ja Bulgaaria ELi liitumise tulemusena annab Euroopa Parlament oma nõusoleku nõukogu otsuse projektile, mis käsitleb ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Lõuna-Aafrika Vabariigi vahel sõlmitud kaubandus-, arengu- ja koostöölepingu lisaprotokolliga sõlmimist, et võtta arvesse Bulgaaria Vabariigi ja Rumeenia ühinemist Euroopa Liiduga.

Minu arvates on eriti oluline, et kõikides ELi ja kolmandate riikide vahel sõlmitavates lepingutes on Rumeenia ELi liikmesriigina. Rumeenia on Euroopa perekonna täieõiguslik liige ning ta peaks olema lisatud kõikidesse ELiga seotud dokumentidesse. Rumeenia peab saama kasutada ELi liikmesriigi õigusi ja kanda kohustusi.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad. Keeldusin hääletamast härra Borrell Fontelles'i raporti üle, mis käsitles EÜ ja Lõuna-Aafrika lepingu lisaprotokolliga võtta arvesse Bulgaaria ja Rumeenia ühinemist ELiga. Ma ei nõustu täielikult minu kaasliikme tehtud tööga.

- Raport: Jeanine Hennis-Plasschaert (A6-0061/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Täna teid, härra juhataja. Schengeni lepingu kohaldamisest alates on toimunud suur areng. Lepe muutis radikaalselt paljude Euroopa kodanike elusid, keskendudes piiri haldamise uuele lähenemisele.

Uus faas, mis on pühendatud integreeritud piirihaldusele, algas 2002. aastal, ja see pani aluse ühisele õigusaktide kogu loomisele, ühisele kooskõlastusmehhanismile, operatiivkoostööle, ühisele integreeritud riskihaldusele, töötajate koolitusele ja koormusjaotusele liikmesriikide vahel, mis oli ettevalmistusperiood Euroopa Piirivalvekorpuse rajamiseks.

Nüüd, kui see faas on lõpetatud, on aeg vaadata tulevikku, et jõuda tõeliselt integreeritud piirihalduseni, täitmaks kahte eesmärki, milleks on julgeoleku parandamine ja kolmandate riikide kodanike reisimise lihtsustamine. Seepärast pooldan komisjoni poolt parlamendile esitatud ettepanekuid, millest mitmele on minu raportis juba tähelepanu juhitud, mis käsitleb neid ühenduse eeskirju, mis on seotud inimeste piiriülest liikumist reguleerivate ettekirjutustega. Antud juhul tundub paratamatu, et jätkame sellel rajal ja anname pooldava hinnangu sisenemist ja väljumist registreeriva süsteemi loomisele, hõlbustades reisijate piiriületusi ja võttes kasutusele reisi kinnitamise elektroonilise süsteemi.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Liikmesriigid vastutavad ikka oma piiride valvamise eest, kuid ainult üldlepe ja ühine poliitika annab meile võimaluse võidelda piiride ja migrantide voolu haldamise peamiste väljakutsega.

Sisepiirideta ala ei toimi, kui välispiiride valvamisel puudub vastutus ja solidaarsus. Meeles tuleks pidada selle peamist põhjust. ELi välispiire ületab igal aastal rohkem kui 300 miljonit reisijat.

Tõeliselt integreeritud piirihaldus peab tööd tegema kahe peamise eesmärgi nimel: julgeoleku suurendamine ja piiride ületamise lihtsustamine nendele, kes püüavad siseneda seaduslikult ja legitiimsetel põhjustel.

Me ei saa aga jätkata üksikute eraldiseisvate uute algatuste vastuvõtmistega, kui meil puudub suur kõikehaarav ELi piiristrateegia plaan. Oluline on ka hinnata eksisteerivaid süsteeme, et kaaluda, kas uusi instrumente on tõepoolest vaja luua, ning samuti tuleb arvestada nende püsivuse, usaldusväärsuse, koostalitlusvõime ja kuludega ning kas üksikisikute põhiõigustele pööratakse piisavalt tähelepanu.

Gérard Deprez (ALDE), kirjalikult. – (FR) Toetan proua Hennis-Plasschaert'i raportit järgmiste Euroopa Liidu piirihaldusmeetmete kohta.

Seistes silmitsi väljakutsega samaaegselt tõhustada sisejulgeolekut ja hõlbustada kolmandate riikide kodanike reisimist, on komisjon esitanud kolm lahendust: sisenemise ja väljumise registreerimine peamiselt selleks, et käsitleda nähtust seoses inimestega, kes jäävad riiki kauemaks kui viisaga lubatud; piiri ületamise lihtsustamine heausksete reisijatele; ning reisiloo elektroonilise süsteemi kasutuselevõtmine süsteemi näite alusel, mida on USAs alates jaanuarist kohaldatud. Viimase punkti osas rõhutaksin komisjoni poliitikauuringu olulisust, mis analüüsib seda tüüpi süsteemi tõhusust, mõju ja praktilist teostatavust: meil peab olema juurdepääs objektiivsele hinnangule selle kasulikkusest ja selle tegeliku, mitte üksnes eeldatava lisaväärtuse kohta.

Me ei tohi unustada, et enne kõnealuse muljetavaldava vahendi kasutuselevõtmist on kaks eeltingimust: peame kiirendama SIS II rakendamist, et võimaldada passide ja viisade biomeetrilist kontrolli ja peame läbi vaatama süsteemi mõju isikuandmete kaitsete tagamiseks, et meede on proportsionaalne.

Carl Lang (NI), kirjalikult. – (FR) Sellist haruldast sündmust tasub esile tõsta. Kõnealune omaalgatuslik raport ELi välispiiride haldamise tuleviku kohta on mõistlik ning sellest paistab teataval määral realistlikku suhtumist, sest esimese etapina tehakse ettepanek ELi piiride haldamine uuesti läbi vaadata – kriitiline, põhjalik olemasolevate süsteemide toimimise ja tõhususe analüüs ning kuidas nad vastastikku mõjuvad.

Olemata kergeusklikud, võime olla optimistlikud ja seejärel võib-olla arutelu pidada.

Lihtsalt näitena aitamaks meil mõista kõnealuse teksti autorite mõtteviisi, on siinkohal toodud kaks lõiku.

Esimeses tunnistatakse, et „tasakaalu leidmine üha suurema hulga inimeste vaba liikumise ja liidu kodanike suurema julgeoleku tagamise vahel ei ole kerge ülesanne...”. See on kahtlemata tõsi, kuid teises kohas loeme, et „piiride turvalisuse suurendamise meetmed peavad üha enam globaliseeruvast maailmast käima käsikäes reisijatevoogude hõlbustamise ja liikuvuse edendamiseks”.

Selline skisofreenia on meile üsna arusaamatu.

Roselyne Lefrançois (PSE), kirjalikult. – (FR) Kohe algusest on minul, Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni kõnealuse raporti variraportööril olnud tõsised kahtlused Euroopa Komisjoni teatistes mainitud riiki sisenemise ja riigist lahkumise süsteemi kasulikkuse ja tõhususe suhtes. Sellise süsteemi rakendamine, mis on otseselt inspireeritud US-VISIT programmist, tähendaks tohutute investeeringute tegemist selleks, et näha ainult väga ebakindlaid tulemusi võitluses nii ebaseadusliku sisserände kui ka kuritegevusega. Seda näitab igal juhul USA eksperiment.

Lisaks sellele kujutavad kavandatud meetmed, mis põhinevad massilisel isikuandmete kogumisel, minu arvates ohtu eraelu puutumatuse kaitsele. Seda seisukohta jagab Euroopa andmekaitseinspektor.

Mitmete minu esitatud muudatusettepanekute vastuvõtmise tagajärjel, mille eesmärgiks oli rõhutada kahtlusi seoses süsteemi vajalikkuse ja proportsionaalsusega ning kritiseerida kahtluse õhkkonda, mis üha enam läbib otsuseid seoses välispiiride haldamisega, toetan raportit täiskogus.

Ajal, mil maailma majandus on kriisi sukeldunud, on Euroopa eelarve jaoks kahtlemata teisi prioriteete.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Omaalgatuslik raport ELi piirihalduse kohta on oluline, sest see on juhiseks õigusaktidele, mille EÜ 2009. aastal esitab. Fraktsiooni PPE-DE raportööri usun, et tekst peab selgemini toetama järgmiste sammude ettevalmistamist integreeritud piirihalduses.

Seoses ELi riiki sisenemise ja riigist lahkumise süsteemiga, oli osa selle süsteemi loomiseks vajalikke andmeid juba kogutud süsteemidega, nagu VIS, SIS ja EURODAC. Komisjon peab haldama nende süsteemide omavahelisi seoseid ja laiendama nende funktsionaalsust kulude ühtlustamiseks.

ELi kodanikele pakutav võimalus kasutada automaatväravaid osana registreeritud „heauskse reisija” programmist on tervitav, sest see aitab kiirendada reisijatevoogusid ja vältida ummistumist. Olen siiski teinud ettepaneku asendada mõiste „heauskne reisija” mõistega „sagedane reisija”, vältimaks seda, et ülejäänud reisijaid peetaks „kõrge riskiga” reisijateks.

Reisiloo elektroonilise süsteemi loomine ei ole majanduslikult õigustatud. Seetõttu tegin ettepaneku asendada see biomeetriliste passide kohustusliku kasutamise kolmandate riikide kodanikele, kes ei vaja ELi sisenemiseks viisat.

Saavutamaks ELi strateegilisi eesmärke, ei tohiks komisjon alustada uute vahendite väljatöötamist enne, kui olemasolevad täielikult toimivad ja on usaldusväärsed.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Välispiiride julgeolek on valdkond, mida ei ole piisavalt uurinud ei meie Euroopa Parlamendis ega teised ühenduse institutsioonid. Toetasin kõnealust raportit, sest usun kindlalt, et kolmandate riikide kodanike tuvastamise olulisus ei seisne üksnes asjaolus, et see hoiab eemal inimesed, kellele ei tohiks sissepääsu lubada, vaid pigem hõlbustab see juurdepääsu seaduslikele reisijatele.

Kõnealuses raportis esitatud arvukate vajalike soovitude ja tähelepanekute seas tahaksin eriti peatuda sellel, kui oluline on piirihalduse laiaulatusliku üldkava olemasolu. Ehkki hetkel dikteerivad ELis institutsioonilisi muutusi muud prioriteedid, on muutumas väga oluliseks integreerida arvukad piiriprogrammid – kavandatud ja olemasolevad –, et vältida tarbetut dubleerimist ja kulusid.

Samuti tahan rõhutada, kui oluline on koordineerida kõnealust potentsiaalset kava Schengeni piirkonna kogemuse ja eesmärkidega, mis on selgeim näide sellisest avatud piirkonna mudelist, mida me kõik Euroopas tahame. Me ei vaja ajutisi menetlusi, rääkimata hulgas omavahel kokkusobimatutest mehhanismidest.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin kõnealuse raporti poolt, sest arvan, et ELi sisepiirikontrolli kõrvaldamine on suur samm Euroopa integratsiooni protsessis, kuid see hõlmab ka uusi probleeme, millega peame arvestama.

Tervitan nõukogu algatust õigusaktide ettepanekute ettevalmistamisel aastateks 2009-2010 riiki sisenemise ja riigist lahkumise süsteemi, registreeritud reisija programmi ja reisiloo elektroonilise süsteemi kasutuselevõtmise kohta. Ehkki ma usun, et kõnealuseid programme tuleks rakendada võimalikult kiiresti ja kasutada võimalikult tõhusalt, tuleb need nõuetekohaselt ette valmistada.

Riiki sisenemise ja riigist lahkumise süsteemi nõuetekohane toimimine sõltub nii vahenditest kui ka süsteemide VIS, SIS II ja EURODAC eduka toimimise perspektiivist. Usun, et on täiesti hädavajalik koostada laiaulatuslik

üldkava, milles sätestatakse ELi piiristrateegia üldine raamistik ning tagatakse kooskõlastamine ja koostöö erinevate süsteemide ning asutuste vahel, kellel on kohustused kõnealuses valdkonnas.

Peame võtma arvesse ka USA kogemust kõnealuses valdkonnas. Nõustun autoriga, et programm nagu US VISIT võib toimida tehnilisest seisukohast ja seega ei ole programm iseenesest tõke, mis takistab normaalset reisijatevoogu.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Õigussüsteem, mis on tundlik pettustele, mida on keeruline kehtestada ja sageli ei kohaldata, on üleskute õigusrikkumistele kui just mitte lihtsalt teadmiste puudumisele. Arvestades olemasolevat teavet, tuleb uskuda, et see on üks raskusi seoses erinevate Euroopa õigusaktidega sisseande kohta. On igati teada, et seaduse keelav mõju sõltub rohkem sellest, kui tõenäoline on selle kohaldamine kui selles sisalduvatest sanktsioonidest. Need probleemid osutavad vajaduste tunnistamisele Euroopa asutuste poolt teha koostööd olemasolevate õigusaktide kohaldamisel ja ka õigusraamistiku kohandamise püüdlustele erinevates raportites kirjeldatud reaalsusele.

Lõpetuseks, nii solidaarsuse kui ka õigluse huvides tuleb rõhutada, et on vajadus pöörata tähelepanu koormale, mida välispiiride haldamine endast kõnealustele liikmesriikidele kujutab.

Bogusław Rogalski (UEN), kirjalikult. – (PL) Hääletasin kõnealuse raporti poolt järgmiste Euroopa Liidu piirihaldusmeetmete kohta. Sooviksin siiski juhtida teie tähelepanu mitmetele olulistele küsimustele, mida tuleks tulevikus arvesse võtta.

Sisepiirideta piirkond ei toimi, kui kõnealuste piiride haldamise eest ei vastutata. Julgeoleku suurendamine piiridel, mis peaks toimuma koos inimeste vaba liikumise parandamisega aina ühtsemas Euroopas, on selle oluline element. Lõplik eesmärk peaks siiski olema tasakaalu saavutamine inimeste vaba liikumise tagamise ja suurema julgeoleku pakkumise vahel Euroopa kodanikele.

Võtmeelement peaks olema lähenemisviis, mis põhineb eraelu puutumatuse kaitsmise eesmärgil nii, et reisijate isikuandmeid ei kuritarvitata ja reisijad ise usaldavad ametiasutusi, kes andmeid valdavad. Isikuandmete kasutamine on avaliku julgeoleku seisukohast kasulik. Pidagem siiski meeles, et avalikkuse usaldus ametiasutuste tegevuse suhtes peab olema aluseks mis tahes õigusloomega seotud tegevusele kõnealuses valdkonnas. Selle saavutamiseks tuleb isikuandmeid rangelt kaitsta ja nõuetekohaselt jälgida.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, kavatsen toetada proua Hennis-Plasschaert'i raportit olulises küsimuses järgmiste Euroopa Liidu piirihaldusmeetmete ja sarnaste kogemuste kohta kolmandates riikides. Nõustun raportööriga, et on oluline hinnata olemasolevaid meetmeid piirihalduse raamistikus enne täiendavate ressursside investeerimist ja süsteemide väljatöötamist, mida komisjon näib eelistavat, nimelt riiki sisenemise ja riigist lahkumise süsteem kõikidele kolmandate riikide kodanikele, registreeritud reisija programm, mis on samuti neile avatud, ning raamistik kohalike registreeritud reisija kavade ja automatiseeritud piirikontrolli väljatöötamiseks. Kõnealuste menetluste potentsiaal on suur, kuid tuleb rõhutada ja selles osas tervitan raportööri tööd, et täielikuks prioriteediks tuleb seada isikuandmete kaitse tagamine ja tehnoloogia väljatöötamine, mis on minimaalselt invasiivne inimeste konfidentsiaalsuse seisukohast, unustamata lõpuks põhjalikku kulude ja tulude analüüsi.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjalikult. – (RO) Pidades silmas vaba liikumise olulisust Euroopa projekti osana, on aastate jooksul vastu võetud meetmete eesmärgiks olnud nõrgendada kontrolli sisepiiridel. Need sammud peavad siiski peegelduma meetmetes, mis tugevdavad kontrolli välispiiridel.

Olukorras, kus näiteks 2006. aastal registreeriti ELis kuni 8 miljonit ebaseaduslikku sisseandajat, arvan, et komisjoni algatus võtta kasutusele riiki sisenemise ja riigist lahkumise süsteemi, registreeritud reisija programmi ja reisiloe elektroonilise süsteemi aastatel 2012–2015 on vajalik. Euroopa piirkond ilma piirideta, mis muudetakse soovist reaalsuseks, saab toimida ainult siis, kui võtame ühise vastutuse, ja näitame üles solidaarsust välispiiride haldamisel – ülesanne, milles mängivad suurt rolli liikmesriigid, mis asuvad ELi piiridel, sealhulgas Rumeenia.

Me ei tohiks siiski unustada asjaolu, et piirikaitse süsteeme on juba olemas, nagu näiteks EUROSUR ja FRONTEX. Seega on oluline nende funktsionaalsuse suhtes hinnata, mil määral saab uus algatus neid täiendada tekitamata dubleerimise ohtu. Lisaks peame pidevalt keskenduma inimese eraelu puutumatuse õiguse austamisele ning uute, vähem invasiivsete tehnoloogiate väljatöötamisele.

Daniel Stroj (GUE/NGL), kirjalikult. – (CS) Tahaksin eelkõige öelda, et ma ei ole üldse nõus ühe peamise raportis tehtud järeldusega, milleks on see, et piirikontrolli kõrvaldamine ELi sisepiiridel on Euroopa integratsiooni suuremaid edusamme. Piirikontrolli kõrvaldamine on üksnes ELi neoliberaalse projekti ning

selle olulise huvi vältimatu tagajärg kapitali, kaupade ja isikute (teisisõnu töötajate) vaba liikumise suhtes. EL peaks eelkõige üles märkima edusamme rahu ja sotsiaalpoliitika valdkondades, kuid kahjuks on need muidugi alati palju väiksemaarvulised.

Raportis võetakse iseenesestmõistetavana ka seda, et ELi välispiiride haldamise valdkonnas peaksime jälgendama USAs kasutusele võetud süsteeme. See on lihtsalt vale, pidades silmas väga reaalselt ja tugevalt pealesurutud „raudset eesriiet“ USA ja Mehhiko vahel. ELi välispiiridega seoses tahaksin samuti rõhutada, et hiljutine minevik Euroopas on selgelt näidanud, et poliitilisi ja sotsiaalseid probleeme ei saa lahendada politsei- või rutiinsete meetmetega.

- Rapport: Klaus-Heiner Lehne (A6-0040/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjalikult. – (SV) Käesolevas selgituses hääletuse kohta soovime meie, Euroopa Parlamendi Rootsi sotisaaldemokraadid selgitada, miks otsustasime hääletada härra Lehne raporti poolt äriühingu registrijärgse asukoha piiriülese muutmise kohta. Usume, et see on oluline täiendus Lehne raportile Euroopa osaühingu põhikirja kohta.

Usume, et ühtse määruste kogu puudumine äriühingu registrijärgse asukoha muutmise kohta tekitab probleeme äriühingutele, kes soovivad liikuda üle piiri siseturul, sest nad on praegu kohustatud äriühingu likvideerima ja ettevõtte tegevuse lõpetama, et oma registrijärgset asukohta muuta. Samuti arvame, et on hea, et Euroopa Parlament teeb ettepaneku, et registrijärgse asukoha muutmine ei tohi hõlmata õiguslikest, sotsiaalsetest ja maksutingimustest kõrvalehiilimist. Samuti tervitame asjaolu, et Euroopa Parlament rõhutab, et registrijärgse asukoha muutmine peaks olema maksu osas neutraalne.

Me ei nõustu siiski komisjoni kõikide järeldustega seoses aruteludega raporti kohta. Näiteks ei nõustu me põhjenduse G sõnastusega, milles öeldakse, et Euroopa Parlament ei saa väljastada õigusakte, mis on vastuolus Euroopa Kohtu pretsedendiõigusega. Tahaksime juhtida tähelepanu sellele, et Euroopa Parlament koos nõukoguga koostab õigusakte ning seejärel on see Euroopa Kohtu ülesanne neid õigusakte tõlgendada, mitte vastupidi. Lisaks tahaksime, et raportist jäetaks välja sõnad „Euroopa Parlament [...] rõhutab Lissaboni strateegia kontekstis maksukonkurentsi positiivset mõju majanduskasvule”.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, hääletasin härra Lehne raporti vastu äriühingu registrijärgse asukoha piiriülese muutmise kohta. Tegelikult usun, et äriühingu piiriülest ümberasumist ei tohiks käsitleda ühe peamise elemendina siseturu väljakujundamisel, vaid – nagu sageli juhtub – viisina minna mööda siseriiklikest õigusaktidest erinevatel teemadel (muuhulgas maksustamine). Seega olen kõnealuse raporti vastu, sest on tõeline oht, et äriühingute registrijärgse asukoha piiriülese muutmise hiilatakse mööda Euroopa Liidu õiguslikest, sotsiaalsetest ja rahanduslikest nõuetest.

- Rapport: Giusto Catania (A6-0050/2009)

Adam Bielan (UEN), kirjalikult. – (PL) Härra juhataja, toetasin Giusto Catani raportit. Minu arvates peame Dublini määruse üle vaatama, et riigi otsus, kes vastutab varjupaigataotluse käsitlemise eest, võtab arvesse varjupaigataotleja individuaalseid vajadusi. Peame rõhutama varjupaigataotlejate integratsiooni oma uude keskkonda ja tagama, et neile antakse võimalus õppida riigi keelt, kus nad viibivad, sest see suurendab nende võimalusi assimileerida oma uude kultuuri.

Guy Bono (PSE), kirjalikult. – (FR) Hääletasin kõnealuse omaalgatusliku raporti poolt, mille koostas Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni Itaalia liige Giusto Catania Euroopa ühise varjupaigasüsteemi tuleviku kohta.

Kõnealuse raporti tekst keskendub varjupaigataotlejate olukorrale, kelle saatuse on nagu õnnemäng sõltuvalt riigist, kuhu nad satuvad ja mille kinnipidamistingimused on kohati vaevu väljakannatavad. See on olukord, mis eriti mõjutab piiriirike, kuid mida tuleb arvesse võtta Euroopas. Kaalul on varjupaigataotlejate põhiõigused nagu ka teatavate riikide suutlikkus tulla toime kõnealuse rändesurvega. See on ühine vastutus.

Kõnealuse raporti tugevus on selge ülevaate andmine olukorrast ja väljakutsete täpsustamine, mis Euroopa Liidu ees seisavad kõnealuse arutelu kontekstis.

Selle hääletusega liitun Prantsuse sotsialistidega mõistes hukka olukorra, mis ei ole enam vastuvõetav ja mida Euroopa demokraatliku institutsiooni ja inimõiguste kaitsjana peab parandama.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjalikult. – Olen Euroopa ühtse sisserände- ja varjupaigapoliitika suunas tegutsemise vastu. Usun, et ühtlustatud varjupaigasüsteem kahjustab Ühendkuningriigi suveräänset õigust

ise otsustada, kellel tohiks ja kellel ei tohiks lubada taotleda varjupaika minu kodumaal. Lisaks usun, et ühine varjupaigasüsteem nõrgendab Briti ministrite ja parlamendiliikmete vastutust kodanike ees, kes neid valivad.

Nõustun, et arenenud riikidel nagu minu kodumaa on humanitaarne kohustus inimeste ees kolmandatest riikidest, kes on seisnud silmitsi või seisaksid silmitsi tagakiusamise, piinamise või surmaga, kui nad peaksid tagasi minema. Olen siiski mures, et võttes ära Ühendkuningriigi iseseisva võime jälgida ja reguleerida varjupaigataotlejatest sisenejaid, seaksime end potentsiaalselt täiendavalt terrorirünnakute ohtu.

Gérard Deprez (ALDE), kirjalikult. – (FR) Toetan härra Catania raportit Euroopa ühise varjupaigasüsteemi tuleviku kohta.

Kõikidel poliitilistel pagulastel on õigus siseneda Euroopa Liitu ja kui nende staatus on tunnustatud, viibida Euroopa territooriumil. Kahjuks ei kohalda liikmesriigid praegu seda õigust ühtselt: kõnealuse staatuse tunnustamine võib liikmesriigiti erineda 0% kuni 90%.

Kui tahame kehtestada ühtlaselt kõrge kaitsetaseme kogu ELis, peame olema võimelised võtma kiiresti kasutusele mitmeid elemente. Need hõlmavad ühtse varjupaigataotluse menetluse ja ühtsete standardite kehtestamist pagulasena käsitlemise kohta, õigusliku ja tõhusa solidaarsuse mehhanismi kasutuselevõtmist liikmesriikide vahel – mõned riigid on taotlustest üle uputatud ja teised pääsevad kergemini – vastuvõtutingimuste parandamist taotlejatele, eelkõige alaealistele, ja kinnipidamise kasutamise vähendamist ning Euroopa varjupaigaküsimuste tugiameti loomist.

See on kaalul kogu „varjupaika käsitlevate õigusaktide paketi” puhul, mida olema hakanud just uurima praeguse parlamendi ametiaja lõppu jõudes.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Härra Catania raporti taga on mõte, et rahvusvahelise kaitse taotlejad on ilmtingimata *bone fide*, aga tegelikult teavad kõik, et varjupaik on sageli tulevaste majanduslike sisserändajate ettekääne, vältimaks tagasilükkamist. Liikmesriigid omalt poolt on väidetavalt kurdid nende piinade suhtes, repressiivsed ja liiga aeglaselt otsuste tegemisel. Keegi ei juhi siiski tähelepanu sellele, et just menetluse kuritarvitamine ebaseaduslikel eesmärkidel aeglustab tegelike varjupaigataotluste hindamist.

Kahtlemata on neist algustest saanud alguse mõned raporti ettepanekud, näiteks ettepanekud, et varjupaigataotluse käsitlemise eest vastutav riik peaks võtma arvesse taotleja soove, et kõnealuse riigi peab lõpuks määrama Euroopa organ, et taotlejatel peaksid olema samasugused õigused kui pikaajalistel elanikel, et neil peaks olema liikumisvabadus Euroopa territooriumil jne.

Nõustume, et on vaja koostööd nende Euroopa riikidega, kes oma geograafilise asukoha tõttu on sisserändevoolude eesliinil ja kellel on raskusi nendega toimetulekul, kuid selle tulemuseks ei tohi mingil juhul olla Euroopa poliitika, mis ütleb liikmesriikidele, keda nad peavad oma territooriumil tervitama varjupaigataotlejate tujude ja riigiülese juhtimise alusel.

Louis Grech (PSE), kirjalikult. – Nõustume kompromissiraporti peamiste põhimõtetega ja hääletame seega selle poolt. Olles seda öelnud, ei nõustu me siiski teatavate punktidega, näiteks kinnipidamist käsitlevate punktidega. Arvan, et need ei peegelda täielikult ega tõlgenda täpselt väikeste liikmesriikide keerulist ja rasket olukorda nagu Malta.

Malta seisab silmitsi ebaproportsionaalse ebaseadusliku sisserändajate vooluga, võrreldes selle geograafiliste piirangute (121 km²), väikse elanikkonnaga (400 000 inimest) ja teiste piiratud ressurssidega (haldusalased, rahanduslikud jne), mida tuleks arvesse võtta kõnealuse teema reguleerimisel, arutlemisel ja õigusaktide koostamisel.

Carl Lang (NI), kirjalikult. – (FR) Tegelikult on selle soovi taga luua ühtne Euroopa varjupaigasüsteem ainult üks eesmärk, nimelt anda Euroopa Liidu liikmesriikidele seaduslik võimalus võtta vastu võimalikult palju potentsiaalseid sisserändajaid hõlpsamini ja piiranguteta, mida peeti kasutuks ja inimõigustevastaseks.

Euroopa on seega uuesti kinnitanud oma seisukohta kõigi sisserändajatest elanikkondade vastuvõtjana ning märkimisväärset rõhku on asetatud mittetagasisaatmise põhimõtte täielikule austamisele ja kohustusele pakkuda abi, nagu on sätestatud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsioonis.

Seega – ja see on tõepoolest arusaadav nende sisserännet toetavate tüüpide puhul – lihtne asjaolu, et iga liikmesriik on siiski suveräänne ja iga liikmesriigi menetlused varjupaigaõiguses toovad vältimatult kaasa lahknevusi varjupaigataotluste vastuvõtmises ja on seega tõke varjupaigataotlejate üldisele vastuvõtmisele.

Seistes silmitsi peaaegu 26 miljoni riigisiselt ümberasustatud isiku ja rohkem kui 12 miljoni pagulasega maailmas, ei pea me mitte leidma täiendavaid vastuvõtmise võimalusi, sest sellest ei piisa kunagi tulemaks toime erakordse nõudluse kasvuga, vaid pigem lubama ja julgustama neid inimesi jääma oma riikidesse, leidma seal tööd ja looma seal perekondi.

Jean-Marie Le Pen (NI), *kirjalikult*. – (FR) Kommunistliku liikme härra Catania raportis soovitatakse luua Euroopa sisserännet toetav poliitika.

Kasutades sisuliselt ettekäändeks inimõiguste kaitset, tahab ta muuta Euroopa avatud kogukonnaks, mis on valmis võtma vastu kogu maailma hädad.

Sel eesmärgil teeb ta ettepaneku ülevalt-alla ühtlustada varjupaigaõigus, mittetagasisaatmise põhimõte, kinnipidamise vältimine ning isegi pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse direktiivi laiendamist pagulastele.

Härra Catania teeskleb, et on unustanud, et enamik Euroopasse saabuvald ebaseaduslikke sisserändajaid – 75 000 sisserändajat üksnes Vahemere rannikul 2008. aastal – ei ole poliitilised pagulased, vaid majanduslikud pagulased, kes põgenevad vaesuse eest oma riikides.

Kõnealust varjupaigaõiguse kuritarvitamist, mis on vastuolus Genfi konventsiooniga, ei mainita kuskil raportis ja seda heal põhjusel: on mugav panna „valge mees” end süüdi tundma, tuletades talle meelde, et ta oli kohutav kolonialist ja peab nüüd selle eest sõna otseses mõttes maksma. Legendid on visad surema.

Püüdes muuta varjupaigaõigust sisserände normaalseks haruks, sillutab härra Catania teed erinevatele kuritarvitamisviisidele ja muudab ebaseaduslikud sisserändajad patuoinasteks.

Jörg Leichtfried (PSE), *kirjalikult*. – (DE) Tervitan asjaolu, et komisjon on teinud ettepaneku võtta vastu määrus, millega ajakohastatakse ELi varjupaigaõigust, sest praegustes tingimustes on see väga vajalik. Pagulaste arv suureneb pidevalt ja praegused varjupaika käsitlevad määrused ja direktiivid ei tule enam olukorraga toime. Seega usun, et on hädavajalik, et komisjoni reforme rakendataks võimalikult peagi ja liigitaksin järgmised punktid kõnealustes reformides eriti olulisteks.

Peab olema ühtne varjupaigasüsteem – selline, mis toob kaasa „ühtsed ja mõistlikud ajalimiidid”.

Pagulaste õigusi tuleb tugevdada nende erilise „kaitset vajava” staatuse tõttu, pagulasi ei saa põhimõtteliselt vahi alla võtta.

Piirikontroll peab olema ühtne, et inimestel, kellel on õigus rahvusvahelisele kaitsele, oleks sellele hõlpsam juurdepääs.

Hetkel kehtiv Dublini süsteem, mille kohaselt varjupaigataotlejate soove, näiteks nendepoolset Euroopa riigi valikut, ei saa arvesse võtta, tuleb läbi vaadata nii, et inimesed, kelle puhul tunnistatakse erilist kaitsevajadust, saavad elada ka teises ELi riigis.

Üksikud liikmesriigid peavad alati säilitama suutlikkuse iseseisvalt otsustada, keda ja kui palju inimesi nad vastu võtavad ja miks nad seda teevad.

Toetan komisjoni ettepanekut ja omaalgatuslikku raportit, kuid juhiksin veel kord tähelepanu, et kõnealuse küsimuse puhul on kiire ja ühtne rakendamine väga oluline.

Erik Meijer (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (NL) Härra juhataja, hääletasin täna härra Catania ettepaneku vastu Euroopa ühise varjupaigasüsteemi tuleviku kohta. Minu fraktsioon Hollandi Sotsialistlik partei ei usu, et varjupaigasüsteemi ühtlustamine ja ameti asutamine viimase haldamiseks tulevikus tooks kaasa varjupaigataotlejate arvu ühtlasema jaotumise erinevate liikmesriikide vahel. Varjupaigataotlusi määravad rohkem perekonnaliikmete ja tuttavate olemasolu teatavates liikmesriikides, mis tõmbab ligi uusi varjupaigataotlejaid.

Samuti olen seisukohal, et ühtlustamine tooks kaasa madalama kvaliteediga varjupaigapoliitika riikides, kus kõnealune poliitika on praegu suhteliselt hästi reguleeritud, sest liikmesriigid kasutaksid ühtlustamist madalama võimaliku taseme leidmiseks. Selline kiire allakäik on soovimatu ja kahjustaks lõppkokkuvõttes üksnes varjupaigataotlejaid. Ehkki hindan härra Catania jõupingutusi, ei saa ma toetada tema järeldusi selles küsimuses.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Kuigi koostöö varjupaigaküsimustes on oluline, arvestades pagulaste suurt voolu, on mõte kavandatavast Euroopa varjupaigaametist kaheldav. Täiendavaid uuendusi saab korraldada ilma vajaduseta kõnealuse ameti järele ning mõned kavandatud meetmed jäävad teiste organisatsioonide pädevusse, nagu Frontex. On täiesti vastuvõetamatu, et see uus amet koostab riskianalüüse, mida liikmesriigid on seejärel kohustatud kasutama, mis tähendab, et kirjutatakse ette, milliseid varjupaigataotlejaid liikmesriigid peavad vastu võtma. See on sügav sekkumine liikmesriikide suveräänsusesse ning ainuke vastus on see tagasi lükata.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Kuigi mõnedel juhtudel on põhjused, miks keegi otsustab emigreeruda, sarnased neile, mis ajendavad varjupaigataotlejaid, peavad need kaks süsteemi teineteisest piisavalt erineva nii õiguslikus mõttes kui ka haldusmenetluste vaatenurgast.

Selle eritingimuse juures tuleb pidada silmas asjaolu, et kuna piirid Schengeni alal on sisuliselt avatud, võivad ühes liikmesriigis tehtud otsused mõjutada teist liikmesriiki. Samal ajal võib idee Euroopast käsitleda tervikuna varjupaigataotleja silmis, kes näeb Euroopa Liitu homogeenne piirkonnana ja nende arusaamise järgi vastandina ohule, mille eest nad põgenevad. Lõpuks on varjupaigataotlejal, kes põgeneb tõelise eluohu eest, raske valida sisenemispunkti Euroopasse või teostada haldusmenetlusi, mis on vajalikud ja nõutavad sisserände taotlejatelt. Kõik need kaalutlused muudavad koordineerimise ja koostöö liikmesriikide vahel vajalikuks ilma, et ülalmainitu tähendaks varjupaiga muutumist alternatiivseks vahendiks saavutada juurdepääsu sisserändele või veel vähem – vahendiks hiilida mööda teatavate rändevoogude ebaseaduslikkusest.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, ma ei saa nõustuda paljude punktidega härra Catania raportis Euroopa ühise varjupaigasüsteemi tuleviku kohta ning pean seetõttu selle vastu hääletama. Ehkki nõustun härra Cataniaga asjaolus, et varjupaigaamet on oluline osa demokraatiast ja inimõiguste kaitsest, on selle säilimise tagamiseks hädavajalik vältida mis tahes tüüpi võimalikku kuritarvitamist.

Sellel eesmärgil oleks Euroopa ühise varjupaigasüsteemi ja võttes arvesse Euroopa varjupaigasüsteemi loomise asemel, kasutades Euroopa Ülemkogus eelmises oktoobris vastu võetud Euroopa sisserände- ja varjupaigapakti sõnu, soovitam luua õigustel rajanev Euroopa – see tähendab Euroopa, mis võitleb pagulaste arvu suurenemise põhjustega, millele juhtis tähelepanu raportöör, mis võtab suurema rahvusvahelise rolli konfliktide lahendamisel teatavates riikides, mis avaldab otsustavamalt survet viisil, mis tagab väärkuse, inimelu ja põhiõiguste austamise, kus iganes see veel nii ei ole. Kõnealuste tõsiste rikkumiste mõjudega võitlemine ei lahenda ega suuda kunagi tõhusalt lahendada põhiprobleemi, milleks tuleks kasutada teisi vahendeid.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjalikult. – (NL) Viimastel aastatel on pagulaste arv ELis kasvanud 12 miljonini, millele lisaks on 26 miljonit riigi sees ümberasustatud isikut.

Euroopa ühine varjupaigapoliitika on vajalik, sest 27 ELi liikmesriigi varjupaigasüsteemid on liiga erinevad, mis tegelikkuses tähendab inimeste tulevikuga mängimist, ja see on naeruväärne. Esimeses erapis (1999–2005) püüdis EL ühtlustada liikmesriikide poliitika lähenemisviisi ühiste miinimumstandardite alusel. Teiseks etapiks on olnud ühise varjupaigamenetluse ja ühtse staatuse väljatöötamine neile, kellele varjupaik või lisakaitse tagatakse.

Raport, mida täna vastu võtame, tervitab Euroopa varjupaigaameti loomist, kuid kahetseb aeglaselt edusamme teise etapi rakendamisel, milles tuleb loomulikult süüdistada Lissaboni lepingu mittejärgumist. Toetan üleskutset olemasolevate õigusaktide parandamiseks nii varjupaigamenetluste direktiivi, vastuvõtmise tingimusi määrava direktiivi kui ka pagulasseisundi omistamise ja äravõtmise direktiiviga seoses.

Mina toetan raportit, sest on oluline, et pagulastele kehtestatakse kaitsestandard ning kõik liikmesriigid näitavad üles solidaarsust võetud vastutuse täitmisel ja eesmärgipärasel koostööl.

- Rapport: Gabriele Stauner (A6-0022/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, hääletasin proua Stauneri raporti poolt komisjoni tegevuskava kohta ühenduse eelarve ühtse sisekontrolli raamistiku loomiseks. Usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtted ja eelarveline läbipaistvus on olulised mitte ainult selleks, et saada positiivset kinnitavat avaldust Euroopa kontrollikojalt, lihtsustades õigusaktide kontrolli ja vähendades kaasnevaid võimalikke seotud kulusid, vaid keskpikal perioodil ka selleks, et tõhusamalt jälgida Euroopa Liidu kodanike vahendite kasutamist ja selle tulemusel parandada ELi meetmete seaduslikkust. Seetõttu usun, et on oluline alustada koostööd

liikmesriikidega ja sõltumatute auditeerimisasutustega, millele lisaks kõigele raportöör juba tähelepanu juhtis.

- Rapport: Manuel Medina Ortega (A6-0058/2009)

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Kohtud käsitlevad üha sagedamini rahvusvahelist ja piiriülest asitõendite seadust. Sellised juhtumid võivad olla seotud Austria kodanikega, kes satuvad õnnetustesse Saksamaal, teisest liikmesriigist hangitud vigaste toodete või teenustega, tunnistajatega, kes elavad ELi teises otsas, või kostjatega, kes kolivad välismaale. Õigus õiguslikule hüvitisele ei tohi mingil juhul katkeda seetõttu, et tõendusmaterjalid asuvad väljaspool liikmesriiki, kus kõnealune kohus asub. Kohapealsed ütlevad, et just nagu minevikus, esineb lahendamata küsimusi piiriülesel tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusasjades. Kuna need küsimused vajavad endiselt lahendamist, hääletasin kõnealuse raporti poolt.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, hääletasin härra Medina Ortega raporti poolt liikmesriikide kohtute vahelise koostöö kohta tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusasjades. On selge, et tõhususe edendamiseks ja seeläbi tarbetu aja ja raha raiskamise vältimiseks tuleks edendada otsekontakte ja täielikku koostööd kohtute vahel. Lisaks tuleks rohkem ära kasutada infotehnoloogiat, eelkõige turvalist elektronpostisidit ja viideokonverentse, sest nad on samal ajal tõhusamad tulemuste suhtes ja ka kuluefektiivsemad. Lõpuks, nõustun raportööri tervitusega selles kohta, mida tehakse selles osas e-õiguskeskkonna programmi raames.

- Rapport: Bert Doorn (A6-0014/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, hääletasin härra Doorni raporti poolt raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit käsitleva direktiivi 2006/43/EÜ rakendamise kohta. Olen täielikult nõus, et on vajalik julgustada komisjoni edendama riiklike kvaliteedi tagamise asutusi tihedas koostöös liikmesriikidega, mis tagavad sõltumatu ja välise kvaliteedi tagamise raamatupidamisettevõtetele. Lisaks arvan, et on õige ja vajalik jälgida ja esitada aruandeid selle kohta, mis ulatuses on direktiivi eesmärged täidetud või eeldatakse täita.

- Rapport: Claire Gibault (A6-0003/2009)

Robert Atkins (PPE-DE), kirjalikult. – Briti konservatiividest Euroopa Parlamendi liikmed on meeste ja naiste võrdse kohtlemise ning juurdepääsu poolt kõikides ühiskonna aspektides, sealhulgas lavakunsti valdkond. Toetasime kõnealust raportit täna selle alusel.

Soovime siiski üles märkida, et me ei nõustu kvootide mõistega näiteks raporti lõikes 12 viidatud kujul.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Tänan, härra juhataja, hääletasin selle raporti poolt. Paar päeva pärast rahvusvahelist naistepäeva oleme jälle siin parlamendikojas ja arutame sotsiaalset ebavõrdsust kahe soo vahel. Isegi lavakunsti valdkonda, nagu komisjon on selgelt rõhutanud, ei ole nendest probleemidest säästetud.

Kogu lavakunsti valdkonna ulatuses võitlevad naised endiselt täielikult väljaarenenud rolli saavutamise eest, jõuavad harva vastutavatele ametikohtadele suurtes kultuuriasutustes ja saavad sageli oma meessoost kolleegidest vähem töötasu. Eelkõige muudavad ebatüüpilised töötunnid, mis on iseloomulikud kunstivaldkonnas töötamisele, raskeks ühendada naise rolli töötaja, abikaasa ja emana, sundides naisi sageli valima karjääri ja perekonna vahel.

Tahaksin seega lõpetada, rõhutades vajadust tagada mõlema soo võrdne esindatus otsuseid tegeval ja nõuandval tasandil, mis sekkuvad töölevõtmise, edutamise, teenete ja rahaliste vahendite eraldamise osas ning samuti teistes sektori harudes, et luua statistiline järelevalve, mis võimaldaks teostada naiste olukorra võrdlevat analüüsi erinevates liidu riikides

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin raporti poolt meeste ja naiste võrdse kohtlemise ning juurdepääsu osas lavakunsti valdkonnas, sest ebavõrdsus on karjäärialastes väljavaadetes ja võimalustes naiste ning meeste vahel lavakunsti valdkonnas vägagi aktuaalne ja püsiv. Samuti on äärmine vajadus rakendada demokraatlikku ideed, et „võrdse töö eest peab saama võrdset tasu”, mis nii kunsti kui ka paljudes teistes valdkondades ei ole endiselt nii.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjalikult. – Lavakunsti valdkond on õitsenud tuhandeid aastaid ja igas maailma ühiskonnas. Seetõttu on küsitav, miks EL tunneb vajadust suruda oma tahet peale sektorile, mis õitseb just sellepärast, et ta on suures osas vaba sekkumisest Brüsseli poolt.

Arvan, et see ei ole minu asi Euroopa Parlamendi liikmena öelda lavakunsti valdkonnas osalejatele, kuidas nad peaksid oma asju korraldama. Tegelikult usun, et minu ülesanne on tagada, et esinevad artistid ja organisatsioonid, mis abistavad lavakunsti valdkonda, on võimalikult vabad heatahtlikest, kuid kohatutest ja naiivsetest algatustest nagu käesolev.

Pooldan täielikult meeste ja naiste võrdset kohtlemist seaduse silmis. Usun siiski, et poliitilisel surveel ei tohiks kunagi lubada sekkuda kunstivaldkonna otsustesse. Olime siin täiskogus kindlal seisukohal seoses reaktsiooniga, mille tekitas prohvet Mohammedi kujutamine Taani ajalehtedes. Kardan, et õõnestades isegi natuke kunstilist vabadust, õõnestame ka sõnavabadust.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Hääletasime kõnealuse raporti poolt, sest see rõhutab ebavõrdsuse ulatust ja püsivust meeste ning naiste vahel lavakunsti valdkonnas ja nende mõju ühiskonnale tervikuna. Samuti rõhutatakse selles ülimat vajadust edendada ja julgustada naiste juurdepääsu kõikidele kunstivaldkonna ametialadele, kus nad on vähemuses.

Nagu raportis rõhutatakse, on naiste osakaal kunstivaldkonna ametialadel ja ametlikus kultuuritööstuses väga väike. Samuti on naised väheesindatud vastutavatel ametikohtadel kultuuriasutustes ning akadeemiates ja ülikoolides, kus mõnesid kunstivaldkondi õpitakse.

Seetõttu nõustume siin esitatud ettepanekutega, mis rõhutab vajadust edendada naiste juurdepääsu kõikidele kunstivaldkonna ametialadele ja muule kutsetööle, mis on seotud esinemisega, milles nad on vähemuses. Samuti tuleks liikmesriike julgustada kõrvaldama mis tahes takistusi naiste juurdepääsule juhtivatele ametikohtadele kultuuriasutustes nagu ka akadeemiates ja ülikoolides.

Samuti rõhutame, et diskrimineerimine naiste suhtes on problemaatiline kultuurisektori arengule, sest see jätab sektori ilma andekusest ja võimekusest. Samuti tunnistame, et andel on vaja kontakti avalikkusega, et seda tunnustataks.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) On ütlema selge, et meie toetame juuni nimekirjas võrdset kohtlemist, võrdse töö eest võrdset tasu ning meeste ja naiste võrdsuslikkuse põhimõtet. Seetõttu hääletasime selle raporti poolt.

See on siiski poolthääletus selge eritingimusega. Oleme selle vastu, et Euroopa Parlament püüab määrata, kuidas üksikud liikmesriigid peaksid näiteks üles ehitama oma riikliku lapsehoolduse või rakendama kvoodisüsteemi.

Käesolev raport on tüüpiline näide liigsest agarusest ja innukusest reguleerida, mis iseloomustab Euroopa Parlamenti. Selle asemel, et toimida foorumina pakiliste väljakutsete käsitlemiseks, mis nõuavad piiriülest koostööd, sekkub ta pidevalt küsimustesse, mis on ja peaksid jääma siseriiklikeks küsimusteks.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Kõnealuses raportis tuuakse esile püsiv ebavõrdsus karjäärialastes väljavaadetes ja võimalustes naiste ja meeste vahel lavakunsti valdkonnas. Toetan kõnealust raportit, mis nõuab tungivalt, et liikmesriigid võtaksid konkreetseid meetmeid julgustamiseks ja edendamaks naisi minema oma karjääriga edasi valdkondades, kus nad on väheesindatud.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), kirjalikult. – Usun, et sooline ebavõrdsus tuleks meie elust järk-järgult kaotada. Tänapäeva tsiviliseeritud maailmas tuleb saada lahti erinevusest meeste ja naiste, enamuste ja vähemuste vahel. Euroopa Parlament peab järgima oma varasemaid õigusakte ning kaitsma üldise solidaarsuse väärtusi. Lavakunsti ja mitme teise valdkonna otsustamisprotsessis peab olema mõlema soo esindatus. Et leida tõelist annet, kõige võimekamaid esinejaid ja tunnustust väärivamaid kandidaate, tuleb naistele anda võrdne staatus meestega samas valdkonnas. Kus mehi eelistatakse naistele või vastupidi, tuleb teha tõsiseid parandusi ja tagada elujõuline kaitse selle ebajärjekindluse lõpetamiseks. Rühma diskrimineerimine soo või mis tahes muu omaduse alusel ei ole ELis lubatav ning on meie kohus tagada, et seda kohaldatakse kogu lavakunsti valdkonna ulatuses (ja ka teistes valdkondades). Seetõttu on minu ja fraktsiooni PPE-DE kohustus toetada mis tahes õigusakti, mis toetab võrdsust, parandab õigusrikkumisi ja säilitab paremini ühtekuuluvust vastassoo esindajate vahel.

Maria Petre (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin kõnealuse raporti poolt ning tegime proua Gibaultiga väga head koostööd. Me ei tohi unustada, et naised on üldiselt lavakunsti valdkonnas endiselt väheesindatud ja eelkõige kõnealuse valdkonna juhtivatel ametikohtadel. Samuti ei tohi me unustada, et räägime tundlikust valdkonnast suure mitmekordistatava mõjuga, mis edastavad võimsat sõnumit oma publikule ja ühiskonnale. Meil ei ole piisavalt lasteaedasid ega -sõimesid. Samuti tuleb arvestada asjaoluga, et töötunnid lavakunsti

valdkonnas on pikad ja ebastandardised. Kui kõnealuseid aspekte parandatakse, on võimalik saavutada raportis kavandatud eesmärk, milleks on 30% esindatuse tase kunstide valdkonnas.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, hääletasin proua Gibault'i raporti poolt meeste ja naiste võrdse kohtlemise ning juurdepääsu kohta lavakunsti valdkonnas. Nõustun proua Gibault'i raporti eesmärkidega tunnustada viisi, kuidas identiteete lavakunsti valdkonnas sotsiaalselt ja kultuuriliselt luuakse, ning pakkuda välja konkreetseid lahendusi, mis parandaks tasakaalustamatust seoses praeguse ebavõrdse olukorraga. Kõiki olemasolevaid oskuste allikaid tuleks kasutada sektori hea tervise ning meeste ja naiste isikliku arengu huvides. Lõpuks arvan, et on väga oluline leida kiiresti lahendusi lastesõimede avamiseks kultuuriettevõtetes, mille lahtiolekuajad on sobitatud proovi- ja etenduseaegadega.

- Rapport: Andreas Schwab (A6-0482/2008)

Adam Bielan (UEN), kirjalikult. – (PL) Härra juhataja, toetan härra Schwabi raportit süsinikdioksiidi heite ja maanteeohutuse vähendamise kohta. On oluline, et jõupingutused vähendada süsinikdioksiidi heidet ei õõnestaks teisi sama olulisi automudeli aspekte ega mõjutaks negatiivselt maanteeohutust. Usun, et Euroopa autotööstuse arengu edendamine ja sellesse investeerimisse võimaldab meil tõhusalt kaitsta töökohti kõnealuses sektoris, mis on majanduskriisi all kõige rohkem kannatanud.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjalikult. – (LT) Nüüd on olemas uusi tehnoloogiaid, mis oluliselt parandavad transpordiohutust (nt elektroonilised stabiilsussüsteemid) või vähendavad süsinikdioksiidi heite hulka (nt madala veeretakistusega rehvid), kui sellised tehnoloogiad paigaldatakse standardina uutesse mootorsõidukitesse.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjalikult. – Euroopa Parlamendi liige Schwab on esitanud raporti, mille eesmärk on suurendada sõidukite ohutust, kehtestades rohkem ohutusmeetmetega seotud nõudeid autotootjatele. Kõik liidus toodetud uued autod peavad olema kooskõlas tehniliste nõuete ja meetmetega, mis vähendavad nende keskkonnamõju, seonduvat mürareostust ja suurendavad nende maanteeohutust. Määruses on ühendatud edusammud Euroopa tootmises ja tehnoloogias ning suurem ohutuse kaitsetase, mida Euroopa tarbija võib oodata. Kõnealused uuendused aitavad vähendada süsinikdioksiidi heidet, kütuse tarbimist ja mürareostust.

Mul on hea meel toetada raportit, mis on meile kõigile kasulik.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjalikult. – (DE) Hääletasin kõnealuse raporti poolt, sest tarbijad vajavad ja tahavad ohutumaid ja keskkonnasõbralikumaid sõidukeid. Seoses sõidukite ohutusega tervitan eelkõige elektroonilise stabiilsussüsteemi kohustuslikku paigaldamist sõiduautode alates juba 2011. aastal ehitatavatest.

Seoses rehvidega usun, et jõupingutused vähendada süsinikdioksiidi heidet paremate rehvide kasutusega, millel on väiksem veeretakistus ning elektrooniliste rehvirõhu seiresüsteemide kasutuselevõtmine on kasulikud. Süsinikdioksiidi heite vähendamine ei tohi siiski olla rehvide ohutuse, st nende märghaardumise kulul.

Samuti on mul hea meel, et olemasolevaid varusid ei pea, nagu algselt planeeritud, eemaldama turult 12 kuu jooksul, vaid alles 30 kuu jooksul pärast uue standardi kehtestamist. See ennetab vajaduse hävitada rehvarusid, mis põhjustaks täiendavat keskkonnakahju. Lisaks sellele võimaldame tarneettevõtetele, kes on majanduskriisist niigi lüüa saanud, piisavat üleminekuajaga kohaneda neile esitatavate suurte nõuetega.

Adrian Manole (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Iga planeedi kodanik, kes on teadlik globaalse soojenemise ulatusest, saab tegutseda selle Maad ähvardava protsessi arenemise peatamiseks. Autojuhtide ja sõidukite puhul, mida nad juhivad, on kõnealused jõupingutused nimetatud raportis, mida täna hääletatakse.

Keskkonnasõbralik sõitmine tähendab kütusekulu vähendamist. EL taotleb kõnealuste 20 miljardi euro suuruste kulude võimalikku vähendamist 2010. aastaks. Samuti taotleb ta 50 miljoni tonni suuruse süsinikdioksiidi heite võimalikku vähendamist. On ütlematagi selge, et nende meetmete mõju on ilmne alles pikemas perspektiivis. On siiski kasulik, et nende rakendamine jõustub üks aasta enne komisjoni ettepanekut.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Toetan kõnealust määrust, mis muudab autod ja teed ohutumaks, võttes kasutusele uusi tehnoloogiaid. Need hõlmavad rehvirõhu seiresüsteeme, märghaardumisalaseid nõudeid ja sõidurajalt kõrvalekaldumise hoiatussüsteeme. Kõnealuse raportiga vähendatakse süsinikdioksiidi heidet uute standarditega, mida rehvid peavad täitma, mis parandavad kütusesäästlikkust ja vähendavad kütusekulu.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, hääletasin härra Schwabi raporti poolt mootorsõidukite üldise ohutusega seotud tüübikinnituse nõuete kohta. Raporti eesmärk, mis on suurepärane, on tagada siseturu nõuetekohane toimimine, tagades samal ajal ohutuse ja keskkonnakaitse kõrgem tase. Kõnealused tüübikinnituse nõuded on ühenduse tasandil ühtlustatud, et vältida erinevaid süsteeme liikmesriikide lõikes ning tagada teehohutuse ja keskkonnakaitse kõrge tase kogu ühenduses. Seetõttu nõustun täielikult härra Schwabiga, sest kavandatud määruse eesmärk on märkimisväärselt lihtsustada tüübikinnitusalasid õigusakte mootorsõidukite ohutuse ja rehvide valdkonnas ühe nõukogu ja parlamendi määrusega.

- Raport: Holger Krahmer (A6-0046/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjalikult. – (SV) Esialgset IPPC direktiivi koos kuue teise direktiiviga ei ole ELi liikmesriikides täielikult rakendatud ja seega ei täida kõnealused direktiivid oma eesmärki. Seetõttu otsustati kõnealuseid direktiive uuendada ja täna toimus parlamendis selleteemaline hääletus. Meie, Rootsi sotsiaaldemokraadid, oleme uuenduse poolt ja näeme, et see sisaldab teatavaid parandusi võrreldes praeguste eeskirjadega. Lõpphääletusel otsustasime siiski direktiivi vastu hääletada, sest usume, et mõned muudatusettepanekud, mis hääletusel läbi läksid, muudavad direktiivi märkimisväärselt halvemaks komisjoni esialgsest ettepanekust. Näiteks ei suutnud me leppida täiendavate eranditega suurtele põletusseadmetele.

Teine põhjus, miks pidasime vajalikuks vastu hääletada, oli asjaolu, et jääme selle direktiiviga ilma võimalusest tõsiselt vähendada kasvuhoonegaaside heidet. Hääletades maha muudatusettepanekud, mille esitamisel osales meie delegatsioon, taotledes süsinikdioksiidi heite piiratasemeid uutele suurtele elektrijaamadele, on siinne täiskogu näidanud, et ta ei võta tõsiselt tööd seoses kasvuhoonegaaside heite vähendamise. Me ei saa sellist ettepanekut toetada.

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtain ja Eoin Ryan (UEN), kirjalikult. – Toetame tugevalt esialgset IPPC direktiivi. Olemasolevate direktiivide hõlmataavad tööstustegevused väljastavad 55% ELi süsinikdioksiidi heitest, 83% SO₂ ja 34% lämmastikoksiididest. Praeguse direktiivi kohaselt väljastab lubasid keskkonnakaitseamet, mis nõuab, et tööstusettevõtted kohaldaksid „parimat võimalikku tehnikat“.

Täna hommikul hääletusel oli mitmeid problemaatilisi muudatusettepanekuid seoses uue IPPC ettepanekuga.

1. Miinimumnõuded. Iirimaa on miinimumnõuete muudatusettepaneku vastu, sest see karistaks Iirimaa tööstust ja hiljuti tehtud tööd praeguse direktiivi staatuse saavutamiseks. Vahendeid võiks paremini kasutada, jõustades direktiivi nendes liikmesriikides, mis ei vasta nõuetele.

2. Kodulinnud ja sõnnik ning virts. Oli mitmeid muudatusettepanekuid, mille eesmärk oli tuua kohaldamisalasse rohkem kodulinde ja sõnniku laotamist. Hääletasin kõnealuse muudatusettepaneku vastu vältimaks topektreguleerimist, sest nitraatide direktiivist piisab sõnniku ja virtsa käsitlemisel. Kodulindude osas haldab IPPC juba 40 000 kodulindude ettevõtet. Muudatusettepanek vähendaks väärtuslavesid 40 000-lt 30 000-ni munakanade, 24 000-ni partide ja 11 500-ni kalkunite puhul. Mõju hindamises ei ole öeldud mitte midagi selle kohta, kuidas need arvud tekkisid ja millisel teaduslikul alusel need kehtestati.

2. Osamaksed. Samuti hääletasin osamaksete paindlikkuse poolt.

Niels Busk, Anne E. Jensen ja Karin Riis-Jørgensen (ALDE), kirjalikult. – (DA) Euroopa Parlamendi liikmed Anne E. Jensen, Karin Riis-Jørgensen ja Niels Busk Taani Liberaalsest Parteist hääletasid muudatusettepaneku 96 poolt, mille esitas Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon, jätta välja artikli 16 lõige 4, sest karja sõnniku laotamine on vastuolus IPPC eesmärgiga, milleks on võidelda heitega suurtest tööstusettevõtetest. Lisaks sellele hõlmab kõnealust küsimust juba vee raamdirektiiv (2000/60/EÜ) ja nitraatide direktiiv (91/676/EMÜ).

Martin Callanan (PPE-DE), kirjalikult. – Kõnealuse raporti esialgsed sätted oleksid jätanud riikliku tervishoiusüsteemi haiglaid minu piirkonnas Kirde-Inglismaal ja mujal Ühendkuningriigis seisma silmitsi üha suurenenud kuludega küttekatelde eest.

Riikliku tervishoiusüsteemi haiglaid vajavad märkimisväärses koguses katla varuvõimsust, et tulla toime hädaolukordadega ja tehniliste rikete puhul. Direktiiv oleks hinnanud haiglate katlaid tegeliku heite asemel potentsiaalse heite alusel, põhjustades seeläbi neile märkimisväärselt kulude tekke loa saamiseks.

Toetasin muudatusettepanekute esitamist vabastada osalise tööajaga ooterežiimis katlad direktiivi kohaldamisalast.

Olenemata nendest muredest, peame tegutsema kooskõlastatult kliimamuutuste ja keskkonnareostuse ühise ohu käsitlemisel.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Kõnealuse ettepaneku eesmärk on läbi vaadata ja ühendada ühte teksti seitse erinevat direktiivi tööstusheite kohta.

Komisjoni ettepanekus märgitakse, et tegemist on integreeritud lähenemisviisiga, mille eesmärk on tagada keskkonnaaspektidega arvestamine kõige ulatuslikumal ja tasakaalukamal viisil lubade väljastamisel käitistele. Eesmärk on kehtestada tõhusad heitkoguste piirmäärad, rakendades parimat võimalikku tehnikat, mida tuleb senisest järjekindlamalt kohaldada.

Nagu raportis märgitakse, võib kõnealune õigusloomega seotud protsess mõjutada 52 000 tööstusettevõtet Euroopas. Seetõttu toetame mõnesid kavandatud erandeid mikro- ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjatele, millele ei tohiks kohaldada samu kohustusi kui suurtele tööstusüksustele. Toetame siiski enamat sekkumist põletusseadmete ja koospõletusseadmetega tööstusüksustesse ning rohkem kontrolli, kui Euroopa Komisjoni ettepanekus ette nähakse.

Muudetud tekst omistab mõningat väärtust avalikele aruteludele ning keskkonnaalaste valitsusväliste organisatsioonide rollile, võtab arvesse mikro- ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjaid ning võtab Euroopa Komisjonilt tagasi osa otsustusõigusest. Nendel põhjustel hääletasime lõpuks ettepaneku poolt lootuses, et Portugalis sekkub valitsus rohkem õhukvaliteedi tagamisse ja järelevalvesse.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, hääletasin härra Kramerit tööstusheitmeid käsitleva raporti vastu. Ma ei nõustu, et pädevad kohalikud ametiasutused peaksid kehtestama meetmeid heitkoguste piirväärtuste kohta üksikutes käitistes ning seega saavutama heite piirväärtuse, mis keskmiselt vastab parima võimaliku tava (BAT) viitedokumentides sätestatud nõuetele teatava tegevusruumiga, et kohalikke olusid oleks võimalik nõuetekohaselt arvesse võtta. Kõnealune ülesanne tuleks tervikuna määrata ühenduse ametiasutusele, mitte kohalikule ega riiklikule ametiasutusele. Piirkonna konkreetsete omadused ei tohi olla kõnealuses valdkonnas diskrimineerivaks teguriks, sest erinevad miinimummäärad toovad kaasa äärmiselt erinevad kulud ja tulud, mis seejärel vältimatult mõjutavad ettevõtete tõelist konkurentsivõimet.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjalikult. – (PL) Hiljuti vastuvõetud kliima- ja energiapakett nõuab meiepoolset otsustavat tegutsemist eesmärkide saavutamiseks.

Varasemaid ELi jõupingutusi vähendada tööstusheitmeid on tõkestanud ühtekuuluvuse ja koordineerimise puudumine ning suured erinevused. Seetõttu toetan soojalt komisjoni algatust ja raportööri soovitusi. Arvukate direktiivide asendamine tööstusheitmete kohta ühe ühtse õigusaktiga on kindlasti samm õiges suunas. Samuti olen valmis toetama kõiki algatusi, mille eesmärk on vähendada bürokraatiat, suurendada eeskirjade paindlikkust seoses käitiste kontrolliga ning suurendada läbipaistvust. Toetan täielikult raportööri ettepanekut suurendada Euroopa Parlamendi rolli tulevaste regulatiivsete muudatustega töötamisel.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Euroopa Komisjoni ettepanek võtta vastu direktiiv tööstusheitmete kohta ja Euroopa Parlamendi muudatusettepanekud näitavad taas kord, et keskkonnasäästliku majanduse tõeline eesmärk ei ole kaitsta keskkonda, vaid tagada kapitalikasum. Euroopa Komisjoni avaldused kasvuhoonegaaside heitkoguste piiramise kohta on eksitavad ja segadusttekitavad.

Kõnealune direktiiv puudutab enam kui 52 000 tööstusettevõtet, mis hõlmavad suure osa heitkogustest ELi liikmesriikides ning vastutavad isegi ühiselt suutmatuse eest saavutada Euroopa Komisjoni enda seatud eesmärgid õhusaaste vähendamiseks.

Euroopa Parlamendi kõige olulisemad muudatusettepanekud piiravad märkimisväärselt direktiivi kohaldamisala ja toovad kaasa mitmetähenduslikkuse ja ebakindluse elemendid, mis toimivad alati rahavõimu huvides ja tugevdavad kapitali vastutusvõimetust. Samal ajal vähendatakse ettevõtjaid endid otsustavaks teguriks heitkoguste piirmäärade määramisel, mis sätestatakse vastavalt nende vajadustele ja prioriteetidele ehk teisisõnu kasusaamise eesmärgi alusel.

Ummik keskkonnakaitstes kaasatakse töötajate monopoli- ja imperialismivastasesse võitlusesse monopolide majandusliku iseseisvuse ja nende poliitilise võimu vastu ning ELi ja parteide vastu, mis toetavad Euroopa ühesuunalist tänavat.

- Rapport: Klaus-Heiner Lehne (A6-0044/2009)

Jan Andersson, Ole Christensen, Göran Färm, Anna Hedh, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose, Inger Segelström, Britta Thomsen ja Åsa Westlund (PSE), kirjalikult. – Komisjoni ettepanek Euroopa osaühingu põhikirja kohta annab mittetõsiseltvõetavatele ettevõtetele võimaluse hoida kõrvale eeskirjadest töötajate osalemise kohta. Kui Euroopa eraettevõtte registrijärgne asukoht on liikmesriigis, kus on vähene või puuduv töötajate osalemine, ning ta tegutseb teises liikmesriigis, kus on kõrge osalusmäär, saab ettevõtte eeskirjadest kõrvale hoida.

Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsioon on siiski koos ETUCga jõudnud kompromissile, mis parandab oluliselt komisjoni ettepanekut. Nüüd märgitakse kompromissis, et kui ettevõtetel on teatav kvoot töötajaid teises liikmesriigis kõrgema töötajate osalusmääraga võrreldes liikmesriigiga, kus on ettevõtte peakontor, kohaldatakse töötajate osalemisele soodsamaid eeskirju.

Ehkki kompromiss on palju parem kui esialgne ettepanek, ei ole me täielikult õnnestunud. Töötajate osalemist ajendavad tasemed on endiselt kõrged, võrreldes eeskirjadega mõnedes liikmesriikides, ning samuti esineb probleeme selle määratlemisega, mida peetakse töötajate osalusmäär kõrgemaks tasemeks. Meie – Taani ja Rootsi delegatsioonid Sotsiaaldemokraatide fraktsioonis – oleme seega otsustanud jääda lõpphääletusel erapooletuks.

Johannes Blokland (IND/DEM), kirjalikult. – (NL) Täna sel päraselõunal hääletasime Euroopa osaühingu põhikirja kohta. Lõpuks hääletasin ettepaneku vastu järgmistel põhjustel. Esiteks olen seisukohal, et kõnealune ettepanek suurendab õiguskindlust Euroopa Liidus. Suhet riikliku eraettevõtte ja Euroopa osaühingu, kohaldatava siseriikliku õiguse ja määruse teksti vahel ei ole piisavalt selgitatud. Kuidas saab takistada kõrvalehoidmist kasulikest siseriiklikest õigusaktidest? Kuidas on ettepanek kooskõlas tarbijakaitsega?

Sellistele küsimustele ei pakuta rahuldustpakkuvaid vastuseid. Samuti hääletasime täna teist härra Lehne raportit, milles ta esitab soovitusi parandada äriühingu registrijärgse asukoha piiriülest muutmist. Tegelikult arvan, et see on palju parem idee Euroopa osaühingust. Kui komisjon püüaks hõlbustada äriühingu registrijärgse asukoha piiriülest muutmist, mis vähendaks bürokraatiat, oleks kogu ettepanek Euroopa osaühingu kohta üleliigne.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Liikmesriikide õigussüsteemide märkimisväärsed erinevused sunnivad ettevõtteid, kes tahavad välismaal tegutseda hakata sageli väga kulukasse protsessi. Eriti vastab see tõele väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete puhul, millel on väiksem struktuur.

Kõnealuse põhikirja loomisega astutakse järgmine samm nende tõkete eemaldamiseks, eelkõige Euroopa majanduse jaoks väga olulises sektoris.

Euroopa osaühingu loomine võimaldab VKEdel asutada oma tütarettevõtjad sama põhikirja alusel sõltumata sellest, kus on nende peakontor. Nad saavad välismaal sama hõlpsasti äri tegeleda kui oma riigis.

Aeg ja raha, mida VKEd kõnealuse meetme abil säästavad, tulenevalt väikeettevõtete seadusest, näitab selget teed tuleviku Euroopa äripoliitikaks.

Eelnimetatud põhjustel toetavad Portugali Sotsiaal-Demokraatlikku Parteid esindavad liikmed kõnealust raportit.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjalikult. – Härra Lehne on esitanud omaalgatusliku raporti, mis teeb ettepaneku määruse ettepaneku kohta, mille eesmärk on muuta väikese ja keskmise suurusega ettevõtete (VKEd) jaoks hõlpsamaks aidata kaasa ühenduse liikmesriigis asutatud ettevõtte äriühingu registrijärgse asukoha piiriülesele muutmisele ühendusesiseselt. Eesmärk on kiiduväärne. Peame siiski olema ettevaatlikud, et kõnealust hõlbustamist ei kuritarvitata siseriikliku äriühingu õiguse õõnestamiseks tagades, et põhikiri (Societas Privata Europea) on ettevõtete jaoks elujõuline alternatiiv.

Arvukate ettepanekute seas on mitmeid muudatusettepanekuid, mis on äärmiselt vastuolulised, sealhulgas viited miinimumkapitalile, äriühingu registreerimise kontrollimine, viited siseriiklikele õigusaktidele, piiriülene iseloom ja töötajate osalemine. Teatavates majandus- ja rahanduskomisjoni esitatud muudatusettepanekutes on nõutud ühtsust teatavates valdkondades 2010. aastaks, sealhulgas maksude osas, mis oluliselt piirab siseriikliku õiguse kohaldamist.

Nõustudes põhimõtteliselt ettepanekuga Euroopa äriühingu kohta, mis tegutseb samade põhimõtete alusel kogu ELis, ei tohiks käesoleva ettepaneku kohaldamisala laieneda siseriiklike maksuotsuste piiramisele, mis jäävad kindlalt üksikute liikmesriikide pädevusalasse.

Lena Ek (ALDE), kirjalikult. – (SV) Hääletasin lõpphääletusel Euroopa osaiühingu põhikirja vastu. Põhiidee luua ühise Euroopa äriühingu vorm eraettevõtetele on väga hea mõte. See on reform, mis on kindlasti vajalik.

Komisjoni ettepanek on väga kehv. Piir selle vahel, millal tuleb kohaldada siseriiklikku õigust vastandina Euroopa osaiühingu põhikirjale on väga ebaselge. Suurt osa ettevõtete reeglitest ja eeskirjadest käsitletakse nende põhikirjas. Isegi kui see võib olla positiivne samm mõnede ettevõtetele, on selliseid küsimusi, mis tuleb põhikirjas selgelt sätestada, näiteks piiri ettevõtte pädevuse vahel tervikuna ja vähemusosanike kaitse vahel. Lisaks on töötajate esindatuse tase juhatuses vähene.

Euroopa osaiühingu põhikirja on nõukogu käimasolevatel läbirääkimistel märkimisväärselt parandatud ja loodan ikka veel, et lõpptulemus on hea. Täna ei pea me siiski võtma vastu seisukohta selle ettepaneku suhtes. See on komisjoni ettepanek, mida on muutnud härra Lehne, ja see muudab mu otsuse üsna lihtsaks: selguse puudumine ja ettepanekus sisalduvad probleemid jätavad varju reformi positiivsed aspektid ning on paratamatu oht, et saame põhikirja, mis läheb vastuollu oma eesmärgiga. Lisaks sellele, pidades silmas positiivseid edusamme, mida nõukogu on juba teinud, oleks kõnealuse raporti toetamine nõukogu töö seisukohast kaigaste kodaratesse viskamine.

Me ei hääleta nõukogu ettepanekut, vaid põhiliselt komisjoni ettepanekut. Seega otsustasin selle vastu hääletada.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Kõnealuse algatusega luuakse uus Euroopa õiguslik vorm, mille eesmärk on parandada VKEde konkurentsivõimet, aidates kaasa nende asutamisele ja toimimisele ühtsel turul. Toetan raportit, mis toob kaasa parema kaitse töötajatele ja teabele, millega neid ettevõtte poolt varustatakse.

Bernhard Rapkay (PSE), kirjalikult. – (DE) Saksa sotsiaaldemokraatide delegatsioon hääletas võimaluse poolt luua Euroopa osaiühing. Tahaksime siiski esitada järgmise selgituse.

Töötajate osalemine on demokraatliku ja sotsiaalse Euroopa nurgakivi. Seetõttu peab õigus teabele, konsulteerimisele ja töötajate osalemisele olema ilma piiranguteta samal kujul kui olemasolevates eeskirjades Euroopa ettevõtte (Societas Europae – SE) ja Euroopa ühistu (Societas Cooperativa Europaea – SCE) suhtes.

Nüüdseks kokkulepitud Euroopa osaiühingu versioon on komisjoni ettepaneku parandus selles osas – mistõttu hääletasime poolt –, kuid ei täida olemasolevate eeskirjadega kohandamise eesmärki. Töötajate osalemise õigusest kõrvalehiilimise oht ei ole täielikult kõrvaldatud.

Protsess ei ole veel läbi. Kutsume ministrite nõukogu üles parandama ettepanekut järgmiselt:

– selgete viidete lisamine direktiivile Euroopa ettevõtte kohta (SE), eelkõige selle standardeeskirjade kohta seoses liikmete valimisega juhatusse või nõukokku;

– artikli 34 ebapraktilise sätte lihtsustamine; piirmäärade märkimisväärne vähendamine;

– sätestamine, et Euroopa osaiühing on tõesti piiriülevalt aktiivne.

Kutsume komisjoni üles lõpuks rakendama neljateistkümnendat direktiivi piiratud vastutusega äriühingute registreeritud asukoha piiriülese ülevõimise kohta, sest töötajate osalemise õigusi äriühingute registreeritud asukoha piiriüleisel ülevõimisel saab mõistlikult tagada üksnes üleeuroopalise direktiiviga töötajate osalemise kohta.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, hääletasin härra Lehne ettepaneku poolt võtta vastu nõukogu määrus Euroopa osaiühingu põhikirja kohta. Toetan tema tehtud tööd sõltumatute eeskirjade kehtestamisel küsimuste kohta, mis on olulised SPE igapäevaelus, näiteks miinimumkapital, töötajate osalemine ja äriühingu registreerimise kontrollimine. Lõpuks, mis puudutab viiteid siseriiklikele õigusaktidele, usun, et SPE-de reguleerimise eesmärk, nimelt luua ühtne ettevõtlusvorm kogu ühenduses, on äärmiselt teretulnud ja kiiduväärne.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjalikult. – (PL) Ägeda majanduskriisi tingimustes on VKEde sektori arendamine äärmiselt ihaldatav. Peame püüdma kõrvaldada haldusalased ja õiguslikud tõkked, mis takistavad soovijatel äritegevust alustada. Menetlusnõuded, bürokraatia ja kõrge registreerimistasu ei tohiks saada

saatuslikuks inimestele, kes tahavad oma äriideed arendada. Uued ettevõtted tähendavad uusi töökohti ja seega majandustõusu.

Euroopa Liit koosneb 27 erineva õigussüsteemi ja erinevate ettevõtete asutamise süsteemidega liikmesriigist. Üleeuroopalise ettevõtte asutamise vormi loomine – Euroopa osaühing – muudab kindlasti elu lihtsamaks nendele, kes tahavad äritegevust alustada ning aitab muuta kapitali vaba liikumise põhimõtte tõhusamaks.

Ühtsed nõuded tegevuse alustamisele ja jätkamisele, kapitali nõude madal määr ja lihtsustatud registreerimismeetodid muudavad kindlasti Euroopa osaühingu edukaks. See on atraktiivne alternatiiv riiklikele eeskirjadele. See on kiire, odav ja vaba ebavajalikest formaalsustest, ent tagab õiguskindluse nõuetekohase taseme.

- Raport: László Surján (A6-0111/2009)

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Kõnealune raport nõuab veel rahalisi vahendeid valdkonnast valdkonda ELis, kui liikmesriikides tuleb säästa valdkondades nagu tervishoid, koolid ja sotsiaaltoetused.

Lisaks seostatakse mitmeid raportis nimetatud valdkondi, näiteks majanduskriisi, kliimamuutusi ja energiapoliitikat väga suurte kuludega, mis on täiesti proportsioonist väljas ELi eelarve suhtes. Need on küsimused, mida tuleb käsitleda üksikutes liikmesriikides siseriiklike poliitiliste protsesside raames, mille tulemuseks on demokraatlik alus ohvritele, mida tuleb tuua.

Seega otsustasime hääletada kõnealuse raporti vastu komisjoni eelarve kohta 2010. aastaks.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Seistes silmitsi majandusliku ja sotsiaalse olukorra halvenemisega mitmes liikmesriikides, ei ole EL seni teinud ühtegi tõhusat algatust, mille eesmärk ei ole finantskapitali kaitsmine.

On hädavajalik võtta kiiresti vastu ühenduse meetmed, mis aitavad tõhusalt reageerida töötajate vajadustele, tootmissektorile ning mikro-, väikese ja keskmise suurusega ettevõtetele, mobiliseerides vajalikud rahanduslikud vahendid.

EL on sellele vaatamata arutanud ja võtnud vastu 2009. aasta eelarve justkui midagi ei toimuks – ühenduse eelarve, mis on suhteliselt väikseim alates Portugali liitumisest EMÜga, mis näitab taas kord oma klassi iseloomu.

Seistes silmitsi asitõenditega kapitalistliku kriisi (oma poliitikas) sügavusest, pole Euroopa Parlamendil õnnestunud varjata tõelist olukorda. Praegu vastu võetud resolutsioonis öeldakse seega arglikult, et ühenduse eelarve 2010. aastaks peab olema lähemal piirmääradele, mis on sätestatud mitmeaastases finantsraamistikus 2007–2013 – mida lisaks sellele, et see on ebapiisav, isegi ei järgita – ning tunnistab ka seda, et kululiik on „ebapiisav”.

Kuna oleme juba kõrvetada saanud, loodame, et kõnealune väljakuulutatud mure ja kavatsus ei ole üksnes lühiajalised soovid, pidades silmas saabuvaid Euroopa Parlamendi valimisi ning et see ei ole, nagu tavaliselt, lihtsalt juhtum peadest kavatsustest.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, olles hoolikalt lugenud härra Surjáni tööd 2010. aasta eelarvemenetluse suuniste kohta, otsustasin raporti vastu hääletada. Ma ei usu, et Euroopa Parlamendi usaldusväärsus tuleb reklaamist või seoste loomisest eelarvepunktidega. Nii kaovad silmist tõelised motivaatorid, mis panevad Euroopa institutsioonid tegutsema. Lisaks, ehkki nõustun maksimaalse läbipaistvuse põhimõttega, usun, et erinevatele sektoritele eraldatavaid rahalisi vahendeid tuleks jagada diskrimineerimata tõhususe või tulemuste suhtes. Ka neid sektoreid, millel on halvasti läinud, tuleb toetada. Tegelikult võivad just need kõige rohkem vajada ühenduse institutsioonilist toetust.

- Raport: Vladimír Maňka (A6-0057/2009)

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Ajal, mil tehakse kärpeid tervishoius, koolides ja sotsiaaltoetustes avalikus sektoris, tuleks samuti säästa ELi institutsioonides. Usume, et Regioonide Komitee ja Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee eelarvet tuleks kindlasti kärpida. ELi maksumaksjad ei märkaks erinevust, kui kõnealusele kahele institutsioonile kehtestataks range säästukava.

Oleme vastu töötajaskonna suurendamisele Euroopa Parlamendi poliitilistes fraktsioonides. See ei ole vajalik kulutus, arvestades praegust olukorda.

Euroopa ajaloo muuseumi avamine, nagu Euroopa Parlamendi juhatus on otsustanud teha, on samuti halb mõte. Kogemus näitab, et selline muuseum luuakse propagandaks üha föderaalsemale ELile.

Seega otsustasime hääletada kõnealuse raporti vastu, mis käsitleb muuhulgas Euroopa Parlamendi eelarvet 2010. aastaks.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Tervitame asjaolu, et Euroopa Parlament käsitleb nüüd keelelisi küsimusi „peamise põhimõttena” oma prioriteetides ühenduse 2010. aasta eelarveks:

- „rõhutab, kui oluline on peamine põhimõte, mille kohaselt tuleks võrdselt kõigile parlamendiliikmetele pakkuda täiemahulisi kvaliteetseid teenuseid, mis võimaldavad neil oma tööd teha ja arvamusi väljendada ning saada kõik dokumendid oma emakeeles...”;

- „on seisukohal, et 2010. aastal tuleks teha kõikvõimalikke jõupingutusi, et eri riikidest pärit ja eri keeli kõnelevaid Euroopa Parlamendi liikmeid koheldaks võrdselt ning võimaldataks täita oma ülesandeid ja osaleda poliitilises tegevuses oma keeles, kui nad seda soovivad”;

- „rõhutab [...] kõigi parlamendiliikmete poolt tagatud demokraatliku legitiimsuse põhimõtet ja nende õigust täielikule mitmekeelsusele; seetõttu on seisukohal, et seda eelarvet saab ja tuleks kasutada selle eesmärgi saavutamiseks [...]”.

Me ei tohi siiski unustada, et Portugali kommunistlikku parteid esindavate Euroopa Parlamendi liikmete esitatud ettepanekud eelarve kohta, milles nõuti kõikide ELi ametlike keelte kättesaadavust koosolekutel (nii ühenduse institutsioonides peetavatel kui ka väliskohtumistel, mida peetakse osana parlamendi tööst) – on aastate jooksul järjest tagasi lükatud.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, ma ei toeta härra Mañka raportit 2010. aasta eelarvemenetluse suuniste kohta ja seega otsustasin selle vastu hääletada. Resolutsiooni ettepaneku punktis 5 nimetatakse isegi täielikku kohandamist seoses Horvaatia liitumisega Euroopa Liiduga. Nagu resolutsioonis märgitakse, peaks siiski sellistes olukordades, kus on 27 liikmesriiki ja üks võimalik liituja, olema uusim saabuja see, kes kohandub, ja mitte ülejäänud riigid. Lisaks, ma ei tunne, et saan toetada ELi juhatuse ja eelarvekomisjoni vahelise täiustatud koostöö katseprogrammi pikendamist teiseks aastaks, sest ma ei pea seda kasulikuks ega tõhusaks.

- Raport: Christel Schaldemose (A6-0064/2009)

Jim Allister (NI), kirjalikult. – Kõnealune raport käsitleb märkimisväärseid nõrkusi praeguses reguleerivas raamistikus. Eelkõige tekitab mulle muret Ühendkuningriigis tegutsevate ELis asuvate ettevõtete aruandluskohustuse puudumine, kellel on õigus Ühendkuningriigis reklaami teha, kuid kes ei ole kohustatud litsentsi taotlema. Tõepoolest, Ühendkuningriigi „pahede maks” on üksnes innustanud seda ettevõtete murettekitavat malli, kes asutavad endid välismaal ja väldivad seeläbi vajadust taotleda Ühendkuningriigi litsentsi. Seega tervitan kõnealust raportit, mis peaks aitama kaasa selle probleemi ohjamisele.

Liam Aylward, Brian Crowley ja Eoin Ryan (UEN), kirjalikult. – Tarbijakaitse on kõikide liikmesriikide jaoks ülioluline. Samuti on see valdkond, milles liikmesriigid saavad koostööd teha, et tagada piiriüleseid teenuseid kasutavate tarbijate kaitse. Proua Schaldemose raport *online*-hasartmängude usaldusväärsuse kohta on näide sellest, kuidas liikmesriikide pragmaatiline, koostööl põhinev lähenemisviis võib tuua kaasa lähenemisviisi, mille keskmes on tarbijakaitse.

Raportis tunnistatakse, et *online*-hasartmängude usaldusväärsust on parim käsitleda tunnustades kõnealuses valdkonnas subsidiaarsuse põhimõtet ja lubades liikmesriikidel tööstust ise reguleerida. Siiski kutsutakse üles koostööle ja koordineerimisele pettuste ja kuritegevuse vastu võitlemisel ning ühiskondliku ja avaliku korraga seotud probleemide käsitlemisel, nagu sõltuvus ja isikuandmete kaitse.

Raportis on keskne roll spordi ja spordiürituste usaldusväärsuse kaitsmisel. On hädavajalik, et sporti esmajoones tunnustatakse seoses sotsiaalsete, meelelahutuslike ja tervislike väärtustega ning neid väärtusi ei seata mingil juhul ohtu ega tajuta manipuleerimisobjektina tulu teenimise eesmärgil. *Online*-hasartmänge harrastavad paljud Euroopa kodanikud. Peame tagama, et need kodanikud on kaitstud, ning usun, et proua Schaldemose raport on oluliseks sammuks selles suunas.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjalikult. – Toetan avatumat mängukeskkonda Euroopas. Juba liiga kaua on valitsuste kontrolli all olevad riiklikud monopolid takistanud uutel sisenejatel pakkuda uusi mänguteenuseid Euroopas.

Online-hasartmängud pakuvad tarbijatele uue viisi nautida oma mängukogemust. Mul ei ole mingit probleemi vastutustundlike hasartmängijatega, kes osalevad *online*-mängutegevuses, mida pakuvad vastutustundlikud ettevõtjad. Kõnealuse raporti eesmärk on tagada tarbijakaitse kõrge tase ning tagada õiglane ja läbipaistev mängukeskkond küberruumis. Samuti on minu arvates oluline astuda kõik asjakohased sammud, et takistada alaealistel internetis mängimine.

Loomulikult on probleeme hasartmängimise sotsiaalse mõjuga ja jagan seda muret. Siiski arvan, et minevikus on liiga palju vastutust pandud mänguettevõtetele ja mitte piisavalt üksikisikutele. Lõppkokkuvõttes on see isiklik otsus, kas tegeleda hasartmängudega või mitte ning üksikisik peab tagajärgede eest vastutama.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjalikult. – (FI) Härra juhataja, olen väga rahul proua Schaldemose raporti hääletuse tulemusega *online*-hasartmängude usaldusväarsuse kohta. See näitab, et suur enamik parlamendi liikmeid peab hasartmänge väga erilist laadi majandustegevuseks, millele ei saa kohaldada üksnes siseturu eeskirju.

Hasartmängude sotsiaalset mõju ja nende mõju tervisele ning sellega seotud kuritegevuse ohtu ning erilisi kultuurilisi aspekte tuleb kõiki arvesse võtta. See kehtib ka paljude uurimuste kohta, mis näitavad, et internet vahendina mitmekordistab ohte. Ilmselt ei saaks üks asutus kontrollida *online*-hasartmänge kogu Euroopas.

Proua Schaldemose raportis mainitakse ka hasartmängude positiivset mõju, mida on minu meelest väga oluline säilitada. Paljude Euroopa riikides on kõnealustest mängudest saadav tulu märkimisväärne kogus raha, mis suunatakse näiteks kunsti, teadusesse, noorsootöösse ja haiglatesse. Tuhanded valitsusvälised organisatsioonid saavad kasu nende pakutavast rahast, millele lisaks on hasartmängud üleeuroopaliste spordiorganisatsioonide suurim sissetulekuallikas ning eelkõige kohaliku tasandi sporditegevustes.

Asjaolu, et enamik parlamendist soovib säilitada praegusi siseriiklikke õigusakte hasartmängupoliitika kohta, ega taha neid lihtsalt tegevusjuhistega asendada, mis võimaldaks tarbijatele palju vähem kaitset, ei tähenda, et turgu ei tuleks liberaliseerida. See tähendab üksnes seda, et liberaliseerimine peab toimuma liikmesriigi enda tingimustel. Lisaks, kui on soov säilitada riiklikke monopole, peab süsteem olema mittediskrimineeriv ja juriidiliselt õigustatud.

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjalikult. – Hääletasin raporti vastu *online*-hasartmängude usaldusväarsuse kohta, sest usun, et alternatiivne ettepanek, mille täikogu tagasi lükkas, oleks paremini peegeldanud ajakohast olukorda *online*-hasartmängude sektoris.

Jagan muret, et kodanikelt võidakse raha välja pressida, ja muret hasartmängusõltuvuse suhtes, kuid margin, et suuremas osas liikmesriikides kontrollitakse hasartmänge, et kaitsta kodanikke hasartmängusõltuvuse ja pettuste eest ning tõkestada rahapesu.

Peame lisaks pettuste ja kuritegevusega võitlemisele ennetama probleemset hasartmängusõltuvust ja alaealiste hasartmängimist. Usun, et alternatiivne resolutsioon oleks kõnealuseid küsimusi tõhusamalt käsitlenud.

Seán Ó Neachtain (UEN), kirjalikult. – (GA) Tarbijakaitse on äärmiselt oluline kõikidele liikmesriikidele. Samuti on see valdkond, kus liikmesriikide vaheline koostöö on hädavajalik, eelkõige piiriüleseid teenuseid silmas pidades. Kõnealune raport *online*-hasartmängude kohta näitab, et pragmaatiline lähenemisviis, mis põhineb koostööl, võib tagada, et tarbijakaitse on Euroopa Liidu poliitika keskmes.

Kõnealuses raportis tunnistatakse, et parim lähenemisviis hasartmängudega seotud küsimustega tegelemiseks internetis on tunnustada kõnealuses valdkonnas subsidiaarsuse põhimõtet ja jätta regulatiivsed küsimused üksikute liikmesriikide reguleerida. Sellele vaatamata tunnistatakse raportis, et koostöö ja koordineerimise abil saavad Euroopa Liidu liikmesriigid kõige paremini võidelda pettuse, kuritegude ja sotsiaalsete probleemidega.

Raporti keskmes on spordi olulisus ja vajadus säilitada selle usaldusväarsus ja ausus. Spordiküsimuste sotsiaalset ja kultuurilist väärtust peab kaitsma ning tuleb tagada, et sporti ei kasutataks halvasti raha või muude sarnaste põhjuste pärast. Paljud inimesed Euroopa Liidus naudivad *online*-hasartmänge. Peame tagama, et need inimesed on internetis halva eest kaitstud.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, hääletasin proua Schaldemose raporti poolt *online*-hasartmängude usaldusväarsuse kohta. Olen kindlalt veendunud, et kõnealuses sektoris, mis juhtumisi on spordiorganisatsioonide väga oluline tuluaallikas, peab valitsema täielik läbipaistvus, mis kaitseb avalikke ja tarbijate huve. Lõpuks olen seisukohal, et ühtsed õigusaktid ja mitte mitmekesised õigusaktid, mis praegu jõus on, võivad olla väga kasulikud, et vältida *online*-hasartmängude märgistamist sotsiaalse probleemina.

Toomas Savi (ALDE), kirjalikult. – Kahjuks ei õnnestunud mul osaleda Christel Schaldemose raporti hääletusel *online*-hasartmängude usaldusväärsuse kohta. Tahaksin siiski kasutada seda võimalust nõustuda raportööri, sest raportis juhitakse tähelepanu mitmele olulisele ja ohtlikule aspektile seoses *online*-hasartmängudega. 2004. aastal moodustasid *online*-hasartmängud ligikaudu 5% kogu ELi hasartmänguturust ning arvud on viimase paari aasta jooksul kiiresti kasvanud.

On oluline aru saada, et erinevad ebaseaduslikud tegevused, nagu krediitkaardipettus, alaealiste juurdepääs hasartmängudele, kokkulepitud tulemustega mängud jne, on hetkel *online*-hasartmängude vältimatud osad. Lisaks on tõenäoline, et kasvab inimeste arv, kes on hasartmängudest sõltuvuses, sest paljudele on *online*-hasartmängud väga mugavad.

Online-hasartmängude mõju, millele raportöör õigustatult tähelepanu juhib, ei ole veel põhjalikult uuritud. Seega, et kaitsta kodanikke, on väga oluline, et kõik liikmesriigid teostaksid intensiivseid teadusuuringuid *online*-hasartmängude mõjude kohta ning parandaksid hasartmänguturgude järelevalvet ja reguleerimist.

Christel Schaldemose (PSE), kirjalikult. – Schaldemose raportis *online*-hasartmängude usaldusväärsuse kohta sätestatakse liikmesriikide kohustused oma hasartmänguturgude reguleerimisel, et kaitsta kaitsetumaid tarbijaid, eelkõige lapsi, võidelda kuritegevusega ja kaitsta spordiüritusi ohtude eest nagu kokkulepitud tulemustega mängud.

Euroopa Parlamendi liikmed eemaldasid hasartmängud teenuseid käsitlevast direktiivist nende eristaatuse tõttu ja selgelt puudub valmisolek luua õigusakte ELi tasandil. Euroopa Parlamendi Tööpartei liikmed toetavad seega tugevalt raporti nõuet liikmesriikidele reguleerida oma hasartmänguturge tarbijate kaitsmiseks. Samuti tehakse raportis selgeks, et selline reguleerimine peab olema proportsionaalne ja mittediskrimineeriv, nagu on sätestatud ELi asutamislepingutes.

Sellisel kujul usuvad Euroopa Parlamendi Tööpartei liikmed, et Ühendkuningriigi hasartmänguseadus on asutamislepingule vastav õigusakt, mille eesmärk on tagada juurdepääsu hasartmänguteenustele, ennetades kuritegevust ja kaitstes lapsi ja kaitsetuid. Mitmed liikmesriigid vaatavad praegu läbi oma õigusakte hasartmängude kohta tagamaks, et nad vastavad ELi asutamislepingutele.

Euroopa Parlamendi Tööpartei liikmed rõhutavad, et ametiasutused kogu ELis peavad olema valvsad ja tegema koostööd igasuguse kuritegevuse, kokkulepitud tulemustega mängude ja ohtude suhtes noortele ja kaitsetutele mis tahes hasartmänguvormide poolt. Euroopa Parlamendi Tööpartei liikmed tervitavad *online*-hasartmänguteenuste mainekate ettevõtjate jõupingutusi võtta meetmeid tagada, et neid muresid arvesse võetakse.

Marianne Thyssen (PPE-DE), kirjalikult. – (NL) Hasartmängude ja kihlvedude korraldamine ei ole samasugused majandustegevused kui teised, nagu mõned siin täiskogus usuvad. Oma kohtupraktikas on Euroopa Kohus kinnitanud, et liikmesriigid ise määravad kaitsetaseme, mida nad peavad vajalikuks oma kodanike kaitsmiseks hasartmängudega seotud ohtude vastu.

Siinkohal tähendab kohaldatav subsidiaarsus, et liikmesriigid peavad suutma kontrollida ja reguleerida oma hasartmänguturge vastavalt oma traditsioonidele ja kultuurile, et kaitsta tarbijaid sõltuvuse, pettuste ja rahapesu ohu eest. Pidades silmas *online*-hasartmängudega seotud täiendavaid ohte, olen veendunud, et riiklikke õigusakte ei saa asendada üleeuroopalise hasartmängutööstuse eneseregulatsiooniga.

Seega liitun olulise enamusega kolleegidest siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonist, kes usuvad, et üksnes siseturupõhine lähenemisviis hasartmängudele ei ole kohaldatav. Seega otsustasin Schaldemose raportit kogu südamest toetada.

- Rapport: Maria Petre (A6-0088/2009)

Adam Bielan (UEN), kirjalikult. – (PL) Härra juhataja, hääletan Maria Petre raporti poolt toiduainete kvaliteedi tagamise kohta. Tahaksin siiski väljendada muret selle üle, et keskmine tarbija ei ole teadlik erinevusest kaitstud geograafilise tähise (KGT) ja kaitstud päritolunimetuse (KPN) vahel. Usun, et selles küsimuses on oluline viia läbi teabekampaania.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjalikult. – (LT) Liikmesriigid peavad edendama kvaliteedi tagamise süsteeme, mis on Euroopa kodanikele juba tuttavad. Neid süsteeme ei tohiks ühtlustada või üheks koondada. Selleks, et ühenduse minimaalsed kvaliteedistandardid toimiksid, tuleb neid hinnata ja tunnustada liidu tasandil. Seepärast peab komisjonis olema talitus nimetatud süsteemide kasutamise sertifitseerimiseks ja lubamiseks

ühenduse tasandil ning selleks, et tagada süsteemide ühtne ja tõhus järelevalve nii Euroopas kui ka liikmesriikides.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin kõnealuse raporti poolt, sest nõustun tooraine tootmise kohale kohustuslikus korras viitamise kehtestamisega päritoluriigi märgistusena, et tulla sellisel viisil vastu tarbijate soovile saada rohkem teavet ostetava toote päritolu kohta. Sellist süsteemi tuleks kohaldada ka töödeldud toiduainete puhul, viidates põhikoostisainetele ja tooraine päritolule ning tuua välja nende päritolukoht ja toote kõige hilisema töötlemise koht.

Niels Busk, Anne E. Jensen ja Karin Riis-Jørgensen (ALDE), kirjalikult. – (DA) Euroopa Parlamendi liikmed Anne E. Jensen, Karin Riis-Jørgensen ja Niels Busk Taani Liberaalsest Parteist hääletasid proua Petre algatusraporti poolt toiduainete kvaliteedi tagamise kohta, olles kaalunud eeliseid ja puudusi ning seetõttu, et toimub ainult üldine hääletamine. Tunneme, et saame toetada enamikku raportis sisalduvat, kuigi on ka mitmeid asju, mida me täielikult ei toeta.

Richard Corbett (PSE), kirjalikult. – Olin pettunud, et pidin kõnealuse raporti suhtes erapooletuks jääma, mis oleks pidanud olema järjeks komisjoni rohelisele raamatule, vaadates, kuidas talupidajad kogu Euroopas saavad turul maksimaalset kasu oma kõrge standardiga toodangust. See keskendub olulistele küsimustele, nagu päritoluriigi äramärgimine, mahepõllumajandustoodete turu arendamine, kus Euroopa tooted on maailma parimad, ning Euroopa põllumajanduse tugevate külgede kasutamine, et anda meie talupidajatele eelis oma toodete turustamisel – ning see osa on teretulnud.

Kahjuks on raport siiski haaratud proteksionistlikest elementidest põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonis ning eelkõige nende poolt, kes tahavad õigustada tohutuid turgu moonutavaid ühise põllumajanduspoliitika toetusi CAP ning kes tahavad muuta raskemaks kolmandate riikide toodangu importimise ELi.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Kolleeg proua Petre, lubage end õnnitleda kõnealuse suurepärase raporti puhul.

On mõned punktid, mida peame silmas pidama, kui räägime Euroopa tootekvaliteedist.

1. „Kvalifitseeritud turulepääsu” kontseptsiooni rakendamine pakub lahenduse, mis tagab, et Euroopa tarbijatele kättesaadavad tooted vastavad samadele standarditele hoolimata sellest, kas nad on toodetud kodumaal või imporditud.
2. Euroopa tootjate tekitatud kulud toiduohutuse ning nõudmiste tagamisel seoses nõuetele vastavusega, mida peaks hõlmama ühise põllumajanduspoliitika vahendid.
3. Konkreetselt Euroopa põllumajandus- ja toidukaupade edendamine. Samuti nõudsin raportis määruse nr 3/2008 muudatusettepaneku kohta, et Euroopa Liidu kaasrahastamise määra tuleb suurendada. Samal ajal peame siiski lihtsustama garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste süsteemiga seotud haldusmenetlusi ning pakkuma paremat kaitset geograafiliste tähiste või päritolunimetustega toodetele.

Loodan, et Euroopa Komisjon ja liikmesriigid rakendavad meie vastu võetavaid soovitusi nii kiiresti kui võimalik, sest me ei saa lubada aja raiskamist tingimustes, mil Euroopa kodanikud kannatavad äärmiselt tõsise majanduslanguse mõjude käes.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Vaatamata headele kavatsustele jätkatakse ja isegi laiendatakse raportis poliitikat, mis on paljude väiketootjate probleemide põhjuseks, eelkõige Portugalis. Algasid n-ö Euroopa põllumajandustoodete kvaliteedi edendamist, suurendavad nad tootmiskulusid nende jaoks, kellel juba on raskusi endi tootmises hoidmisega. See kehtib eelkõige väiketootjate kohta, nagu näiteks paljude väikeste juustutootjate puhul, kes toodavad vaieldamatult kvaliteetset Serra de Estrela juustu. On vastuvõetamatu, et tootjad peavad vastama uutele nõudmistele, et jätkata tootmist, jäädes ilma neile ette nähtud toetusest ning olles samal ajal ka kohustatud toetama „ametliku kontrolli” nõuete kulusid. Vastupidiselt esitatud väidetele on tõelise kvaliteedi tootmine tõsisel ohul.

Ühlustatud tootmis- ja turustamisstandardite kohaldamine nii väiketootjatele kui ka agrotööstusele on vastuvõetamatu. Kõnealuste standardite kohaldamine hävitab Portugali-taoliste riikide mitmekesisust tootmise ja kultuuri mõistes. See tendents on oluline ümber pöörata ja edendada tootmist ja tarbimist kohalikul tasandil. Põllumajandust tuleb pidada tundlikuks tegevuseks, mis ei sobi kokku kõnealuse kommertsliku liberaliseerimise mudeliga, mis ei ole keskkonnasäästlik ning ohustab tõsiselt inimest.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Nõustun raportiga, sest arvan, et bürokraatia ja standardite süsteemi keerukuse vähendamine on olulised. Nii muutub põllumajandustoodete reguleerimine ja kvaliteedikontroll lihtsamaks.

Selle lihtsustamise tulemuseks oleks avalik-õiguslike asutuste halduskulude vähenemine.

Samuti tervitan erilist tähelepanu, mida pööratakse geograafilistele tähistele ning kutsun komisjoni üles tagama, et kõnealune küsimus oleks Maailma Kaubandusorganisatsiooni päevakorras.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Meil ei jää muud üle, kui toetada kõnealuse raporti taga olevaid kavatsusi: Euroopa toidukaupade kvaliteedi tagamine; tootjate konkurentsivõime; lihtne, kuid põhjalik teave tarbijatele seoses toodete päritoluga; päritolutähistele ja kvaliteedimärkidele vastamine; traditsiooniliste ja ökoloogiliste toodete parem määratlemine jne.

Raportöör rõhutab üsna õigustatult, et peame sätestama, et Euroopasse imporditud põllumajandus- ja toidukaupad peavad vastama samadele standarditele, kui Euroopa tootjatelt nõutakse, mis kahjuks praegu alati nii ei ole. Samuti soovib ta üsna õigustatult rakendada tingimusjuurdepääsu meie turgudele.

Siiski on veel mõned lahendamist vajavad probleemid, sealhulgas seoses ebaõiglase ühendusesise konkurentsiga, mille puhul üks liikmesriik kehtestab rangemad standardid, kui ühenduse tasandil sätestatud, eelkõige seoses rahvatervise või keskkonnakaitsealaste põhjustega. Sellistel puhkudel peab riik – kas meeldib või mitte – olema suuteline kohaldama samu eeskirju, mida nõutakse Maailma Kaubandusorganisatsiooni tasandil.

Teine problemaatiline aspekt on kooskõla siinse parlamendi keskkonnanalaste probleemidega – peaksime keskenduma läbitava vahemaa vähendamisele (kohalike, hooajaliste toodete söömine) vältimatult ebatäiusliku kohandamise asemel maailmatasemel.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Kõnealuses raportis, mis ei ole osa ühestki seadusandlikust menetlusest, soovitatakse mitmeid kulukaid ettepanekuid, nt ELi tootekvaliteedi amet ning uued müügiendendus- ja müügitoeusmeetmed põllumajanduses. Samuti tahaksime juhtida tähelepanu sellele, et kõnealune raport sisaldab sõnastusi, mis võiksid tuua kaasa põllumajandustoodete proteksionistlikuma poliitika ELi poolt.

Nagu tavaliselt, teeb juuni nimekiri selles olukorras tähelepaneku, et õnneks ei ole Euroopa Parlamendil kaasotsustusõigust ELi põllumajanduspoliitika osas. Muidu satuks EL proteksionismi ja suurte toetuste lõksu erinevatele rühmadele põllumajanduses.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjalikult. – (PL) Härra juhataja, olin Maria Petre raporti poolt toiduainete kvaliteedi tagamise kohta. Standardite ühtlustamise ja vastastikuse tunnustamise küsimus seoses toiduga on väga oluline inimeste kaitsmise seisukohast. Praegusel ajal muutub üha tavalisemaks teadlikkus erinevate haigusjuhtude ja tarbitava toidu kvaliteedi vahelisest seosest. Kuid mõiste „tervislik toit” ise näib paradoksaalsena. Kas midagi, mis ei ole inimestele kasulik, on võimalik kirjeldada „toiduna”? Toidukaupade kvaliteedil on märkimisväärne tähtsus toidu ohutusele meie kodanikele. Kõnealused tooted peavad vastama selgelt määratletud kriteeriumitele, mis põhinevad olemasolevatel teadmistel ja hügieeni põhimõtetel, ning kõnealused kriteeriumid peavad aitama kaasa ka keskkonnakaitsele ja austama tapmisele saadetavate loomade nõuetekohase kohtlemise põhimõtteid. Toidukaupu tuleb ka nõuetekohaselt pakendada, vedada ja säilitada.

Tagamaks head toidu kvaliteeti, tuleb tarbijaid varustada ka täieliku teabega ostetavate toodete kohta: koostisosad, mis tahes geneetiline muundamine, tootmiskoht, säilitamistingimused, kuidas valmistada ja säilivusaeg. Raportöör toetab Euroopa teenistuse loomist, kes vastutab komisjoni tasandil sertifitseerimise ja toidu kvaliteedi eest tagamaks, et täidetakse sertifitseerimise miinimumnõuded. See tagaks ühtse kontrollisüsteemi ELi ja liikmesriikide tasandil. Varasema resolutsiooni põhjal toetab raport ka Euroopa toodete erilise kvaliteedimärgise kasutuselevõtmist.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Üleilmne majandus- ja toidukriis tähendab, et inimesed hoiavad tarbimiselt kokku, mis omakorda tähendab turuosa suurenemist odavate hindadega jaekauplustele. Lisaks sellele kehtestame piiravad tootmismäärused omamaistele toidukaupade tootjatele ja edendame kvaliteedipitsereid ja sarnaseid skeeme. Samal ajal impordime tooteid, mis ei vasta siseriiklikele kvaliteedistandarditele ja mille vastavust kõnealuste standarditega ei ole võimalik kontrollida. See tähendab, et omamaised talupidajad on äärmiselt kitsas olukorras ning peame tagama, et eelkõige sellises keerulises olukorras ei suurene laostuvate talumajapidamiste määr ning me ei kaota kogu ELis oma enesega toimetulekut toiduainete tootmises.

Inimesed, kes on valmis maksma oma toiduainete kvaliteedi eest, võivad liiga kergesti kaotada oma võime kaotada selguse, mis on mis kvaliteedipitserite ja sümbolite sasipuntras – mitte kõike, mis on märgistatud kirjaga „mahepõllumajanduslik“ ei toodeta siseturul ja mitte igal pool, kus märgitakse konkreetne riik päritolumaaks, ei ole kõik koostisained tegelikult sellest riigist pärit. See on natuke nagu kassi-hiire mängimine ning korduvalt avalikustatakse skandaale seoses toiduainetega ja pettusi seoses märgistustega. Lõppkokkuvõttes peavad tarbijad saama märgistusele toetuda. Algatus näib meid selles suunas viivat ning seetõttu hääletasin selle poolt.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Raport, mille mu kolleeg Maria Petre meile täna esitas, sisaldab mitmeid soovitusi, mida ma julgelt toetan. Need ulatuvad kvaliteedistandardite tagamisega seotud haldustegevuse lihtsustamisest ja tootjate finantskoormuse vähendamisest traditsiooniliste toodete ning samuti geograafiliste tähiste või päritolunimetustega toodete toetamiseni.

Ajal, mil seisame silmitsi tõsise majanduskriisiga, on meie kohus võtta meetmeid Euroopa talupidajate ja töötajate toetamiseks ning tagada, et tarbijatel on juurdepääs parimatele toodetele kõige soodsama hinnaga.

Usun, et peame tagama, et pakume tarbijatele korrektset teavet toodete päritolu kohta, et toetada Euroopa põllumajandust. Me ei tohi siiski ajada kõnealuseid sätteid seoses Euroopa kvaliteeditähisega segamini proteksionismiga, mille eesmärk on tõkestada juurdepääsu ühenduse turule. Pigem arvan, et kõnealuse tähise kasutuselevõtmise eesmärk peab olema Euroopa toodete ja nende eeliste edendamine kolmandate riikide toodete ees ning pakkuda Euroopa tarbijatele paremat teavet. Samal ajal aitab toodete päritolu tunnustav süsteem vähendada hirne seoses „saastunud toodetega“.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, hääletasin proua Petre raporti poolt toiduainete kvaliteedi tagamise ning asjaomaste standardite ühtlustamise kohta. Usun, et teema on äärmiselt oluline, sest toiduainete kvaliteedil on üha suurem mõju Euroopa kodanike elukvaliteedile. Tõepoolest, Euroopa Liidu kohus on tagada kõikide toiduainete vastavust tootmisstandarditele, eriti seoses hügieeni- ja ohutusnõuetega. Samuti on liidu ülesanne tagada Euroopa Liidu enda ja kolmandatest riikidest pärit toodete vaheline õiglane konkurents. Lõpuks nõustun raportööri, kui ta ütleb, et seoses kaitstud geograafilise tähise (KGT), kaitstud päritolunimetuse (KPN) ja garanteeritud traditsioonilise eritunnusega (GTE) peab olema tagatud ühenduse tehniline tugi eelnimetatud mehhanismide elluviimiseks liikmesriikides ning nende nimetustega kaitstud toodete väärtustamiseks.

Olle Schmidt (ALDE), kirjalikult. – (SV) Otsustasin mitte toetada proua Petre raportit toiduainete märgistamise edendamise ja suurendamise kohta. Raport sisaldas häid ettepanekuid seoses eeskirjade lihtsustamise ja lühemate käitlusaegadega. Need kaalus minu arvates siiski üles proteksionistlik sõnastus tingimusjuurdepääsu kohta turgudele ning soov luua riigiülene tootekvaliteedi asutus.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Kui toitu toodetakse kasumikriteeriumi alusel selle asemel, et rahuldada esmatasandi vajadusi ning toidukaupade tootmine ja müük on koondunud üha vähematesse kättesse ja selle määravad rahvusvahelised toiduainete korporatsioonid ja kartellid (valikud, mis iseloomustavad ELi ning liikmesriikide valitsuste poliitikat), ei saa toidukaubad olla ei odavad ega kvaliteetsed.

Eeldatava tagasipöördumise eesmärgiks kvaliteetsete toiduainete juurde ei ole suurendada talupidajate sissetulekuid ega rahuldada esmatasandi vajadusi. Selle eesmärk on suurendada rahvusvaheliste korporatsioonide konkurentsivõimet ja kasumit, suurendada maapiirkonna tööjõu ärakasutamist, veel enam koondada maaomandit ning kontrollida tootmist.

GMOde kasutuselevõtmine ja kultiveerimine ning rida skandaale seoses toiduainetega näitavad, et toiduainete kvaliteet ja ohutus ELis on vähem olulised suurettevõtete huvidest.

Toiduainete klassifitseerimine kvaliteedi alusel on toiduainete eristamine klassi alusel kooskõlas turupõhimõttega: esmaklassilised toiduained kõrge sissetulekuga ning teise klassi toiduained tööliklassi perekondadele.

Väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete talupidajad tunnevad igal juhul huvi ühise põllumajanduspoliitika ja ELi vastastamise vastu ning nende müügi vastu suurettevõtetele ning samuti Kreeka Kommunistliku Partei ja töötajate aktsiooniga liitumise vastu – töötajad ja töötud sotsiaalses liidus, et lükata ümber monopolide sõltumatus ja võim.

- Rapport: Jonathan Evans (A6-011/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjalikult. – (LT) Konkurentsipoliitika ajakohastamine on eriti oluline tegur uue julgeolekustruktuuri ettevalmistamisel ja ELi konkurentsipoliitika toimimisel. Kõnealuse protsessi peamised elemendid on koostöö riiklike konkurentsiasutuste vahel ning koordineerimine Euroopa konkurentsivõrgustiku kaudu. Euroopa Parlament on väljendanud tõsist kartust, et ilma tõhusa Euroopa konkurentsivõrgustikuta ei tähendaks poliitika ajakohastamine midagi enam kui konkurentsipoliitika taasriigistamist, mis kahjustaks selgesti kogu ELi ulatuses ühtse konkurentsipoliitika tagamise kontseptsiooni. Paindlikkuse ja praktilisuse kriteeriumite alusel antakse 2006. ja 2007. aasta aruannetes positiivne hinnang Euroopa konkurentsivõrgustiku töö tõhususele ja arengule. Jõupingutused rahastada koolitust ja õiguslast koostööd riikide kohtunike vahel ELi konkurentsivõrguse tõlgendamisel ning selle rakendamise tagamine on samuti tervitatavad.

David Casa (PPE-DE), kirjalikult. – Kõnealuses raportis rõhutatakse vabakaubanduse ja õiglase konkurentsi põhimõtte olulisust ning kinnitatakse Rooma lepingus sätestatu olulisust. Peame tagama tõhusad kartellidevastased meetmed, et kaitsta end kaubanduspiirangutega kuritarvitamise eest.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Hääletasime kõnealuse raporti vastu, sest nad ei võtnud isegi vastu ettepanekut seoses suuretegevõtete murettekitava turu domineerimise kuritarvitamisega, eelkõige seoses suurte supermarketite kettidega. Viimased kasutavad oma ostujõudu tarnijatele makstavate hindade vähendamises Euroopa Liidus ja kolmandates riikides.

Samuti ei näidanud nad üles vajalikku otsusekindlust, et uurida supermarketite sektori kontsentratsiooni mõju väikeettevõtetele, tarnijatele, töötajatele ja tarbijatele. Eelkõige ei hinnanud nad ostujõu kuritarvitamist, mis sellisest kontsentreerumisest tuleneda võib.

Vastuvõetud resolutsioon jätkab sekkumise mustrit konkurentsivõime kaitseks ja avalike teenuste vastu. See astub kurikuulsal Bolkesteini direktiivi jälgedes, rõhutades alati vajadust vastata siseturu eeskirjadele. Lisaks, ehkki selles räägitakse kriisist ja majandusraskustest, nõutakse komisjonilt valvsust, et konkurentsivõimet mitte kahtluse alla seada. Teisisõnu, seistes silmitsi neoliberaalse kapitalismi põhjustatud kriisiga, on lahendus enamasti sama. See on vastuvõetamatu.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, hääletasin härra Evansi raporti poolt 2006. ja 2007. aasta konkurentsipoliitika aruannete kohta. Viimastel aastatel on tehtud suuri edusamme konkurentsi valdkonnas. Tõepoolest, kui mõtleme ühinemise kontrollile ettevõtete ja riigiabi vahel (probleem, mis muutus väga oluliseks pärast turgude finants- ja majanduskriisi), on komisjon teinud üha enam tööd. Seetõttu jagan raportööri seisukohta, kui ta ütleb, et on vajalik kaasajastada valdkonna institutsionaalne ja õigusraamistik.

Peter Skinner (PSE), kirjalikult. – Arvestades majanduskriisi olukorda, mille küüsis on Euroopa Liit ning mis on globaalse ulatusega, oli parlamendil oluline üksmeelele jõuda. Kõnealune raport on lõpuks leidnud viisi panna meid majandus- ja rahanduskomisjonis omavahel nõustuma. Ilmselt on mure riigi sekkumise pärast kõige tähtsamal kohal, kuid arvestades alatarbimise põhjustatud kahju iseloomu ja kahanevat tootmisbaasi, on vajalik mõningane kergendus valitsussektori kulutuste tasandil.

- Rapport: Edit Herczog (A6-0074/2009)

Liam Aylward (UEN), kirjalikult. – Väikeettevõtted on Euroopa majanduse selgroog, moodustades 98% kõikidest Euroopa ettevõtetest ning andes tööd kuni 60%le ELi töötajatest. Euroopa Komisjoni tuleb kiita seniste algatuste eest ning jätkuva töö eest, mille eesmärgiks on vähendada väikeettevõtete bürokraatiat. Proua Herczogi raportis tunnustatakse komisjoni tööd ja nõutakse edasisi samme selles suunas.

Ehkki ma muidugi toetan paljusid kommentaare raportis algatuse „Small Business Act” kohta, olin väga pettunud, et tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonis koostatud raport sisaldas lõiget, milles nõuti ühist konsolideeritud tulumaksubaasi. Oleksin lootnud, et praegusel etapil tunnistatakse üleilmselt, et ühise konsolideeritud tulumaksubaasi ettepanek on halvasti läbi mõeldud ja ebamõistlik. Kõnealune küsimus on liirimaa jaoks väga oluline, eelkõige praegusel majanduslikul perioodil, et pidin kõnealuse ettepaneku vastu hääletama. See ei too kaasa negatiivset mõju kiiduväärsele tööle, mida tehakse väikeettevõtete heaks, vaid edastab tugeva sõnumi, et peame seisma vastu ebaproduktiivsetele, jäikadele ja järelemõtlematutele ettepanekutele, mis ei ole Euroopa majandusele kasulikud.

Gerard Batten, Nigel Farage ja Jeffrey Titford (IND/DEM), kirjalikult. – Kõnealuses raportis tehakse ettepanek mitmete meetmete kohta, millest osa võivad olla kasulikud väikeettevõtetele, kuid mille üldine

mõju on edendada ELi kontrolli, nõõrida elanikkonda, feministlikud tagamõtted ja ettevõtete imbumine ELi ametnike poolt „töökogemuse alusel”. Need elemendid ei luba UKIPil kõnealust ettepanekut toetada.

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjalikult. – (LT) Globaalne finantskriis ja aeglane majanduskasv mõjutavad negatiivselt ettevõtluse määra. Seega tervitame järgmisi algatuse „Small Business Act” meetmeid, mille rakendamine oleks majanduskasvule kõige tõhusam: luua kõige soodsamad tingimused VKEdele rahastuse saamiseks; lihtsustada ettevõtete ülemineku tingimusi; pakkuda ausatele ettevõtjatele, kes on sattunud pankrotti, võimalust ettevõtet teist korda alustada. Algatus luua kõige soodsamad tingimused VKEdele rahastuse saamiseks (riskikapital, mikrokrediit jne) on väga oluline.

Kuna energia ja toormaterjali hinnad tõusevad, muutuvad VKEd eriti kaitsetuks. Seega tugevdab algatuse „Small Business Act” rakendamine konkurentsivõime aspekti. Ainult keerulised meetmed, st tootmisprotsesside kõrgema standardi edendamine ja ökoloogilised standardid toodetele ELis, ning kõnealuste standardite reklaamimine kogu maailmas ning samuti ELi turujärelevalve tõhustamine saavad anda panuse ühistele globaalsetele väljakutsetele, nagu näiteks kliimamuutused ja fossiilkütusevarude vähenemine.

David Casa (PPE-DE), kirjalikult. – Iga algatus, mis toetab VKEsid või parandab nende tingimusi, tuleb kiita, ning kõnealusel raportil on palju kehtivaid argumente, mis on VKEdele kogu Euroopas väga väärtuslikud. Peame kasutama praeguste edusammude suuremat kasu ning tagama, et kaasame parima toimiva ettevõtluskeskkonna loomise VKEdele, sh tõhusama regulatiivse kultuuri juurdumise kogu Euroopas.

Derek Roland Clark (IND/DEM), kirjalikult. – Kõnealuses raportis tehakse ettepanek mitmete meetmete kohta, millest osa võivad olla kasulikud väikeetevõtetele, kuid mille üldine mõju on edendada ELi kontrolli, nõõrida elanikkonda, feministlikud tagamõtted ja ettevõtete imbumine ELi ametnike poolt „töökogemuse alusel”. Need elemendid ei luba UKIPil kõnealust ettepanekut toetada.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Kuigi 99% ELi ettevõtetest on VKEd (23 miljonit), mis vastutavad 80% uute töökohtade loomise eest ELis viimastel aastatel, on enamik tavapäraselt koostatavaid eeskirju suunatud 41 000 suurele Euroopa ettevõttele. See soodustab ilmselget ebavõrdust seoses konkurentsivõimega.

On saabunud aeg see tendents ümber pöörata ja pühenduda majandussektoritele, milles jõukust tegelikult luuakse poliitikaga, mille aluseks on väärtuse tunnustamine. See asetaks Euroopa VKEd võrdsele tasemele partneritega ülejäänud maailmas.

Lisaks on VKEd oma paindliku iseloomu tõttu ettevõtted, mis on harjunud olema innovatsiooni eesliinil oma valdkonnas, muutes algatuse „Small Business Act” oluliseks sammuks Lissaboni strateegia realiseerimisel.

Seetõttu toetavad Portugali Sotsiaaldemokraatlikku Parteid esindavad liikmed kõnealust raportit, mis on tegelikult kooskõlas Portugali Sotsiaaldemokraatliku Partei juhi Dr Manuela Ferreira Leite esitatud meetmetega.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjalikult. – Komisjoni ettepanek algatuse „Small Business Act” kohta on osa teatisest, mis sisaldab õigusaktide ettepanekuid, juhtpõhimõtteid ja meetmeid, mida rakendada VKEde aidamiseks Euroopas. Tervitan kümne juhtpõhimõtte sõnastamist, mis keskenduvad VKEde vajadustele ja nõudmistele ning mille eesmärk on aidata viimastel realiseerida kogu nende turupotentsiaali.

Tervitavad on õigusaktide sätted, mis on täiesti teadlikud oma algsete saajate vajadustest ja nõudmistest nagu ka riiklike poliitikavahendite kohandamine VKEde vajadustega. Äärmiselt oluline on vahendite kasutuselevõtmine, kasutades praegust kriisi reageerimaks keskkonnakriisile, suurendades tõhusust põhjalike keskkonnajuhtimissüsteemide kaudu. ELi kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi raportööriks olen teadlik, nagu loodetavasti me kõik oleme, vajadusest tegutseda ja tegutseda kiiresti, kui loodame lahendada seda väljakutset.

Ehkki nõustun paljuga kõnealuses raportis, olen ettevaatlik ettepanekute suhtes seoses ühise konsolideeritud tulumaksubaasiga ning hääletasin vastavalt selle raporti vastu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Vaatamata suurele kärale ja näilistele headele kavatsustele kaitsta VKEsid, on raportil teised eesmärgid, nimelt: vaba konkurentsivõime ja siseturu ergutamine või teisisõnu – suurte majandus- ja rahandusgruppide toetamine, teenuste liberaliseerimise nõudmine, sealhulgas avalike teenuste liberaliseerimise nõudmine, ning lisaks – pseudoabi fassaadi varjus – väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele töötajate ekspluateerimise süvendamine.

Tegelikult, 91,5% ettevõtete nimel Euroopa Liidus, kes pakkusid tööd enam kui 10 töölisle 2003. aastal, tahavad nad paremaid tingimusi, et hävitada olulisi avalikke teenuseid, dereguleerida tööturгу ja seada kahtluse alla sotsiaalsed ja tööalased õigused. See on neoliberalism oma kõige nähtavamal kujul.

Seepärast hääletasime raporti vastu: tõeliste meetmete kaitseks mikro-, väikese ja keskmise suurusega ettevõtete toetamiseks ning muu poliitika kaitseks, mis tagavad nende rolli ja märkimisväärse panuse tootmisesse tööstus-, põllumajandus- ja kalandussektoris ning tööhõivesse õigustega, kaubandusse ja avalikkuse põhivajaduste täitmisesse.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Härra juhataja, daamid ja härrad, oleme kõnealuse raporti vastu võtnud, milles loetletakse soovide kujul, mis jäävad mõneks ajaks kahtlemata täitmata, viisid ja vahendid elu lihtsamaks muutmiseks väikestele ettevõtetele Euroopa Liidus.

Tahaksin siiski teha mõned märkused.

Väidetav diskreetne üleskutse, tsiteerin, „alaesindatud etnilistele vähemustele kuuluvate” VKEd teatud viisil positiivsele diskrimineerimisele on mõttetu, arusaamatu ja täiesti ideoloogiline.

VKEd juurdepääsu ja eelkõige kohalike VKEd juurdepääsu riigihankelepingutele, mida raportöör kavatseb edasi arendada, tõkestasid siin samas täiskogus 15 aastat tagasi vastuvõetud tekstid vaatamata hoiatustele, et neil on negatiivne mõju. Kõnealused tekstid edendasid tõhusalt suurte ettevõtete juurdepääsu riigihankelepingutele, eelkõige välismaa ettevõtete, kes omasid teavet ning haldusalaseid ja juriidilisi ressursse pakkumiste esitamiseks, kui kohalikel VKEdel ei neid ressursse ei olnud.

VKEd juurdepääs riiklikule ja Euroopa abile on äärmiselt keerukas ettevõtmine Euroopa õigusaktide nõuete tõttu.

Lühidalt jääb jälle selline mulje, et peame vastu võtma Euroopa tekste, et käsitleda etteennustatavaid probleeme, mida põhjustavad teised Euroopa tekstid.

Françoise Grossetête (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Hääletasin proua Herczogi raporti poolt algatuse „Small Business Act” kohta.

Meie VKEd on praeguse majandus- ja rahanduskriisi esimesed ohvrid, olles näinud, kuidas pangad piiravad nende juurdepääsu laenule, ning nende kasvu juhtiv mootor tuleb kiiresti taaskäivitada. Algatuse „European Small Business Act” kasutuselevõtmine võimaldab tugevdada VKEd konkurentsivõimet, et saaksime sõnad lõpuks tegudeks muuta. Euroopa Parlament on saatnud selge märguande nõukogule ja Euroopa Komisjonile tagamaks, et „Small Business Act” päriselt rakendatakse, nimelt VKEd prioriteediks, et kõnealuseid uusi meetmeid saavad mõista ja kohaldada kõik sellised ettevõtted, eelkõige kaasates järgmiseid meetmeid: ülemäärase koormuse vältimine, innovaatiliste keskmise suurusega ettevõtete tekkimise edendamine ühenduse määratluse väliselt VKEd kohta (250 töötajat) ning muutes VKEdele lihtsamaks juurdepääs rahastamisele ja riigihankelepingutele, et suurendada nende kasvupotentsiaali.

Pean seda siiski kahetsusväärseks, et kõnealune tegevuskava ei ole õiguslikult siduv dokument.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjalikult. – (PL) Hääletasin Edit Herczogi raporti poolt algatuse „Small Business Act” kohta, sest pean seda oluliseks õigusaktiks, mis mõjutab majanduse väiksemaid organisme, mis annavad hetkel tööd umbes 100 miljonile inimesele ELis. Nad moodustavad peaaegu 99% kõikidest ELi ettevõtetest. Selles kontekstis – ja kuna praegune kriis avaldab märkimisväärset negatiivset mõju majandusele – peame rakendama õiguslikke määrusi ELis, mis aitavad neil ettevõtetel toimida. See peaks hõlmama eelkõige küsimusi nagu ettevõtete omandi üleminek (eelkõige omaniku haiguse või pensionile jäämise korral) ning ühtlustatud ajalisi piiranguid tehingute maksmise kohta (et vältida laenuraha rasket kättesaadavust).

Samuti rõhutatakse dokumendis innovatsiooni, teadusuuringute, patentide ja leiutiste olulisust kõnealustele ettevõtetele ning intellektuaalomandi kaitset ja e-kaubandust. VKEdele tuleks tagada juurdepääs ka rahastusallikatele, sealhulgas Euroopa fondidele ja laenudele. Eraldi, kuid mitte vähem olulisem küsimus on bürokraatia vähendamine, mis vaevab paljusid VKEsid. Samuti on mainimist väärt kümme põhimõtet poliitika suunamiseks väikeste ettevõtete suunas nii ELis kui ka liikmesriikides. Samuti usun, et vajaduse rõhutamine toetada ja edendada VKEd tegevust piiriülesel tasandil siseturul on oluline.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Komisjoni teatis algatuse „Small Business Act” kohta omandab erilise olulisuse praegustes tingimustes, sest selles sätestatakse põhimõtted, mis peaksid olema aluseks poliitika

väljatöötamisele ja rakendamisele nii Euroopa Liidus kui ka riiklikult, et luua võrdsed tingimused kõikidele Euroopas tegutsevatele VKEdele. Operatiivsemalt sisaldab see ka paketti, mis koosneb enam kui 50 eraldi meetmest, sealhulgas neljast õigusaktide ettepanekust, mis muudavad need põhimõtted tegevuseks. VKEde toetamine peab olema peamine prioriteet, eelkõige praegusel tõsise majanduskriisi perioodil. Investeeringud VKEde poolt on üks võtmetegureid innukalt oodatud taastumisel.

Arvestades, et enamik kõnealustest meetmetest jäävad liikmesriikide pädevusse, peame leidma viise liikmesriikide ja ühenduse organite kaasamiseks tagamaks, et VKEd saavad lisaväärtust neid mõjutavatest meetmetest. Teatavate muudatuseettepanekute eesmärk, mille esitas meie fraktsioon, on muuta mõtle-väikselt-põhimõtte oluliseks osaks kogu tuleviku õigusloomest. Samuti toetan ideed konkreetsest eelarvereast VKEdele...

(Selgitus hääletuse kohta katkestati vastavalt kodukorra artiklile 163)

Mairead McGuinness (PPE-DE), kirjalikult. – Kõnealuse raporti lõige 68 sisaldab viidet ühisele konsolideeritud tulumaksubaasile, sätestades, et äriühingute maksustamiseks peaks eksisteerima ühine konsolideeritud alus. See on midagi, mida ma ei saa ega kavatse toetada. Maksustamine on liikmesriigi, mitte ELi pädevus, ning mis tahes viide ühisele konsolideeritud tulumaksubaasile toob vältimatult kaasa mure ELi ettevõtete maksumäära üle, mida ma ei saa toetada.

Seetõttu lükkasin tagasi esimese osa lõikest ning kuna täiskogu hääletas üldiselt lõike poolt, hääletasin mina lõpphääletusel kõnealuse raporti vastu.

Andreas Mølzer (NI), kirjalikult. – (DE) Kui VKEd pannakse esimest korda Euroopa õigusaktide keskmesse, ei ole põhjust tähistamiseks. Tegemist on pigem tragöödiaga. 2009. aasta on kahtlemata saatuslik aasta, mil otsustatakse tuhandete VKEde ellujäämine. Kui suured ettevõtted loobuvad, järgnevad vältimatult ka väikesed.

Laenuraha raske kättesaadavus, millest on palju räägitud, terendub kirkalt laenude mahu vähenemises. Siinkohal on vajalik tagada, et Basel II ei too kaasa rahavoogude kindlat peatamist VKEdele. Kui tahame vähendada bürokraatiat, ei tohi taas kord kaotada menetluse lihtsustamise kasu tänu uutele töketele mujal – kui võrd see avaldab märgatavat mõju ettevõttele. Kui sellest muud kasu pole, tuleb pakkumised ja riigihanked muuta VKE-sõbralikumaks, et neile ettevõtetele võimalust anda. Hääletasin algatuse „Small Business Act” poolt lootuses, et seekord on see lõpuks midagi enam kui paberitükk, milles sätestatakse eesmärgid ning seda tõepoolest rakendatakse.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, hääletasin proua Herczogi raporti poolt algatuse „Small Business Act” kohta. On selge, kui olulised on VKEd Euroopa Liidus, ning seetõttu kavatsen toetada proua Herczogi hoolikat tööd. Poliitika, avalikkuse sekkumine ja sotsiaalne keskkond peavad kõik vastama väikeettevõtete reaalsele vajadusele, mis tõeliselt moodustavad Euroopa Liidu selgroo. Seetõttu nõustun raportiga, eelkõige seoses õigusaktide ettepanekutega üldise grupierandi kohta VKEde puhul riigiabi suhtes.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) On teada, et VKEd pakuvad enam kui 90% töökohtadest Euroopas. Kuid kriis, mis on käimas, on juba näidanud või näitab varsti, et paljud nende töötajad jäävad ilma tööta.

Struktuurifondi menetluste lõdvendamine, mida edendab komisjon, on märk, mida tuleks positiivselt tervitada.

Praeguse kriisiga seostatud globaliseerumine on muutnud paljusid tingimusi, mis olid aluseks Euroopa tasandil tehtud otsustele minevikus ning mida peeti sel ajal õigeks.

Võttes arvesse seda, olen veendunud, et näiteks mõned piirkondliku ja ühtekuuluvuspoliitika aspektid tuleks üle vaadata.

Samuti peame uurima VKEde praegusi finantstingimusi. Need on otsustavad, eelkõige juhul, kui nad peavad maksma tagasi laene majandusliku stagnatsiooni ajal.

Seega toetan kõnealust raportit, sest just neil hetkedel peame mõtlema VKEdele ja nende panusele innovatsiooni, majanduskasvu ja tööhõivesse.

Seetõttu on vajadus antitsükliliseks poliitikaks Euroopa tasandil. See eeldab paljude otsustavate sammude astumist, et luua tõeliselt makromajanduslik poliitika Euroopas, sest seda pole endiselt olemas.

Peter Skinner (PSE), kirjalikult. – Tervitan kõnealust raportit ja mul oli hea meel hääletada selle põhiosa poolt väheste eranditega. Ma ei saa nõustuda ühise konsolideeritud tulumaksubaasiga, sest selleks ei ole kokkulepet. Samuti, seoses karistustega hilinevad maksete tähtaegade ületamise eest, eelistan segaduse vältimiseks hilinevad maksimisega võitlemist käsitlevat direktiivi.

Arvestades, et väikese ja keskmise suurusega ettevõtted on majanduskasvu tugevaim element, aitab kõnealune raport tugevdada kasvutingimusi. Kagu-Inglismaa peaks sellisest lähenemisviisist kasu saama.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt Euroopa väikeettevõtlusalgatuse „Small Business Act” kohta, sest on väga oluline luua paremaid raamtingimusi, mille eesmärk on luua keskkond, mis soodustab innovatsiooni VKEdes, eelkõige intellektuaalomandi kaitse parandamise ning võltsimise ja pettustevastase võitluse tõhustamise võimaluste loomisega kogu Euroopa Liidus.

On vaja finantseerimisasutuste, komisjoni ja liikmesriikide ühiseid jõupingutusi, et tagada VKEde juurdepääs rahastamisele ja pakkuda neile võimalust kindlustada oma kapitali kasumi ettevõttesse reinvesteeringu abil. Hääletasin muudatusettepaneku poolt, milles nõutakse viivitamatut tegutsemist tagamaks, et ei nõuta tasude maksmist enne VKEde tegevuse alustamist olemaks kindel, et nad suudavad ise ressursse luua. Samuti nõudsin, et EIP töötaks välja uued rahastamisvahendite vormid ja tõelisi uusi lahendusi, et kõrvaldada takistused, mida kujutavad tagatised laenule juurdepääsemisel. Samuti kutsusin liikmesriike üles praegust majanduskriisi arvestades julgustama panku tagama VKEdele juurdepääsu laenule mõistlikel tingimustel.

10. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 13.50 ja algas uuesti kell 15.05)

ISTUNGI JUHATAJA: Adam BIELAN

Asepresident

11. Eelmise istungi protokoll kinnitamine (vt protokoll)

12. Laevade kontrollimise ja ülevaatusega tegelevate organisatsioonide ja veeteede ametite vastavat tegevust käsitlevad ühised eeskirjad ja standardid (uuestisõnastamine) – Laevade kontrollimise ja ülevaatusega tegelevate organisatsioonide ühised eeskirjad ja standardid (uuestisõnastamine) – Sadamariigi kontroll (uuestisõnastamine) – Ühenduse laevaliikluse seire- ja teabesüsteem – Meretranspordi sektoris toimunud õnnetusjuhtumite juurduse aluspõhimõtted – Reisijate meritsi vedajate vastutus õnnetusjuhtumite korral – Laevaomanike kindlustus merinõuete korral – Lipuriigi nõuete täitmine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühisarutelu,

Luis de Grandes Pascuali koostatud raport (A6-0097/2009) parlamendi delegatsiooni nimel lepituskomitees lepituskomitee poolt heakskiidetud ühise teksti kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv laevade kontrollimise ja ülevaatusega tegelevate organisatsioonide ja veeteede ametite vastavat tegevust käsitlevate ühiste eeskirjade ja standardite kohta (uuestisõnastamine) (PE-CONS 3719/2008 - C6-0042/2009 - 2005/0237A(COD));

Luis de Grandes Pascuali koostatud raport (A6-0098/2009) parlamendi delegatsiooni nimel lepituskomitees lepituskomitee poolt heakskiidetud ühise teksti kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus laevade kontrollimise ja ülevaatusega tegelevate organisatsioonide ühiste eeskirjade ja standardite kohta (uuestisõnastamine) (PE-CONS 3720/2008 - C6-0043/2009 - 2005/0237B(COD));

Dominique Vlasto koostatud raport (A6-0099/2009) parlamendi delegatsiooni nimel lepituskomitees lepituskomitee poolt heakskiidetud ühise teksti kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, mis käsitleb sadamariigi kontrolli (uuestisõnastamine) (PE-CONS 3721/2008 - C6-0044/2009 - 2005/0238(COD));

Dirk Sterckxi koostatud raport (A6-0100/2009) parlamendi delegatsiooni nimel lepituskomitees lepituskomitee poolt heakskiidetud ühise teksti kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2002/59/EÜ, millega luuakse ühenduse laevaliikluse seire- ja teabesüsteem (PE-CONS 3722/2008 - C6-0045/2009 - 2005/0239(COD));

- Jaromír Kohlíčeki raport (A6-0101/2009) parlamendi delegatsiooni nimel lepituskomitees lepituskomitee poolt heakskiidetud ühise teksti kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega kehtestatakse meretranspordi sektoris toimunud õnnetusjuhtumite juurdluse aluspõhimõtted ning muudetakse direktiive 1999/35/EÜ ja 2002/59/EÜ (PE-CONS 3723/2008 - C6-0046/2009 - 2005/0240(COD));

Paolo Costa koostatud raport (A6-0102/2009) parlamendi delegatsiooni nimel lepituskomitees lepituskomitee poolt heakskiidetud ühise teksti kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv reisijate meritsi vedajate vastutuse kohta õnnetusjuhtumite korral (PE-CONS 3724/2008 - C6-0047/2009 - 2005/0241(COD));

- Soovitus teisele lugemisele nõukogu ühise seisukoha kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv laevaomanike kindlustuse kohta merinõuete korral (14287/2/2008 - C6-0483/2008 - 2005/0242(COD)) (raportöör: Gilles Savary) (A6-0072/2009) ning

- Soovitus teisele lugemisele nõukogu ühise seisukoha kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv lipuriigi nõuete täitmise kohta (14288/2/2008 - C6-0484/2008 - 2005/0236(COD)) (raportöör: Emanuel Jardim Fernandes) (A6-0069/2009).

Luis de Grandes Pascual, raportöör: – (ES) Härra juhataja, härra Tajani, daamid ja härrad, täna viime *Erika III* paketi ratifitseerimisega lõpule ettevõtmise, mis algas enam kui kolm aastat tagasi. Hetkel tunnen kindlat rahulolutunnet ning olen kindel, et kõik, kes on koos minuga sel teel sammuks, tunnevad sama. Oleme nüüd kirjutamas uut peatükki Euroopa ajaloos, muutes selle parema ohutuse alaks meie merel.

Erika III paketi eesmärk on kaitsta meie merd ning, nagu te hästi teate, on selle juured kohutavates õlilaikudes tankeritest *Erika* ja *Prestige*, mis põhjustasid tõsiselt kahju Lõuna-Euroopa rannikule.

Oleme minevikust õppinud ja saame aru, et peame tegutsema kohe, et vältida taas selliste asjade juhtumist sel viisil. Euroopa ei tohiks alaväärtustada meretranspordi strateegilist väärtust oma majandusele: 90% Euroopa Liidu väliskaubandusest toimub mere kaudu nagu ka 40% meie ühendusesisest kaubandusest.

See seletab kogu tööd, mida EL on pidanud tegema seoses meretranspordi õigusliku raamistikuga mitmete kümnendite jooksul.

Nagu ütlen, ei ole see teekond olnud roosiline: kaugel sellest, sest kuigi meid kõiki ühendas üks eesmärk, muutis nõukogu esialgne ihne suhtumine selle keeruliseks teekonnaks. Samal ajal tahaksin kiita kindlat poliitilist tahet, mida näitas üles eesistujariik Prantsusmaa sellise olulise teema lõpuleviimisel.

Samuti on mul vaevalt vaja rõhutada asepresidendi Tajani otsustavat rolli, kes andis lõpliku tõuke konsensuse saavutamiseks. Viimasena, kuid mitte vähem olulisena, tahaksin rõhutada sinise parlamendikoja vankumatust Euroopa huvide ja kodanike kaitsmisel, keda esindame.

Kui nüüd teemale endale keskenduda, tahaksin teha mitmeid märkusi iga ettepaneku kohta, mis paketi moodustavad. Võin teile kohe öelda, et enamik mu muresid on kadunud.

Daamid ja härrad, on üks küsimus, mis põhjustas mulle suurt muret kogu läbirääkimiste vältel, sest see puudutab paketi olulist aspekti. Räägin nende organite ja asutuste sõltumatust iseloomust, mis luuakse parimate võimalike otsuste vastuvõtmiseks kõige lühema võimaliku aja jooksul. Räägin konkreetselt sõltumatust asutusest, mis luuakse selleks, et võtta vastu alati väga keeruline otsus: kas lubada merehädas laev ohutusse paika. Daamid ja härrad, tervitan lõplikku vastu võetud otsust. Olukord on selline, et iga liikmesriik loob sõltumatu asutuse vajalike vahendite ja volitustega parimate võimalike otsuste vastuvõtmiseks kõige lühema võimaliku aja jooksul. Alles siis, kui on teostatud üksikasjalik kõikide riskide hindamine, otsustab asutus lõpuks, kas võtta laev vastu või saata see minema.

Sellega seoses on asjakohane tunnustada härra Sterckxi visadust kõnealuse keerulise ettevõtmise läbiviimisel. Samuti on mul hea meel edusammude üle seoses laevade seirevahenditega, mis on olulised ohuolukordade arvu vähendamiseks. Seoses proua Vlasto raportiga, keda õnnitlen suurepärase töö puhul, tahaksin rõhutada olulist kavandatud parandust praeguses kontrollirežiimis ühenduse sadamates, mis muutub tõhusamaks

tänu sellele, et ta hakkab põhinema riskiprofiilil. Samuti tahaksin tänada härra Kohlīčeki tema valmisoleku eest astuda dialoogi ning hea töö eest, mis ta on teinud.

Teine aspekt, mida tahaksin rõhutada, on ambitsioonikas ettepanek reisijate õiguste valdkonnas, mida ühenduse õiguses senini ei ole reguleeritud. See edusamm toimus tänu härra Costa jõupingutustele viimase sekundini.

Seoses Savary ja Fernandesi raportitega on mul hea meel, et nõukogu on lõpuks otsustanud loobuda oma vastuseisust, mis ei viinud mitte kuskile. See muutus on võimaldanud meil jõuda lahenduseni, ehkki minimaalseni. Igatahes pean ütleva, et mul on hea meel, sest pakett on nüüd terviklik.

Lõpuks käsitlen oma raportit. Pärast läbivaatamist nõukogus on see jagatud kaheks õiguslikuks vahendiks.

Minu raporti põhisisu võib kokku võtta järgmiselt: selle kontrollorganite tegevust reguleerivate ühenduse õigusaktide neljanda läbivaatamisega on meil õnnestunud tugevdada seiremehhanisme, luues sõltumatu hindamiskomisjon, millel on püsivad volitused ja suutlikkus toimida omal algatusel.

Samuti on meil õnnestunud kehtestada õiglasem ja paindlikum karistussüsteem, mis on ka tõhusam kui eelmine, sest sellega karistatakse neid, kes ei käitu nõuetekohaselt, kuid seda viisil, mis võtab arvesse toimepandud rikkumise raskust ja organisatsiooni rahalisi vahendeid.

Lõpuks on meil õnnestunud teha edusamme väga keerulises küsimuses seoses klassifitseerimissertifikaatide tunnustamisega, sätestades tingimused, mille alusel tunnustatud asutused teineteist peavad tunnustama, seadmata ohtu mereohutust ning võttes aluseks kõige rangemad eeskirjad, et tagada tippstandardid, mis iseloomustavad meie Euroopa meretööstust.

Dominique Vlasto, raportöör. – (FR) Härra juhataja, Euroopa Komisjon avaldas oma ettepanekud *Erika III* paketi kohta 23. novembril 2005 ning ma loodan, et lubate mul siinkohal avaldada austust tol ajal transpordi eest vastutanud volinikule Jacquet Barrot'le, kuna selle uue paketi jaoks on ta väga ambitsioonikalt töötanud meresõiduohutuse tõstmise suunas Euroopas.

Erika III pakett annab viimase lihvi üldistele õigusaktide koostamise alastele pingutustele, mis on aega võtnud 10 aastat alates *Erika* traagilisest hukkumisest Bretagne'i rannikul. See on võimaldanud Euroopa Liidul eemaldada mõned algselt tõsised puudused, et saada rahvusvaheliseks viitepunktiks meresõiduohutuse osas.

Nende katastroofide tulemusel oli sellistest merekatastroofidest vihale aetud Euroopa kodanikel õigus eeldada, et poliitikud kindlakäeliselt ja agaralt reageeriks ja lõpetaks sellise vastutustundetu käitumise.

Meie eesmärk oli luua vastutusala, milles iga meretranspordiga seotud osapool peab võtma endale osa vastutusest oma valikute ja tegevuste eest ja vajadusel ka oma vigade eest.

Erika III pakett pakub seega meretranspordis mitmeid etappe nii, et erinevad ettepanekud üksteist tõeliselt täiendavad – see on üldine lähenemine, mis paneb meid nägema kõiki oma aruandeid kui osa jagamatust tervikust.

Nüüd, kui parlamendil palutakse avaldada arvamust lepitustoimingu tulemuse kohta, mis toob lõpplahenduse sellele pikale protsessile – rohkem kui kolm aastat tööd, – on meil raportööridena hea meel selle ühise lähenemise üle, mis on võimaldanud meil saavutada minu arvates vägagi rahuldustpakkuvat tulemust.

Tahaksin tänada oma kaasraportööre, kes on kõik kaalunud seda üldist huvi enne isiklike huvide poole pöördumist, mis on võimaldanud meil üheskoos saavutada hea tulemuse, mida keegi meist poleks suutnud üksi teha.

Seoses minu enda raportiga on parlament saanud, mida tahtis, peaaegu kõigis selle tähtsates punktides, eelkõige seeläbi, et laevu uuritakse mitte ainult sadamates, vaid ka ankrualadel, nagu nõudsim. See on väga tähtis, sest tähendab, et laevu ei saa kutsuda kohtadesse, kus nad teavad, et saavad kontrolli vältida.

Järgmiseks õnnestus meil saavutada väga karm kord kontrollide läbiviimiseks: liikmesriigid saavad teha koostööd, et planeerida järgneva külastatava sadama kontrolli, ohustamata suureks ohuks olevate laevade kontrolli, ning nende laevade kontrolli ajavahemik ei tohiks ületada kuut kuud.

Kõige meeldivam külg meie läbiraakimistes nõukoguga on aga see, et korduvat halba käitumist karistatakse. Kontrollid meie sadamates võivad kaasa tuua ajutised ligipääsu keelamise meetmed ja töökeelud meie vetes ning võimalik, et ka isegi püsiva keelu, teiste sõnadega, lõpliku Euroopa sadamatesse ja ankrualadele sisenemise keelu. See meede on suunatud laevavrakkidele.

Nimetatu saavutamiseks määratakse lubatud hälve – vastuvõetamatuse lävi, mida ei tohi rikkuda, kuna laevad, millele on väljastatud lõplik sadamatesse või ankrualadele sisenemise keeld, loetakse laevavrakkideks ning sellel on hoiatav mõju.

Jõudsin nõukoguga selle lepitusega seotud punkti osas kokkuleppele, seega oli 8. detsembril peetud lepituskohtumine väga positiivne. Tahan tänada nõukogu eesistujariiki Prantsusmaad ja Dominique Bussereau'd, kuna olen kindel, et see oli eesistujariigi meeskondade isiklik pühendumus ja töö, mis võimaldas meil täna esitada vägagi rahuldustpakkuvad tulemused, mida kutsun parlamenti üles heaks kiitma ilma piiranguteta.

Dirk Sterckx, raportöör. – (NL) Härra juhataja, volinik, oleme lõpetamas 10 aastat tagasi alustatud tööd; mäletan veel selgelt Erikaga juhtunud õnnetusest tekkinud pahameelt 1999. aasta detsembris: kiirus, millega volinik de Palacio tol ajal ettepanekuid esitas, nõukogu koostöö – mis avalikkuse surve all pidi vähemalt osaliselt vastutama selle eest, et kaks esimest paketti oleksid 2002. aasta juuniks valmis koos muuhulgas ka minu raportiga seire ja Euroopa laevade kontrollipoliitika ja varjusadamate kohta.

Mäletan ka selgelt meie pahameelt *Prestige*'iga 2002. aasta novembris juhtunud õnnetuse üle – olime samal ajal siin Strasbourgis osaistungjärku pidamas. Siis imestasime, miks olime vastu võtnud kõik need meetmed, kui asjad võisid juba rakendamise etapis nii halvasti minna. Parlament mängis siis oma rolli.

Tahaksin täiskogule meelde tuletada härra Jarzembowski poolt juhitud meresõiduohutuse parandamise ajutise komisjoni raportit, milles selgitasime, et kuigi regulatiivne raamistik oli paigas nii Euroopa kui rahvusvahelisel tasemel, pidime ikkagi tagama nende reeglite praktilise rakendamise ja järeletoimingud inimeste poolt laevadel, sadamates ja mujal, et tagada võimalikult ohutu meresõit.

Asjad läksid nende reeglite praktilise rakendamise osas siiski valesti ning komisjon reageeris Euroopa Parlamendis tol ajal küsitud küsimustele volinik Barrot' seitsme ettepanekuga. Minu arvates moodustasid need eduka terviku ning tahan tänada ka volinik Tajanit nende lõpuleviimise eest. Minu meelest moodustab kõik see eduka terviku. Olemasolevaid reegleid parandatakse ja täiendatakse kahe raportiga, üks härra Savary ja teine härra Fernandese poolt. Seega oleme koostanud tasakaalus oleva paketi.

Tahaksin öelda paar sõna ka oma laevaliikluse seire raporti kohta. Olemasolev võrgustik SafeSeaNet pakub vahetuskanaleid, mis võimaldavad kõigil liikmesriikidel üksteisega suhelda ja teavet vahetada. Kõik laevad tuleb varustada AISiga, mis on automaatne süsteem, mis annab teavet laeva sisenemise kohta Euroopa vetesse, võimaldades meil riske tuvastada ja kontrolli all hoida. AIS on kasulik ka kalalaevadele, tõstes ka nende ohutust. Nõuame veel kord – ja ma arvan, et see on tähtis –, et laeva meeskonda koheldaks õnnetuse korral õiglaselt ja et neid ei peetaks ekslikult kurjategijateks.

Oleme korrastanud ka merehätta sattunud laevade kohtlemise korraldusi. Teadsime juba, et vajame plaane, ent nüüd on vaja ka võimuorganit, mis ei tegeleks ainult nende plaanide koostamisega, vaid kannaks hoolt ka nende rakendamise eest. Võimuorganil peavad olema vastavad teadmised ja kompetents iseseisvate otsuste vastuvõtmiseks ning see peab olema kestva loomusega. Seega peaks see juba olema olema, mitte alles kiiruga koostamisel, kui juhtub õnnetus. Volinik, ootame ikka veel plaani varisadamatele kahjude kompenseerimiseks, ent loodan sellele, et esitate selle kohta ettepaneku sobival ajal.

Oleme siis selle kallal 10 aastat tööd teinud. Praegu teeme seda ilma katastroofi surveta. Tahaksin tänada nii eesistujariike Sloveeniat kui Prantsusmaad, nagu proua Vlasto juba tegi. Usun, et ükski otsus ei oleks olnud võimalik ilma nendeta, aga tahaksin ka rõhutada, et parlament on olnud väga visa ja üksmeelne paljude oma positsioonide läbisurumisel.

Selle eest tahan tänada kõiki oma kaasliikmeid, kes selles rolli mängisid, variraportööre, raportööre ja kõiki teisi. Peame täna meele ka kedagi, kes enam meiega ei ole, aga kes mängis selle paketi elluviimisel väga suurt rolli, ja see on härra Piecyk. Avaldan talle postuumselt siirast tänu.

Daamid ja härrad, me ei saa väljastada direktiivi, mis keelab ära õnnetused, ega ka direktiivi, mis kinnitab, et merel enam torme ei esine, ent arvan, et poliitikud teevad praegu kõik võimaliku meresõiduohutuse suurendamiseks.

Jaromír Kohlíček, raportöör. – (CS) Daamid ja härrad, mereõnnetused võivad olla transpordisektori kõige hävituslikumad sündmused üldse. Meretransport on juba vanadest aegadest saadik olnud ühendatud mitmesuguste uskumuste ja traditsioonidega. Veel hiljuti haldasid seda mitmesugused eeskirjad. Rahvusvaheline Mereorganisatsioon (IMO) on järk-järgult koostanud järjest selgemaid eeskirju, mis muu hulgas põhinevad ka tavaõigusel. Nende eeskirjade koostamine ei olnud üldsegi mitte lõppeesmärk iseenesest.

Need peavad tagama nii kaupade kui reisijate ohutu transpordi ja määratlevad muu hulgas ka laevade ja infrastruktuuri tehnilised nõuded ja laevasõidueeskirjad. Muud eeskirjad – hiljuti Euroopa Parlamendis arutletud teemade hulgas – ühendavad meeskonna koolitamise miinimumnõuded. Teised eeskirjad üritavad välistada mereõnnetuste juhtumise võimalust. Ent kõigist tehnilistest meetmetest hoolimata võivad siiski juhtuda tõsised õnnetused. Enne *Prestige*'i tankerioõnnetust ei olnud Euroopa Liidu liikmesriigid teadlikud vajadusest õnnetusjuhtumite tehnilise juurdلuse ühtluse järele meretranspordi valdkonnas. Suutmatus uurida *Prestige*'i õnnetust või tuvastada õnnetuse konkreetset põhjust näitas vajadust juurdلusemeetodeid ühtlustada. See hõlmab fikseeritud tähtaegade määramist juurdلuse alustamiseks ja lõpetamiseks ning ka lõplike aruannete struktuuri määramist. Objektiivsete juurdلuskomiteede loomine on siin samuti vajalik. Oli tarvis ühendada direktiivi üksikud osad IMO nõuete ning teiste kolmanda merepaketi dokumentidega ning samal ajal kasutada teiste Euroopa Liidus kehtivate siduvate dokumentide sätteid, nt isikuandmete konfidentsiaalsuse valdkonnas.

Minu arvates leiab lepitusmenetlus väga eduka lahenduse kõigile lahtiseks jäävatele küsimustele, kaasa arvatud merehätta sattunud laevade meeskondade viisaka kohtlemisega seotud nõuetele. Siin kasutatav valem vastab Sterckxi direktiivi vastavatele osadele, st ELi laevade käitamise teabe- ja kontrollsüsteemile, nagu mu kolleeg juba lühidalt mainis. Kokkuvõttes tahaksin avaldada tänu kollektiivse lähenemise eest muudatusettepaneku autorite poolt näidatud ülesandele, Euroopa Komisjoni meeskonnale järeleandliku suhtumise eest ja ka igale eesistujariigile, st Saksamaale, Sloveeniale ja Prantsusmaale, kes töös osalesid. Spetsialistidest abilisid andsid samuti suure panuse teksti kvaliteeti. Töö esimese etapi ajal sain abi teiste hulgas näiteks Hannes Kugilt ja lepitusmenetluses ka täiesti väsimatult Katrin Huberilt. Tänu neile on lõplik direktiiv praktiline ja kasutatav dokument, mida võib ainult soovitada asjatundlikule üldsusele.

Paolo Costa, raportöör. – (IT) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, täna õhtul siin istungil oleme kokku võtnud kaua kestnud tööd ja usun, et võime kõik olla saavutatud tulemustega rahul. Peaksime olema rahul mitmel põhjustel, mis puudutavad liitu üldiselt, kuna on selge, et lubamine Euroopa Liidul endale luua regionaalsed reguleeritavad piirkonnad, kui nende haldamiseks on juba olemas rahvusvahelised standardid, ja tulla eeskirjade määramisel liikmesriikide ja rahvusvaheliste organisatsioonide vahele, on miski, mida tuleks teha ainult vajadusel. Ent on selge, et see oli vajalik. Kahjuks tegid selle selgeks kõnealuse toimingu alustanud intsidendid.

Saavutatud tulemus ei saa minu arvates kõiki rahuldada, selles mõttes, et see on austusväärne kompromiss pikaajalisest tööst, milles kõik seotud institutsioonid – komisjon, parlament ja nõukogu – on oma rolli mänginud, esindades huvisid, mida need nii-öelda esindama on määratud. Kompromiss tagab, et kogu sektor ja meresõiduohutuse raamistik on nüüd sammu edasi astunud. On ju minu kolleegidel ja mul olnud au ja võimalus tegutseda ka konkreetsemate probleemide kallal. Mul oli vastutus ja heameel tegeleda meritsi vedajate vastutusega õnnetuse ajal pardal viibivate reisijate eest.

Pean loomulikult tunnistama, et tulemus ei vasta, nagu alati, meie määratud eesmärkidele, eesmärkidele, mis mõnikord näisid isegi saavutatavad olevat. Eesmärk oli koheselt laiendada katvust ja kaitset kõigile, kes laeva pardal on, kas siis rahvusvahelistes või riiklikes vetes või jõgedel. Ent nii-öelda olukorra reaalsus nõudis ulatuse osalist vähendamist. Ütleme, et olen teadlik, aga pean siiski välja tooma mõningad puudujäägid selles eeskirjade kogumikus fakti tõttu, et paljud valimatult jõgede ja mere vahel sõitvad laevad ei ole kõnealuselt kaetud, ja kahtlemata on see küsimus, millega kuidagimoodi tegeleda tuleb. Olen kindel, et komisjon koostab klauslid selle teema kohta võimalikult kiirelt.

Me määrame aga üsna pika perioodi tagamaks, et reisid koduvetes samuti kaetakse. Nimetatud probleem seoses ajaga on üleminekuperioodide probleem ja võib-olla on see teema, mida oleme alahinnanud. Kardan, et riskime sellega, et need perioodid on liiga pikad ja seega peame seda liiga kaua ootama. Muidugi on aga parem, et need on määratletud, kui et midagi pole muudetud.

Teine põhiline arutelupunkt – ja taas punkt, milleni oleme jõudnud – on see, et kaitse algab kindlal ajal. Loomulikult võime nüüd kaaskodanikele öelda, et kui nad laevale lähevad, on nad põhimõtteliselt kaitstud 2012. aasta lõpust alates, hoolimata sellest, kuidas nad reisivad. Kokkuvõttes oleme sellest vaatenurgast ka võimaldanud kõigil kodanikel end tunda veidi rohkem eurooplasena, kuna sama kaitse kehtib kõigil meredel, kõigis kohtades ja kõigile laevadele.

Gilles Savary, raportöör. – (FR) Härra juhataja, volinik, oleme nüüd jõudnud lõpule selle seadusmaratoniga, mis, nagu juba mainitud, on võtnud aega kümme aastat ja millele, nagu meile täna hommikul toimunud arutelus meelde tuletati, on antud sobimatu nimi „Erika III”.

See on sobimatu, kuna pärast *Erikat* oli *Prestige*, pärast *Prestige*'i oli *Tricolor* ja pärast *Tricolori* leidsid Euroopa vetes ja ka mujal kahjuks aset mitmed õnnetused.

Elkõige aga on see sobimatu, sest, nagu härra Sterckx välja tõi, on see esmakordselt külm seadusandlus – teiste sõnadega, selles puuduvad kirk, liialdused ja poleemika, mis järgnesid näiteks *Erika* ja *Prestige'i* õnnetustele. Arvan, et see oli paljuski härra Barrot' ja komisjoni teene, kuna nemad pakkusid selle välja, ent see oli ka kohutavalt raske teema.

Liikmesriikidel ei ole just kalduvust võtta vastu seadusi taolistes valdkondades, kui midagi tõsist pole juhtunud; mõnikord aga lähevad nad õnnetuste korral seadusaktidega isegi liiale. Igal juhul on see tõesti suur õigusakt, kuna see sisaldab seitset teksti.

Selle eesmärk on muuta Euroopa mereruum – või pigem liikmesriikide mereruum – üheks ohutumaks maailmas. See on täiesti õigustatud, arvestades, et see mereruum on ka üks aktiivsemaid maailmas ja geograafilises mõttes üks keerukamaid maailmas. Meil on mitmed väinad, näiteks Bosporus, Gibraltar ja Calais – läbi mille iga päev liigub 800 kaubalaeva – mis on ühed suurimad sadamad maailmas.

Seega oli meil palju tööd teha; kahjuks ei saa me tagada, et enam õnnetusi ei juhtuks – elu on alati juhuslik –, aga saame tagada, et andsime nende vältimiseks oma parima, ning karistada ka selliste õnnetuste põhjustajaid.

Kõnealuse paketi ülesehitus on lihtne: see on tõhus ring, mille iga lüli transpordiahelas – sadamariigist kindlustusandjani, läbi prahtija, klassifikatsiooniühingu ja lipuriigi – vastutab oma tegevuste eest ja rakendab mingil määral survet – või vähemalt nii me loodame – transporditingimuste korrastamiseks ja tagamiseks, et kasutatakse vastutustundlikku transportijat, kes vastab standarditele.

Sellele mõeldes aga oleks võib-olla olnud mõttekam meie mudelile selle laialdaste põhimõtete ja struktuuri tõttu aluseks võtta see, mida finantsvaldkonnas ära teha üritame: finantsreitingute agentuurid on olnud täpselt sama ebakompetentsed kui klassifikatsiooniühingud.

Teatud liikmesriigid pakuvad mugavuslippe, mis finantsmaailmas on tuntud maksuparadiisi nime all. Teatud operaatoreid ei taheta ning need kuuluvad merevaldkonna musta nimekirja või on keelustatud. See on seega üsnagi näidislik õigusakt ja lisaks sellele sobib ka IMO võrgustikku rahvusvahelisel tasandil.

Ütleksin ka, et poliitilises mõttes on see ühenduse jaoks tõeline edu, kuna seos komisjoni ja parlamendi vahel võimaldas koostada väga keeruka teksti ja õigusakti, mille kohta liikmesriigid olid väga sõnaahtrad.

Tahaksin tänada härra Tajanit ja komisjoni. Tahaksin samuti tänada eesistujariiki Prantsusmaad, sest arvan, et härra Bussereau mõistis, et kõnealune pakett võib olla Prantsuse eesistumise ajal midagi väga tähtsat, ning tahaksin tänada kõiki kaasliikmeid, sest kõik siin teavad, et kasutasime selle punktini jõudmiseks ettekäändeid ja imetrikke. Oleme sellesse merepaketti sisse pannud ainult nii palju, kui oleme olnud üksmeelel, ning oleme üles näidatud solidaarsust sellise määran, et mõned riigid on nii-öelda pärinud mõned „jänesed“, näiteks minu ja härra Fernandese tekstid, mida nõukogu ei tahtnud.

Daamid ja härrad, selle tõttu olemegi edukad olnud. Oleksin tahtnud oma raportis ka detailidesse laskuda, ent arvan, et mul on lõpus veidi aega rääkida ja kasutan seda võimalust siis ära.

(Aplaus)

Emanuel Jardim Fernandes, raportöör. – (PT) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, *Erika III* meresõiduohutuse paketi arutelu on lõpule jõudmas. See protsess on üle kolme aasta vana ja selle aja jooksul oleme jõuliselt väidelnud suurema ohutuse saavutamise nimel reisijatele ookeanidel, meredel ja mereteedel. Arvati, et kuna olen portugallane ja madeiralane, olin sellele projektile ja selle põhieesmärkidele eriti pühendunud, tagades, et liikmesriigid järgivad oma kohutusi Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) liikmetena võtta omaks selle organisatsiooni tavad ja kohaldada täielikult oma kohustuslikke sätteid. Läbirääkimisprotsess oli keerukas. Parlamendi jaoks oli *Erika III* pakett alati pakett ja mitte kunagi kokku kuhjatud meetmete kogumik.

Esimese lugemise ajal võttis parlament mõned muudatused vastu. Need hõlmasid lipuriigi kohustust tagada, et inspektoritel ja uurijatel on õige kooolitus, ning luua võimalused laeva ja seadmete ehituse hindamiseks, kinnitamiseks ja lubamiseks; liikmesriikide kohustust hankida dokumenteeritud tõendid laevade vastavuse kohta rahvusvahelistele standarditele – kui laev ei ole värskest ehitatud, on liikmesriigil kohustus luua sidemed eelmise lipuriigiga ja paluda sellel edastada vajalikud dokumendid ja andmed – ning laevastiku andmekogu säilitamine, mis peab sisaldama tehnilist teavet iga laeva kohta, kaasa arvatud IMO tingimuste rikkumisi.

Sellel ajal jõudsim poliitilistele kokkulepetele kuue ettepaneku osas kaheksast. Minu enda ettepanek ja härra Savary oma jäid veel kokku leppimata. Oleme nüüd jõudnud kokkuleppele selle osas, kuidas need kaks

ettepanekut saaks samuti hõlmata *Erika III* paketi lõppteksti. Tänu parlamendile ja selle järjekindlusele, eesistujariigile Sloveeniale ja eriti eesistujariigile Prantsusmaale – keda ma samuti tänan – ja lõpuks ka meie kõigi ühisele tahtele saame nüüd selle kolmanda meresõiduohutuse paketi lõpetada. On tähtis rõhutada rahvusvaheliste konventsioonide ratifitseerimist, kasutades selles riiklikku meetodit. See oli seisukoht, mida ma toetasin austusest erinevates liikmesriikides eksisteerivate ratifitseerimissüsteemide vastu. Oodates IMO auditi muutumist kohustuslikuks, tuleb panna liikmesriikide veeteede ametitele vastava auditi kohustus ja avalikustada selle tulemused. Liikmesriikide veeteede ametid kehtestavad rahvusvahelistele normidele vastava kvaliteedikontrollisüsteemi. Enne laevale liikmesriigi lipu all sõitmise loa andmist tuleb teha kindlaks laeva vastavus rahvusvahelistele nõuetele.

Liikmesriigid peavad kindlustama, et nende lipu all sõitvad laevad, mis on peetud kinni sadamariigipoolse kontrolli raames, tuleb viia vastavusse IMO asjakohaste konventsioonidega. Nende liikmesriikide kohta, mis on mustas nimekirjas või kaks aastat järjest sadamariigipoolset kontrolli käsitleva vastastikuse mõistmise Pariisi memorandumis hallis nimekirjas, tuleb esitada komisjonile aruanne sellise olukorra tekitanud asjaolude põhjuste kohta.

Paralleelselt ühise positsiooniga kinnitavad liikmesriigid ühisdeklaratsioonis oma soovi ratifitseerida põhilised meresõiduohutust puudutavad rahvusvahelised konventsioonid enne 1. jaanuari 2012, kohaldada lipuriikidele IMO koodeksit ja julgustada IMOd muutma kõnealused kaks meetet ülemaailmselt kohustuslikuks.

Kokkuvõttes, härra juhataja, daamid ja härrad, on kolmanda meresõiduohutuse paketi vastuvõtmine suur võit Euroopa õigusaktide koostamisel. Komisjon, nõukogu ja Euroopa Parlament on teinud ettepanekuid, pidanud läbirääkimisi ja jõudnud kokkuleppele ning aktsepteerinud teksti, mis parandab kodanike ja ettevõtete elu, edendab turvalisust meredel ja ookeanidel ning valmistab ette meie tulevikku. Mul oli suur au selles protsessis osaleda. Kui varsti selle paketi osas hääletame, avaldame austust kõigile ammuste või hiljutiste mereõnnetuste ohvritele: *Prestige*'ist *Erikani* ja *Bolamast Estoniani*. Aitame ka vältida või vähendada sarnaste sündmuste tagajärgi tulevikus.

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Härra juhataja, oleme täna lõpetanud keeruka ettevõtmise, raske tee, mida parlament, nõukogu ja komisjon koos tallanud on, ning meid on tõkestanud mõningad raskused, tehnilised probleemid ja ka konfliktid.

Nüüd tahaksin pöörduda mitte ainult kõigi oma kaasliikmete poole siin istungisaalis, kes meie tööd lõpule hakkavad viima, et uut meresõiduohutuspaketti tutvustada, vaid ka kõigi Euroopa Liidu kodanike poole, keda te esindate. Euroopa valimiste eel tähendab selle keerulise ülesande lõpuleviimine tugeva sõnumi saatmist institutsioonidelt kõigile Euroopa kodanikele. Euroopa institutsioonide töö on kehtestada reeglid reaktsioonina avalikkuse poolt tõstatatud küsimustele. Kui nad peavad, saavad nad raskustest jagu ja jõuavad kokkuleppele poole miljardi eurooplase nimel, kes meie piirides elavad. Nad suudavad saata välja sõnumi ohutuse tagamiseks. Nad suudavad saata välja sõnumi keskkonna kaitsmiseks. Nad suudavad saata välja sõnumi reisijate õiguste kaitsmiseks. Nad suudavad saata välja sõnumi ettevõtete kaitsmiseks ja tagamaks, et eeskirjadest peetakse kinni.

Kuna Euroopas oleme oma õigussüsteemi pannud põhinema rauda raiutud õiguskindlusele, tähendab uute eeskirjade tutvustamine meretranspordi sektorile taas Euroopa kodanikele eeskirjade esitamist – need on eeskirjad, mida nad saavad austada, eeskirjad, mis võivad transpordisüsteemi tingimusi parandada; paremad tingimused sellele tähtsale sektorile, mis meie meresid mõjutab. Sellel põhjusel tahtsingi rõhutada teie hääle tähtsust kõnealuse paketi osas, kuna, ületades oma sisulist külge, esindab see Euroopa institutsioonide poolt välja saadetud poliitilist sõnumit. Selle otsuse ulatus ületab meie esmavajadused, ületab probleemid, millega tegeleme, mille teie olete komisjoni ja nõukogu loal otsustanud muuta reegliteks. Rõhutaksin veel kord: see on poliitiline valik, sõnum, mille saadame Euroopa kodanikele, et neil oleks usku oma institutsioonidesse, sest need suudavad probleemidega tegeleda ja neid lahendada.

Nii et tahan kindlasti tänada komisjoni personali, kes võimaldasid kõigepealt härra Barrot'l ja siis mul endal töötada nii tõhusalt kui võimalik. Tahan tänada eesistujariike Prantsusmaad ja Sloveeniat. Tahan tänada proua Bussereau'd kogu läbirääkimiste keerukaima etapi jooksul tehtud töö eest ning tahan ka rõhutada kõigi raportöride, transpordi- ja turismikomisjoni ning parlamendi poolt tehtud tähtsat tööd üldiselt. Tänuõnäd ka härra de Grandes Pascualile, proua Vlastole, härra Sterckxile, härra Kohlčekile, juhatajale, härra Costale, härra Savaryle – keda tänan veel kord tema töö eest – härra Fernandesele tema panuse eest ja oskuse eest läbirääkimised lõpule viia, ületades isegi erapoolikud ja kinnistunud hoiakud, üritades anda avalikkusele mõned käegakatsutavad vastused.

Meie väljakutse oli konsolideerida Euroopa õigusaktid, et vältida illegaalse laevaveoga ja vältida meretranspordi sektoris toimuvaid õnnetusi ja meie merede reostamist. Peame nüüd kasutama kõiki meie kasutuses olevaid meretransporti reguleerivaid akte, et hoida ära meid tegutsema ajendanud õnnetuste uuesti juhtumist. Need aktid puudutavad kõigepealt lipuriiki, mis kannab peamist vastutust meresõiduohutuse eest, ning nüüd on tõmmatud poliitiline joon. Kõik Euroopa lipuriigid peavad ilma eranditeta olema loetletud valges nimekirjas ja omama selleks eesmärgiks mõeldud dokumente. Euroopa klassifikatsiooniühingute akrediteerimise konsolideeritud võrgustik annab meile samuti parema kontrolli oma laevanduse üle.

Sadamariigile kohaldatakse teisi vahendeid. Teatud laevad ja laevandusettevõtjad ei tohi meie vetes enam teretulnud olla, kuna nad ei vasta minimaalsetele ohutusnõuetele. Rannikuäärsetele riikidele kohaldatakse veel üht meetmete kogumikku: laevade tõhusat seiret lühikestel ja pikkadel vahemaadel, mis on vajalik ennetav vahend. Karmistatud eeskirjad merehätta sattunud laevade ohutusse paika paigutamiseks tagavad selle, et väldime laevaõnnetuste muutumist keskkonnakatastroofideks. Peame vältimise nimel tegutsema ja võtma ka vastutuse õnnetuste tagajärgede eest ning nendest õppima. Laevandusettevõtjad peavad välja võtma vastavad kolmanda osapoole ja reisija kohustuslikud kindlustuspoliisid. Ühine juurdlusvõrgustik annab meile ka optimaalset tagasisidet õnnetuste kohta, et saaksime nendest õppida. Ei ole tarvis öeldagi, et meretranspordist ei saa lõplikult ohtusid eemaldada nagu teistest sektoritest, ent seaduste koostajad, kõik, kes avalikkust esindavad, peavad andma oma parima, et neid riske võimalikult palju maandada.

Nii et usun, et see on meie ühine eesmärk. Usun, et oleme astunud sammu edasi, mis on kõigi normide kohaselt oluline. Pakett, mida hakkate vastu võtma, tähendab kindlasti suurt sammu õiges suunas ning – kordan veel – suurt poliitilist sõnumit, suurt märki Euroopa institutsioonide tahtest anda vastuseid 500 miljoni kodaniku poolt küsitud küsimustele.

Georg Jarzembowski, fraktsiooni PPE-DE nimel. – (DE) Tänan teid väga, härra juhataja, täna teid väga, härra asepresident, daamid ja härrad, lubage mul kõigepealt tänada oma fraktsiooni nimel kõiki raportööre, mitte ainult nende töö eest, vaid ka fakti eest, et oleme saavutanud oma eesmärgi, nimelt võtta ettepanekuid paketina. Võttes neid paketina, sundisime nõukogu enda poole liikuma, sest nagu te teate, ei tahtnud nõukogu kohe kindlasti kahte ettepanekut omaks võtta. Ainult koos seistes õnnestus meil saada nõukogu neid kahte toimikut vastu võtma, ning see õnnestus meil.

Jagan asepresidendi arvamust, et see pakett on kodanike jaoks väga suur edu. See on midagi, mida peaksime ütlema ka valimiskampaanias.

Ringi vaadates näen, et täna pärastlõunal ei ole siin arutelul eriti palju liikmeid, hoolimata faktist, et paketi kokkupanemine oli transpordi- ja turismikomisjoni üks suurimaid saavutusi.

Kodanikud ei saa mõnikord võib-olla aru, miks me nii kaua koos istume ja miks kõik nii kaua aega võtab. Nüüd aga näevad nad, et see pakett sisaldab eeskirju seire kohta, eeskirju klassifikatsiooniühingute, õnnetusjuhtumite juurdluse, kindlustuskohustuse, vastutusega seotud eeskirjade, sadamariigi kontrolli ja lipuriigi kontrolli kohta. Peame kõigi nende erinevate aspektide nõuded kokku koguma, et võimalusel vältida õnnetusi ja õnnetuste korral kiirelt reageerida.

Härra Sterckx, tahaksin teile veelkord erilist tänu avaldada, kuna olite raportöör erikomisjonis, mida mul oli au juhataja, ning kohtusime taas pärast *Prestige'*iga juhtunud õnnetust, et kaaluda muutmist vajavaid punkte. Härra Barrot' kaudu võttis komisjon meie ettepanekud sisuliselt vastu ja me viisime need õigusaktide koostamise kaudu lõpule.

Selles suhtes võime olla väga rahul, et suutsime kõigi nende aastate järel kolmandas meresõiduohutuse paketis kokku leppida. Lubage mul aga veel kaks märkust teha. Esiteks peaksime tänama Dominique Bussereau'd, kes Prantsuse ministrina lõpuks paketi viimastest tõketest üle tõukas, võimaldades sellel edu saavutada. Peaksime talle selle eest erilist tänu avaldama.

Härra asepresident, kõigi pilgud on nüüd teil! Teie, komisjon, koos oma suurepärase Euroopa Meresõiduohutuse Ametiga peate nüüd tagama, et liikmesriigid seda nüüd ka rakendavad ja kohaldatakse. Ainult siis, kui meie poolt otsustatud tegelikult rakendatakse, saavutame edu *Erika* ja *Prestige'*iga juhtunud õnnetuste taoliste õnnetusjuhtumite vältimisel. Peaksime selle suunas koos võitlema. Tänan tähelepanu eest.

Rosa Miguélez Ramos, fraktsiooni PSE nimel. – (ES) Härra juhataja, kiirustasin praegu istungisaali jõudmisega väga. Olin oma kabinetis asepresident Tajanit ja teisi kõnelejaid kuulamas ja tundsin, et pean kõiki raportööre ja komisjoni õnnitlema. Nagu härra Tajanigi tahaksin ka mina avaldada soojad tänusõnad ja kiituse volinik

Barrot' poolt teostatud tööle, mis oli väga oluline, ja ka eesistujariigi Prantsusmaa poolt üles näidatud heale tahtele.

Tahan öelda, et meresõiduohutuse pakett toob Euroopasse olulised muudatused, muudatused, mis tõstavad meretranspordi sektori kvaliteeti ja läbipaistvust. Usun, et see tagab, et me ei näe enam kunagi sellist läbipaistmatust, nagu minevikus oleme näinud, pärast neid kohutavaid *Erika* ja *Prestige*'iga juhtunud õnnetusi, eriti *Prestige*'i ümbritsevat läbipaistmatust. Selles kontekstis on härra Kohlīceki raport, milles mina olen variraportöör, garantiiks – tegelikult parimaks garantiiks – et tulevikus saab meretranspordi sektoris uurimisi läbi viia täiesti läbipaistvalt. See tagab, et me kõik – üldsus ja ametivõimud – teame, mis iga õnnetuse taga oli või pärast seda juhtus, nii et samu vigu enam ei tehtaks ja kõik valesti tehtud asjad parandataks.

Euroopa peab selles valdkonnas edasi liikuma ja olen kindel, et meie töö ei lõpe siin, kuna me oleme alati olnud liidrid ja kuna ka mereliiklus ei lõpeta kasvamist.

Anne E. Jensen, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (DA) Täna teid, härra juhataja, tahaksin samuti tänada raportööri siin saavutatud tulemuse eest ja ka eesistujariiki Prantsusmaad pingutuste eest. Saavutatud tulemus on suurepärane kordaminek keskkonna ja Euroopa laevanduse jaoks. Viimastel aastatel on just EL seadnud norme laevanduse mõju kohta keskkonnale seaduste ja Rahvusvahelise Meresõiduohutuse Ameti töö kaudu. Laevandus on ülemaailmne tegevus ja ausa konkurentsi ning keskkonna nimel on ülemaailmsel tasandil ühiste reeglite olemasolu tähtis. Ent EL võiks eeskju näidata ja määrata normid, nõudes karmimaid eeskirju. Peame tagama, et ELi liikmesriigid ka tegelikult vastaksid IMO lepingutele ja seda me teemegi õigusaktide paketi, mida siin praegu kokku võtame. Kolmanda meresõiduohutuspaketi seitse direktiivi ennetavad reostust, tagavad paremini koordineeritud reaktsiooni ja takistavad kehvast olukorras laevadel ELi vetesse siseneda. Olen oma fraktsiooni variraportöörina erilist tähelepanu pööranud sadamariigi kontrolli direktiivile ja õnnetuste uurimise direktiivile ning tahaksin tänada kahte raportööri, proua Vlastot ja härra Kohlīceki nende pädeva ja eduka töö eest. Oleme leidnud parema meetodi laevade kontrollimiseks, nii et kehvast olukorras laevasid vaadatakse üle kõige tihedamini, ja meil on õnnetusjuhtumite juurduse meetod, mis pakub küsitletavatele tunnistajatele õiguskaitset, ning see tähendab ka seda, et saame õnnetuste kohta koostatud raportitest õpitavat tulevikus kasutada, ja seda, et liikmesriikide vahel saab teavet vahetada.

Mogens Camre, *fraktsiooni UEN nimel*. – (DA) Täna teid, härra juhataja, meil on põhjust väljendada suurt rahulolu meresõiduohutuspaketi üle ning tahaksin meie fraktsiooni nimel tänada raportööri, komisjoni ja nõukogu selles valdkonnas tehtud korraliku töö eest. Praegu mõjutavad laevade ülevaatamised eriti just suuri laevu ning tahaksin välja tuua väikeste laevade probleemi. Meil on ülevaatuste läbiviimiseks spetsiaalsed pädevad asutused, ent meil ei ole piisavalt selgeid eeskirju nende laevade merekõlblikkuse kohta või ülevaatuse teostamise aja kohta. Seda eriti seoses kalalaevadega, väikeste kalalaevadega, mis on ümber ehitatud kalastamiseks või mida kasutatakse turismiga seoses. See tähendab sageli laeva kaalu ja mootori suuruse suurenemist, mis muudab raskuskeset ja vähendab merekõlblikkust ning minu riigis, Taanis, oleme selle tulemusel näinud mitmeid traagilisi õnnetusi. Peame iga laeva jaoks, olgu see uus või ümber ehitatud, looma kindlad nõuded merekõlblikkuse katse läbimiseks. Seega, nagu härra Costagi, soovin ka mina paluda komisjonil laiendada kontrolli ja kinnitamise alaseid sätteid, et need hõlmaks sellist liiki laevu võimalikult kiiresti.

Michael Cramer, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (DE) Härra asepresident, daamid ja härrad, meie, Roheliste/Euroopa Vabaliidu fraktsioon, toetame seda lõplahendust. Oleme rahul, et parlament jäi peale tulemusega, et kõik kaheksa õiguslikku ettepanekut moodustavad ühe paketi, mille üle koos hääletatakse. Tahaksin kõiki raportööri koostöö eest südamest tänada.

Meresõiduohutus vajab kiirelt karmimaid Euroopa seadusakte, et päästa elusid ja vältida keskkonnaõnnetusi õnnetuste vältimise kaudu. Ei tohi korduda sellised õnnetusjuhtumid nagu *Erika* ja *Prestige*'iga.

Sadamariigi kontroll tähendab, et ELi sadamatesse sisenevaid laevu saab paremini jälgida ja – see on midagi, mida me peame oluliseks – nende laevade suhtes võidakse rakendada sanktsioone, kui need ei vasta ohutusnõuetele. Laevade seire territoriaalvetes on väga tähtis, eriti keskkonnatundlikel aladel, kuna merede ja ookeanide reostus ei tunne piire. Seetõttu ongi vajalik kiire piiriülene tegevus. Vastutuse määrus reisilaevade reisijate kohta sisaldab kahjuks ainult määrust merepiirkonna kohta. Meie, rohelised, oleksime tahtnud, et see kehtiks ka siseveekogude kohta.

Kokkuvõttes oleme rahul, et pärast pikka viivitust tegi nõukogu otsuse ka sadamariigi kohustuste ja laevaomanike kindlustuse ja vastutuse osas. Selle sadamapaketi oleme astunud suure sammu edasi, teades, et neid eeskirju saab ja peab tulevikus veelgi parandama.

Jacky Hénin, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (FR) Härra juhataja, daamid ja härrad, korduvad õnnetusjuhtumid ja ohtlike kaupade veo suurenemine tekitavad pidevalt teravaid probleeme seoses kõigile Euroopa Liidu mereväinadele kehtivate ohutuseeskirjade tugevdamisega ja nende eeskirjade tugevdamiseks vajalike ressurssidega.

Eriti mõttekas oleks need väinad ja nendele ligipääsemise teed liigitada vastavalt „Seveso tsoonidega” seotud korrale, kuna transpordis tuleb üritada kulusid vähendada, ükskõik, millised on tagajärjed.

Komisjon ja nõukogu on finantskriisist tingitud majanduskrahhide surve all lõpuks ometi mõtlemas maksuparadiiside kahtluse alla seadmisele. Kui sellega lõpuks tegelema hakataks, oleks see suur samm edasi.

Sama teemat jätkates, kui palju mere- ja keskkonnaõnnetusi peame veel kannatama, enne kui komisjon, nõukogu ja parlament lõpuks mugavuslippudega seotud pikaajalisele skandaalile tähelepanu pööravad? Võib-olla oleks Euroopa valijaskonnal mõttekam täita parlament liikmetega, kes hoolivad rohkem oma kaaskodanike ohutuse heaks töötamisest kui vakaubanduse eest seismisest, mis hävitab inimesi ja keskkonda.

Derek Roland Clark, *fraktsiooni IND/DEM nimel*. – Härra juhataja, eelmise aasta septembris pöörasin tähelepanu sellele, kuidas nendes raportites nõutavad elektroonilised andmed laevade kohta võiksid vabalt leida tee Somaalia rannikul tegutsevate piraatide kätte. Sellele ei pööratud tähelepanu. Neid raporteid on muudetud, ent mitte paremuse poole. Tegelikult on nende vahel nüüd vastuolud. Proovin siis uuesti.

Härra Sterckx keelab sadamatel laevade vastuvõtmisest keelduda, aga härra Savary ütleb, et nad võivad keelduda, kui kindlustusdokumente ei esitata. Siia võib lisada veel proua Vlasto esitatud vastuolu, mis laiendab sadamakontrolli rannast eemal ankrus olevatele laevadele. Nii et kui ilma paberiteta laev on rannast eemal ankrus ja äärmusliku ilma tõttu siis ohtlikuks muutub, tuleb sellel lubada sadamasse siseneda, kuna härra Sterckx lubas merehätta sattunud laeval ohutusse paika minna. Seega oleme olukorras, milles ohtliku lastiga laev läheneb sadamale nende vastuoludega manipuleerides. Mis juhtub siis, kui juhtub tõsine õnnetus, mis sulgeb suure sadama? Kas härra Sterckxi poolt mainitud hüvitis kehtiks sellele kõigele, ja üldeldse, kes maksab? Need raportid vajavad põhjalikku ülevaatamist.

Lõpuks toetab Fernandese raport mitmeid IMO soovitusi. Olgu – Ühendkuningriik on need juba allkirjastanud –, ent EL tahab oma laevastiku andmebaasi suurendada, millele mina ja teised tahaksime vastu vaielda. Ütlen „tahaksime”, sest Fernandese raport võetakse vastu ilma hääletuseta. Demokraatia või mis? Mis on saanud täna hommikul tehtud kommentaaridest muudatusi tegeva täiskogu kohta?

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Härra juhataja, daamid ja härrad, tahaksin õnnitleda kõiki raportööre, kes on vastanud meresõiduohutusega seotud riskidest tulenevatele küsimustele ja meie vastutusaladega tegelema.

Mäletame kõik naftatanker *Erikaga* 1999. aastal ja *Prestige*’iga 2002. aastal juhtunud õnnetusi ning nende traagilisi ökoloogilisi, inimesi mõjutavaid ja majanduslikke tagajärgi.

Lõpuks näeb nüüd päeavalgust uus seaduste kogumik, mis kaitseb eurooplasi mereõnnetuste eest, sätestades eriti kõige vanaaegsemate laevade süstemaatilised ülevaatused, kohustusliku kindlustuse, mis maksab hüvitist keskkonnakatastroofide ohvritele, ja ka Euroopa riikide lippude kontrolli, kuna, nagu me teame, need on liiga sageli mugavuslipud.

Oli viimane aeg rakendada neid meetmeid, mis tõepoolest piiravad seda suurt manööverdamisruumi, mis laevaomanikel sajandeid on olnud. Need toovad lõpu laevavakkide omanike karistamatusele ning kontrollid muudetakse veelgi tõhusamaks, suunates need mainitud laevadele.

Merede ja ookeanide ohutus ei tohiks üldse küsimuse all olla: see peaks olema põhiline etalonväärtus, mitte raha, kasum ja piiramatu kaubandus.

Kahetsen ühte asja. Läheb kaua aega, et rakendada kõiki neid uusi repressiivseid ja ennetavaid seadusi. Olles parlamendiliige loodepiirkonnast, kus on palju kaldajoont, tunnen kergendust ja heameelt selle kolmanda meresõiduohutuse paketi poolt hääletamise üle.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – (EL) Härra juhataja, seitsme laevanduslase ettepanekuga paketi oluline edasisamm õnnetusjuhtumite vältimises ja õnnetusjuhtumi korral kiire reaktsiooni tagamises. Mis puutub viimasesse, siis tahaksin variraportööri viidata eriti sellele, milles õnnetusse sattunud laevadele ohutu paiga pakkumise osas kokku lepitati. Tahaksin õnnitleda raportöör härra Sterckxi ja kogu läbirääkimismeeskonda väärtusliku kompromissi saavutamise eest sellel tähtsal teemal.

Kui üks väike viga, näiteks naftatankeri tsisternis olev väike pragu jääb märkamata ja sulgemata, võib see tormisel merel või kauba teisele laevale laadimisel tekkiva rappumise tõttu lõppeda suure keskkonnakatastroofiga, kui ei ole ohutut paika, kus vajalikke meetmeid rakendada. Samal ajal võib meeskonna hirm selle ees, et nad peavad kandma kriminaal- või tsiviilvastutust, või fakt, et laeval ei ole piisavat kindlustust, takistada ohutu peatuspaiga otsimist, ning sellel võivad olla ohtlikud tagajärjed.

Praegune kompromiss kaitseb nende ekspertide sõltumatust, kes otsustavad, kas ohus olevale laevale pakutakse ohutut peatuspaika, meremeeste õiglase kohtlemise üle õnnetusjuhtumi korral vastavalt IMO eeskirjadele, kindlustamata laevade kohustuste üle peatuspaikades, hüvitiste üle sadamatele ja peatuspaikadele tekitatud kahjude eest, mille kohta komisjon esitab mitmesuguseid poliitikavalikuid, ning naftatankerite omanike kohustuste üle oma lastist teavitada, kui see ületab 1000 tonni. Samal ajal peavad kõik laevad, kaasa arvatud kalalaevad, sobima automaatsesse eristussüsteemi.

Kokkuvõtteks tervitan fakti, et parlamendi tegevused on ajendanud nõukogu vastu võtma lõplikku ühest seisukohta paketi kõigi seitsme õigusloomega seotud ettepaneku kohta.

Michel Teychenné (PSE). – (FR) Härra juhataja, daamid ja härrad, pakett, mille üle homme hääletame, ei oleks ilma Euroopa Parlamendi tahteta kuhugi jõudnud, ning tahaksin kasutada võimalust avaldada tänu tehtud töö eest.

Kui Euroopa Liit koostab akti, mis, ma vähemalt loodan, võimaldab vältida õnnetusjuhtumeid, nagu *Erika* ja *Prestige*, ja panna viimaks saastajad vastutust kandma, on see tänu Euroopa Parlamendi järjepidevusele, hoolimata nõukogu arglikkusest. Ei ole mõtet teile meenutada otsust, mida on nõutud, et härra Savary ja härra Fernandese raportid lauale tuua. See on poliitiline võit Euroopa Parlamendile ning ka püsivuse ja koostöö võit.

Tänu meresõiduohutuse pakstile peavad liikmesriigid lõpuks täitma oma kohustusi Rahvusvahelises Mereorganisatsioonis, pöörates erilist tähelepanu tehniliste auditite läbiviimisele enne laevale lipu andmist. Teine järjepidev samm edasi on nõue, et laevad kindlustataks finantstagatiste tunnistustega, mis panevad nende prahtijatele tõelise vastutuse.

Kui parlament need kaks teksti homme vastu võtab, näitab Euroopa Liit, et on varustanud end tõhusa vahendiga prügilaevade ja ebaseaduslike prahtijate ja nende omanike vastu võitlemiseks, ning loodetakse, et sellest on kasu keskkonnale ja meie kaaskodanike tervisele.

Kokkuvõttes tahaksin selles valdkonnas tehtud töö eest tänada härra Tajanit, kes täna siin on, ja ka transpordiseaduse raportööre, kuna oleme nüüd alustanud mereseadusega seotud protsessi viimaseid etappe eesmärgiga katta kogu Euroopa transport. Seega loodan seoses selle tööga, millega meretranspordis tõeliselt kaua viivitatud on, et parlament suudab käesoleva istungi jooksul või vähemalt nii kiiresti kui võimalik kokku võtta tähtsa osa meretranspordist.

ISTUNGI JUHATAJA: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Asepresident

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, mul on hea meel, et saame lõpetada praeguse parlamendi ametiaja viimase meresõiduohutuse paketi lõpliku vastuvõtmisega. Ma mäletan aga, et kui 1999. aastal Euroopa Parlamenti tulin, oli Prantsuse ranniku lähedal *Erikaga* tõsine mereõnnetus juhtunud, mis andis nime esimesele õigusloomega seotud ettepanekute kogumikule, mille eesmärgiks oli õnnetusjuhtumeid ära hoida ja takistada.

Arvasime, et olime ohu eemale peletanud, ent varsti pärast seda rikkus Galiitsia rannajoont tõrv veelgi hullemast õnnetusjuhtumist kui eelmine: *Prestige*. Sellest ajast peale oleme transpordi- ja turismikomisjonis teinud tööd järjestikuste õigusaktide pakettide kallal, üritades ületada liigset vastupanu laevaomanike, naftakompaniide, klassifikatsiooniühingute ja ka teatud liikmesriikide poolt, mis lükkasid need kolm ettepanekut tagasi nende liigse karmuse tõttu.

Viimase 10 aasta jooksul oleme vastu võtnud mitmed direktiivid ja määrused, millest mõned oleme pidanud uuesti üle vaatama, kuna need osutusid oma algses versioonis nõukogu poolt tehtud kärbeta tulemusel ebaefektiivseks.

Võtsime vastu seaduse topeltpõhjaga laevade kasutuselevõtuks, Euroopa fondi suurte naftaõnnetuste ja ohutute peatuspaikade jaoks ning praegu vaatame üle ja oleme vastu võtnud seadust reisijate meritsi vedajate

vastutuse, mereõnnetuste juurduse, ühenduse laevaliikluse seire- ja teabesüsteemi ning sadamariigi kontrolli alal ja ka määruseid ning direktiive laevade kontrolli ja ülevaatusega tegelevate organisatsioonide kohta. Kõik see on hea ja oodatakse, et need seadused jõustataks ja rakendataks kõigis liikmesriikides nii kiiresti kui võimalik.

Mul on selle üle hea meel. Ent parlamendi ametiaeg hakkab lõpule jõudma. Ma lahkun parlamendist ja teen seda kahetsusega, et meil ei õnnestunud kontrollsüsteemide kasutuselevõttu kohustuslikuks teha – need on juba olemas ja patenteeritud – et näidata, kus ja millised kogused pilsivett ja naftatankeri jääke on ebaseaduslikult laevade poolt merre lastud. Teiste sõnadega, need on nagu must kast või tahhomeeter, mida veeteede ametid saavad alati kontrollida, kui laev sadamasse siseneb.

Usun, et võlgname merekeskkonnale suurema tähelepanu ja karmimad toimingud, et vältida kogu reostust, mida põhjustame. Arvan ka, et kui see meil ei õnnestu, mõjutab see meie toiduahelat ja elusid ning me maksame lõpuks selle eest kõrget hinda. Usun, et enam ei lähe 10 aastat, et reguleerida ebaseaduslikku mahalaadimist merel tõhusamalt ja otstarbekamalt.

Juhataja. – Tänan teid, härra Ortuondo Larrea. Olen kindel, et teie pingutusi peetakse siin täiskogul meeles, ning olen samuti kindel, et kus iganes te ka poleks, jätkate ikka võitlemist eesmärkide eest, mille siia jätate. Need on võib-olla küll lõpule viimata, aga tänu teie pingutustele on kindlasti teel lõpu suunas.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Härra juhataja, pärast viieaastast arutelu ja konsultatsioone nõukoguga on paljukiidetud kuut direktiivi ja üht määrust sisaldavast paketist eemaldatud kogu positiivne sisu, mis puudutab inimeste meresõiduohutust ja keskkonnakaitset. Teiste sõnadega, mägi sünnitas hiire.

Nõukogu, mis lojaalselt väljendab Euroopa Liidu rohujuuretasandi vastast poliitikat ja kapitali huvisid, rakendab nende operaatorite ja laevaomanike ning monopoolsete äriühingute kõiki nõudeid, kes on vastu meetmetele, mis natukenegi nende kasumlikkust mõjutada võivad. Seega on neil õnnestunud selle pikaleveninud toimingu kaudu kas eemaldada rakendusvõimalused kõigist laevade ohutuseeskirjade reguleerimiseks mõeldud positiivsetest sätetest või lükata need sätted määramatuks ajaks edasi.

Ei ole hõlmatud ühtegi meedet, mis kaitseks ja edendaks inimtegurit – meremeest – inimeste meresõiduohutuse ja keskkonna kaitse peamist tegurit. Euroopa Liidu poolt 1986. aastast alates ühise laevanduspoliitika raames esitatud taotlused, et inimteguri, paremate töötingimuste ja meremeeste koolitamisega seotud küsimusi hakataks tulevikus üle vaatama, on eksitavad ja väärad, arvestades, et need on kõik need aastad halvenenud. Seetõttu hääletab Kreeka Kommunistlik partei täielikult selle nii-öelda laevanduspaketi vastu.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Härra juhataja, härra Tajani, daamid ja härrad, parlamendi transpordi- ja turismikomisjon ei saanud ega saa vältida ülesannet pakkuda terviklikku lahendust vajadusele meretranspordi ohutust parandada ning ka kehtestada meetmed, mida õnnetusjuhtumite korral rakendada. Kolmas meresõiduohutuse pakett tegeleb tõhusalt ka meritsi vedajate vastutuse küsimusega seoses nende poolt veetavate reisijate ja kaupadega. Oli ka viimane aeg; olin alati eeldanud, et selle teemaga tegeletakse, mitte ei ignoreerita seda, nagu mulle tundub tehtavat õhureisijate õigustega.

Usun tõesti, et nõue A-kategooria laevade kooskõlastamiseks 2016. aastaks ning B-, C- ja D-kategooria laevadele määratud veelgi hilisem tähtaeg on liiga leebe ja annab vedajatele liiga palju mänguruumi. Loodan, et see Euroopa Liidu lahkus makstakse tagasi vedajate kiire nõustumisega uute eeskirjadega. Me vajasime ja vajame ikka veel klassifikatsiooniühingutele ühiseid standardeid, mis vastutavad laevade seire ja lastimislubade andmise eest, ning ka selgeid eeskirju ülevaatuste ja laevade kandmise kohta musta nimekirja.

Seega tervitan neid ettepanekuid ja ka meetmeid õnnetusjuhtumite ja laeva- ning keskkonnaõnnetuste ohu ja vastavate vastutusosalade haldamiseks, milleks kutsun komisjoni näitama üles suuremat pühendumist. Laiahaardeline pakett hõlmab ka meetmeid juurduste ja pädevuste ning õiglase suveräänsete õiguste alal mereõnnetuste korral, ning see on nimekiri, mis loodetavasti aitab selgitada vastutuse ja hüvitamise küsimusi. Seega hääletasin raportite kogumiku poolt.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Härra juhataja, volinik Tajani, meresõiduohutuse paketi külg on olnud tormiline, ent tulemus on päris hea. Seda suuresti tänu faktile, et volinik Tajani ja tema ametnikud seisid Euroopa Parlamendiga külje kõrval, ergutades nõukogu tegema tõsist tööd mitme tähtsa punkti osas, mis olid parlamendile väga olulised.

Pealegi peab ju Euroopa tasandil eksisteerima kohustuslik koostöö, kui meresõiduohutust kokkuvõttes tõsta tahetakse. Õnneks oleme nüüd mitmed puuduvad lülid ära klaarinud, kuigi parlament oleks tahtnud mitmes

punktis kaugemale minna. Fakt, et iseseisev õnnetusjuhtumite juurdlus on nüüd suuremate mereõnnetuste korral kohustuslikuks tehtud, on edasiliikumine ja see võimaldab tõeliselt asja tuumani minna.

Lennunduses on sellel alal juba palju kogemusi. Alles eelmisel nädalal kukus Turkish Airlines'i lennuk Hollandis Amsterdami lähedal alla ja tänu iseseisvale õnnetusjuhtumi juurdlusele leiti selle põhjus nädalaga, lõpetades spekulatsioonid. On tõeline edasiareng, et meil on nüüd ka laevanduses süüst hoolimata iseseisev õnnetusjuhtumite juurdlus. Raportöör on selles suhtes suurepärase töö ära teinud.

Härra juhataja, tahaksin rõhutada veel ühte punkti selles paketi, nimelt täiendatud määrust merereisijate vastutuse kohta. See on hea asi, aga hea on ka see, et siseveekogud on välja jäetud, sest väikestel siseveekogudel sõitvaid laevu ei saa kohelda samamoodi kui avamerel sõitvaid merelaevu. Need kaks asja on erinevad ja kokkuvõttes on hea, et ettepanek seda kinnitas.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, merendusvaldkonnas on juba pikka aega arutatud vajaduse üle parandada laevaliikluse eeskirju, kontrolli ja seiret intsidentidest, keskkonnasaastest, inimeste elu ohustamisest ja salakaubaveost tulenevate ohtude tõttu, mis kahjuks ei ole mitte väikesed. Probleemi aluseks on uue tehnoloogia ja mereliikluse integreerimine ning piraatluse intensiivistumine koos karmi üldkontrolli puudumisega. Direktiivi muutmine loob tingimused meresõiduohutusealaseks võrgustikuks ja arendab neid ning loob ka tingimused tõhusa automaatse IT-süsteemi loomiseks. Neid saavutusi tuleb hinnata Euroopa Parlamendi, komisjoni ja nõukogu nimel.

Raamistik ohtlike jätmetega seotud probleemidega tegelemiseks on tähtis. Direktiivi kohaldamine ei luba ohtlikku määratlemata lasti vedavatel laevadel sõita läbi Euroopa vete ja otsida kohta, kus last maha laadida. Mereliikluse kontrollimine on hädavajalik. Tuleb luua mereohutuse kultuur, koostada selle protsessi logistika, luua süsteemile tehniline ja tehnoloogiline baas ja süsteem teabe tõhusaks levitamiseks, kaitstes samal ajal seda osa teabest, mis tagab liiklusohutuse. Tervitan Euroopa Meresõiduohutuse Ameti pingutusi ka seoses laevaliikluse korraldamise ja teabesüsteemi loomisega, pakkudes samal ajal ühtset andmebaasi, mis hõlmab laevade kuvamist reaajas koos muude lasti ja selle omadustega seotud andmetega. Kuigi Erika intsident on saanud juba õpikunäiteks sellest, kuidas riski hallata ja analüüsida, ei soovi ma, et selline asi või midagi taolist uuesti juhtuks.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Kolmanda meresõiduohutuse paketi osas leitud kompromiss suurendab reisijate ohutust ja aitab ka kaitsta keskkonda ning tugevdada kontrollsüsteeme.

Korduvalt eeskirju rikkunud laevadest koostatud must nimekiri tähistab olulist sammu ohutuse tõstmise suunas, täpselt nagu lennunduse sektoriski. Erika III on Rumeenia jaoks eriti tähtis, sest pärast hiljuti vastu võetud dokumente – Euroopa Liidu ja Musta mere sünergia integreeritud merenduspoliitika – võib see olla oluline tegur Euroopa põhimõtete ja heade tavade teistele mitteliikmesriikidest rannikuriikidele laiendamise protsessi edukuses, kasutades Euroopa Komisjoni poolt idapartnerluse kaudu välja pakutud uut vahendit.

Meretranspordiga seotud meetmeid tuleks täiendada, suurendades koostööd rannikuriikide vahel, et ressursse kõige tõhusamalt ära kasutada ja vähendada sadamates ja kaldal ja ka kogu Doonaul läbiviidavatest tegevustest tulenevat saastatust. Musta merd saab tõhusalt kaitsta vaid kooskõlastatud meetmetega igas valdkonnas.

Jim Higgins (PPE-DE). – Härra juhataja, pakett on parlamendi ja nõukogu jaoks väga keeruline olnud. On toimunud palju läbirääkimisi ja arutelusid ning mul on hea meel näha, et küsimustele on lõpuks vastused leitud.

Selle paketi vastuvõtmine on võit Euroopa Parlamendile ja kindlasti ka raportööridele, kes on võidelnud selle eest, et tagada edu meie kodanike nimel, isegi liikmesriikide valitsuste tugevast vastuseisust hoolimata.

See seadus mõjutab mitmeid valdkondi, kaasa arvatud Euroopa lippude standardeid, tagades laevadele paremad kontrolltoimingud. Nüüd on meil rohkem läbipaistvust ja karmimad kontrollid. See pakett tähendab ohutumaid laevu, mis omakorda tähendab väiksemat keskkonnaõnnetuste ja mereelu kahjustamise ohtu.

Lirimaa vaatenurgast on ajastus väga oluline fakti tõttu, et meil on liri sadamas kinni Läti laev, mille meeskonnale ei ole makstud, piisavalt süüa antud ega võimaldatud neil tagasi oma liikmesriiki Lätisse minna. Nende küsimustega tuleb tegeleda, nii et ootan huviga paketi rakendamist.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Kolmas meresõiduohutuse pakett on väga tähtis. EL tahaks osana laienevast Üleeuroopalise Transpordivõrgu Rakendusametist (TEN-T) merekoridore arendada. Kõnealune meresõiduohutuse pakett aitab suurendada meretranspordi ohutust ja paneb praktikasse viimaste aastate jooksul Erika ja Prestige'iga juhtunud õnnetustest ja Mustal merel juhtunud õnnetustest õpitu.

See pakett on eriti oluline just Musta mere osas, sest paljud Musta mere rannikuriigid on Pariisi memorandumiga mustas või hallis nimekirjas. Õnnetusjuhtumi korral tuleb kohaldada laevaomanike vastutust, ka siseveekogudel juhtuvate õnnetuste korral. Usun, et merehätta sattunud laevad tuleb vastu võtta spetsiaalselt varustatud aladel, kus neile saab vajalikku abi anda. Ent viisi, kuidas nende teenuste eest tasutakse, tuleb selgelt reguleerida.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Härra juhataja, daamid ja härrad, kui Erika hukkus, olin üks neist parlamendiliikmetest Prantsusmaal, kes kutsus Prantsuse ametivõime üles lüüse sulgema, et soolakuid ei saastataks.

Kui *Prestige*’iga õnnetus juhtus, olin kaasraportöör koos Härra Sterckxiga ning vastutasime koos transpordi teema eest – mina vastutasin keskkonna eest – ning nõudsime täiesti õigustatult suuremat ohutust meretranspordis. Mäletan hästi, kui palju me siin parlamendis võitlesime, et *Prestige*’i jaoks koostataks uurimiskomitee: see oli kindlasti muljetavaldav.

Täna arvan seega, et võime kõik rahul olla faktiga, et paljud rahvusvahelised ja Euroopa eeskirjad on meresõiduohutuse paketi osana edasi liikunud, ning loodan, et varsti ei ole see enam muud kui halb mälestus.

Ent kui tohin, tahaksin tähelepanu pöörata...

(Juhataja katkestas kõneleja)

Avril Doyle (PPE-DE). – Härra juhataja, tahaksin seoses selle tähtsaima meresõiduohutuse paketiga ametlikult korrata Euroopa Liidu heitkogustega kauplemise süsteemi direktiivi ülevaatamise põhjendust 3, mis võeti vastu valdava enamusega. See direktiiv tegeleb meie süsihappegaasi heitmete vähendamise eesmärkide ja selle ajakavaga.

Põhjendus 3 väidab, et “[K]õik majandusharud, kaasa arvatud rahvusvaheline meretransport ja lennundus, peaksid heitkoguste vähendamisele kaasa aitama. Kui liikmesriigid ei ole heaks kiitnud rahvusvahelist lepingut, millega kaasataks rahvusvahelisest meretranspordist pärinevad heitkogused oma heitkoguste vähendamise eesmärkidesse Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) raames, ja/või kui ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni raames ei ole ühendus niisugust lepingut 31. detsembriks 2011 heaks kiitnud, peaks komisjon tegema ettepaneku kaasata rahvusvahelisest meretranspordist pärinevad heitkogused ühenduse heitkoguste vähendamise kohustusse, et see jõustuks 2013. aastaks. Niisugune ettepanek peaks mis tahes kahjulikku mõju ELi konkurentsivõimele võimalikult piirama, võttes samas arvesse võimalikku kasu keskkonnale.” Palun teie kommentaare, volinik.

Brian Simpson (PSE). – Härra juhataja, oleme parlamendina palju arenenud pärast *Prestige*’i, mis oli tragöödia Galiitsia rannajoonele ja selle ökosüsteemidele. Oleme palju edasi arenenud alates sellest, kui Erika saastas ja rikkus suurepärase Bretagne’i ranniku. Oleme pärast *Sea Empressi*, *Exxon Valdezi* ja muid laevaõnnetusi palju edasi liikunud.

Kõnealune pakett on tunnistuseks parlamendi, komisjoni ja, võib-olla küll hilinenult, nõukogu tööst. Mina tunnen selle paketi olulisust veel palju aastaid. See on ka tunnistus kõigi meie raportööride ja parlamendiliikmete tööst, kes aastate jooksul on sellise seaduse nimel edasi rühkinud.

Antud pakett on parlamendi ja kõigi poliitiliste fraktsioonide liikmetele võit, eriti transpordikomisjonile, kuigi loodan, et liikmed lubavad mul praegu spetsiaalselt ära mainida proua Miguélez Ramose ja kadunud härra Willi Piecyki.

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Härra juhataja, siin istungisaalis aset leidnud arutelude ajal ja keset üldist rahulolu, nähes nõukogu, parlamenti ja komisjoni vastu võtmas eeskirju, mis annavad avalikkusele reaalsed vastused, usun, et on tekkinud üks tähtis küsimus: kas kõiki neid häid eeskirju – mis kompromissi ja raske töö tulemusel koostatud on – korralikult ellu ka viiakse? Kas komisjon suudab tagada, et neist kinni peetakse? Kas agentuur suudab teha komisjoniga tõhusat koostööd, et tagada nende eeskirjade rakendamine? Viitan arutelu ajal tehtud kommentaaridele – pean silmas eriti härra Jarzembowski ja härra Romagnoli omi – ent ka kirjadele, mida komisjonile viimaste kuude jooksul on saatnud härra Sterckx ja härra Simpson, kes samuti selle probleemi tõstatasid.

Usun, et võin kinnitada, et komisjon, mis tungivalt nõudis selle paketi heakskiitmist, on võtnud eesmärgiks tagada, et liikmesriigid sellest kinni peavad. Kavatsen koostööle üles kutsuda agentuuri – see on asutus, millesse usun ja mis on alati tõhusat tööd teinud ning täidab oma rolli, toetades komisjoni ja liikmesriike parimal moel –, et seda määrust rakendada, nagu see on toiminud ka teiste määrustega. Käisin Lissabonis,

kus agentuur asub, ning leidsin suurepärase koostöövaimu, suure soovi ja ka pühendumuse ning entusiasmi rakendada paketi kõiki eeskirju. Need tagatakse andmevahetussüsteemi SafeSeaNet kaudu ja ka kõigi teiste kaasaegsete tehnoloogiahendite kaudu, mida kasutatakse, aitamaks avalikkusel tagada, et Euroopa Liidu eeskirju tegelikult ka rakendatakse. Nagu te juba teate, kui seadus annab komisjonile konkreetse vastutusalala, võib komisjon agentuurilt tehnilist laadi ülesannetes abi paluda.

Kavatsen edasi liikuda minu eelkäija Jacques Barrot' poolt võetud suunas ning kutsun koostööle üles agentuuri, mida pean tõhusaks ja hästi juhituks ning mis on täis õige suhtumisega inimesi, kes usuvad töösse, mida teevad. Ja see kehtib näiteks inspeksioonidele, mille eesmärk on kontrollida määruste õiget kohaldamist või liikluse jälgimise teabesüsteemide rakendamist. Viimase punktina tahan rõhutada agentuuri tähtsat rolli – ja adresseerin oma kommentaarid eriti just härra Sterckxile – SafeSeaNet'i ehk Euroopa mereliikluse andmevahetuse süsteemi rakendamisel ning Euroopa laevade kaugtuvastamise ja -jälgimise keskuse loomisel.

Need ülesanded on kooskõlas agentuuri määrusega, kuigi neid pole konkreetset mainitud, kuna viimased muudatused on tehtud aastal 2004, ent need hõlmatakse kindlasti määruse järgmisesse muudatusse, mida praegu koostatakse. Fakt, et neid konkreetseid ülesandeid direktiivides või konkreetsetes määrustes ei mainita, ei mõjuta rollide jaotumist komisjoni ja agentuuri vahel.

Minu eesmärk, vastuseks, on kinnitada parlamendile komisjoni tahet ja otsustavust rakendada eeskirju, mida agentuuri toetusega heaks kiidame. Avalikkusele oleks mõttetu öelda: „Tegime teie jaoks midagi positiivset”, kui oleksime siis võimetud seda positiivset asja ellu viima ja tagama, et sellest kinni peetakse. Peaksime meeles pidama, et nõukogu poolt esindatavad liikmesriigid on osa sellest lepingust. Kuna nad on meiega ühised seadusandjad, usun, et liikmesriigid rakendavad meie poolt heaks kiidetavaid reegleid. Ei ole kahtlustki, et komisjon tagab selle kohustuse austamise ja sellest kinnipidamise ning me teeme seda koos agentuuri tehnilise toega.

Luis de Grandes Pascual, raportöör. – (ES) Härra juhataja, arvan, et oleme lõpule jõudnud, ning peaksime kõik väga rahul olema, et oleme sellise pika teekonna järel lõpuks siiani jõudnud. Kui kaasotsustamismenetlus end kunagi ära õigustab, siis minu arvates selle paketi puhul ja viisi tõttu, kuidas sellega tegeleti.

Paketi võti seisnes vajaduses komisjon, nõukogu ja parlament üksmeelele viia. Parlament tegi õigesti, et võttis juhtimise üle – nüüd on see rohkem õigustatud kui kunagi varem – ja avaldas survet, et paketti peetaks hädavajalikuks. Me ei aktsepteerinud algusest peale mingit lõhet ega eraldamist, et saavutada tervik, mis võiks tagada ohutuse merel.

Arvan, et võime olla kindlad selles, et tulevikus on olemas garantiid, et erakorralised poliitilised meetmed on liigsed. Seega säästame end piinlikest olukordadest, kus teatud juhtpositsioonidel olevad inimesed kritiseerivad mõne valitsuse seisukohti ja peavad kiitma teise omi. Seega antakse tulevikus tähtsamate otsuste tegemine sõltumatutele komisjonidele, kes kasutavad otsuste tegemise vahendeid täpselt, mõjuvalt, koheselt ja oskuslikult. See tagab tehtud otsuste karmuse, õigsuse ja õigluse.

Seda seetõttu, et oleme kõnealuses pakettis pidanud paljusid erinevaid asju tasakaalustama: klassifikatsiooniühingud on tulnud laevavarustusega kokku viia, kõik huvid on tulnud selgelt lauale panna ning parlament on eelkõige pidanud üles näitama juhtimisvõimet.

Peaksime sellega rahul olema, et parlament juhtimisvõimet üles näitas. Nüüd võib uhkelt ja valjult öelda, et Euroopa Liit ei oodanud Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) järel, vaid et võtsime juhtimise üle.

See oli meie kohus ja me ei pidanud kellegi järel ootama. Arvan, et võime rahul olla, ja tunnen tuleviku suhtes lootust, uskudes, et vigu ei korrata ja et oleme oma minevikus tehtud vigadest õppinud.

Dominique Vlasto, raportöör. – (FR) Härra juhataja, kokkuvõtteks tahaksin öelda, et kõigi poolt tehtud töö lubab meil – kui parlament paketi vastu võtab, loomulikult – palju vähem muretseda meie merede, rannikute ja kaaskodanike turvalisuse pärast.

Nüüd on tähtis soovitatud ennetus- ja jõustamissätteid rakendada, et need kõigis meie riikides korralikult kehtiksid. Kui suudame seda teha, aitame kaitsta oma merepärandit.

Olen tänulik volinikule, kes on kindlalt otsustanud tagada, et Euroopa direktiivi rakendatakse, mitte ainult ei võeta arutlusele.

Dirk Sterckx, raportöör. – (NL) Härra juhataja, märgin taas ära, et parlamendis on üksmeel. Valdav enamus toetab kõnealuse paketi sisu, kompromissi, millele jõudsim. Minu arvates on see märk kõigile seotud

osapooltele, et see ei ole ideoloogiline konflikt, vaid pigem praktiliste korralduste tegemise küsimus meresõiduohutuse suurendamiseks.

Tahaksin ka tänada volinikku vastuse eest minu küsimusele agentuuri ja selle rolliga seotud ebakindluse teemal. Juhul, kui oleme unustanud, agentuur oli üks esimese *Erika* paketi komponente.

Agentuur oli üks esimesi ettepanekuid: agentuur, mis toob kokku vajaliku oskusteabe ja spetsialistid tagamaks, et meil – eriti just komisjonil, aga ka parlamendil – on toetus selles, mida teeme, määruse eelnõu koostamises.

Nüüd tervitan seda üksmeelt ja olen ka uhke saavutatute üle, ent arvan, volinik – nagu teie ja proua Vlasto juba ütlesite –, et kõik sõltub nüüd rakendamise kvaliteedist. Eesmärk on luua kvaliteetsed võimuorganid – näiteks merehätta sattunud laevade vastuvõtmiseks – kõigis liikmesriikides. Kui nende kvaliteet ei vasta standardile, peate tegutsema.

Seega peate nüüd teie – volinik, komisjoni teenistus, agentuur – tagama, et liikmesriigid teevad tõesti seda, mida nad on lisanud sadamariigi kontrolli, klassifikatsiooniühingute, SafeSeaNet'i ja muude küsimuste alasesse seadustikku, mida nüüd lõpule viimas või täiendamas oleme.

Volinik, me jälgime teid ning kui peaksite saama vastutuse transpordi eest järgmises komisjonis, jätkame teie jälgimist, tagamaks, et kvaliteet on tõepoolest selline, nagu planeerisime. Edu teile selles. Jälgime teid ja toetame teid taas, kui on tarvis edasisi ettepanekuid.

Jaromír Kohlíček, raportöör. – (CS) Tahaksin võtta ebahariliku vabaduse oma kaasliiget parandada, kuna küsimus ei seisne vaid selles, kas volinik jääb ametisse, nii et saame teda jälgida, vaid ka selles, kas me ise ametisse jääme. Nii palju siis parandustest. Tahaksin tänada kõiki, kes kõnealuse paketi osas koostööd tegid. See dokument on paradoksaalselt saamas Tšehhi Euroopa Komisjoni eesistumise esimeseks suurimaks õnnestumiseks, kas tahame seda või mitte. Mis puutub kommentaare härra Toussasi poolt, kes rääkis mõningase kibestumusega sellest, kuidas pakett üldjoontes ignoreerib töötingimusi merel, on tõsi, et pakett tegelikult ei tegele otseselt laevameeskondade töötingimustega, välja arvatud raskustes olevate laevade ja mereõnnetustesse sattunud laevade meeskondade korraliku kohtlemisega. Ent usun, et Euroopa Parlament naaseb koos komisjoniga lähitulevikus selle teema juurde. Oleme ju samamoodi seotud ka teistes transpordivaldkondades, nii et see oleks ainult loogiline. Praeguseini ei ole meretranspordi ohutuse küsimusega sama piisavalt määralt tegeletud kui maismaatranspordiga. Ja ma usun, tulles taas tagasi oma algse teema juurde, et seni, kuni suudame oma ühises eesmärgis volinik Tajaniga jõud ühendada, suudame koostööd teha.

Paolo Costa, raportöör. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, tahaksin samuti tänada kõiki, kes selle pika ja tähtsa ülesandega seotud on olnud. Tahaksin teid südamest tänada, sest praegu on Euroopa seadused, Euroopa meresõiduohutuse eeskirjad kindlasti paremad kui varem. Nüüd on loomulikult voliniku ülesanne tagada, et neid rakendatakse, ning olen kindel, et volinik annab oma panuse, tagamaks, et eeskirjad ei jää vaid tühisteks sõnadeks. Õnneks jõustuvad mõned eeskirjad kohe. Mõnedel teistel juhtudel peab komisjon tagama, et direktiivid riiklikku seadusse ümber paigutatakse.

Loomulikult avaneb pärast ühe etapi lõppu kohe järgmine. Jätsime paljud küsimused kõrvale, ent nüüd peaksime need vist uuesti üle vaatama. Mainin ainult kahte: me ei ole veel lõplikult otsustanud varjusadamate täpseid andmeid ja loodan, et see ei too endaga kaasa ohte, kui meil tekib meredel probleeme; teine probleem on reisijate kaitse laiendamine siseveeteedele ning ka siseriikliku laevasõidu laiendamine.

Võiksime öelda veel palju enamat, ent ei oleks erilist mõtet. Hetkel on mõttekas ehk veel kord tänada komisjoni selle ettevõtlikkuse eest ja volinikku kohusetundlikkuse eest, millega ta parlamendi tegevusi jälgis – ning selgitada ka parlamendi rolli, muutumata ise liiga ennastõigustavaks. Usun, et kui vaatame ettepanekut, mis õigusaktide koostamise protsessi algatas, ja mõtleme tagasi sellele, kuidas see eemaldati nõukogu esialgsest soovist lõpptulemust saavutada, võime uhkusega öelda, et parlament on ära teinud oma töö, mis seisneb palju enamas kui – ma ei saa öelda haldaja, sest komisjon ongi haldaja – ütleme, Euroopa seadusandluse veendunud pooldajaks olemises ning rollis, mida Euroopa ühiseks heaoluks täitma peab.

Gilles Savary, raportöör. – (FR) Härra juhataja, kõik parlamendis, peale mõne erandi, teavad, mida tähendab komisjonist seaduste koostamine ja lisaväärtuse loomine tekstile. Sellest vaatenurgast tahaksin toetada härra Costa poolt öeldut: parlamendi jaoks ei ole see lihtsalt õppetükk, mille üle uhke olla, vaid põnev reaalsus ajal, mil Euroopa vajab tuge.

Ma ei ole kindel, kas seda on piisavalt rõhutatud, nii et tahaksin öelda, et kõnealune seitsmest pluss ühest tekstist koosnev õigusaktide pakett liigub tegelikult kahel kiirusel: – selles on viis pluss üks, mille osas meil

homme palutakse ratifitseerida lepitusmenetlus ja -kokkulepe, ning kaks teist – härra Fernandese ja minu enda raportid – mis lähevad teisele lugemisele, kuna nõukogu lükkas need algselt tagasi.

Kuna oleme peaaegu imekombel nõukoguga üksmeelele jõudnud tänu faktile, et meie kastraportöörid olid piisavalt lahked, andmaks meile oma raportites vahendid, et nõukogu nõustuks ja sellelt nõutaks oma positsiooni väljendamist, oleme alles härra Fernandese ja minu enda raportite teise lugemise juures. Loomulikult ei taha me, et neid muudetak, ja ma arvan, et seda ei tehta, kuna mingeid muudatusi pole esitatud. Loodame, et need võetakse praeguses vormis homme vastu. See võimaldab meil paketti reintegreerida, olles saavutanud nõukogu osas suure edu.

Ütlen teile, volinik, et pall on nüüd komisjoni väljakul: oleme kõik teadlikud, et kõnealuse seaduse rakendamise jälgimiseks ei ole õigusaktide koostamine siin paljudes valdkondades piisav – tekstid tuleb liikmesriikidesse üle võtta.

Seoses kindlustusnõudega kolmandate osapoolte tekitatud kahjude vastu ehk teiste sõnadega mereõnnetusest põhjustatud tõsise saastatuse ja kahjudega arvan ma isiklikult, et peame tagama eriti just peamiste rahvusvaheliste konventsioonide ratifitseerimise, sest see on liikmesriikide poolt vastu võetud kohustus. Arvan ka, et oleks hea, kui komisjon 2012. aastal parlamendile sellel teemal raporti esitaks.

Emanuel Jardim Fernandes, raportöör. – (PT) Härra juhataja, tahaksin alustada eesistujariigi Prantsusmaa tänamisega meile antud võimaluse eest näha kõnealust paketti lõpuni välja minemas. Erilised tänusõnad asepresident Tajanile ja volinikule nende suure panuse eest läbirääkimise viimases etapis. Täna ka kõiki kommentaaride ja arvamuste eest. Tahaksin eriliselt ära mainida kõik raportöörid, eriti härra Kohlīčeki, ning kui lubate, ka variraportööri proua Miguélez Ramose. Nemad tagasid, et liikmesriikide vahelised vaidlused, näiteks *Prestige*'i vraki üle, ei juhtu uuesti ja et kõik tunnistavad oma vastutust, kui juhtub halvim. Täna härra Costat, kellega koos terve protsessi ajal töötasin, eriti reisijate vedajate vastutusaladega seotud raporti kallal, kui olin Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni raportöör, ning kes tagas, et kõik meretranspordi vormid garanteerivad oma reisijate kaitset, et halvimaks juhuks on olemas vahendid reisijate rahaliseks hüvitamiseks ja et need, kes potentsiaalselt on kõige halvemalt mõjutatud, on ka kõige paremini kaitstud, kiirelt ja isegi ennetavalt, hoolimata sellest, kellel lasub süü.

On olemas piisavalt selged õiguskaitsevahendid, mis on ligipääsetavad ja põhinevad selgel ja eelnevalt kättesaadaval teabel. Nagu juba ütlesin, on kõnealuse kolmanda meresõiduohutuse paketi vastuvõtmine Euroopa õigusaktide koostamise suur võit. Komisjon, nõukogu ja parlament on vastu võtnud teksti, mis parandab kõigi elu, suurendab ohutust meredel, ookeanidel ja siseveekogudel ning valmistab ette meie tulevikku. Hääletades homme selle paketi poolt, avaldame austust kõigile meretragöödia ammustele ja hiljutistele ohvritele ning austame kodanikke ja ettevõtteid.

Härra asepresident, loodan, et homme kõnealuse paketi raames vastu võetavatest sätetest peetakse kinni, et kodanikel nüüdseks tekkinud ootused saaks muuta nende ohutuse ja õiguste tõeliseks tugevdamiseks.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, tänasime asepresidente Barrot'd ja Tajanit ning eesistujariiki Prantsusmaad ja eriti härra Bussereau'd ning oleme arutelu lõpetamas, ent peaksime samuti tänama neid, kes tegid tööd lepituskomitee ning transpordi- ja turismikomisjoniga, kes on meiega sellel alal mitmeid aastaid koostööd teinud. Nad on andnud oma panuse edusse, mille saavutasime, ja selle eest palun neid tänada.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Härra juhataja, tahaksin lihtsalt lisada veel midagi sellele, mida härra Jarzembowski just ütles. Tahaksime samuti tänada teda kui esimeest *Prestige*'i juhtumi jaoks loodud meresõiduohutuse parandamise ajutises komisjonis, mis moodustati eesmärgiga selgitada *Prestige*'iga juhtunut, mis mõnes mõttes pani aluse kõigele, millega siin praegu tegelenud oleme.

Juhuks, kui härra Jarzembowskiga kontakti kaotame, tahaksin talle öelda, et teda peetakse alati mees selles komitees üles näidatud võimete tõttu.

Juhataja. – Proua Ayala Sender, juhatajana õnnitlen loomulikult samuti inimest, kes on kindlasti olnud väga edukas esimees, ning soovin talle õnne ja edu.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Dushana Zdravkova (PPE-DE), kirjalikult. – (BG) Daamid ja härrad, leitud kompromiss ühendab ELi ohutusalse seadustiku ja tähtsate rahvusvaheliste aktide ülevõtmise ühenduse seadustesse. Võttes selle vastu, loob Euroopa Parlament uue lähtekoha laevadega seotud õnnetuste juurdluste standarditele.

Need meetmed on vastu võetud tanker *Erikaga* juhtunud õnnetuse tulemusel, ent tahan teile meelde tuletada ühte hiljutisemat juhtumit. 13. veebruaril 2004 hukkus laev *Hera* koos kogu 19-liikmelise meeskonnaga 7,5 meremiili kaugusel Bosporuse väinast tingimustes, mis on ikka veel välja selgitamisel. Viis aastat pärast seda tragöödiat, mis leidis aset ühes kõige aktiivsemas ja jälgitumas kohas maailmas, ei tea keegi, kuidas ja miks see laev põhja läks. Veelgi enam, keegi ei oska öelda, millised päästeoperatsioonid pärast hädasignaali saamist teostati.

Juurdlus õnnetuse põhjuste ja tagajärgede üle on praeguseks tupikusse jõudnud. Ainus asi, mida kindlalt kinnitada saab, on see, et 17 Euroopa Liidu ja 2 Ukraina kodanikku hukkusid. Selle eest ei ole veel kedagi vastutusele võetud.

On selge, et vastuvõetavad uued eeskirjad ei väldi selliseid tragöödiaid, aga loodan, et need tagavad läbipaistva, tervikliku ja objektiivse juurdluse läbiviimise, et saaksime süüdlased vastutusele võtta.

13. Raskete kaubaveokite maksustamine teatavate infrastruktuuride kasutamise eest - Keskkonnahoidlik transport ja väliskulude sisestamine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühine arutelu järgmiste raportite üle:

- A6-0066/2009 härra El Khadraoui poolt transpordi- ja turismikomitee nimel, ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 1999/62/EÜ raskete kaubaveokite maksustamise kohta teatavate infrastruktuuride kasutamise eest (COM(2008)0436 – C6-0276/2008 – 2008/0147(COD)), ja

- A6-0055/2009 härra Jarzembowski poolt transpordi- ja turismikomitee nimel, keskkonnahoidliku transpordi ja väliskulude sisestamise kohta (2008/2240(INI)).

Saïd El Khadraoui, raportöör. – (NL) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, tahan kohe asja juurde asuda ja selgitada mõningaid arusaamatusi. Olen mitmetest allikatest lugenud, et Eurovignette'i direktiivi sissetoomisega üritame maanteetranspordi sektorile praegusel majanduslikult raskel ajal surmasuudluse anda. Olen samuti lugenud, et tahame teemaksud muuta kohustuslikuks kõigile sõidautodele Euroopas.

Tegelikult ei taha me muidugi midagi kehtestada; vastupidi, tahame pakkuda palju erinevaid võimalusi, aitamaks liikmesriike, kes tahavad enda poolt valitud ajal maanteetranspordi sektoris rakendada „saastaja maksab“ põhimõtet. See tähendab, et tahame luua võrgustiku, kehtestada põhieeskirjad, mida liikmesriigid järgima peavad, kui tahavad väliskulusid sisestada.

See peaks meid jätkusuutlikumale transpordisüsteemile sammu võrra lähemale tooma. Tahan kohe lisada, et see ei ole mingi imeravim. Tuleb rakendada veel palju rohkem meetmeid, kui tahame imet teha. Kui me aga midagi ei tee, siis – nagu komisjon on vägagi hästi teadlik – suureneb maismaatransport 2020. aastaks 55% võrra. Seega peame midagi tegema.

Mida siin välja pakume, on iseenesest väike revolutsioon, kui nii võin öelda, aga see on alles algus, ning ma nõuan mõne aasta pärast ambitsioonikamaid järeletoiminguid. Transpordi- ja turismikomisjoni enamushääle abil koostasime tasakaalus, mõistliku ja sidusa ettepaneku. Tahaksin ka kõiki seotud osapooli tänada. See ei olnud lihtne; vaatenurgad olid väga erinevad. Ent loodan, et suudame seda tasakaalu pärast homset hoida ja saata tugeva signaali nõukogule, mis peab koostama veel ühe ühiseisukoha.

Mis on peamised punktid? Esiteks, millised välismõjud süsteemi tuuakse? Hääletasime õhu saastatuse, müra ja ummikute tekke poolt. Seoses viimastega neist oleme tegelikult maanteetranspordi sektoris teinud mõõnduse, öeldes, et riigid, mis tahavad, et nende süsteemid kataksid ummikute tekke, peaksid sõidautodega ühenduse looma. See on valikuline, mitte kohustuslik.

Teiseks, seoses eraldistega ei pea me tulu nendest maksudest lisatuluks, millel lubatakse lihtsalt riigikassadesse voolata. Selline tulu tuleb uuesti investeerida transpordisüsteemi eesmärgiga hoida väliskulud madalad. See peab olema ülim eesmärk.

Kolmandaks koostalitlusvõime, mis on väga tähtis, ja usun, et komisjonil on selles suunas veel arenemisruumi. Tahame vältida seda, et veoautod peaksid võtma Euroopa teemaksude maksmiseks kaasa 27 erinevat karpi, nii et arvan, et selleks otstarbeks on vaja selgeid algatusi.

Neljandaks, tulevikus peab olema võimalus edasiseks tegevuseks. Mõne aasta jooksul tuleb koostada ülevaade väliskulude sisestamisest kõigis transpordiviisides. Peame arvestama ka muude väliskulude lisandumisega, kuid peame samuti soodustama maksuskeeme, mis põhinevad kilometraažil või ajapõhistel skeemidel.

Üldiselt on selle kõige mõju tegelikult piiratud. Arvame, et tegevuskulud võiksid tõusta 3% võrra, kui seda direktiivi antud valdkonnas rakendatakse kogu Euroopas. Seega soovin kaasliikmetele teha ettepaneku, et jääme transpordi- ja turismikomisjoni poolt toetatud paketi juurde.

Teiste sõnadega, ma ei toeta Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide Fraktsiooni poolt välja pakutud muudatusettepanekuid, mis üritavad süsteemist ummikute tekke eemaldada, ega ka Roheliste/Euroopa Vabaliidu fraktsiooni poolt esitatud muudatusettepanekuid, ükskõik kui paljutöotavad need ka tunduvad. Säilitame sidusa terviku ja astume niimoodi sammu edasi.

Georg Jarzembowski, raportöör. – (DE) Härra juhataja, härra asepresident, daamid ja härrad, lubage mul alustada, öeldes, et inimeste ja kaupade liikuvus on lihtsalt põhitegur kodanike elukvaliteedi, arengu ja tööhõive ning Euroopa Liidu sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse ja kolmandate riikidega kauplemise juures.

Seetõttu vajab Euroopa Ühendus infrastruktuuri, mis vastab selle vajadustele, ning õiglasi transpordieeskirju kõigile transpordiviisidele. Arvestades, et transpordil on inimestele ja keskkonnale ka negatiivne mõju, tuleb seda loomulikult veelgi keskkonnahoidlikumaks muuta, et võidelda ka kliimamuutuste vastu.

Ent pean teile ütlema, härra asepresident, et see, mille meile esitasite alusdokumendina transpordi keskkonnahoidlikumaks muutmise kohta, oli veidi liiga kesine. Pean kahetsusega ütlema, et selles ei ole järjekindlat plaani ja te jätate kõik lahtiseks – kõik määratakse subsidiaarsuse kaela. Kui ütlete, et peame transporti keskkonnahoidlikumaks muutma, tuleb seda teha kogu Euroopa Liidus, mitte liikmesriikide soovi kohaselt. See peab siis kehtima kõigele raudteedest kuni meretranspordini.

Te ei saa valida ainult maanteetransporti – ja õigupoolest konkreetsemalt ainult veoautoliiklust – ja siis öelda, et „jätame selle liikmesriikide otsustada, kas nad tahavad teemakse või mitte.” Kui tahate suuri muudatusi, peate esitama integreeritud plaani kõigi transpordivahendite jaoks – ja see on midagi, mille oleme komisjonis väga selgeks teinud. Siis aga peate seda tegema ka teaduspõhiste mõju hindamisega, mis arvestavad mõjuga konkurentsile transpordivahendite, liikumiskulude ja Euroopa konkurentsivõime vahel.

Teine teatis väliskulude sisestamise kohta on veel üks näide teie süsteemi killustatusest, mis nagu pakub midagi välja, aga ei paku ka. Mis puutub väliskulude sisestamisse, kavandate taas suurt käsiraamatut, mis pakub mitmeid viise arvestuste tegemiseks, ent lõpuks ütlete ikka, et „arvutame ühtlase määraga väärtuse järgi.” Mitte keegi ei saaks sellest aru. Te ei võta ka arvesse paljude transpordivahendite poolt juba tehtud panuseid, olgu need üldise maksustamise, naftamaksu või sõidukimaksu vormis.

Teate, see on sama lugu kui Eurovignette'iga. Minu fraktsioon on ühel meelel teiste fraktsioonidega, et väliskuludes ja nende kasseerimises tuleks arvesse võtta heitgaase ja müra. Ent ummikute teke? Härra asepresident, ummikute teke on põhjustatud liikmesriikide ebapiisavast infrastruktuuride rajamisest. Liikmesriikidele raha andmine nende puudujääkide katmiseks oleks täielik hullumeelsus.

Veelgi enam, te olete täielikult teadlik faktist, et ettevõtted on juba ammu ummikukuludid katnud, sest need viivad kõrgemate palgakulude ja kütusekuludeni. Pidades seda meeles, tuleb öelda, härra El Khadraoui, et ummikukulude sisestamine ei ole mõttekas – pigem just vastupidi. Peame üritama ummikutest lahti saada infrastruktuuri ettenägeliku uuendamise ja intelligentsete transporditeabesüsteemide rakendamisega, ent me ei tohi juba niigi suurenevate kuludega kimpus olevaid ettevõtteid koormata lisamaksudega teemaksude vormis. Sellel ei ole mõtet.

Härra asepresident, teie teatis mürakaitsemeetmete kohta raudteedel on põhimõtteliselt positiivne. Ent nagu inimene tänavalt küsiks: „Mis on asja mõte?” Mida te tegelikult välja pakute? Ütlete, et võimalusi on palju. Ei, teie olete komisjon! Teil on õigus ja kohustus esitada ettepanekuid, mida me saaks rakendada. Seega kutsub transpordi- ja turismikomisjon teid üles tegelikult ka esitama ettepaneku direktiiviks müraga seotud raudtee kasutustasude rakendamise kohta, nii et investeerides selliste raudtee kasutustasude abil kogutud raha uuesti raudtee-ettevõtetesse – ka eraettevõtetesse – võime anda oma panuse sellesse, et uued müra vähendavad pidurid tõesti paigaldatakse. Meil kõigil siin täiskogus on selge eesmärk – et raudteede mürasaastest

tuleb vabaneda. Tahame propageerida raudteesid, ent siis tuleks nende sõitu läbi kena Reini oru samuti keskkonnasõbralikult korraldada. Nii et aidake meil seda teha – pakkuge välja midagi tõesti käegakatsutavat!

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Härra juhataja, oleme jõudnud lõpule järjekordse aruteluga teemal, mille otsustasin täiskogu tähelepanu alla tuua kohe, kui sain parlamendi toetuse, ehk teiste sõnadega on tegu eesmärgiga mitte kehtestada uut maksu Euroopa kodanikele. Mis puutub komisjoni, siis fakt, et uus Eurovignette on vabatahtlik, on tõend, et me ei kehtesta uut maksu. Kogutud summasid ei jaotata ju üldiselt sihtotstarbeliselt erinevate liikmesriikide eelarvetele, vaid jaotatakse nii, et konkreetsetes sektoris saaks midagi ära teha, nimelt saastatustes, väliskulude sisestamises ja ohutamate teede ja infrastruktuuri loomises.

Tahan parlamenti tänada keskkonnahoidlikumaks muutmise paketi osas üles näidatud pühendumuse eest, eriti seoses Eurovignette'i direktiivi ülevaatamisega. Transpordi- ja turismikomisjoni poolt vastu võetud eelnõu, mille aluseks on härra El Khadraoui raport, saadab liikmesriikidele tugeva sõnumi, sest pakub välja paindlikuma raamistiku, mis seadusega lubab uute aktide vastuvõtmist negatiivsete mõjudega võitlemiseks transpordisektoris, aga ka selle sektoriga seotud osapooltes. Selleks näitab see üles poliitilist tahet, et järk-järgult soodustada õiglaste ja tõhusate tariifistike kasutuselevõttu infrastruktuuride poolt, mille alusel arve maksab saastaja, mitte maksumaksja.

Mulle tundub, et komisjoni poolt heaks kiidetud arvamus, mis täna arutlusel on, tugevdab mõnes põhipunktis komisjoni ettepanekut. Mis puutub ressursside jaotamisse, siis usun, et välja pakutud muudatusettepanekud vastavad meie poolt pakutud lähenemisele, mille eesmärk on kaitsta tulude jaotamist teemaksude eest ja vähendada maanteetranspordi välismõjusid, ning ma usun, et võin neid toetada. Mis puutub arvesse võetavate välismõjude liikidesse, ütlen ei CO₂-le ning jah ummikute tekkega arvestamisele. Moduleeritud ummikumaks võimaldaks meil võidelda tõhusamalt kliimamuutustega kui siis, kui rakendaksime ühekordset CO₂ maksu. See on väga vajalik maanteetranspordi majandusliku tõhususe tagamiseks ja kasulik piisava sissetuleku tagamiseks, et finantseerida uusi transpordimahtusid, ning usun, et saavutatud kompromiss annab mõistliku aluse aruteludeks nõukoguga. Peame sellegipoolest üritama tagada, et lõpptulemus oleks liikmesriikidele julgustuseks, mitte pelutuseks, ja et see ei kehtesta haldamiseks liiga keerulisi tingimusi.

Mul on aga mõned kahtlused konkreetse tundlikke mägipiirkondi puudutava muudatusettepaneku osas. Komisjoni ettepanek lubab juba õhusaastekulude mitmekordistamise teguri, mis on tuntud ka mägede parandustegurina. Fakt, et lubasime lihtsalt selle tariifimuutuse lisamist olemasolevale lisamaksule, millega 2006. aastal otsustati rahastada suuri Alpe läbivaid tunnelid, tähendab tariifitasu kahekordistamist, ning see takistab minu arvates ühtse turu saavutamist. Sellest ka minu hämming.

Nüüd tahaksin edasi liikuda härra Jarzembowski raporti juurde direktiiviga kaasas oleva teatise kohta. Nagu härra Jarzembowski oma kõne jooksul selgelt ära märkis, on ta komisjoni seisukoha suhtes väga kriitiline: üks kord kõigi nende koos töötatud aastate jooksul ei ole me üksmeelel. Raport on selgelt kriitiline. Üritan keskenduda täpsemalt kahele punktile, mis on minu arvates väga tähtsad. Ühest küljest tahan rõhutada, et komisjon on viinud läbi mõjude hindamise, mis katab kõik transpordiviisid ja analüüsib erinevate sisestamisvõimaluste mõjusid. Minu arvates loob see analüüs aluse komisjoni poolt välja pakutud sisestamisstrateegiale. Teisest küljest on komisjon esitanud ühtse sisestamisvõrgustiku, mis rajaneb põhimõttel, mis puudutab kõiki transpordiviise ja arvestab eelmisi algatusi. See on pragmaatiline lähenemine, mis peab kinni ühenduse õigustikust ja arvestab hiljuti vastu võetud ettepanekuid – pean silmas ETSi laiendamist lennundusele ja rahvusvahelistele lennunduskokkulepetele, meretranspordi sektorile ja siseveekogudele. Loomulikult võime arutleda selle üle, kas komisjoni ettepanekud on piisavalt põhjalikud, ent pean rõhutama fakti, et komisjon on tegelenud teemaga, millega sellel paluti tegeleda, ehk teiste sõnadega integreeritud plaaniga muuta transport konkreetsete õigusloomega seotud ettepanekute toel keskkonnahoidlikumaks.

Lõpetuseks tahan välja tuua ühe aspekti, milles komisjon ja parlament on üksmeelel: vajadus leida raudteesektori mürasaaste probleemile õiguslik lähenemine. Komisjon esitab oma ettepanekud esimese raudteepaketi läbivaatamise raames, mis sügisel vastu võetakse. Loomulikult on meil heameel kuulda teie soovitusi antud teema kohta.

Juhataja. – Tänan teid, härra Tajani. Teie olete oma suhetes härra Jarzembowskiga näinud, kui õigus oli Karl Marxil, kui ta näitas, kuidas inimeste institutsiooniline positsioon määratleb ka nende poliitilise seisukoha mitmel teemal.

Claude Turmes, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamuse koostaja. – (FR) Härra juhataja, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon uuris peamiselt antud direktiivi kahte valdkonda, millest esimene oli nafta.

Kõigist maailma majandustest on Euroopa kõige rohkem sõltuv kaupade transpordist, kasutades naftat. Ärgem petkem ennast. Kuigi nafta hind on hetkel langemas, siis ainult seetõttu, et maailma majandus on kokku kuivamas. Kui majandus hakkab taastuma, näeme taas samasugust probleemi naftapuudusega ning meie sõltuvus naftast kaupade transpordil saab tulevikus olema Euroopa majanduse Achilleuse kand.

Teine aspekt on seotud tehnoloogia ja ekspordiga. Kui Euroopa kehtestab pädeva Eurovignette'i süsteemi, toetab see ka Euroopa majanduse tegijate esilekerkimist. Ühendriigid, Hiina, India ja Indoneesia on majandused, millel on sama probleem kui meil. Seega on see palve ambitsioonika poliitika rakendamiseks nii väliskulude sisestamise osas, et ennetada vajalikke nafta puudutavaid muudatusi, kui Euroopa tööstuse propageerimise osas kõigis Eurovignette'i ümbritsevates tehnoloogiaseadmetes.

Corien Wortmann-Kool, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (NL) Härra juhataja, volinik, meie raportöör, hinnatud kaasliige härra El Khadraoui alustas rahustavate sõnadega. Mingeid Euroopa makse ei kehtestata. Selle asemel tunneb raportöör muret siseturu põhieeskirjade pärast, mille eesmärk on propageerida jätkusuutlikku transporti Euroopas. Ent tema poolt raportöörina võetav seisukoht annab liikmesriikidele loa kehtestada väga kõrged maksud, kuni mitu eurot kilomeetri eest, ning ummikumaksu ja juurdehindluse veel lisaks. Härra juhataja, voliniku sõnadega – need, mis meil siin on, ei ole siseturu põhieeskirjad, vaid siseturu barjäärid.

Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide Fraktsioon soovib täna siin oma seisukoha selgeks teha. Oleme säästlikku transporti investeerimise vankumatud toetajad. Seega võib õhu- ja mürasaastega seotud väliskulude sisestamine loota meie heakskiidule, tingimusel, et tulud investeeritakse maanteedtranspordi puhtamaks muutmiseks – see on miski, mis leiab laialdast heakskiitu. Ent välja pakutud ummikumaksud ja juurdehindlused on fraktsiooni PPE-DE jaoks juba liig. Ummikumaksudel on keskkonnale väga piiratud mõju ja see ei lahenda ummikute probleemi; samuti tooks see praeguse majanduskriisi ajal kaasa eriti suure koorma, lisakoorma väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, ning see mõjutaks halvasti ka tööhõivet.

Raportöör jõudis Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooniga kompromissile, luues seose reisijateveoga, mis oli nende toetuse saamiseks väga oluline. Nõukogu ei aktsepteeri seda – see on juba selge. See asetab raportööri olukorda, mida ta ise soovib, aga fraktsioon ALDE mitte.

Seega tahaksin lõpetada oma kõne fraktsiooni PPE-DE nimel vana ütlusega: võime kaotada küll lahingu, aga see ei tähenda, et oleme kaotanud sõja.

14. Päevakorra muutmine

Juhataja. – Daamid ja härrad, kuna olen istungi juhataja, pean teile ette lugema teatise, mille kohaselt esmaspäeval, 9. märtsil peetud koosolekul kinnitas välisasjade komisjon resolutsiooni ettepaneku inimväärse olukorra halvenemise kohta Sri Lankal ning arvestades sealset murettekitavat olukorda, nõudis, et resolutsiooni ettepanek hõlmataks praeguse osaistungjärgu päevakavasse vastavalt kodukorra artiklile 91.

Resolutsiooni ettepanek loetakse vastuvõetuks, kui vähemalt 40 liiget ei ole esitanud kirjalikku vastuväidet homme ehk kolmapäeva lõunaks, millisel juhul hõlmataks see aruteluks ja hääletamiseks praegusesse osaistungjärku.

15. Raskete kaubaveokite maksustamine teatavate infrastruktuuride kasutamise eest - Keskkonnahoidlik transport ja väliskulude sisestamine (arutelu jätkamine)

Juhataja. – Jätkame aruteluga härra El Khadraoui ja härra Jarzembowski raportite üle transpordisektori kohta.

Silvia-Adriana Țicău, *fraktsiooni PSE nimel.* – (RO) Kõigepealt tahaksin tänada oma kolleege härra El Khadraouit ja härra Jarzembowskit.

Transpordisektor on üks peamisi sektoreid, mis soodustab Euroopa Liidu majandus- ja sotsiaalarengut. Euroopa Parlamendi nõudmisel tegi Euroopa Komisjon ettepaneku väliskulude sisestamiseks ja Eurovignette'i direktiivi muutmiseks. Ent hetk, mis selle tegemiseks valitud on, tuleb väga raskel ajal. Majanduskriisi tõttu on tellimuste maht langemas, vedajad seisavad silmitsi suuremate kuludega, ettevõtted lähevad lõhki ja kaotatakse töökohti.

Kuigi komisjoni poolt välja pakutavad tekstid tähendavad sammukest edasi transpordi arengus, mis austab ja kaitseb keskkonda, saab ja peab neid täiendama. Ma ei usu, et härra Jarzembowski lähenemine, milles me ainult kritiseerime ilma täiendusi tegemata, on õige lahendus. Minu isikliku arvamuse kohaselt ei saavuta direktiiv, mida ei saa kõigis liikmesriikides kohustuslikult rakendada, oma eesmärgi ning võib oluliselt moonutada siseturgu läbi takistuste, mida mõned liikmesriigid soovi korral võivad inimeste ja kaupade vaba liikumise takistamiseks kasutusele võtta.

Seetõttu arvan, et väliskulude sisestamise protsessi tuleb rakendada kõigile transpordiliikidele ja topeltmaksustamist tuleb vältida. Nii et kui mõned liikmesriigid on otsustanud teemaksud kehtestada, ei tohiks nad hiljem veel täiendavat saastemaksu kehtestada. See on tegelikult härra El Khadraoui poolt vastu võetud seisukoht, mida ma toetan.

Liiklusummikute poolt tekitatud kulud on tõusmas 1%-ni sisemajanduse kogutoodangust. Seega peame selle vähendamise nimel tegutsema, ent nende meetmete maksumust ei tule ainult kaupade ja reisijateveo ettevõtjate poolt tasuda. Ummikuid põhjustavad kõik sõidukid ja eriti veel puudulik infrastruktuur. Liikmesriigid peavad investeerima kiirteede, kiirraudteede ja muude alternatiivide ehitusse, mis võimaldaks liiklusummikuid vähendada. Ühendveod lihtsustavad kaupade vedu maanteevõrgustikust raudtee-, laeva- või õhuveosüsteemi, muutes kaupade ja reisijate veo tõhusamaks.

Kokkuvõttes vajame Euroopa transpordi arendamiseks integreeritud strateegiat, mis keskkonda kaitseb, ent sellist, et väliskulude sisestamine ei mõjutaks maanteetranspordi konkurentsivõimet.

Dirk Sterckx, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (NL) Härra juhataja, olen nõus härra Jarzembowskiga, kui ta ütleb, et liikuvus on ühiskonna jaoks väga oluline. Nõustun ka proua Wortmann-Kooliga, kui ta ütleb, et ka siin peame siseturule erilist tähelepanu pöörama. Ent minu arvates viibki see kompromiss meid sammu võrra sellele suunale lähemale. Siseturg on tähtis, nii et liikmesriikide vahel kokkulepete sõlmimine on samuti tähtis. Lisaks sellele on see alles esimene samm süsteemi poole, mille peame mingil hetkel nagunii tervenisti läbi mõtlema ja selles mõningaid punkte kohendama.

Valdav enamus meie fraktsioonist toetab raportööri saavutatud kompromissi, mille eest olen talle tänulik. Väliskulude sisestamine – ja olen raportööri sõnu hoolega kuulnud – ei ole regulaarne maks. Niimoodi tekitatud tulu tuleb väliskulude vähendamiseks kasutada. See on oluline osa parlamendi seisukohast. Kui seda ei juhtu, ei ole meil enam kompromissi.

Seega nõustume õhusaaste, müra ja ummikute kaasamisega väliskulude sisestamisse. Ummiku puhul aga, kui eesmärk on selle nähtuse vastu võidelda ja seda vähendada, tuleb kõiki seda põhjustavaid teekasutajaid samamoodi kohelda ilma erinevate vastutavate elementide vahel vahet tegemata.

Seega arvan ka, et on hea mõte, et liikmesriik peab esitama tegevuskava ja näitama, kuidas plaanib ummikuid vähendada. Kokkuvõttes on sihtotstarbeline jaotamine oluline – raportöör on selle samuti vajaliku komponendina välja toonud. Parlamendis ei ole arutletud, et sihtotstarbeline jaotamine, tulude kasutamine, on väga tähtis.

Tahaksin proua Wortmann-Koolile öelda, et kui neid kahte tingimust – kõigi ummikuid põhjustavate teekasutajate võrdne kohtlemine ja maksudest saadava tulu selgelt sihtotstarbeline jaotamine – ei täideta ja kui nõukogu üksmeelele ei jõua, võtab Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon samuti kompromissile antud toetuse tagasi.

ISTUNGI JUHATAJA: Mario MAURO

Asepresident

Roberts Zīle, *fraktsiooni UEN nimel.* – (LV) Täna teid, härra juhataja. Kõigepealt tahaksin tänada mõlemaid raportööre, eriti härra El Khadrauid, raske töö eest kompromissile jõudmise nimel. Arvan, et transpordi- ja turismikomisjon hääletab ühe osa üle kompromissist – selle osa üle, mis on seotud sihtotstarbeliste maksetega –, ent täiskogu istungil hääletatakse kindlasti mingi teatud osa üle, näiteks ummikute üle. Tahaksin samuti tänada oma kaasliikmeid mõistva suhtumise eest seoses ajapõhiste maksude kaotamisega Euroopa Liidu piiridel asuvates riikides, kus raskeveokid tekitavad märkimisväärset saastet, seistes piiridel järjekorades pikka aega nii päeval kui öösel. Lõpetuseks, kui oleme selle direktiivi mingis vormis vastu võtnud, loodan väga, et kriisist hoolimata ei too liikmesriigid siiski lühiajalist olukorda ohvriks pikaajalistele eesmärkidele. Minu arvates oleks see väga oluline probleemi lahendamisel. Täna teid.

Eva Lichtenberger, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Tänan teid, härra juhataja, daamid ja härrad. Homne otsus väliskulude osas maanteetranspordi sektoris on otsus selle üle, kas transport on kokkuvõttes säästlik; kas tulevikus tekib õiglane konkurents maantee ja raudtee vahel ja kas „saastaja maksab” põhimõtet rakendatakse lõpuks maanteeliiklusele – vähemalt mingilgi määral.

Kulud ei ole uued – need on juba mõnda aega olemas olnud. Lihtsalt praegu tasutakse need riiklikest eelarvetest. Peame kindlasti transpordiühenduste lähedal elavate inimeste keskkonna ja tervise asetama kõrgemale sellest, et meil ei ole liiklusummikuid. Need koormad on meile kõigile hästi teada. Transiiditeede mõju tervisele on dokumenteeritud ja see on meie üleskutse tegevusele.

Karmimad heitgaasistandardid veoautodele, mille osas meil olid nii kõrged ootused, olid ebapiisavad. Üksikutes veoautodes tehtud täiustused ei tähendanud midagi, sest samaaegne kasv nullis kõik ära. See tähendab, et vajame uusi eesmärgipäraseid meetmeid, et pakkuda paremat raamistikku turule, mis on rööbastelt maha jooksnud. See tähendab aga ka, et sagedatele liiklejatele mõeldud maksuvähendused, mis veel eksisteerivad, tuleb ära keelata, sest need annavad saastajatele saastamise eest vaid lisahüvitist.

Nõuame võimalikult põhjalikku selliste väliskulude hõlmamist, mida praegu kaetakse eelarvetest, ning ma lõpetan oma vana kordusega: Alpide tundlik piirkond vajab erikaitset.

Erik Meijer, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (NL) Härra juhataja, tollipiiride ja vahetuskursside kaotamine Euroopas on suurendanud majanduse mastaapi. Valitsus on loonud tiheda võrgustiku järjest laiematest kiirteedest. Paljusid kaupu transporditakse nüüd pikka maad, mõnikord isegi tootmisprotsessi erinevates etappides.

Need arengud on keskkonda negatiivselt mõjutanud ning veoettevõtjad ei kanna nende kulusid. Osaliselt selle tõttu ongi kaubavedu aastate jooksul järjest odavamaks muutunud. See soodustab suuremat transporti ja suurendab keskkonnamõju veelgi.

Peaaegu 10 aasta jooksul, mil olen olnud täiskogu liige, olen sageli kuulnud juttu selle keskkonnakahju maksustamisest veoettevõtjatele, ent kahjuks on tulemused ikka veel mitterahuldavad. Mõnikord tundub, et poliitikud on rohkem huvitatud arvutusmodelitest endist kui tulemustest, mida nende abil saavutada saab. 2006. aastal selles osas vastu võetud otsused ei ole andnud piisavaid tulemusi.

Mis puutub minu fraktsiooni, siis eesmärgiks peab olema anda kõige keskkonnasõbralikumatele transpordiviisidele – raudtee- ja veetransport – suurem võimalus ning piirata kõige rohkem keskkonda kahjustavaid viise – maantee- ja õhustransporti. Sellise selge eesmärgi puudumisel tekitavad arvutusmodelid ja rohkem Euroopa reegleid ainult bürokraatiat ning mitte mingit kasu inimestele ja keskkonnale.

Minu riik Holland on näide sellest, kuidas asju mitte teha. Teede maksustamise küsimus – maanteeliikluse maksustamine vastavalt reisitud vahemaale – on peaaegu 20 aastat arutlusel olnud ning on nüüdseks täielikult tupikusse jõudnud. Valijatele on jäänud ainult selline mulje, et ummikuid maksustatakse, aga ei ole isegi väljavaadet lahenduseks probleemidele raudteede ja reisijate ühistransporditeenuste parandamise näol.

Euroopa ei tohi korrata selliseid liikmesriikide vigu. See peab eemaldama kõik takistused regionaalsetelt ja riiklikelt meetmetelt, võimaldama nende meetmete tõhusat koordineerimist, täiustama piiriüleste maksude tasumist ning andma professionaalsetele juhtidele rohkem teavet selle kohta, milliseid meetmeid oodata väljaspool piirkonda, kus nad elavad.

Raportöör härra El Khadraoui ettepanekud annavad sellele ulatust ning saavad seega minu fraktsiooni toetuse. Lisaks sellele juhib härra Jarzembowski tähelepanu peamiselt raudteeliiklusest tulevale mürale ning me nõustume temaga. Samal ajal aga tahaksin välja tuua, et järjest rohkemate müratõkete ehitamine raudteedele ei saa lahenduseks olla.

Johannes Blokland, *fraktsiooni IND/DEM nimel.* – (NL) Härra juhataja, pärast pikka väsitavat arutelu oleme jõudmas parlamendi seisukoha vastuvõtmiseni esimese lugemise juures. Olen tulemusega üsnagi rahul ja raportööriga tehtud koostööga väga rahul. On hea, et liikmesriikidele antakse võimalus väliskulud saastaja arvele kanda. Kanname kõhklemata sellele, kes lõpuks tarbija on, ka ummikute tekke ning õhu- ja mürasaastega seotud kulud.

Olen küll aga arvamusel, et liikmesriigid peavad säilitama võimaluse kulusid varieerida. Lisaks sellele peab olema võimalik kehtestatud maksukoormusi selgelt ja läbipaistavalt seostada tegelike kantud kuludega. Me ei saa liikmesriikidel lubada kehtestada mingit karistusmaksu. Seega tuleb muudatusettepanek 40 raportist eemaldada.

Sooviksin ka, et nõukogu ütleks mulle, kas ta jagab parlamendi arvamust, et Eurovignette'ist saadavaid tulusid tuleb kasutada väliskulude vähendamiseks. See on väga oluline minu toetuseks Eurovignette'i direktiivile.

Lisaks sellele ei tohi see ettepanek eraldatuks jääda. Veoautod ei ole ainsad teekasutajad, mis ummikumaksude eest vastutavad; teised transpordiviisid tekitavad neid samuti. Peale vee- ja õhutranspordi, mida kaetakse heitkogustega kauplemise süsteemiga, peavad need veoettevõtjad samuti oma väliskulusid tasuma. See on õiglane viis, kannustamaks veoettevõtjaid enda tegude tagajärgedega tegelema.

Tahaksin kasutada ka võimalust ja paluda toetust oma muudatusettepanekule 76. Ma ei mõista, miks komisjon otsustas muuta vana teksti regulatiivsete muudatuste kohta tekstiks "kõik linnatänavad". Selliste regulatiivsete muudatuste kehtestamine kuulub riigi pädevusse. Liikmesriigid peavad ise otsustama viisi üle, kuidas nad sellist regulatiivset muudatust kehtestada soovivad, tingimusel, et see on loomulikult mittediskrimineeriv. Pakun seega välja, et me naaseksime 2006. aastast pärit algse teksti juurde ning palun teil seda toetada.

Kokkuvõtteks on äärmiselt tähtis, et komisjon tagaks, et liikmesriigid ei kasuta seda direktiivi ebaõiglaselt kõrgete maksude kehtestamiseks kaubaveole. Komisjon peab artikli 11 lõikes 1 määratletud ülesandeid väga tõsiselt võtma. Kui liikmesriik keerab väliskulumaksu arvutamise või maksimumväärtuse naljaks, peab komisjon seda liikmesriiki karmilt karistama.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, majandus, keskkond ja inimesed – need on kolm nurgakivi, millesse peame mahutama Euroopa seadused seoses teede maksustamise ja Eurovignette'iga. Mis puutub kaubaveosse Euroopas, siis on ilmselt õige öelda, et peame need kolm prioriteeti erinevalt järjestama, vähemalt tähestikule vastupidises järjekorras. Peame prioriteedid nüüd seadma järgmiselt: kõigepealt inimesed, siis keskkond ja siis majandus.

Meie, komisjon ja parlament, tahame seda teha. Komisjon on koostanud väga mõistliku ettepaneku väliskulude sisestamise teemal, pakkudes välja kulude ehtsama peegeldamise transpordis – kaubaveos, aga mitte ainult – ja me võime selle eest tänada endist asepresidenti Barrot'd ja praegust asepresidenti Tajanit.

Täiendasime ettepanekut transpordi- ja turismikomisjonis. Eriti pöörasime veelgi suuremat rõhku nende muredele, kes kõige enam mõjutatud on – inimesed, keskkond ja majandus. Selles kontekstis tahaksin avaldada siirast tänu raportöör herra El Khadraoui'le ning kõigile, kes selles töös väga konstruktiivsed ja aktiivsed olnud on.

Oleme säilitanud ka proportsioonitunde. Euroopa ei saa ega ka ei peaks kõike ja kõigis detailides reguleerima. Liikmesriikidel kui oma konkreetsete tingimuste kujundajatel peab samuti oma koht olema. See kehtib eriti ka täna palju kõneainet leidnud ummikute teemal. Antud juhul ei peaks see tähendama nende karistamist, kes end liiklusummikust leiavad, vaid konstruktiivsete lahenduste leidmist, et ummikuid vältida. Siin peaks ülimuslik olema kavandamine, mitte keelamine.

Ja nagu sageli meie teksti puhul ikka, peitub saatan pisiasjades. Algses ettepanekus tegi komisjon pärast hoolikaid kuluarvestusi ettepanku kõik ära unustada ja ikkagi kuludele lõplik ülempiir määrata. Lükkasime komisjonis selle tollaegses muudatusettepanekus 20 tagasi kui absurdsuse. Homme hääletatakse selle punkti üle uuesti ning siis on see muudatusettepanek 40. Raportöör on selle poolt. Palun teil kõigil seda punkti toetada – peame selle hääletuse võitma.

Lõpetuseks tahaksin öelda, et minu meelest on väga kahetsusväärne, et eesistujariik Tšehhi ei pidanud vajalikuks saata parlamenti esindajat selle olulise õigusloomega seotud ettepaneku jaoks.

Brian Simpson (PSE). – Härra juhataja, räägin El Khadraoui raportist. Tahaksin raportööri ja tema meeskonda tänada nende raske töö eest ja kompromissi leidmise eest, kuigi aeg-ajalt tundus see võimatu.

Selles arutelus tuleb mitmeid punkte ära märkida. Esiteks on see protsessi algus, mitte lõpp, ning kompromiss sisaldab liikmesriikide õigust valida, kas kehtestada ummikumaks või mitte. Tahan ka Härra liikmetele, eriti fraktsioonile PPE-DE, meelde tuletada, et istungisaal on komisjonilt pidevalt nõudnud ettepanekut ja strateegiat väliskulude sisestamiseks kõigis transpordiviisides – aga eriti maanteetranspordis – ja seda on tõepoolest rõhutatud, kuna meie teedel tekib järjest rohkem ummikuid ja globaalne soojenemine jätkub.

Samuti on vajadus näha rohkem tasakaalus maanteesektorit, mis ei säästa ainult majandust, vaid ka keskkonda, ning sektorit, mis tunnistab, et peab maksma õiglase hinna tekitatud kulude eest – olgu need keskkonna- või infrastruktuurikulud. Meil ei saa olla „mittemidagitegemise“ hoiakut, kuigi märgin ära, et see sõna on konservatiividega viimaste kuude jooksul sünonüümiks muutunud. Tean, et selle raporti koostamine on olnud raske – mõned liikmed usuvad, et see läheb liiga kaugele, teised aga, et mitte piisavalt kaugele. Ent

arvan, et esimeses etapis väärib see kompromiss toetust. Ootan tulevikus teiste välismõjude hõlmamist ning rõhutaksin oma fraktsiooni toetust, et kõiki Eurovignette'ide teenitavaid tulusid tuleks sihtotstarbeliselt kasutada transpordisektoris, et tuua läbipaistvus ja avalik arvamus üksteisele lähemale.

See raport on tõsine üritus pakkuda seda, mida parlament palju aastaid nõudnud on. See on tähtis vahend ummikutega võitlemises, keskkonna parandamises ja ülemineku soodustamises, mistõttu see vääribki meie täielikku toetust. Ning volinik, ma ei muretses liiga palju Georg Jarzembowskiga lahkavamusel olemise üle – oleme sotsiaaldemokraatide fraktsioonis seda edukalt juba aastaid teinud.

Paolo Costa (ALDE). – (IT) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, see on kolmas kord, mil mul on olnud võimalus selle teemaga tegeleda. Eelmise tööaja jooksul oli mul heameel olla raportöör selle teema omaalgatuslikus raportis ning hiljuti kinnitasime Eurovignette'i eelmise versiooni.

Me ei tohiks unustada põhjust, miks see protsess nii kaua veninud on. Mängus on üheaegselt vähemalt kolm tegurit. Hiljuti tasusid teede ja muude infrastruktuuride eest ainult maksumaksjad. Eurovignette sillutab teed, et võimaldada meil alustada vähemalt osalise vastutuse üleviimist infrastruktuuridega seotud finantskohustuste eest kasutajale, viisil, mis on selgelt õiglasem. Teiste sõnadega, Eurovignette on akt, mis on mõeldud õiglase maksustamise tagamiseks, hoolimata sellest, et hetkel viitab kõik vastupidisele. Tagamine, et see leiab aset teistmoodi, sõltub finantskorraldustest erinevates riikides, mis ei luba Euroopal asjaga tegeleda – sest vastasel juhul tahaksime me seda liigagi palju. Praegune Eurovignette rakendab „kasutaja maksab“ põhimõtet. Nüüd on meil probleem, kuidas lülitada „saastaja maksab“ süsteemile, mis on järgmine suur põhimõte, millega tegelema peame.

Minu arvates on meie kompromiss hea ja peame üritama sellest võimalikult kaua kinni pidada. See on tõendiks, et kui nõukogu kokku lepib, suudame edukalt vastu võtta...

(Juhataja katkestas kõneleja)

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Härra juhataja, tahaksin öelda, et mõistan kõnealuse raporti tagamaid. Ent selles, mis minusse puutub, on see ebaõiglane, sest see kohus, Eurovignette, tõstab nende riikide kulusid, mis asuvad turu keskmest kaugel.

Volinik ütles, et mägipiirkonnad on ühtse turu vastased. Kuidas on lood aladega, nagu minu enda valimisringkond Irimaa lääneosas, kust igal nädalal lahkub 1000 veoautot? Need saavad turule minnes lüüa. Ja mis tähendab, et see on ühtne turg? Ei ole ju! Äärepoolsetes riikides kulud tõusevad, sest teie tahate turu keskkonnahoidlikuks muuta. Te ei saa aga mõlemat. Peate mõtlema ääriiriikidele ja andma neile ausa tehingu, härra juhataja, midagi, mida siin raportis tehtud ei ole.

Sepp Kusstatscher, (Verts/ALE). – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, ükski tõsine teadlane ei kahtlegi, et fossiilkütuste tarbimisele on pandud peale karmid pidurid, kuna tooraine on piiratud ja fossiilkütuste põletamine on kliimakaose peamine põhjus.

Me kõik teame, et umbes kolmandik fossiilkütustest laristatakse reisimisele ja transpordile ja et eriti just kaubaveokid tekitavad suurt kahju inimestele ja keskkonnale, mille eest maksumaksja siis maksma peab. Kõik on põhimõtteliselt nõus tõeliste kulude eest maksmise põhimõttega. Ent mis puutub konkreetsetesse meetmetesse tõeliste kulude rakendamiseks, kuuleme ikkagi tuhandeid vabandusi.

On täiesti mõistmatu, miks tegevused, mida kriisidega tegelemiseks rakendatakse, ei ole hulga järjepidevamad. On vale jätkata selle ebatervisliku ja ülepaistatud transpordimajanduse propageerimist. 20-20-20 sihtmärk muutub muidu järjest kaugemaks. Peame aru saama, et selline ebaausus ohustab meie lapselaste tulevikku.

Ulrich Stockmann (PSE). – (DE) Härra juhataja, volinik, kõigepealt tahaksin härra El Khadraouid tänada. Ta saavutas tõeliselt rasketes tingimustes realiseeritava kompromissi.

Meile, transpordipoliitika koostajatele, on see ajahüpe edasi, et õhusaaste, müra ja ummikud saab nüüd samuti teemaksude alla hõlmata. See tugevdab „saastaja maksab“ põhimõtet. „Saastaja maksab“ põhimõte ei lase kasumil erakätesse minna ning kahju eest maksab ühiskond. See on sotsiaaldemokraatlik kontseptsioon. Parlament otsustas selle põhimõtte järk-järgult kõigile transpordiviisidele rakendada. Siis tekib lõpuks ometi aus konkurents raudteede, veoautode ja siseveekogude vahel.

Siinkohal tuleb samuti selgeks teha, et on täielikult liikmesriikide endi otsustada, kas rakendada neid täiendavaid teemakse või mitte. Kedagi ei sunnita seda tegema. Kõik, mida siin teeme, on sellele põhiraamistiku koostamine, nii et Euroopas ei oleks tarvis erinevaid teemaksu mudeleid kokku sobitada, vältides sellega

diskrimineerimist, sest maanteevedu tuleb sarnaselt kohelda kogu siseturul. Meie jaoks ei seisne asi täiendavates tuluvoogudes, vaid hoopis transpordi tugevamas suunamises hinnasignaalide abil. Transpordi- ja turismikomisjonil on õigus tahta näha selle täiendava sissetuleku kohustuslikku kaitsmist, mida kasutatakse väliskahjude vähendamiseks.

Ent minu arust on ikkagi meepotis üks tõrvatilk. Kahjuks seob komisjoni praegune otsus veoautodele ummikumaksude kehtestamise teiste transpordiliikide hõlmamisega, näiteks sõiduautodega. See väldib ummikumaksude kehtestamist sellistele liikmesriikidele, kes ei taha sõiduautodele teemaksu kehtestada, näiteks Saksamaale. Seega keelab see meile tähtsa maksustamisvahendi transpordipoliitika vallas.

Minu kokkuvõte on järgmine: homne hääletus toob läbimurde transpordipoliitikas pärast aastakümnetepikkusi arutelusid väliskulude üle. Loodan, et saame selle läbimurde saavutamiseks vajaliku häälteenamuse.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – (NL) Härra juhataja, ainus põhjus – vähemalt minu arvates – seda ettepanekut üldse tõsiselt vaadata on see, et see loob liikmesriikidele Euroopa võrgustiku, mille raames töötada, mis kokkuvõttes toob kasu siseturule. Tõepoolest, „rohelist“ mõtteviisi kuritarvitatakse järjest sagedamini mingisuguse proteksionismi eesmärgil. Selle heaks näiteks on sektoraalsed sõidukeelud Austrias.

Oleme läbinud pika teekonna. Siiski on arutellu jäänud veel mõned keerulisevõitu küsimused. Ütlen selgelt, et minu arvates on ummikumaksu kehtestamise võimalus autokaubaveos lubamatu, ning pean ka sihtotstarbelisest eraldamisest loobumist vastuvõetamatuks.

Nagu minu kolleeg härra Sterckx varem juba ütles, kui teisel lugemisel peaks selguma, et parlamendis ja nõukogus ei ole nende seisukohtade poolt häälteenamust, võtab Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon ettepanekult oma toetuse tagasi. Autokaubavedu on meie majanduse tähtsaks veojõuks. Me ei tohi seda fakti kindlasti ära unustada – eriti praegusel ajal.

Lubage ka mul – ütlen seda eriti Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide Fraktsiooni silmas pidades – lõpetada vana hollandi ütlusega: elevant-portselanipoes-taktika töötab harva.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Härra juhataja, kriis, mis üha enam autoveo-ettevõtjatel oma hinda nõuab, peaks hoiatama meid uue maksustamisdisipliini sisseviimise eest, kui me just kriisi süvendada ei taha. Transport on olnud alati kogu majanduse eluvesi. Meil on olnud negatiivseid kogemusi ühise põllumajanduspoliitika reformimisega ning nüüd see tõenäoliselt kordub.

Peame meeles pidama, et enam pole veoettevõtjad enamasti tohutu suured ettevõtted, vaid peotäie sõidukitega väikeettevõtted. Ärme sunni neid riigi ülalpidamise eest maksma. Seda tehakse juba kütusemaksu, kindlustuse, teedekontrolli ja paljude muude maksude kaudu. Väliskulude eest maksete sisseviimine tõstaks märkimisväärselt transpordi maksumust ja tähendaks sama asja eest kahekordselt maksmist. Selge on, et kaupu on vaja transportida, kuna alati on tootjaid ja kliente kaupadele, mida on tarvis transportida, kuid kas meil on vaja neid infrastruktuurikulude eest vastutavaks teha? Teen ettepaneku panna igasugused edasised meetmed paremate aegade ni seisma või komisjoni ettepanek täielikult tagasi lükata.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Härra juhataja, transport ja eelkõige maanteetransport annab 30% CO₂ heitmetest ning isegi käesoleva direktiivi puhul oleme alles miilide kaugusel ausa konkurentsi saavutamisest erinevate transpordiliikide vahel.

ELil on olnud kohustuslik raudteemaks 1990. aastate keskpaigast saadik. See kehtib igale vedurile igal rööpakilomeetril ning on suuruse poolest praktiliselt piiramata. Teedel on liikmesriikide otsustada, kas nad võtavad üldse mingit maksu. See kehtib ainult veoautodele, ainult kiirteedel ning ainult 12 tonni või rohkem kaaluvatele veoautodele. Tegemist on ebauusa konkurentsi. See põhjustab liikluse nihkumist raudteedelt teedele, mitte aga – nagu teie toredad grandioossed kõned tihti osutavad – teedelt raudteedele.

Slovakkias on raudteemaks kaks korda kõrgem kui Saksamaal ning slovakkidel pole üldse teemakse. See kujutab endast lihtsalt hullumeelsust. Seepärast ongi meil käesolevat direktiivi tarvis. Meil on vaja kulude tõelist kajastamist. Kui Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsioonid arvavad, et ummikute kulud ei tuleks sisse arvata, peaks nad hääletama vähemalt kliimakulude, avariikulude ning murakulude sissearvamise poolt. Siis on nad tõsiselt võetavad.

Need, kes antud küsimuses „ei“ hääletavad, hülgevad kliimamuutuse ning saadavad meie laste lapsed laostumise teele, kuna neil sellel planeedil tulevikku pole. Meil on tarvis määrust, mis on palju karmim kui see, mille komisjon ja antud täiskogu enamus ette on pannud.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Härra juhataja, Eurovignette'i direktiivi revideerimist tulnuks kasutada säästlikuma ja keskkonnasõbralikuma maanteetranspordi soodustamiseks. Lihtsalt väljendudes: minu arvates oleme komisjonis saadud tulemuse puhul pööranud valele teele.

Me pole valinud meetmeid, mis soodustavad kaupade säästlikumat vedu. Selle asemel oleme saatnud käesoleval globaalse kriisi ajal välja vale sõnumi, mille revideerimise puhul osutavad kõik märgid, et see ainult halvendab paljude transpordiettevõtete juba ebakindlat olukorda. Paljud nendest on väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted, mis moodustavad Euroopa ettevõtetest enamiku.

Teame, et saastamisega võitlevad või tehnoloogilist innovatsiooni ajendavad meetmed, nagu näiteks puhtamad mootorid ja intelligentsed sõidukid, on olulised. Probleem, mis hakkab põhjustama tõsiseid raskusi, on ummikumaksu kehtestamine. Mis puutub niinimetatud „tipptundidesse“, siis nende põhjuseks on eelkõige kohalikud sõidukijuhid, kes sõidavad tööle või ettevõttesse või puhkama. Kaupade vedu mõjutava maksu kehtestamisega välja tulles karistame lihtsalt neid, kes meie argielu toimimist varustavad ning kes teevad seda kõige kiiremini, paindlikult, ükselt uksele.

Tegutseme samas ühepoolset, kui ei võta midagi ette näiteks töötundide muutmise, avariide ennetamise või teede kavandamise ja hoolduse osas ning seame seetõttu küsimärgi alla liikuvuse enese, mis meie ühiskondi ja turumajandust määratleb. Samuti seame kahtluse alla muud meetmed, mida rakendatakse liidu majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse edendamiseks. Minu riigi, Portugali, puhul ja lisaks ka kõikide ääriikide puhul ei kujuta käesolev meede midagi muud kui majandustegevuse kähistamist, kuna meist saavad lihtsalt transiidimaksude maksjad.

Härra juhataja, kokku võtteks: käesoleva maksuga tõlgendame valesti keskkonnaga seotud eesmäärke, mis on olulised, põhjustades rohkem raskusi ja isegi pankrotistumist väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele ning seetõttu otseselt aidates Euroopa ühiskonnades kaasa töötuse ja sotsiaalse ebastabiilsuse kasvamisele. Valik on meie ning argu olgu kahtlustki, et meil tuleb veel oma otsuste eest vastutada.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Härra juhataja, sooviksin väljendada sügavat pettumust, seda mitte ainult sotsialistidest liikmete seisukohast – geograafiliselt äärealal asumisele vaatamata – käesoleva raporti kohutava ajastuse üle. Esiteks on ta tulnud liiga vara. Me pole veel isegi hinnanud Eurovignette II, mida hakati alles kuus kuud tagasi ellu rakendama, ent siin me oleme, avanud uue toimiku.

Lisaks oleme julma finants-, majandus- ja sotsiaalse kriisi haardes, mis on kaupade veole laastavalt mõjunud. Seetõttu on kõlab halva naljana panna praegu ette meedet, mis tahes-tahmata tähendab kaupade maksumuse tõstmist, eriti nendel, mida transporditakse Euroopa äärealade riikides, mis on just need, mida puudutavad kõige hullemini töötus ja raudteedest või merekiirteedest alternatiivide puudumine. Neid pole lihtsalt olemas ning, veelgi enam, piiri ääres pole tahet.

Lisaks sellele on Euroopa Parlament oma ajaloo jooksul kutsunud üles kõikide transpordiliikide ning mitte ainult juba piiriülesele maksumisele kuuluva transpordi rahvusvahelistamisele. Palusime komisjonil üritada tõeliselt loovalt saavutada solidaarsusel rajanev ühendvedude süsteem ning säilitada nõnda meil Euroopas pühendumus koostalitluslikule logistikaahelale. Käesolev tekst on oma erapoolikuses sellega vastuolus.

Lõpuks olen pettunud, sest arvan, et on ebaaus öelda inimestele, et käesolev instrument lahendab igavaseks nende igapäevase ummikute probleemi.

Kui see tõele vastaks, oleks maanteeveovaldkond esimene seda nõudma, sest see on rühm, mis juba maksab linnade liiklusuummikutest põhjustatud viivituste eest.

Raportöör paneb ette kompromissi, mis väärib kiitmist teravuse eest, kuid sisaldab ilmset juriidilist nõrkust, mida komisjon eitab, kuigi seda näeb, rääkimata segasest sõnumist, mida kodanikele saadame, kui kehtestame Euroopa eeskirjad, mida liikmesriigid omal äranägemisel ellu rakendada võivad.

Nagu olen öelnud, on see saabunud vael ajal ning tegemist on ebatäieliku instrumendiga, millest ilmneb vähe solidaarsust, vähemalt Euroopa äärealadega.

Fiona Hall (ALDE). – Härra juhataja, tahan öelda sõna vajaduse kohta lülitada Eurovignette'i CO₂ heitmed. Raskeveokite CO₂ heitmed moodustavad peaaegu veerandi maanteetranspordi heitmetest ning kuigi autod muutuvad järk-järgult säästlikumaks, pole raskeveokite kütusesäästlikkus viimase 15 aastaga paranenud.

Kui me CO₂ Eurovignette'i sisse ei lülita, milliseid muid valikuvõimalusi meil on? Väga vähe, sest enne hakkavad sead lendama, nagu meil öeldakse, kui majandus- ja rahandusministrite nõukogu ministrid ELi tasandil kütuse maksustamises kokku lepivad. Veel hullem on, et kui liikmesriik tahab sisse viia maksusüsteemi, mis kajastab CO₂ väliskulusid, ei lubata tal seda teha, kui me nüüd CO₂ Eurovignette'i sisse ei lülita. CO₂ väljajätmine Eurovignette'ist oleks iseäranis ebaaus, arvestades, et kõikidel liikmesriikidel tuleb nüüd täita jagatud jõupingutuste otsusest lähtuvalt siduvaid CO₂ vähendamise norme. Nende käsutuses peavad olema selleks vajalikud vahendid.

Philip Bradbourn (PPE-DE). – Härra juhataja, astun üles konkreetset selleks, et kõnelda härra El Khadraoui raportist Eurovignette'i kohta, mille teema on antud täiskogu ees paljudel eelnevatel puhkudel arvukatel kujudel olnud. Minu seisukohta jääb samaks, ehk ma ei näe vajadust kuhjata täiendavat maksustamist majandusharule, mis on majanduslanguses juba rängalt pihta saanud.

Ühendkuningriigis võetakse maanteetranspordilt juba igal aastal 50 miljardit naela ning transporti tervikuna investeeritakse ainult 10 miljardit naela. Nii palju seosest. Ajal, kui seisame silmitsi majanduskriisiga, millest suuremat keegi ei mäleta, ning iga nädal pankrotistub ettevõtteid, suuri ja väikseid, miks arutame me Euroopa tasandil meetmeid, mis probleemi süvendaks?

Käesolevas kontekstis lubatagu mul samuti öelda Brian Simpsonile, et parem on teha mitte midagi kui teha valesti, nagu ta partei kindlasti oma kahjuks paari järgneva nädalaga leiab.

Üldisemas plaanis sooviksin liikmete tähelepanu juhtida sellel, et Ühendkuningriigis on need asjad kohalike ametivõimude otsustada teede hinnakujundamise ellurakendamise kontekstis. Mu oma regioonis, West Midlandsis, lükkasid kõik seitse erineva poliitilise profiiliga kohalikku linnavolikogu taolise skeemi ellurakendamise tagasi.

Brian Simpsoni oma regioonis lükkasid kodanikud Suur-Manchesteri piirkonnas korraldatud kohalikul referendumil otsustavalt teede hinnakujundamise tagasi.

Seega küsiksin käesolevalt parlamendilt ning Euroopa Komisjonilt, mis osa „ei-st“ te ei mõista? Ei tohiks olla ELi asi dikteerida antud valdkonnas „kõigile ühe kapaga“ lähenemist. Asi peaks jääma ainuüksi riiklikul ja kohalikul tasandil määramiseks.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Härra juhataja, sooviksin kasutada võimalust – nii pea kui meil istungisaalis jälle vaikne on –, et avaldada raportöörile oma siirad õnnesoovid. Tegemist oli raske tööga ning ometigi tehti märkimisväärsed edusamme ning edusamme, mis kujutavad endast väikest sammu teel raskeveokite liikluse täielikult ökoloogiliselt säästvamaks muutmise poole, eriti mitte lubades kompensatsiooni lisamaksude eest ning lülitades sisse müra, õhureostuse ja teataval määral ummikud, sealjuures arutlemisruumiga, kas – iseäranis ummikute puhul – pole tegemist liialt vähesega.

Ent ma pole rahul teatavate elementidega ning sooviksin ses suhtes öelda paar sõna. Kliimamuutuse probleem peaks praeguseks kujutama endast midagi, mida kõik teavad või millest on vähemalt teadlikud. Seetõttu oleme otsustanud erinõuete poolt, eriti rasketööstuse puhul, mida pole eriti kerge täita ning mis kuuluvad vägagi täiendavale arutlemisele. Ent see, mida keegi Austrias ja mujal Euroopas antud oludes ei mõista, on, et Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsioon on takistanud ühel suurimast CO₂ heitmete põhjustest, nimelt raskeveokite transiidil, maksmast eurosentigi kulude eest, mis ta on tekitanud. See kujutab endast midagi, mida te oma valijatele seletada ei suuda, mu daamid ja härrad. Nemad peavad nende kulud eest oma maksude kaudu maksma ning seda te tegelikult seletada ei suuda.

Kui fraktsiooni PPE-DE raportöör arvab, et nad on siinkohal lahingu kaotanud, ütleksin ma talle, et loodan, et nad palju taolisi lahinguid kaotavad, kuna see oleks valdavale enamikule inimestest Euroopas hea.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE). – (BG) Teemaksude raport sisaldab ettepanekuid, mis teevad transpordi Euroopa Liidus oluliselt kallimaks, eriti pikkadel vahemaadel ning kasutades vedajaid EL ääriiikidest, nagu Bulgaaria. Selle tulemusena ei kannata mitte ainult vedajad, vaid ka nende otsesed kliendid, jaekaupmehed ning lõppkliendid Euroopa Liidus. Maanteetranspordipakkujatele annab finants- ja majanduskriis ränga hoobi. Näeme transporditeenuste nõudluses 50% vähenemist 2007. aastaga võrreldes ja lisaks ka 110% rohkem pankrotte antud valdkonnas 2007. aastaga võrreldes.

Sarnaste reguleerivate nõudmiste puuduse tõttu pole Euroopa vedajad sama konkurentsivõimelised kui kolmandate riikide ettevõtted, mis teostavad Euroopa Liidus arvukalt vedusid. Ettevõtted, kes on viimastel aastatel rohelistesse sõidukitesse investeerinud, on iseäranis raskes olukorras. Hetkel ei suuda nad oma

liisingumakseid teha ning on seetõttu silmitsi pankrotiga. Antud tingimusi arvestades toetan kindlalt ettepanekuid 71 ja 72, mis soovivad, et direktiivi „ummikute“ tegurit sisse ei lülitataks. Samuti arvan, et äärmiselt tähtis on mitte lubada ressursside kogumist teemaksudest muudesse transpordivahenditesse ümberpaigutamiseks. Sellel on negatiivne mõju, eriti alaarenenud teeinfrastruktuuriga riikides, nagu on see minu riigi, Bulgaaria puhul.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Meil on tarvis seostatud, jätkusuutlikku Euroopa poliitikat transpordi valdkonnas, mis austab subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid. Reostuse ja müra väliskulude arvessevõtmine on positiivne meede.

Teemaksud, mida raskeveokid teeinfrastruktuuri kasutamise eest maksavad, toetavad pikas perspektiivis tohutuid infrastruktuuriinvesteeringuid, mis on lülitatud Euroopa ja riiklikesse majanduse elavdamise kavadesse, nii üle-euroopalise transpordivõrkude kui muude teeinfrastruktuuride kategooriate, sealhulgas mägiregioonide tasandil, kus paljudel juhtudel on iseäranis raske teid ehitada.

Ent lühiperspektiivis on ikkagi liikmesriikide vastutuseks leida konkreetsed kiired moodused nende antud investeeringute finantseerimiseks nende vahendite mõistliku kasutamise kaudu, mida EL neile annab, nii TET-T finantseeringu raames kui struktuuri- ja ühtekuuluvusfondi kaudu ja lisaks ka frantsiiside ja avaliku sektori ning erasektori partnerluste kaudu.

Euroopa Komisjon peab toetama, kasutades tema kasutada olevaid vahendeid, integreeritud algatusi liikmesriikide infrastruktuurivõrkude laiendamiseks, eriti uutes liikmesriikides.

Mis puudutab maksu sisseviimist infrastruktuuri kasutajate suhtes, et lahendada ummikute probleem, siis arvan, et antud ettepanekut tuleks rohkem süvitsi uurida, pidades silmas, et ummikud ei sõltu ainult autodest vaid, mis veelgi olulisem, liikmesriikide võimest säästlikult kavandada ja ellu rakendada riiklikke infrastruktuure regionaalsel ja kohalikult tasandil.

Antud põhjusel arvan, et vaja on paremat korrelatsiooni ruumi arengukavade, linnaplaanide ja liiklushalduse vahel, eriti linna- ja linnäärsetel aladel, kus ummikud enim probleeme põhjustavad.

Robert Evans (PSE). – Härra juhataja, sooviksin alustada õnnesoovidega oma sõbrale ja kolleegile härra El Khadraoui, kes õiglaselt öeldes on vaatamata näival vastupidisele tõestanud oma suutlikkust panna kokku väga mõistlik ja kasutuskõlbulik raport. Mul on hea meel lisada oma toetus temale ning iseäranis põhimõttele, et maksma peaks reostaja.

Täiskogu käesoleval poolel omistame suurt tähtsust õhukvaliteedile, mille pärast kõik tunneme väga muret, ning me kõik teame, et veoautod reostavad. Nagu proua Lichtenberger seda väljendas, „dokumenteeritud asitõendid on olemas“. Proua Wortmann-Kool aga, kes on ära läinud, rääkis siseturu takistustest ning härra Jarzembowski, hoolimata oma raportist ökoloogiliselt säästvamaks muutmise kohta, väljendas samuti kahtlusi Eurovignette'i suhtes. Ütleksin neile mõlemale, et turgude suurim oht on, kui me vaatame reostusest mööda. Ma ei arva, et täiendav 2-3% kujutab endast tohutut koormat, kuid see näitab, et rakendame tõsiselt reostusevastaseid meetmeid.

Härra O'Neachtain väljendas kahtlusi ning muret Iirimaa ja teiste ääriiriikide osas. Ta ei näi mõistvat, et see on liikmesriikidele fakultatiivne. Iirimaa kohaldub see ainult siis, kui ta valitsus seda otsustab. Arvan, et tema ja tõenäoliselt härra Bradbourn saavad tänasel pärastlõunal ühe õppetunni targemaks, nimelt et on ohtlik – ja jääb üsna rumal mulje – rääkida raportist, mida pole loetud või millest selgelt aru pole saadud.

Teises küsimuses, kõrvalmärgusena, arvan, et peaksime ja suudaksime teha palju enam, et suunata lasti teedelt veeteedele, kus üks praam suudab kanda sama palju kui 15 veoautot. Seetõttu arvan, et peaksime oma kunagise Belgia kolleegi algatust toetama.

Christine De Veyrac (PPE-DE). – (FR) Härra juhataja, härra komisjoni asepresident, sooviksin alustada õnnesoovidega oma kaasliikmetele, härra El Khadraoui ja härra Jarzembowskile töö kõrge kvaliteedi ning kokkupanud suurepärase raportite puhul.

Oleme hetkel pöördepunktis, kus üritame kindlustada oma majandusharu seda samas säästvamaks tehes ning saavutada eesmärk „kolm korda 20“, mida kinnitas käesolevas täiskogus läinud aasta detsembris toonane Euroopa Liidu eesistujariigi president Nicolas Sarkozy.

Antud kontekstis on Euroopa Liit väljendanud soovi seaduse järele, mis võtaks transpordikuludes arvesse muid kulusid, mida senini on kandnud Euroopa ühiskond tervikuna: tegemist on põhimõttega, et reostaja maksab, mida parlament on alati toetanud.

Hääletasime selle üle õhustranspordi osas läinud juunis, kui lennundus integreeriti heitkogustega kauplemise süsteemi. Meresõiduvaldkonnas tegeleb Euroopa Komisjon hetkel laevade heitmete arvessevõtu parima moodusega ning just seda täna ette panemegi käesoleva maanteekaubavedu käsitleva tekstiga.

Nõustun nendega teist, kes on öelnud, et me ei tohi kindlasti liikuvust piirata. Meil on tarvis jätkata, nagu me seda aastaid teinud oleme, liikuvuse soodustamist Euroopa Liidus ning meil on tarvis kindlustada, et erinevate transpordiliikide vahel on aus konkurents.

Me ei tohi sundida ettevõtteid iga hinnaga vedama oma kaupu rongiga või laevaga autode asemel – see oleks absurdelt ebaökoonoomne. See, mida meil teha on tarvis, on tagada, et ettevõtted saavad valida enda otstarbeks kiireima, ökonoomseima ja kasulikema transpordiliigi, ning, et see võimalik oleks, peab hind kajastama valitud transpordiliigi tegelikku maksumust.

Andes riikidele võimalus teatavaid väliskulusid soovi korral arvesse võtta, astub käesolev direktiiv selles suunas esimese sammu – esimese sammu väliskulude tõelise integreerimise suunas kõikides transpordiliikides, mis saadab võimsa poliitilise sõnumil. Oluline on, et toetame seda, kui homme hääletame.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Härra juhataja, sooviksin tänada meie raportööri, härra El Khadraouid. Ta on teinud korraliku töö. Ta on arvestanud sadu kommentaare.

Rääkides asjast enesest sooviksin rõhutada, et just maanteetranspordi tõttu Euroopa hetkel toimibki. Tõsi on, et otsustame viia sisse täiendavad maksud ning näib õige, et meil tuleks maksta selle eest, mida kasutame. Kuid direktiivi kallal tehtavat tööd kavandades ei võtnud me kavas kriisi.

Seetõttu arvan, et pean sõna võtma maanteeveoettevõtjate nimel ning ütleva, et nende tegelik olukord on palju hullem, iseäranis rahvusvahelise maanteetranspordi nõudluse languse tõttu. Veoettevõtjad on toonud välja tohutuid finantskoormaid, iseäranis kütusemaksuga seoses. Kütusekulude osas on esinenud ajutist leevenemist, kuid meie Euroopa Liiduna ei saa kütusehindu pikemas perspektiivis tagada.

Arvan, et nii Euroopa Komisjon kui valitsused peaksid alustama dialoogi elukutseliste autoveoettevõtjatega. Peame neile seletama, kuidas käesolev algatus tekkis. Ning samuti peame neid veenma, et meie kavatsuseks on kõikide transpordiliikide võrdne kohtlemine, ning lõpuks, et vastutame mõistliku, tasakaalustatud Euroopa transpordipoliitika eest.

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE). – (ES) Härra juhataja, Eurovignette'i direktiivi revideerimine on väga oluline küsimus, mis hõlmab meid kõiki ning kujutab endast samuti põhjust muretsemiseks, iseäranis neile meist ääriiikides, kes käesoleva ettepaneku tõttu end tagakiusatuna tunnevad.

Euroopa Komisjon on otsustanud läheneda maanteetranspordi väliskulude arvessevõtmisele kolme uut kulu maksustades: õhureostus, mürareostus ja ummikud.

Kuigi põhimõtted ettepaneku taga – „kasutaja maksab“ ning „reostaja maksab“ – on põhjendatud, pole kavandatav lahendus kindlasti mitte, kuna diskrimineerib valdkonda, mis on kuid kannatanud majanduskriisi katastroofiliste mõjude käes. Kuigi polnud kavatsuseks maanteekaubavedu kurjas valguses näidata, on sellest saanud märklaud.

Käesolev ettepanek, mu daamid ja härrad, on kohatu ning, olles kaugel säästliku transpordi eeldatavate eesmärkide saavutamisest, saab sellest surmaotsuse arvukatele Euroopa väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, kes annavad Euroopa Liidus tööd tuhandetele inimestele ning aitavad iga päeva kaasa kaupade turustamisele, kindlustades toodete jõudmise lõpptarbijani. Tarbijad näevad, kuidas toodete hinnad tõusevad, kui need maksud ellu rakendatakse.

Mu daamid ja härrad, meil on tarvis transpordisüsteemi, mis on konkurentsivõimeline, säästlik ja keskkonnasõbralik ning ei välista maanteetransporti, sest hetkel kujutab see ainsat moodust igale poole pääsemiseks. Liigimuutus jääb unistuseks ning on kaugel tegelikkuseks saamisest. Üle-euroopalised võrgud, merekiirteed ja piiriülesed ühendused on alles kavad, mitte tegelikkus osadel juhtudel.

Kui maailmamajanduse *Titanic* põhja läheb, mu daamid ja härrad, ei saa me paluda orkestril edasi mängida ja kindlasti mitte pidutsemiseks.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Aitäh kõigile, kes olid seotud, iseäranis härra El Khadraouile, kes andis endast kõik väga avatuna ja valmina konsensusepõhisteks lahendusteks.

Kõnealune ettepanek lubab liikmesriikidel võtta maksusid eesmärgiga katta teatud keskkondlikke väliskulusid ja lisaks ka toota olulist sissetulekut, mida kasutatakse Euroopa teedevõrgu parandamiseks ja osa maanteedtranspordi keskkonnamõju miinimumini viimiseks. Teisest küljest võib see tähendada ka olulisi kulusid, eriti perifeersemates riikides, nagu minu riigis Portugalis. Seetõttu nõudsi Copeli ning olin jõuliselt vastu geograafilise rakendusala kohustuslikule laiendamisele, et katta kõik tähtsamad teed.

Olin samuti vastu maksude kohaldamisele, mida tekitavad kõigest väheste ummikud, mis kujutab endast meedet, mis viib ebaausa eeliseni ning ei karista neid, kes reostavad enim. Ent tunnistan vajadust nende maksude üle arvet pidada. Kohaldamine ainult üle-euroopalistele teedevõrkudele või marsruutidele, mida tavaliselt ja oluliselt kasutavad rahvusvahelised autoveod, lubades seeläbi liikmesriikidel marsruute, mille puhul maksusid sisse viia, on vähemaks kurjaks, mida saab veelgi miinimumini viia, kui käesoleva ettepaneku kohaldamine lükatakse edasi, kuni raske globaalne majanduskriis, mida hetkel üle elame, on läbi.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Tänan, Härra juhataja, tervitan vägagi käesolevat ettepanekut. Oleme asjas õigel teel, iseäranis mis puutub ummikute kulude lülitamist üldistesse teekuludesse. Meil on tarvis saavutada asjas kulutegelikkus, et tõesti tekitada olukord, kus turumajandusvahendid liiklust reguleerivad. Muidu tuleb meil alati ses suhtes tasakaalustamatusi.

Käesolev arutelu on samuti ilmsiks teinud pinged äärreregioonide ja meie mandri keskel asuvate alade vahel. Asi on väga lihtne: peab samuti kehtima, et kui inimesed äärreregioonidest sõidavad läbi meie kesksete alade, peavad nad elanikkonna huvidega arvestama. See on väga oluline ning palun antud momendi osas mõistmist, sest antud küsimuses on osutunud osa elanikkonnast piirini lükatuks. Subsidiaarsuse põhimõte, ettepanekus väljendatuna, lubab liikmesriikidel ise otsustada, kas nad neid väliskulusid sisse arvata tahavad.

Kesksete alade puhul – ning iseäranis Alpi piirkondade puhul – on selge, et nad seda teha otsustavad. Kui äärreregioonid otsustavad antud teed mitte minna, saan ma sellest aru. Üldiselt aga peame üritama panna üksikuid transpordimajanduse valdkondi kandma kulusid, mida nad tegelikult tekitavad. Ainult nii saame pikas perspektiivis luua süsteemi, mis on tõeliselt jätkusuutlik ning mis rahuldab elanikkonna huve. Tänan.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Härra juhataja, sooviksin alustada õnnesoovidega härra El Khadraouile kompromissi saavutamise puhul, kuid me ei tohi teeselda, et käesolev tekst pole väga habras. Ta kannatab kriisi väliskulude all, millega tahan öelda, et on märkimisväärset survet ning märkimisväärset muret maanteedveoettevõtjate poolt.

Veelgi enam, kui see jõudis meie kaasseadusandja ametiruumidesse, oli sel hoopis teine iseloom, sest nafta hinnaks oli 57 USA dollarit barrelist. Seetõttu on tegemist tekstiga, mis sündis rasketes oludes, kuid sooviksin siinkohal öelda, kuna osa kuuldust on mind üllatanud, et tegemist pole tekstiga, mis viib sisse maksu või teemaksu: konkreetsed liikmesriigid otsustavad, kas maksu või teemaksu sisse viia.

Tegemist on tekstiga, mis, nagu kaks eelnevat, taotleb teemaksude tingimuste määratlemist erinevates riikides, et vältida ülemääraseid moonutusi ning et mitte tekitada konkurentsivõimalik või diskrimineerimismoonutusi.

Minu arvates peab meil selles suhtes olem täielik selgus. Tekst täidab täielikult subsidiaarsuse põhimõtet ning samuti on ta õiglane. Ütleksin, et mul on väga hea meel oma riigi nimel, sest kõnealune tekst võimaldab saada panuse Prantsusmaa-taolise transiitriigi infrastruktuuri raskeveoettevõtjatelt, kes hetkel riiki läbivad tilkagi bensiini või sentigi kulutamata. Seetõttu arvan, et sellest tuleb kasulik tekst.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Komisjoni soov maksustada transpordioperaatoreid mitte ainult infrastruktuuri kasutamiseõiguse, vaid ka keskkonnale avalduva mõju eest, mida tuntakse väliskulude arvessevõtmisena, seab nendele ettevõtetele ränkade tagajärgedega maksukoorma, eriti käesolevas majanduskriisis.

Enne taolise direktiivi esitamist on vaja teostada konkreetseid asjakohasel statistikal rajanevaid mõju-uuringuid. Vaja on realistlikku hinnangut tagajärgede kohta, mis tulenevad taolise direktiivi ning konkreetsete kavandatavate väliskulude arvutamise ja arvessevõtmise meetodite ellurakendamisest.

Transpordi väliskulude arvessevõtmine on pikas perspektiivis meede, mis aitab teha transporti rohelisemaks. Peaksin mainima, et taolised konkreetsed seaduslikud vahendid on tegelikult vajalikud sellistes liikmesriikides, nagu Rumeenia. Ent me ei kujuta ette, et neid väliskulusid kohaldataks tulevikus, mis tahes ulatuses Bukarestis, kust pärit olen. Viitan sellega liikluseraldustele, õhureostusele, mürareostusele, veereostusele,

pinnasereostusele või loodusmaastikele avalduvale mõjule. Mul on raske uskuda, et Rumeenia ametivõimud rakendavad käesoleva direktiivi ellu, mis kujutab endast pigem koormat kui abi.

Ent nagu osutab ka härra Jarzembowski, tuleb taolisi meetmeid rakendada ellu pärast objektiivsete uuringute teostamist, tuginedes statistile andmetele. Me ei saa nõuda transpordiettevõttele rahasummade maksmist, mis on määratud väliskuludele suvaliselt, eritigi kui juttu on märkimisväärsetest summadest.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Härra juhataja, tahtsin võtta uuesti sõna, sest mitu kaasliiget on kõnelnud töökohtade küsimusest võib-olla mõnevõrra silmakirjalikult. Arvan, et oleksime kõik nõus, et on uskumatult oluline sellistel aegadel kui praegu töökohti hoida.

Kaubaveo valdkond mõistagi kannatab antud olukorras, kuid ei kannata mitte ainult veoettevõtjad – raudteed, siseveeteed ja meretransport kannatavad täpselt sama palju. Käesolev direktiiv ei tee muud kui vähendab ebaausat eelist, mis autoveol hetkel teiste transpordiliikide suhtes on.

Töökohtade küsimus on täiesti erinev teema. Ses suhtes on meil tarvis ellu rakendada usaldusväärset majandus- ja rekonstruktsioonipoliitikat ning peame järjekindlalt edasi rühkima sellega, mida käesolevas täiskogus otsustanud oleme. Käesoleval direktiivil aga pole sellega mingit pistmist.

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Härra juhataja, arutelu käigus kerkis esile väga palju erinevaid seisukohti, mõnikord vastuolulisi, sest nad olid seotud poliitiliste seisukohtade ja lisaks ka riiklike seisukohtadega. Kogu antu arutelu tõstab seetõttu esile küsimuse raskust, kuid samuti selle tähtsust. Arvan, et peame leidma kompromissi ning see, milleni oleme jõudmas parlamendis härra El Khadraoui raporti kaudu, on tervikuna hea kompromiss.

Usun, et komisjoni kavatsuseks polnud tekitada täiendavat maksu ega soovi karistada läänes ja idas asuvaid riike, teisisõnu, rohkem äärealade riike. Igatahes pole Eurovignette kohustuslik. Samuti üritasime süsteemi ühildada, et luua raamistik, mis ennetab maksupettust, seega on määratud ka maksimumväärtused. Ent arutelul kerkisid loomulikult esile erinevad seisukohad, erinevad ideed. Arvan, et tekst, mis saadetakse nõukogusse, läbib kindlasti muudatusi, sest inimesed ei ole ühel meelel ka nõukogus. Oleme kõik nõus põhimõttega, et „reostaja maksab“, ent kui võtame käsile praktilised kohaldamisjuhud, kerkivad erimeelsused esile liikmesriikide vahel, poliitiliste jõudude vahel, Euroopa Parlamendi liikmete vahel, komisjoni, parlamendi ja nõukogu vahel. Argument on seetõttu kindlasti lihtsa lahenduse ja keeruka.

Ent ma ei arva, et peaksime võtma tõe pähe kriitilis seisukohta, mis näeb sünget perspektiivi, sest me oleme keset kriisi. On tõsi öelda, et meil on kriis, kuid samuti on tõsi, et ettepanek on meetmele, mida rakendatakse aastast 2012. Kahtlemata loodan – ning olen täiesti kindel, et ütlen õigusega, et kriis on aastaks 2012 täielikult läbi. Veidi optimismi pole paha ning isegi kõige pessimistlikumad meie seas ei suuda uskuda, et oleme veel ka aastal 2012 kriisis.

Ometigi arvan, et nõukogu teeb muudatusi. See tähendab, et esimesest lugemisest ei jätku ning et meil on siis aega järgnevatel kuudel hinnata muutusi, mida teha on vaja, nii et saame üritada lepitusmenetluse kaudu eduka kokkuleppe saavutamist. See lubab meil leida konkreetseid vastuseid avalikkuse tarbeks ning lubab meil kohaldada põhimõtet „reostaja maksab“ fakultatiivselt 2012. aastast alates kõige paremal võimalikult moel.

Saïd El Khadraoui, raportöör. – (NL) Härra juhataja, soovin välja öelda paar kommentaari. Alustuseks sooviksin paluda kaasliikmeil end mitte eksitada lasta ebaseadlikust statistikast, mida mõned esile on toonud. Üheks näiteks on proua Wortmann-Kool, kes kõneleb mitme euro suurusest lisakuludest. Antagu mulle andeks, ent see on täiesti vale. Võin teile sendi täpsusega öelda, mis mõju äärmisel juhul oleks: ummikud oleks 65 eurosentit kilomeetrist absoluutse maksimumina: 65 eurosentit väga tihedate ummikutega aladel ning ainult mõne kilomeetri, kus ummikuid oleks, mitte ülejäänud teekonna ulatuses.

Müra lisaks sellele 1,1 eurosentit. Õhureostus oleks täiendavalt 16 eurosentit kõige reostavamate veoautode puhul. Kui kõik kokku liita, saab absoluutseks maksimumiks 82 eurosentit mõne kilomeetri ulatuses, kus ummikuid on. Marsruudi ülejäänud ulatuses arvatakse maha 65 eurosentit. See oli esimene asi, mida öelda tahtsin, ning pöördusin sellega ka nende poole, kes on äärmistest liikmesriikidest.

Teiseks on tõsi, et meil on kriis, ent kriis ei kesta igavesti. See, mida praegu teeme, on raamistiku loomine, mis lubaks soovi korral liikmesriikidel tegelikult sisse viia väliskulude arvessevõtmise süsteemi – pärast riiklikku arutelu, endale sobival momendil ning tavaliselt aastatepikkuste ettevalmistuste järel.

Kolmandaks märgin, et nii mõnedki kaasliikmetest üritavad ette arvata kõiki nõukogu otsuseid, kuna nõukogu pole seisukohta veel võtnud. See ei tohiks meid kübetki eemale peletada. Valigem lihtsalt seisukoht, mida 100% toetame. Pärast alustame arutelu, kähmlust nõukoguga. Võin teile kinnitada, et annan endast raportöörina parima, et kindlustada enamik, kui mitte kõik, parlamendi seisukohast, mida siis hiljem arutame.

Georg Jarzembowski, raportöör. – (DE) Härra juhataja, härra asepresident, mu daamid ja härrad, lubage mul arutelu lõppedes lisada kaks kommentaari. Esimesega pöördun härra Evansi poole. Minu fraktsioon eelistab väliskulude ning iseäranis heitgaaside ja müra arvessevõtmist. Arvame, et see on õigustatud. Ent kui alati seada esikohale põhimõte, et reostaja maksab – olen valmis seda teiega arutama –, siis nendeks on liikmesriigid, kes ummikuid põhjustavad seeläbi, et ei taga piisavat infrastruktuuri. Veokid sõidavad ummikutesse, millest 80% koosnevad autodest. Panna ettevõtteid maksma liikmesriikide tekitatud ummikute eest on ebaloogiline. Kui kohaldada põhimõtet, et reostaja maksab, tuleks liikmesriikidel anda lisaraha veokiomaniikele, kuna riigid on need, kes põhjustavad ummikuid seeläbi, et ei taga aegsasti piisavat infrastruktuuri.

Oleme ühel meelel, et ei pea alati olema täiendavat infrastruktuuri. Teine moodus ummikute ennetamiseks on intelligentsete liiklussüsteemide kaudu. On palju tehnoloogiaid, mis suudavad ummikuid ennetada. Õelda aga, et meil on ummikud, nii et veokid peavad selle eest maksma, ei anna liikmesriikidele ummikute kõrvaldamiseks stiimulit, kuna see tooks neile tulu. See ei saa ju õige olla!

Härra asepresident, ütlesite õigusega, et te ei soovi käesoleva ettepaneku abil uusi makse sisse viia ning nõuate kaitset. Kas võime siis kokku leppida, volinik, härra asepresident, et kui ministrite nõukogu ei otsusta Eurovignette'ide tulu selge kaitse kasuks, võtate te ettepaneku tagasi? Möistate, ütlesite, et ei soovi uusi makse. Olen teiega täielikult nõus, et kui Eurovignette tehakse kallimaks heitgaaside ja müra tagajärjel, peab antud lisaraha samuti kasutatama maanteetranspordist keskkonnale avalduva mõju vähendamiseks ning mitte rahandusministrite eelarvete aukude täitmiseks. See ei kõlba. Seda silmas pidades loodan, et peate oma seisukohast kinni, teisisõnu ei mingit maksustamist kaitseta ning ettepaneku tagasivõtmine, kui see nii on. Täna väga.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval, 11. märtsil 2009.

(Istung katkestati kell 18.10 ja jätkus kell 18.30.)

Kirjalikud avaldused (artikkel 142)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), kirjalikult. – (PL) Käesoleval arutelul on kolm tahku, mida on tarvis rõhutada: sõidukite maksustamine, keskkonnasõbralikud sõidukid ja väliskulude arvessevõtmine.

ELi algatuste esmaseks prioriteediks peaks olema tagada ELi kodanike õigused takistamatule liikuvusele ja selle edendamisele ELi infrastruktuuri arengukavade järjepideva ellurakendamise kaudu. Seda kinnitab siseturgude vabadust käsitlev asutamislepingu põhimõte 4.

Investeeringud infrastruktuuri arengusse peaks rajanema kindlaksmääratud keskkonnakaitseprioriteetidel, mis võtavad arvesse ELi kliimamuutust puudutavaid sihtmärke. Seetõttu tuleks arendada kaasaegset integreeritud infrastruktuuri, samas säilitades mitmeliigilise transpordi ja koostalitlusvõime põhimõtteid.

Keskkonnakaitse, müra, liiklusummikute ja inimeste tervise kaitse kulud on lahutamatu seotud Euroopa kiiresti areneva infrastruktuurivõrgu muutmisega. Näiks olevat kohane teha käesolevas dokumendis väljakäidud põhimõte „reostaja maksab“ siduvaks. Peaksime mees pidama, et põhimõte on toiminud EÜs ettevõtlusvaldkonnas juba mitu aastat.

ISTUNGI JUHATAJA: Manuel António dos SANTOS

Asepresident

16. Infotund (komisjon)

Juhataja. – Päevakorra järgmine punkt on infotund (B6-0009/2009), mis erandina kestab kella 20.00-ni.

Alustan teatega, et härra Kovács kohal ei ole, seega volinikule suunatud küsimused nr 1 ja 3 käesoleva istungi esimesest osast tõstab proua Reding.

Komisjonile on esitatud järgmised küsimused.

Esimene osa

Juhataja. – Küsimus nr 31 **Silvia-Adriana Țicău** (H-0068/09)

Teema: Meetmed toodete ja teenuste soodustamiseks, mis aitavad tõsta energiasäästlikkust ning soodustada taastuvenergiaallikaid.

2008. aasta kevadisel Euroopa Ülemkogul leppisid riigipead ja valitsuste juhid kokku energia maksustamise direktiivi edaspidises läbivaatuses, mille eesmärgiks on soodustada taastuvenergia protsendi osa kasvu osana kasutatavast koguenergiast.

Energiasäästlikkuse tõstmine on kiireimaid, ohutuimaid ning odavaimaid mooduseid ELi sõltuvuse vähendamiseks kolmandate riikide energiaressurssidest, energiatarbimise langetamiseks ning CO₂ heitmete ja Euroopa üldsuse energiaarvete kulutuste kärpimiseks.

Energiasäästlikkuse tõstmise vajadusest lähtuvalt, kas oskab komisjon osutada, mis meetmeid ja rahastamis- ja maksuvahendeid ta silmas peab, et soodustada energiasäästlikkust ning soodustada taastuvenergiaallikaid?

Viviane Reding, komisjoni liige. – Just Euroopa majanduse elavdamise kavas – mille on muide kinnitanud parlament ja nõukogu – toetab komisjon roheliste toodete kiire kasutuselevõtu soodustamist. Ta on käinud muuseas välja vähendatud käibemaksumäärad rohelistele toodetele ja teenustele, mille eesmärgiks on parandada iseäranis hoonete energiasäästlikkust. Lisaks julgustab komisjon liikmesriike pakkuma täiendavaid stiimuleid tarbijatele, et elavdada nõudlust keskkonnasõbralike toodete järele.

Komisjon teostab hetkel olemasoleva ühenduse makse puudutava seadustiku läbivaatust. Eesmärgiks on eemaldada võimalikult palju olemasolevaid stiimuleid, mis on vastuolus energiasäästlikkuse eesmärkide ning süsinikeitmete vähendamisega, ja lisaks ka luua vajadusel stiimuleid antud eesmärkide teenimiseks.

Lisaks eeltoodud maksuvahenditele taotleb komisjon muude rahastamisvahendite tõhustamist, et soodustada energiasäästlikkust, iseäranis hoonetes. Komisjon ja Euroopa Investeeringuspank töötavad ühiselt välja säästva energia rahastamisalgatust. Algatuse eesmärgiks on mobiliseerida kapitaliturgudelt pärit rahastamist, mida kasutatakse linnapeade pakti osalemise kaudu. 2009. aastaks võib oodata 15 miljoni euro suuruse eelarve olemasolu.

Komisjon on samuti käinud välja Euroopa Regionaalarengu Fondi käsitleva määruse (EÜ) nr 1080/2006 muutmise, mis lubaks kasutada antud fondi kõigil liikmesriikidel, et tõsta kulutusi energiasäästlikkuse parandamiseks ja olemasoleval elamispinna taastuvenergia kasutamiseks.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Sooviksin alustada, öeldes, et käesolev direktiiv rakendati ellu halvasti või ebapiisavalt, mistõttu sooviksin komisjonilt küsida, kas ta kaalub toodete käibemaksu kärpimist ka tulevikus. Lisaks arvan, et oleks oluline suurendada Euroopa Regionaalarengu Fondi eraldist hoonete ja sotsiaalkorterite energiasäästlikkuse toetamiseks 3%-lt 15%-ni.

Samuti arvan, et oluline oleks energiasäästlikkuse ja taastuvenergia fond.

Viviane Reding, komisjoni liige. – Teame, et väga oluline on, et oleks meetmeid, mis aitavad kodanikel ja valitsustel energiasäästlikkust taotleda. Meil on nüüd uurimusi energia- ja keskkonnanäesmärgiliste maksusoodustuste potentsiaali kohta ning komisjon valmistab ette ettepanekut käibemaksudirektiivi muutmiseks, et lubada alandatud käibemaksumäärade kohaldamist teatud keskkonnasõbralike toodete ja teenuste puhul.

Nagu majanduse elavdamise kavas välja on toodud, võib komisjon käia välja alandatud käibemaksumäärad rohelistele toodetele ja teenustele, mille eesmärgiks on iseäranis hoonete energiasäästlikkuse parandamine. Ent ära tuleks märkida, et komisjoni 2008. aasta juulikuu ettepanek juba tagab valikuvõimaluse liikmesriikidele antud alandatud käibemaksumäärade kohaldamiseks teenuste puhul, mis hõlmavad elamispinna, pühakodade ja kultuuripärandiobjektide ning ajaloomälestiste renoveerimist, remontimist, ümberehitust ja korrashoidu.

Majandus- ja rahandusministrite nõukogu saavutas täna kompromissi. On liiga vara öelda, mida täpselt teeme üksikasjalikult majandus- ja rahandusministrite nõukogu ettepanekutega, kuid komisjon hakkab uurima täna tehtud ettepanekuid.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, sooviksin avaldada tänu volinikule ja komisjonile selle eest, et siin täna kindlustati iseäranis soojusisolatsiooni teema arutelu. Tegemist on ühe ökonoomseima energia säästmise moodusega ning sellest seisukohast tundub minu arvates olevat järgimiseks oluline ning õige tee. Antud kontekstis on minu küsimus selline: kas komisjon näeb võimalust siinkohal pakkuda vastavaid käibemaksukärpeid madala energiatarbega majadele ning energianeutraalsetele majadele monteeritava ehituse valdkonnas? Kas see kujutab endast midagi, mida saab kaaluda, ning kuhu me liigume?

Viviane Reding, komisjoni liige. – (DE) Härra juhataja, see, mille härra Rack on just välja käinud, on huvitav idee. Tema ideed analüüsib mõistagi komisjon ühes teiste ideedega, mis seonduvad majaehituse või renoveerimise energiasäästlikkusega. Võin samuti öelda, et komisjon struktureerib struktuurifondid ümber, mille tagajärjel on võimalik investeerida taolistesse energiasäästlikesse majadesse struktuurifondide kaudu.

Juhataja. – Küsimus nr 32 **Giorgos Dimitrakopouloselt** (H-0100/09)

Teema: Stabiilsuse ja kasvu pakti paindlikum tõlgendamine

Kas komisjon ütleb, kas käesoleva väga suure majanduskriisi ajal jääb ta kindlaks seisukohale, et kõik eelarvepuudujääkidega riigid peavad neid vähendama kahe, mitte kolme aasta jooksul, kuigi viimane vahemik näiks olevat õigustatum kasutada olevatest andmetest lähtuvalt? Kui jah, siis miks? Kuidas on selline nõudmine ühildatav eurorühma esimehe seisukohtadega stabiilsuse ja kasvu pakti paindlikuma tõlgendamise osas (vt avaldused 21.01.2009, Agence Europe)?

Viviane Reding, komisjoni liige. – Tavaolukorras eeldab stabiilsuse ja kasvu pakt, et toimub ülemäärase eelarvepuudujäägi kiire korrigeerimine ning antud korrigeerimine teostatakse aastal pärast taolise ülemäärase eelarvepuudujäägi kindlakstegemist. Ent reformitud stabiilsuse ja kasvu pakt võimaldab pikemaajast tähtaegu eriolukorra juhul – vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1467/97 artiklile 34.

Pakt ei anna taolise eraolukorra selgesõnalist määratlust. Ent olemasoleva või kavandatava ülemäärase eelarvepuudujäägi ajendatud raporti koostamisel asutamislepingu artiklist 153 lähtuvalt on komisjon asutamislepinguga kohustatud võtma arvesse seda, mida tuntakse „asjakohaste teguritena“. Antud raportis kajastab komisjon arenguid keskpikas majandusseisundis, iseäranis potentsiaalses kasvus, valdavates tsüklilistes tingimustes, poliitika rakendamises Lissaboni tegevuskava kontekstis ning uurimis- ja arendustegevust ja innovatsiooni edendavates poliitikates. Samuti kajastab ta arenguid keskpikas eelarveseisundis, iseäranis heade aegade fiskaalse stabiliseerimise meetmetes, riigivõla tasemes ja jätkusuutlikkuse küsimustes, välisrahastamisvajadustes, riigisektori investeringutes ning riigi rahanduse üleüldises kvaliteedis. Samuti võtab ta arvesse teisi tegureid, mis on asjasepuutuvate liikmesriikide arvates asjakohased, et kõikehõlmavalt hinnata kvalitatiivselt kontrollväärtuse ületamist, ning mille liikmesriik, mõistagi, on komisjonile ja nõukogule esitanud.

Asjakohaste tegurite sätted osutavad, et eriolukorra esinemise kindlakstegemine peaks rajanema taoliste tegurite üldisel hindamisel. 18. veebruaril võttis komisjon vastu oma soovitud kujundada nõukogu arvamused 17 liikmesriigi stabiilsus- ja lähenemisprogrammide viimaste uuenduste kohta. Samal ajal ning võttes arvesse oma hinnangut nendele programmidele, võttis komisjon vastu raportid Iirimaa, Kreeka, Hispaania, Prantsusmaa, Läti ja Malta kohta. Majandus- ja rahandusministrite nõukogu võttis oma arvamuse nende raportite kohta vastu täna hommikul. Komisjon paneb antud soovitud nõukogule ette, et lõpetada olukorrad, kus esineb ülemäärane eelarvepuudujääk. Antud soovitude hulka kuuluvad tähtsajad, mis on otsustatud vastavalt stabiilsuse ja kasvu paktile, st võttes arvesse eriolukorra esinemist, kui see on asjakohane.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Härra juhataja, sooviksin samuti volinikku tänada väga üksikasjaliku vastuse eest, kuigi pean ütlema, et olin mõnevõrra üllatunud, et kõikide oluliste asjade kõrval, mida nimetasite, ei maininud Te ajakavade mõistet, teisisõnu, kas komisjon soovib konkreetseid ajakavasid igale juhtumile, ning teiseks, kas oma soovitusel seostab komisjon ajakava faasid 3% ületava protsendi vähendamisega.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Härra juhataja, volinik, mul on kaks lühikest küsimust. Mu esimene küsimus on selline: mis juhtub nende liikmesriikide suhtes, kellel on tõeliselt provokatiivselt madalad ettevõtlusmaksumäärad või neid pole üldsegi? Kas on aus, et jäetakse tähele panemata, et need riigid pakti leevendavad, kui satuvad oma poliitikatest tulenevate madalate maksulaekumiste tõttu raskustesse?

Mu teine küsimus on järgmine. Kas antud küsimus ei peaks olema seotud teatud edutasemega? Teisisõnu, kui liikmesriik kannatab suurema eelarvepuudujäägi käes, kas poleks selleks, et võidelda töötusega ning töötus seeläbi muljetavaldavalt langeb, mõttekas taolist lähenemist soodustada?

Avril Doyle (PPE-DE). – Kas kodukorras on olnud muutus? Arvasin, et just küsimuse esitajal oli täiendav küsimus, pluss kahel teisel liikmel.

Teiseks, mis kellani täna õhtul infotund läheb, kuna alustasime hilja?

Juhataja. – Proua Doyle, lõpetame tegelikult kell 20.00, nagu kavatsesime. Alustasime hilja ja lõpetame hilja. Kas lugupeetud liikmel pole täiendavat küsimust?

Kas soovite oma täiendava küsimuse esitada, proua Doyle?

Avril Doyle (PPE-DE). – Härra juhataja, soovin. Vabandust. Sain aru nii, et annate selle ainult küsimuse esitajale ja ühele teisele. Sain öeldust valesti aru.

Sooviksin jätkata, paluda volinikul nimetada liikmesriiki, kellel senises mõistes ülemäärast eelarvepuudujääki ei tule.

Teiseks, kas ta räägiks lahti täpselt, mida komisjon kavatses nõukogule ette panna, nagu täna hommikul otsustatud, lirimaa suhtes?

Viviane Reding, komisjoni liige. – Vastusena härra Dimitrakopoulosele võtab komisjon liikmesriigile riigi rahanduse jätkusuutliku seisundi taastamiseks tähtaegu ette pannes arvesse kõnealusel liikmesriigil kasutada olevat manööverdamisruumi. Kiire fiskaalse stabiliseerimise nõuet võib eeldada ainult riigi rahanduse kriisi ohu juhul, võttes arvesse terve majanduse rahastamisvajadusi.

Mis puudutab teist küsimust, mis oli topeltküsimus, siis esimese osa vastus on „ei“. Teise osa vastus – madala ettevõtte tulumaksuga riikide kohta – stabiilsuse ja kasvu pakt hindab liikmesriigi kogu fiskaalset seisundit, mitte iga liikmesriigi konkreetset maksustruktuuri.

Vastusena kolmandale küsimusele, kas on ülemääraste eelarvepuudujääkidega liikmesriike, siis on loomulikult teatud liikmesriike ilma ülemääraste eelarvepuudujääkideta, nagu võib näha diagrammidelt, mida komisjon regulaarselt avaldab.

President. – Küsimus nr 33 **Pedro Guerreiro**lt (H-0125/09)

Teema: Maksuparadiiside kaotamine

Kas komisjon on kavandanud või kavatses kavandada maksuparadiiside kaotamist, eriti ELis?

Kas EL on võtnud vastu otsust, mis kavandab, et liikmesriigid kaotaks oma territooriumi piires olemasolevad maksuparadiisid?

Mis meetmeid komisjon rakendab maksuparadiisidele lõpu tegemiseks, spekulatsiooni vastu võitlemiseks või kapitali vaba liikumise kärpimiseks, eriti liidu piires?

Viviane Reding, komisjoni liige. – (FR) Härra juhataja, 1990. aastate lõpust saadik on komisjon viinud ellu sihikindlat pettuse-, maksudest kõrvalehoidumise ja kahjuliku maksustamise alase konkurentsi vastast poliitikat.

Antud poliitika võtmelemendiks on olnud maksusüsteemide ja maksuametite vahelise infovahetuse läbipaistvuse soodustamine. Lõpuks on antud poliitikat kinnitanud G20 selged deklaratsioonid, mis ründavad teatud jurisdiktsioonide mitteläbipaistvaid tavasid, mida tihti nimetatakse maksuparadiisideks.

Komisjon tugevdas oma poliitikat antud valdkonnas 2008. aasta lõpus ja 2009. aasta alguses, esitades kaks ettepanekut.

Esimese eesmärgiks on tõhustada infovahetust, nagu on hoiuste direktiivis sätestatud. Teine sisuliselt paneb ette, et kõikidel liikmesriikidel tuleks oma infovahetuse standardid ühtlustada kõige avatumal tasandil, iseäranis kindlustades, et liikmesriigid ei saa kasutada finantskonfidentsiaalsust vabandusena, et keelduda andmast infot, mida teistel liikmesriikidel vaja on, et oma elanike makse välja arvutada.

2008. aasta mais otsustas nõukogu propageerida antud tõhusat maksuhalduse poliitikat kolmandatele riikidele, sealhulgas läbipaistvuse, infovahetuse ja ausa maksustamise alase konkurentsi põhimõtteid ning palus komisjonil kolmandate riikidega sõlmivatates lepetes vastavasisulised punktid kokku leppida.

Komisjon kavatseb varsti esitada poliitilise algatuse, mille eesmärk on tõsta esile antud poliitika järjepidevus ning võtmeteguri selle kindlustamisel, et see oleks edukas. Tundub iseäranis, et Euroopa tasandil koordineeritavate meetmete rakendamine vastaks härra Guerreiro väljendatud muredele.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Öeldust lähtuvalt näib olevat vähem tegutsemist kui sõnu. Teisisõnu, maksuparadiisid ja nende kaotamine pole menüüs, kuid esitaksin järgmise küsimuse: kuidas kavatseb komisjon veenda panku tegutsemast „offshore“-keskustes, kuna ta on selle kavatsuse teatavaks teinud? Samuti, milliseid tegelikke meetmeid kavatseb ta välja pakkuda spekulatsiooniga võitlemiseks, mis on praeguse finants- ja majanduskriisi põhjuste suhtes keskne?

Robert Evans (PSE). – Volinik ilmselt teab veidi maksuparadiisidest, sest Luksemburg kuulub üsnagi sellesse kategooriasse. Kas ta ei arva, et see õõnestab kogu ühise turu põhimõtet, kui veoautod marsruudilt välja sõidavad, et sealt odavat kütust saada?

Siis on olemas Jersey, Guernesey, Mani saar – mis on Ühendkuningriigis, kuid väljaspool ELi – Liechtenstein, Monaco, San Marino jne. Nad kõik on väikesed maksuparadiisid *offshore*-pangandusega, millest äsja kuulsime, mis rikastele kupeldavad. Nad on olemas ainult sellepärast, et EL neil seda lubab.

Need on tema sõnad: „resoluutne maksudest kõrvalehoidumise vastane poliitika“. Kui see tõele vastaks, kas siis komisjon ei lülitaks sisse ettepanekuid nende maksuparadiiside kaotamiseks?

Viviane Reding, komisjoni liige. – Vastusena esimesele küsimusele, komisjon on pakkunud välja kaks uut direktiivi, et antud probleemid lahendada, sest finantskriis on probleeme esile tõstnud selgemini kui kunagi varem.

Tegime ettepaneku 2008. aasta lõpus ja teise 2009. aasta alguses, millest esimene tugevdab infovahetust ja viimane kinnitab liikmesriigi õigust saada infot, ilma et teine liikmesriik rakendaks kaitseks pangandussaladust.

Mis puudutab teist küsimust, tahan vaid rõhutada, et veoautodel pole mingit pistmist maksuparadiisidega.

Teine osa

Küsimus nr 34 **Claude Moraeselt** (H-0048/09)

Teema: Internet ja vihkamiskuriteod

Rassivaenu õhutamine on kuritegu kõikides ELi liikmesriikides. Ent valitsusvälise organisatsiooni Human Rights First avaldatud 2008. aasta vihkamiskuritegude uurimuse andmetel on vihkamiskuriteod Euroopas tõusuteel ning oluline on näha kesket rolli, mis selles etendab Internet.

Kas küberkuritegevusega võitlemise ning kõikide jaoks ohutuma Interneti loomise eesmärgi raames rakendab komisjon konkreetseid meetmeid, võitlemaks kodulehekülgedega, mis õhutavad rassivaenule ja vägivalle?

Viviane Reding, komisjoni liige. – Esitatud küsimus on väga oluline ning soovin toonitada, et komisjon on tungivalt vastu rassismile, ksenofoobiale ja igasugusele vaenu õhutamisele, millele lugupeetud liige viitab. Komisjon jagab samuti tõstatatud muresid ning on teadlik, et teatav Internetist kättesaadav materjal võib olla väga negatiivse mõjuga.

Komisjon võitleb rassismi, ksenofoobia ja antisemitismiga kõikidel meediaplatvormidel, mitte ainult Internetis, niivõrd palju, kui on asutamislepingutega antud volitustest lähtuvalt võimalik. Antud alusel on teinud komisjon mitmeid algatusi – seadusandlikke ja mitte-seadusandlikke, mis taotlevad diskrimineerimise ning lisaks ka rassistlike, ksenofoobsete ja antisemitistlike kõnede takistamist. Esiteks on olemas audiovisuaalsete meediateenuste direktiiv, mis laiendab infosisu miinimumnõuded kõikidele audiovisuaalsetele ja meediateenustele ning hõlmab Internetis tellimisel pakutavat. Siia sisse käib „rassilise, soolise, usulise ja rahvusliku vaenu õhutamise keeld“. Lisaks oli komisjon võtnud vastu poliitikaid, mille eesmärgiks on vähendada veebis rassistliku infosisu. Toonitaksin siinkohal alaealiste ja inimväärikuse kaitset ning vastulause esitamise õigust käsitlevat soovitusi, mis nõuab diskrimineerimisvastaseid meetmeid kõikides massiteabevahendites.

Hiljuti vastuvõetud nõukogu raamotsus, mis käsitleb rassismi ja ksenofoobia vormide vastu võitlemist kriminaalõiguse abil, kirjeldab üksikasjalikult ühist ELi lähenemist rassismile ja ksenofoobiale. Raamotsuse eesmärk on kriminaliseerida rahvusvahelist teguviisi, nagu näiteks vägivalle või vihkamise õhutamine inimeste rühma vastu või rassi, nahavärvi, põlvnemise, usu, veendumuse või riigilise või rahvusliku päritolu alusel määratletud rühma kuuluva inimese vastu.

Vägivalla või vihkamise õhutamine oleks karistatav ka siis, kui see on toime pandud propagandalehtede, piltide ja muude materjalide avaliku levitamise kaudu. Liikmesriikidel on kohus neid sätteid täita 2010. aasta 28. novembriks.

Antud juriidilisest lähenemisest eraldi propageerib komisjoni meetmete kogumit Interneti ohutumaks kasutamiseks. Arvan, et parlament teab hästi turvalisema Interneti tegevuskava, eelarvega 55 miljonit eurot perioodiks 2009-2013, mis kaasrahastab järgmisi eesmärke: suurem üldsuse teadlikkus, ebaseadusliku ja kahjuliku infosisu ning toimimisviisist teatamise kontaktpunktide võrgustiku tagamine, iseäranis laste seksuaalse kuritarvituse, meelitamise ja küberkiusamise osas, käesolevas valdkonnas eneseregulatsiooni algatuste soodustamine ning laste kaasamine ohutuma veebikeskkonna loomisel, teadmistebaasi rajamine veebitehnoloogiate kasutamise uute trendidest ja nende tagajärgedest laste eludele.

Lisaks taotleb komisjon massiteabevahendite ja Interneti vastutustundliku kasutamise propageerimist. Oma 2007. aasta detsembrikuu teatises meediapädevuse kohta kutsus komisjon liikmesriike üles pühendumata antud valdkonnas tulemuslikumalt meediapädevusele ja teadustööle. Käesoleval aastal esitab ta oma soovitusi meediapädevuse kohta.

Samuti väärrib märkimist, et meie naaber, Euroopa Ülemkogu, on töötanud välja mitu rahvusvaheliselt juriidiliselt täitmiseks kohustuslikku ja mittekohustuslikku dokumenti nendes küsimustes, mis kõik näitavad, et küberruum pole seadustelage valdkond ning et liikmesriigid on kohustatud kaitsma üksikisiku õigusi ja vabadusi oma riiklike seaduste, muuhulgas küberkuritegevuse konventsiooni ning selle täiendava protokolliga 3 kaudu.

Claude Moraes (PSE). – Proua volinik, ma ei kahtle hetkekski teie pühendumuses antud valdkonnas. Tean, et olete seda üksikasjalikult uurinud. Ent kas olete antud mainitud küberkuritegevuse „seaduselageda valdkonna“ suhtes, konkreetselt vihkamise õhutamise suhtes – mis kujutab endast kuritegu vist kõikides liikmesriikides – veendunud, et raamotsuse, audiovisuaalse direktiivi ja paljude teiste mainitud juriidiliste dokumentide ellurakendamine peatab tegelikult selliste kodulehtede vohamise? Senised tõendid on näidanud, et nad iga hetk kasvavad. Kas arvate, et meil tuleks täiendavaid meetmeid rakendada?

Jim Allister (NI). – Volinik, ei ole suuremat sallimatusest tulenevat kuritegu kui mõrv ning käesoleval nädalal panid liri Vabariigi terroristid minu valimisringkonnas Põhja-Iirimaal toime kolm sallimatusest tulenevat julgeolekujõudude liikme mõrva.

Ja ometi oli mõne tunniga üle Interneti mitmeid kodulehekülgi, mis neid võikaid mõrva ülistasid ning nende täideviijaid kiitsid. Seega, kuidas on peale rassismi ja ksenofoobiaga tegelemise keskendunud komisjon sellele, kuidas ta toimib Interneti kuritarvitamise suhtes terroristidest parasitide poolt?

Viviane Reding, komisjoni liige. – Kuritegevus pole vabandav, ükskõik kus see kuritegevus esinenud on – kas siis realses maailmas või digitaalmaailmas, kuid mõistagi on kuritegevusega palju kergem võidelda realses maailmas, sest on olemas vahendid, mis lubavad otse sekkuda. Veebis on see palju keerukam ning seepärast olemegi töötanud välja mitmeid vahendeid taolise kuritegevusega võitlemiseks.

Tean aruteludest oma kolleegi Jacques Barrot'ga et politsei jõud rajavad analüüsise võrgustikku, et võidelda veebis kuritegevusega ning et nad on kurjategijate püüdmisel üha edukamad. Ent rajatakse üha enam kodulehekülgi. Olen üritanud ise teha antud suhtes midagi muud turvalisema Interneti tegevuskavaga. Tegemist sellega, et Interneti kasutavatele inimestele – ning eelkõige noortele – antakse suutlikkust teada, mida teha, kui nad satuvad negatiivse infosisu peale. Näiteks – ja kõne all pole tingimata kuritegevus, vaid küberkiusamine, mis võib muutuda noorte jaoks kohutavaks, et on olemas spetsiaalne teatamisnupp abi palumiseks.

Seega katsetame erinevaid mooduseid kurjategijatega võitlemiseks politseijõudude abil, tagades kasvatajatele, vanematele ja lastele suutlikkuse ise otsustada või teatada, ning muidugi meediapädevuse tegevuskavade kaudu, millest isiklikult soovin, et neid oleks liikmesriikides palju arvukamalt. Tuleb anda järgmisele põlvele vahendid lahendamise leidmiseks ja võitlemiseks, sest kui ei anta, siis võib meil Internetist probleem kujuneda ning vanemad ei luba näiteks oma lapsi Interneti ning see ei kujutaks endast õiget teed edasi. Tahame, et Interneti positiivne külg õitseks ning et Interneti negatiivne külg blokeeritaks.

Järgmiseks mõrva küsimus, mida härra liige rõhutas. On hirmus, kui selline asi juhtub, ning arvan, et kõige sellise blokeerimine on politsei ja julgeolekujõudude tegevusala piires. Neid vahendeid, mõistagi, ei tuleks vaadelda millenagi, mida saab kasutada ühiskonna kõikide probleemide lahendamiseks, kuid kuritegevuse puhul aruteluks ruumi pole. Kuritegevusega tuleb võidelda ja sellega tuleb võidelda väga jõuliselt.

Juhataja. – Küsimus nr 35 **Eoin Ryan**ilt (H-0055/09)

Teema: Info- ja sidetehnoloogiad (IST) ja infoühiskond

Komisjon on seadnud oma tegevuskavade keskmesse IST ja infoühiskonna arendamise, millel on tohutut potentsiaalset kasu Euroopa majandusele ja ühiskonnale. Ent mida teeb komisjon, et kindlustada, et Euroopa ühiskonna teatud sektoreid – nagu näiteks vanad ja madal sissetulekuga inimesed – antud protsessis maha ei jäetaks ega unustataks?

Viviane Reding, komisjoni liige. – Info- ja sidetehnoloogiatel on tohutut potentsiaali vanemate inimeste aitamiseks. Ent seda on kergem öelda kui teha, sest meil on siin tõeline digitaalne lõhe. Just need inimesed, kellel IST vahendeid väga vaja on, pole neid vahendeid elus kunagi varem kasutamata harjunud. Näiteks ainult 15% vanematest inimestest kasutab Interneti. Sellepärast tulebki meil töötada välja terve poliitika, et antud tõke maha lõhkuda, sest meil läheb IST-d tarvis, et võimaldada vanematel inimestel kauem aktiivseks ja produktiivseks jääda, jätkata osalemist ühiskonnas kättesaadavates veebiteenustes ning osa saada tervemast ja kõrgemast elukvaliteedist kauem.

Sellepärast komisjon esitaski 2007. aastal väga konkreetsete meetmetega tegevuskava infoühiskonnas väärrikaks vananemiseks.

Esimene meede on teaduse ja innovatsiooni kohta, et töötada välja ja katsetada vanemate inimeste sotsiaalhoolduse ja iseseisva elu tehnoloogiaid. Pean tunnustama meie majandusharusid, sest antud teadusuuringute programmide kaudu on majandusharud töötanud välja mitmeid mehhanisme, teenuseid ja tooteid, mis aitavad vanematel inimestel kauem oma koju jääda.

Teiseks meetmeks on tõsta teadlikkust kasust kasutajate ja ametivõimude seas parima tava Interneti-portaali rajamise ning tarkade kodude tunnustamise Euroopa kavade – näiteks iseseisva elamise rakenduste – kaudu.

Kolmandaks on vähendada lähenemiste killustumist antud tehnoloogiate tarvitusele võtmisel Euroopas.

2008. aastal võttis komisjon vastu veel kaks algatust.

Esimeseks oli ühine tegevuskava liikmesriikidega tehtavate ühiste teadusuuringute toetamiseks intelligentse elukeskkonna valdkonnas: tegemist on tehnoloogiatega kodurakenduste ja liikuvuse tarbeks, vanemate kasutajate abistamiseks argielus ning sotsiaalhooldusrakenduste tagamiseks.

Teiseks oli uus teatis Internetis kättesaadavuse kohta, et soodustada IST kaupade ja teenuste kasutamist vanemate ja puuetega inimeste seas ning kutsuda liikmesriike astuma kõiki samme avalikele kodulehekülgedele ligipääsemise parandamiseks.

Antud meetmetega kooskõlas investeerib EL koos liikmesriikide ja erasektoriga käesoleva aja ja 2013. aasta vahel üle 1 miljardi euro teadusse ja innovatsiooni vananeva ühiskonna tarbeks.

Seega, mõistate, me võtame seda tõesti väga tõsiselt ning usume, et meil on siin võimalusi elu parandamiseks vananevas ühiskonnas.

Madala sissetulekuga kasutajate probleemi koha pealt viitaksin eelkõige rändlusteenuse määruse teisele pakatile, mille parlament eile õhtul ITRA komisjonis vastu võttis. Antud paketi üheks elemendiks on tuua hinnad alla, kasutades mobiiltelefone, maaliine, Interneti jne.

Komisjon on samuti seadnud sisse tarbijaturu tulemustabeli, mis lubab jälgida turutulemusi tarbijatele. Tulemustabeli tõendid aitavad meil paremini tarbijate huve arvesse võtta.

Uued ettepanekud, mis on parlamendis telekommunikatsiooniturul läbivaatusel menetluses, taotleavad samuti tarbijate ja kasutajate õiguste tugevdamist, et parandada ligipääsetavust ning soodustada sotsiaalset kaasatust.

On näiteks välja käidud, et parandataks teatud sätteid, et paremini arvestada vanurite ja erivajadustega inimeste vajadusi ning need peaks olema üldisteks eesmärkideks, millest riiklike regulatsiooniasutuste tegevus lähtub.

Eoin Ryan (UEN). – Sooviksin volinikku tänada. Ma ei kahtle hetkekski, et komisjon teeb IT info osas kohutavalt palju. Näha on palju tööd, mis nad teevad. Olen värske osaleja koduleheküljel „Twitter“ ning pean ütleva, et olen enam kui üllatunud ja rabatud, kui võrd palju infot sellel koduleheküljel Euroopa Liidust pärit on. See annab tohutult hulgal infot ning sooviksin neile sel puhul õnne soovida.

Ent meil on ikkagi probleem Interneti ja uute tehnoloogiate kasutamise ja ligipääsuga probleemse tagapõhja inimeste ning vanurite seas. See muutub kogu aeg, kuid meil on enne juuni valimisi võimalus või väljakutse ning sooviksin Teilt küsida, kas Teil on plaanis üritada ajendada rohkem inimesi Internetis osalema, et Euroopa Liidus juuni valimisi propageerida.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Soovin teid õnnitleda selle puhul, mida laste ja Interneti tarbeks teete, ja lisaks ka otsuse puhul tagada aastaks 2010 100% lairibaühenduse levi.

Tahan öelda, et Rumeenias suhtlevad vanurid ja vanemad odavalt ja tulemuslikult Interneti kaudu lastega, kes on läinud välismaale; neil on võimalik neid näha ja kuulda. Ent tahan teilt küsida, mida teete veebiteenuste arendamiseks. Viitan antud juhul üldkasutatavale võtmeinfrastruktuurile.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, proua volinik, majandus toodab tegelikult seadmeid, mis on eakatele ja ka puuetega kasutajatele väga sobivad erisugusteks infoühiskonna otstarveteks. Ometi pakutakse kõiki mobiiltelefone, avariisignaalnuppe ja sarnaseid seadmeid sisuliselt väga kalliste hindadega.

Kas komisjon saab ses suhtes midagi ette võtta? Mõistate, iseäranis lihtsa tehnoloogia müümine eriti kalliste hindadega pole väga kasutajasõbralik.

Viviane Reding, komisjoni liige. – Esiteks Internetist ja valimistest. Tegemist on küsimusega, mille valimistel kandideerijad, Euroopa Parlamendi liikmed ja kandidaadid, peaks teadmiseks võtma ning mille osas nad peaks oma kodanikega paremat suhtlust arendama. Viimastel aastatel on rakendatud Euroopa Parlamendi abiga nii palju positiivseid meetmeid, et ei tohiks olla liiga raske kõiki neid positiivseid meetmeid kodanikele esitada.

Vaadates ainult Iirimaa e-kaasatuse näiteid näiteks, saan anda loetelu nendest, mis on võetud kasutusse Iirimaa territooriumil liri ettevõtete, uurimiskeskuste ja valitsusväliste organisatsioonidega. On väga huvitav, isegi Euroopa Parlamendi liikmetele enestele, selgitada, mida tehakse Euroopa eelarve kaudu kodanike elu parandamiseks.

Teine küsimus puudutas noori ja vanu ning kuidas nad paremini suhelda saaksid. No ma võin teile öelda, et mu ema, kes polnud kunagi mobiiltelefoni kasutanud, ostis mobiiltelefoni, et oma lastelastega suhelda, sest ta sai aru, et see kujutab endast ainsat moodust, kuidas nad talle helistada saaksid. Nüüd on ta väga tujust ära, kui nad talle küllalt tihti ei helista. Ent samuti olen kohanud palju vanemaid inimesi, kes on hakanud kasutama Interneti Skype'i pärast, sest nende lapsed või lapselapsed on välismaal ja nad tahaks nendega rääkida.

Seetõttu üritamegi töötada välja meetmeid tõelise Euroopa side siseturu suunas, nii et selline kommunikatsioon oleks kiire ja mitte eriti kallis.

See toob mind kolmanda küsimuseni: aga side hind? Kasutusel on palju teenuseid, mis toob side hinna alla. Vastab küll tõele, et vanemale põlvkonnale spetsiaalselt kohandatud teenuseid või artikleid hoitakse siseturul, sest turg pole veel eriti tugevalt arenenud ning nad on liiga kallid.

Sellele on ainult üks lahendus, nimelt arendada turgu, sest kui tuhanded ja tuhanded vanemad inimesed võtavad need teenused kasutusele, võtavad need vahendid kasutusele, muutub hind jõukohaseks. Seega peame tõstma teadlikkust, et nende IST kaupade ja teenuste kasutuselevõttu soodustada, mis minu arvates on vananeva ühiskonna probleemide üheks lahenduseks.

Juhataja. – Küsimus nr 36 **Gay Mitchellilt** (H-0065/09)

Teema: Internetiseire

Mulle on saanud teatavaks, et Internetist on saanud pelgupaik rassistidele ja teistele kitsarinnalistele oma vaadete väljendamiseks.

Kas komisjon on seda tõstatanud ning kui jah, mis meetmeid ta rakendab?

Küsimused nr 37 ja 40 saavad vastused kirjalikult.

Viviane Reding, komisjoni liige. – Küsimus, mille lugupeetav liige on esitanud, pole uus, mis näitab, et tegemist on millegagi, mis on Euroopa Parlamendi liikmetele väga südamelähedane.

Meenutaksin vastust, mille andsin härra Moraese küsimustele Interneti ja sallimatusest tulenevate kuritegude kohta, Luca Romagnolile blogide sisu ja kasutamise kohta ning Robert Kilroy-Silkile rassismi ja vägivalla

kohta suhtluskeskkondades. Võin teile öelda, et mitte ainult pole neid küsimusi esitatud, vaid et komisjon on ka antud valdkonnas meetmeid rakendanud.

Ainult suhtluskeskkondadest rääkides istusid mõned nädalad tagasi kõik suhtluskeskkondade pakkujad laua taha ning kirjutasid alla tegevusjuhendile, et aidata lastel ja noorukitel võidelda sellistel kodulehekülgedel negatiivse infosisuga.

Nagu teate, on komisjon tungivalt vastu kõikidel Internetis edastatavatele rassistlikele ja ksenofoobsetele vaadetele ühes lugupeetava liikme küsimuses mainitud vaenu õhutamise liikidega. Nagu tihtilugu veebiga on, kujutab see endast teravate kontrastidega pilti. Veebis on parim külg-külje kõrval halvimaga: ühest küljest on tohtuid võimalusi väärtusliku, suunatud info levitamiseks ja saamiseks, tagamaks paremat ühiskondlikku ühtekuuluvust; teisest küljest on tegemist ideaalse foorumiga stereotüüpide, eelarvamuste, halvustavate vaadete ja isegi ohtliku infosisu jaoks, nagu küsimuses mainiti.

Selles peitubki oht: kas riik peaks võtma kätte ja blokeerima ligipääsu kodulehekülgedele või filtreerima otsingumootorite tulemusi? Autoritaarsetes riikides seda juba tehakse. Demokraatlikes riikides, nagu ELi liikmesriikides, on sõnavabaduse piirangud erandlikud ning reguleeritud õigusriigi poolt.

Väärib märkimist, et Euroopa Nõukogu on töötanud välja mitmeid rahvusvahelisi täitmiseks kohustuslikke juriidilisi dokumente, mis otseselt või kaudselt Interneti puudutavad. Need toetavad veendumust, et küberruum pole seadustelage valdkond, vaid allub õigusriigile. Samuti meenutaksin küberkuritegevuse konventsiooni ning selle täiendavat protokollit.

Komisjon on samuti vastu võtnud poliitikaid rassistliku infosisu vähendamiseks veebis, nimelt alaealiste ja inimväärikuse kaitse ning vastulause esitamise õigust käsitlevat soovitusi, mis nõuab diskrimineerimisvastaseid meetmeid kõikides massiteabevahendites.

Soovin samuti tähelepanu juhtida raamotsusele, mis käsitleb rassismi ja ksenofoobia väljendamise teatavate vormide vastu võitlemist, mille eesmärk on kriminaliseerida tahtlikku teguviisi, nagu näiteks vägivalda või vihkamise õhutamine inimeste rühma vastu või sellesse rühma kuuluva inimese vastu. Tegemist on kuriteoga, kui see on pandud toime propagandalehtede, piltide ja muude materjalide avaliku levitamise kaudu, ning siinkohal on liikmesriikidel kohus täita 2010. aasta 28. novembri raamotsuse sätteid.

Sooviksin samuti toonitada, et Euroopa õigus keelab juba vaenu õhutamist soo, rassi, usu või kodakondsuse alusel televisiooniülekannetes ja veebitelevisioonis.

Seega on meil juba mitmeid mehhanisme, mitmeid seadusi ja mitmeid meetmeid, mis neid seadusi ellu rakendavad. Kuid nagu alati negatiivse infosisu puhul – olgu ta traditsioonilistes massiteabevahendites või Internetis, see kerkib esile kiiremini, kui sellega võidelda on võimalik.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Sooviksin volinikku vastuse eest tänada. Viimastel päevadel oleme näinud, kuidas Põhja-Iirimaal on tapnud kaks sõdurit ja politseiniku, nagu on viidanud teine liige, inimesed, kes on salaja usurpeerinud õiguse taolisi asju teha lähtuvalt kitsarinnalisusest ja kurjusest ning – jah – rassismist ja ksenofoobiast. Nemad ja nendetaolised kasutavad selliseid asju nagu Internet värbamiseks ning oma kurjade sõnade ja tegude levitamiseks.

Mulle tundub väga selge, näiteks, et kui karmistataks jututubadesse sisenemise eeskirju, näiteks Hotmaili kasutamist keelates – tunnistan, et ei tea sellest eriti palju, kuid seda on väga kerge kasutada – ning nõudes selle asemel mingit allikani jälitatavat e-posti, siis oleks kergem jälitada allikani inimesi, kes teevad taolisi asju, mida nad avalikult teha ei saaks. Palun volinikul kasutada kõiki oma volitusi, et jätkata asjaga tegelemist, sest on vastuvõetamatu, et Interneti kasutataks rassismi ja ksenofoobia tarbeks.

Viviane Reding, komisjoni liige. – Kuritegevus on kuritegevus, ükskõik kus see ei toimuks, ning seepärast ongi meil ka vahendeid kuritegevuse jahtimiseks, kui seda Interneti toime pannaks. Koos kolleegi Jacques Barrot'ga arendame neid välja, nii et nad muutuksid tugevamaks ja neid kasutataks ökonoomsemalt. Internetiga on muidugi see probleem, et ta ulatub riiklikust territooriumist kaugemale, mistõttu tuleb tugevdada koostööd politseijõudude ja nende jõudude vahel, kes võitlevad terrorismi ja rahvusvahelise kuritegevusega. Viimastel aastatel oleme näinud, kuidas need jõud väga heade tulemustega koos töötavad. Loodan ja arvan, et need jõupingutused jätkuvad.

Juhataja. Küsimus nr 41 **Bernd Posselt**ilt (H-0061/09)

Teema: Serbia kandidaadistaatus

Arutelu Serbiale ELi kandidaatriigi staatuse andmise üle jätkub. Kas pole ohtu selles, kui Serbiast tehakse kandidaatriik või isegi liikmesriik enne Kosovo Vabariiki, võttes arvesse, et Belgrad võib kasutada antud eelist, et blokeerida Kosovo ja ELi vahele igasuguste sidemete rajamise?

Leonard Orban, komisjoni liige. – (RO) Serbia väljavaated Euroopa Liiduga ühinemisel sõltuvad sellest, kas antud riik täidab Kopenhaageni liitumiskriteeriumid ja lisaks ka stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi raames sätestatud tingimused, sealhulgas tingimuse, et koopereerutaks täielikult endise Jugoslaavia asjade rahvusvahelise kriminaalkohtuga.

Ent Serbia pole kandidaatriik ega seni esitanud soovi Euroopa Liiduga liituda. Seetõttu pole ma pädev edastama arvamust selle kohta, mis tulevikus toimuda võib, ja meetmete kohta, mida Serbia Kosovo suhtes võib-olla rakendab või mitte.

Kui Serbia taotleks liitumist, koostaks Euroopa Komisjon ülemkogu esitatud palvel arvamuse eelnõu lähtuvalt kehtestatud objektiivsetest kriteeriumidest, mis kehtivad kõikidele ELiga liitumist soovivatele riikidele. Seejärel on Euroopa Ülemkogu see, kes otsustab, kas anda kandidaatriigi staatus või mitte.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, härra volinik, pean teist isiklikult väga lugu ning seetõttu on kahju tõsiasi, et siin pole volinik Rehni, kuna ma pole selle vastusega kaugeltki rahul. Oleksin selle Internetist ise välja printida osanud.

Väljendan väga selgelt, kuhu oma küsimusega tüürisin. Serbiaga on käimas läbirääkimised hetkel koostatava stabiliseerimiskokkuleppe kohta. Soovin juhtida komisjoni tähelepanu ohule, et Serbia võib siin Kosovo blokeerida, nagu ÜROs ja Euroopa Ülemkogus. Minu küsimus oli, mida me teeme, et ennetada millegi taolise juhtumist, nagu hetkel Sloveenia blokeering Horvaatia vastu.

Leonard Orban, komisjoni liige. – (RO) Nagu oma vastuses ütlesin, ei soovi me kuidagi tulevikus võimalikke meetmeid ette tõkestada. Hetkel on Serbia teatud staadiumis, kus taotlust Euroopa Liiduga ühinemiseks pole veel esitatud. Vaatame, mis tulevikus saab.

Seetõttu, nagu olen öelnud, ärme tee oletusi hüpoteetiliste olukordade kohta tulevikus.

Juhataja. – Küsimus nr 42 **Sarah Ludford**ilt (H-0072/09)

Teema: Serbia ühinemine

Kas Euroopa Komisjon soovib selge sõnaga ja kindlalt, et Serbia ühinemise osas ELiga edasi ei mindaks, kui Ratko Mladić ja Goran Hadžićit, kaht EJRK poolt tagaotsitavat, Haagile üle ei anta?

Leonard Orban, komisjoni liige. – (RO) Serbia ühinemine Euroopa Liiduga sõltub sellest, kas Serbia täidab poliitilise tingimuse, et koopereerutaks täielikult endise Jugoslaavia asjade rahvusvahelise kriminaalkohtuga, ühes sellega, et täidetakse kõik muud kohustused, mis on ELiga integreerumise tingimuseks.

Ses suhtes jagab komisjon ülemkogu järeldusi, mis ülemkogu võttis vastu 2008. aasta aprillis, et täielik koopereerumine endise Jugoslaavia asjade rahvusvahelise kriminaalkohtuga, sealhulgas kõik võimalikud meetmed süüdimõistetud inimeste arreteerimiseks ja üleandmiseks, on stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessi oluliseks elemendiks.

Ses suhtes on iseäranis oluline EJRK peaprokuröri, Serge Brammerti teostatud hinnang. Oleme loonud temaga alalise tiheda kontakti. Lisaks on kasutanud volinik Rehn iga võimalust, et kutsuda Serbia ametivõime üles rakendama täielikult ellu soovitusi, mille peaprokurör tegi oma 2008. aasta detsembris avaldatud raportis ja saatis ÜRO Julgeolekunõukokku.

See on kindlain moodus, kuidas lubada Serbial täielikult koopereeruda rahvusvahelise kriminaalkohtuga ning minna edasi tema taotluste osas saada Euroopa Liidu liikmesriigiks.

Sarah Ludford (ALDE). – Vastava Euroopa Parlamendi delegatsiooni endise liikmena toetan väga Serbia, nagu ka kogu Lääne-Balkani edusamme ELiga ühinemise suunas.

Probleem on selles, et kui me ütleme, et Serbia ühinemine sõltub täielikult koostööst EJRKga, siis see ei vasta küsimusele, millal täpselt me selle kriteeriumi maksuma paneme.

Tegelikult tahan üritada saada voliniku käest tõsiasja, et praegu, järgmisel paaril nädalal, edasi ei minda, kui ei anta üle neid tagaotsitavaid.

Kas ta saab mulle öelda, et edasi ei minda, kui EJRK pole rahul, et koopereerutakse täielikult Horvaatiast kutsutud inimesi puudutavate asitõendite ja tunnistajate asjus?

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, sooviksin toetada proua Ludfordi küsimust. Volinik on öelnud õigesti, et tegemist on Serbiale mõeldud kriteeriumiga. Mida ta pole öelnud, on, kas Serbia antud kriteeriumile vastab või mitte. Oleks huvitav vastust kuulda. Kas Serbia vastab täieliku koopereerumise kriteeriumile? Teame, et Horvaatia puhul on see nii.

Leonard Orban, komisjoni liige. – Olete teadlikud, et ülemkogus on erinevaid arvamusi antud küsimuse suhtes, ning teate, et pole ühehäälsust selles osas, mis seisukoht ülemkogul antud küsimuses on. Seega, nagu oma vastuses ütlesin, jagab komisjon täielikult ülemkogu arvamusi – ja ma viitan ülemkogu järeldustele 2008. aasta aprillist, et täielik koopereerumine kohtuga on protsessi järgimiseks oluline.

Juhataja. – Küsimused nr 43 ja 44 saavad vastused kirjalikult.

Juhataja. – Küsimus nr 45 **Yiannakis Matsiselt** (H-0095/09)

Teema: Türgi poolt rahastatav Küprose Kreeka kinnistute usurpeerimine Küprose okupeeritud territooriumil.

Endise Küprose välisministri, Erato Markoulli avalike väidete kohaselt toimub Türgi rahastamisel Küprose okupeeritud territooriumil Karpase poolsaarel asuvate Küprose Kreeka kinnistute mastaapne usurpeerimine.

Antud asi sai selgelt proua Markoullile teatavaks Küprose küsimuse lahendamise läbirääkimiste käigus, millesse ta kaasatud on, ning muu info alusel. Türgi, kes on taotlenud ühinemist ELiga, samas okupeerides Küprose Vabariigi, ELi liikmesriigi territooriumi, korraldab Euroopa kodanikele kuuluvate kinnistute usurpeerimist, seeläbi rikkudes rahvusvahelist õigust ning inimõigusi ühes ELi põhimõtete ja väärtustega.

Mis seisukoht on komisjonil Türgi poolt mainitud järgitava poliitika suhtes? Kas on see on ELi liikmelisust taotleva riigi puhul vastuvõetav? Kas komisjon kavatseb rakendada Türgi vastu meetmeid ning, kui jah, mis meetmeid vastusena Küprose Kreeka kinnistute usurpeerimisele okupeeritud Küprosel?

Leonard Orban, komisjoni liige. – (RO) Komisjon on märkinud Küprose kreeklastele kuuluvate kinnistute kasutamist Küprose põhjaosas. Komisjon on teadlik antud probleemist, mis intensiivistus, kui Küpros ühines 2004. aasta 1. mail Euroopa Liiduga, ning jagab Euroopa Parlamendi lugupeetava liikme muret.

Mis puutub konkreetsetesse juhtumitesse, millele parlamendi lugupeetav liige viitab, pole komisjonil selle kohta infot ega saa seetõttu kommenteerida.

Euroopa Komisjon kinnitab uuesti oma täielikku pühendumust toetada Küprose Kreeka ja Küprose Türgi kogukondade juhtide jõupingutusi Küprose probleemile kõikehõlmava lahenduse kindlakstegemisel ÜRO egiidi all. Taoline lahendus aitaks lahendada saarel probleemid kinnistutega, millele Euroopa Parlamendi lugupeetav liige viitab.

Yiannakis Matsis (PPE-DE). – (EL) Härra juhataja, olen parlamendi Küprose liige, olen toetanud Türgi integreerumist Euroopasse president Ozali päevist saadik ja toetan seda veel tänagi.

Neljandas riikidevahelises petitsioonis otsustas inimõiguste kohus, et Türgi vastutab Küprose Kreeka kinnisvara usurpeerimise eest. Mida lõpuks teha? Kuidas me küll peaks sellise olukorraga aastast aastasse leppima? Kas on esimese ja teise klassi inimõigusi või kas nende kohaldamine oleneb riigi suurusest?

Leonard Orban, komisjoni liige. – Komisjon on alati ergutanud Türgit kõiki Euroopa Inimõiguste Kohtu otsuseid ellu rakendama. Homme toimub arutelu täiskogu istungil ning samuti arutatakse käesolevate teemat.

Juhataja. – Küsimus nr 46 **Vural Ögerilt** (H-0106/09)

Teema: „Energia“ peatüki avamine Türgiga peetavatel ühinemisläbirääkimistel.

Hiljutine Venemaa ja Ukraina vaheline gaasikriis demonstreeris uuesti ELi energiaallikate ja energiatarnetrasside mitmekesistamise vajadust. Türgi on strateegiline transiitriik ning ses suhtes lisaks ka eluliselt oluline ELi energiapuulgeolekule. Seda eluliselt olulisem on seetõttu, et ELi läbirääkimised Türgiga „energia“ peatüki osas jätkuks takistamatult ning et seda teatud liikmesriigid poliitilistel põhjustel ei blokeeriks.

Kas komisjon astub samme, et tagada antud läbirääkimiste peatüki avamine? Kas ta oskab osutada ajaraami? Mis on tõsisemaks takistuseks „energia“ läbirääkimiste peatüki täielikule avamisele?

Küsimused nr 47 ja 48 saavad vastused kirjalikult.

Leonard Orban, komisjoni liige. – (RO) Euroopa Komisjoni seisukoht on, et Türgi on piisavalt ettevalmistunud, et algatada läbirääkimisi energia peatüki üle, ning seetõttu soovitas antud peatüki avamist 2007. aasta kevadel. Meie seisukoht antud asjas muutunud pole.

Ent peatüki avamiseks on vaja kõikide liikmesriikide ühehäälsel kinnitust, mida seni pole antud. Hiljutise energiakriisi kontekstis nõustume Teiega täielikult, et nii ELi kui Türgi huvidele oleks rohkem kasu Türgi seaduste ja ühenduse seaduste tihedast koostööst ja kooskõlastamisest energiasektoris.

Läbirääkimiste algatamine energiasektoris annaks antud eesmärgi saavutamisse otsustava panuse.

Vural Öger (PSE). – (DE) Seega astub komisjon samme, et kindlustada, et peatükk avataks, või tuleb meil lihtsalt oodata, kuni kõik liikmesriigid nõus on? kas komisjon ei mõjuta liikmesriike?

Leonard Orban, komisjoni liige. – Sellised on reeglid. Komisjon tegi ettepaneku ning nüüd on ülemkogu otsustada ühehäälselt, kas peatükk on lahti või mitte.

Nii et selline on protseduur. Meil tuleb protseduurist kinni pidada.

Juhataja. – Küsimus nr 49 **Marian Harkinilt** (H-0041/09)

Teema: Turutoetused

Jaauari alguses lubas komisjon viia sisse uued meetmed piimasektori ning -tootjate sissetulekute toetamiseks üle Euroopa, et püüda võidelda osade negatiivsete tagajärgedega, mis käesoleval majanduskriisil piimaasektorile on. Kas komisjonil on plaane sarnaste lubaduste tegemiseks, et toetada muid põllumajandussektoreid ning -tootjaid, keda käesolev majandussektor negatiivselt on mõjutanud?

Küsimus nr 51 **Seán Ó Neachtainilt** (H-0053/09)

Teema: ELi piimasektor

Komisjon on viinud sisse meetmed, et piimasektorit abistada. Komisjon viib uuesti sisse eksporditoetused võile, lõssipulbrile, täispiimapulbrile ja juustule. Lisaks ostab komisjon fikseeritud kogustest rohkem võid ja lõssipulbrit, kui turuolukord seda tingib. Kas komisjoni arvates on antud meetmed piisavad, et lõpetada ELi ja iseäranis Iiri piimasektori langevate hindade spiraal?

Mariann Fischer Boel, komisjoni liige. – Kaks küsimust proua Harkinilt ja härra Ó Neachtainilt puudutavad peamiselt sama teemat. Täna võimaluse eest neile koos vastata.

Mul on hea meel öelda, et komisjon on hiljuti rakendanud piimasektoris mitmeid meetmeid, et üritada lõpetada hindade langusspiraal.

Oleme juba eraladustuse sisse viinud varem kui tavaliselt. Oleme samuti algust teinud sekkumissüsteemiga, mille kaudu loodame suuta stabiliseerida või ja lõssipulbri hindu, kuna antud sekkumissüsteem eemaldab turult kindlasti suuri koguseid.

Esialgu võtsime tasemeks 30 000 tonni võid ja 109 000 tonni pulbrit, kuid olen hiljuti osutanud, et saame või oleme nõus hanke käivitamisel minema antud numbritest kõrgemale.

Eksporditoetused piimaasektorile said hiljuti täiendavat leevendust. Näeme, et seisame silmitsi maailmaturu hindade märkimisväärsel langusega, kuigi Euroopa pole oma toodangut tõstnud, vaatamata piimakvoodi 2% kasvule, mis lepidi kokku läinud aprilliks.

Seega arvan, et võin öelda nendele inimestele, kes väidavad, et hindade langus on tingitud kvoodi kasvust, et see ei vasta tõele, sest näeme, et vaatamata kvoodi 2% kasvule püsib tootmine madalamal tasemel, kui varemalt nägime.

Eksporditoetuste siseseviimisega peaksime aga nägema olukorda, kus saame tõsta Euroopa Liidu piimatootjate väljavaateid maailmaturul kohal olla. Samal ajal võib see leevendada ka tasakaalustamatust piimaturul.

Vastuseks härra Ó Neachtaini esitatud konkreetsele küsimusele: Iiri piimasektor, suhteliselt kõrge võiks ja lõssipulbriks töödeldava piima osakaaluga ning suhteliselt kõrge Euroopa Liidu välise ekspordi osakaaluga, saab iseäranis kasu komisjoni rakendatud meetmetest.

Võin teile lubada, et jälgime pingsalt olukorda piimaturul. Seda on näha tõsiasjast, et kaks nädalat tagasi tegelikult tõstisime piimasektori eksporditoetusi ning oleme valmis rakendama kõiki vajalikke meetmeid.

Mõistagi on sektoril enesel vastutus nõudlusega kohaneda, et üritada kasumlikkust taastada, ning proua Harkin tahab teada, kas komisjonil on sarnaseid plaane muude sektorite puhul.

Adun, et küsimus võib olla suunatud sealihasektori toetustele. Kuid pean ütlema, et käesoleval ajal ei näe ma mingit õigustust eksporditoetuste sisseviimiseks sealihasektoris, sest näeme, et rasedate emiste ja põrsaste arv on kahanemas. Seega kahaneb sisend Euroopa turule ning seetõttu loodame, et tulemuseks on hindade kasv.

Samuti võtame arvesse, et sealihatootmise puhul on olukord täiesti erinev 2007. aasta lõpust, sest täna on sööda sisendihinnad ja energiahinnad märkimisväärselt madalamad kui siis, kui sealihasektorile eksporditoetused sisse viisime.

Seega uskuje palun mind, et jätkame olukorral silma peal hoidmist. Ma ei alahinda raskusi piimasektoris. Arvan, et me pole aastakümneid kogenud taolist olukorda, mida näeme täna.

Marian Harkin (ALDE). – Täna väga üksikasjaliku vastuse eest, volinik. Rääkisite meetmetest, mida olete rakendanud hindade langusspiraali peatamiseks. Nagu hästi teate, on hetkel piima hinnad tootmishindadest madalamad. Paljud piimakarjakasvatajad peavad hädavaevu vastu.

Mul on väga hea meel kuulda, et olete valmis rakendama kõiki vajalikke meetmeid. Kas selle all mõtlete, et oleksite valmis kasutama enam teie käsutuses olevaid piimasektori juhtimisvahendeid, nagu näiteks eksporditoetused, eraladustusabi ja sekkumine?

Sooviksin, et te seda minu jaoks palun täpsustaksite.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Härra juhataja, sooviksin samuti volinikku kõikehõlmava vastuse eest tänada. Ent nagu ta mõistab, on piimatootjatel suuri raskusi. Piima tootmise maksumus on kõrgem kui hind, mille eest seda müüakse.

Nõustun teie väitega Iirimaa kohta, kuid kas on võimalik pakkuda täiendavat poliitikat – sekkumispoliitikat, et hinda käesoleval hetkel tõsta? Karjakasvatajad ei saa praegustes tingimustes piima tootmist jätkata.

Jim Allister (NI). – Volinik, millise pakilisuse ja pühendumusega tegutseb komisjon selles suunas, et kindlustada piimaturu põhja jõudmine. Kas pole ohtu, et killustunud järk-järguliste meetmetega läheb veelgi rohkem aega turusuuna muutmiseks? Ning ometigi on aeg ainus asi, mida meil ei ole. Kas poleks aeg toimida eksporditoetustega julgelt? Sest, volinik, meie tootjad on surmasuus.

Jim Higgins (PPE-DE). – Sooviksin tänada teid, volinik, ning iseäranis tervitan teie otsust viia sekkumine lühiajalise meetmena uuesti sisse ainult sellepärast, et meil on kriisiolukord.

Kas volinik ei nõustuks, et meil on neli probleemi: esiteks euro ja naelsterlingi vaheline vahetuskurss, teiseks tootmise vähenemine Aasia ja Hiina melamiiniskandaali tagajärjel, kolmandaks tootmise kasv 3% Ameerika Ühendriikides ning lõpuks, kuid mitte vähem olulisena, meie vana vaenlane, Brasiilia? Kas meil poleks tarvis pidevalt jälgida maailma trende, et meil oleks taoliste olukordade jaoks vastus valmis?

Mariann Fischer Boel, komisjoni liige. – Esiteks olen selgelt märku andnud, et olen valmis kasutama kasutada olevaid juhtimisvahendeid. Ent meil on teatud piirangud ning on väga oluline, et otsused, mida võib-olla teeme, ei tähendaks, et lõppude lõpuks ise oma oksa saame. Peame võtma arvesse tõsiasja, et sekkumine on vastuvõetav ning - mul on hea meel kuulda - lühiajaline meede. See on sellepärast, et meil tuleb, mitte ma ei ütleks, sellest lahti saada, vaid see peab kohalduma turule hiljem, mis küll valu pikendab, kuid me ei saa seda lihtsalt minema visata.

Nagu eelnevalt ütlesin, me näitasime tegelikult oma pühendumust eksporditoetuste suurendamisega nii võile kui piimapulbrile, kümme aastat tagasi ning me jälgime turgu.

Mis puutub hüvitamisse, näib, et üsna palju piimakarjakasvatajaid on unustanud, et 2003. aasta reformist lähtuvalt said nad tegelikult hüvitist otsemaksena ning seega on see summa, mis pole seotud lüpsilehma enesega, vaid mida arvutatakse eelneva tootmise alusel 2000-2002, nüüd otsemaksesse sisse arvatud.

Samuti pean mõnikord mõnele karjakasvatajale meelde tuletama, et hüvitamine on juba toimunud. Tean, et antud raskes olukorras pole tegemist täielikult rahuldava vastusega, kuid seda on arvesse võetud.

Saatsin väga selge signaali jaanuari alguses Berliinis Rohelise Nädala ajal, öeldes, et olen valmis kulutama osa 2009. eelarve raames kulutamata rahast, ning komisjon on teinud ettepaneku kulutada 2009. aastal 1,5 miljardit eurot, et katta lõhe, mis tekib selle tagajärjedest, et läbivaatamine ei jõustu enne 2010. aasta 1. jaanuari, kui hakkab kehtima pakett uute väljakutsetega toimetulekuks.

Küsimus, kas liikmesriigid tahavad kulutada 1,5 miljardit eurot, pole mitte minu, vaid riigipeade ja rahandusministrite käes, ning loodan, et samuti on võimalik riiklike valitsuste Euroopa Parlamendi liikmete poolse teatud lobitöö kaudu lahendust taotleda.

Olen täielikult nõus olukorra kolme põhjuse osas. Iirimaa jaoks on eksport Ühendkuningriiki vahetuskursiga, mis teeb elu veelgi raskemaks, muidugi tohtult ebasoodne, eriti liri karjakasvatajatele. Ma ei alahinda laienenud tagajärgi Hiina skandaalist, mistõttu osad inimesed on võib-olla palju ettevaatlikumad piimatoodete suhtes, mida nad söövad ja joovad.

Kasv maailmaturul ei tule ainult Ameerika Ühendriikidest. Oleme näinud märkimisväärse kasvu toimumist Uus-Meremaal ning see on äkki maailmaturule ilmunud mainitud tagajärjedega. Loodan, et üldiselt maailmaturul tootmine kahaneb, sest tegemist on üldise probleemiga, mis ei mõjuta ainult Euroopa piimatootjaid. Hetkel on väga raske piimasektoris raha teenida. Seetõttu ei kõhkle me kasutadaolevaid vahendeid sobilikul ja tasakaalustatud moel kasutamast.

Juhataja. – Küsimus nr 50 **Liam Aylwardilt** (H-0051/09)

Teema: Lambalihatoodete märgistamine

Hetkel pole konkreetset ELi seadustikku, mis tegeleks päritolu märgistamise küsimusega lambalihasektori puhul. Selle tagajärjel on Euroopa Liiduse lambatoodete puhul kasutusel palju erinevaid märgistustehnikaid. Kas komisjon kaaluks lambalihatoodete märgistamiseks ELi määruse sisseviimist, mis lubaks tarbijatel eristada ELi tooteid ja kolmandatest riikidest pärit tooteid?

Mariann Fischer Boel, komisjoni liige. – Arvan kindlasti, et Euroopa põllumajandustootjad võivad olla oma standardite üle uhked ning et komisjon soosib igasugust algatust, mis aitab põllumajandustootjatel, sealhulgas karjakasvatussektoris, tarbijatega toodete päritolu osas suhelda.

Nagu lugupeetav liige väidab, pole hetkel konkreetset ELi seadustikku, mis tegeleks päritolu märgistamise küsimusega lambalihasektori puhul.

Muidugi kohalduvad üldised siseturu eeskirjad toiduainete märgistamise ja reklaamimise kohta ka lambalihale. Antud eeskirjad nõuavad kohustuslikku päritolu märgistamist juhtudel, kus võidakse tarbijaid toiduainete tegelikult päritolu või lähtekoha suhtes eksitada.

Komisjoni seisukohaks pole, et on olemas üldine probleem, et tarbijaid lambaliha päritolu osas eksitatakse. Seetõttu ei laienda hiljutine komisjoni ettepanek tarbijatele antava toiduinfo reguleerimise kohta loetelu, millele kohustuslik päritolu märgistamine kohaldub.

Sooviksin toonitada, et loomaliha ja loomalihatoodete päritolu märgistamine on erijuhtum, ning arvan, et kõik mäletame, kust see tuli, sest tegemist oli veiste spongioosse entsefalopaatia kriisi järelnähtusega. Seetõttu, et taastada tarbijate usaldus loomaliha vastu, oli vajalik teha tarbijatele kättesaadavaks rohkem infot toote, sealhulgas selle päritolu, selge märgistamise kaudu.

Samuti on oluline meenutada, et olemasolev seadustik juba võimaldab vabatahtlikku lambaliha märgistamist sisse seada. Kui terve tarneahel suudaks taolise märgistussüsteemi suhtes kokku leppida, lisaks see nende toodetele väärtust, kui tarbijatele pakutaks lisainfot.

Selleks, et siseturg viperusteta toimiks, viis komisjoni ettepanek võtta vastu toiduinfot käsitlev määrus sisse vabatahtlike päritolutähiste raamistikku.

Iseäranis, mis lambaliha puudutab, siis päritolu mainimisel antakse infot looma sünni, kasvatamise ja tapa erinevate paikade kohta. Kui erinevates liikmesriikides esineks need tootmisjärgud, tuleks osutada kõik päritolud.

Vaadates kaugemale ette, kaalub komisjon, kas tuleks kõiki erinevaid põllumajandustootmeid tootmispaiga näitamiseks märgistada ning konkreetset kas on järgitud ELi põllumajandustootmise nõudmisi.

Olen teadlik, et põllumajandustoodete kvaliteeti käsitleva Rohelise raamatu avaliku arutelu ajal on lambalihasektori sidusrühmad propageerinud kohustuslikku päritolu märgistamist. 2009. aasta mais väljastab komisjon teatise, milles taotleme tasakaalu saavutamist lihtsustamise, läbipaistvuse ja tootekirjelduse vahel. Eesistujariigi Tšehhi korraldatud konverents peetakse antud küsimuses selle nädala neljapäeval ja reedel ning olen kindel, et meil tuleb märgistamise kohta elav ja huvitav arutelu. See on oluline. Pole alati kerge, sest mitte keegi ei taha selvekaupluses toidu tagaküljel romaani lugeda, seega minu arvates tuleks meil üritada leida tasakaal ja õige lahendus. Olen rahul kõigi kommentaaridega, mis meil seni Rohelise raamatu osas on olnud.

Liam Aylward (UEN). – Tänan, proua volinik. Tervitan iseäranis konverentsi, mis peetakse, ja tõesti võime tunda suurt uhkust oma toidukaupade taseme üle Euroopas – olen selles osas teiega kindlalt nõus.

Ent tahan viidata kavandatavale kohustuslikule lammaste elektroonilisele märgistamisele, mis algab 2010. aasta jaanuaris ning millega edasimineku komisjon kindlalt nõuks on võtnud, vaatamata põllumajanduskomisjoni liikmete ja põllumajandusorganisatsioonide vastuolule. Meie liikmetena vaidlustasime kohustusliku elektroonilise märgistamise tagajärjed tegevusele ja maksumusele ning katastroofilised tagajärjed juba tõsiselt allakäivale majandusharule. Kas komisjon kaaluks täiendava pikenduse andmist või antud ettepaneku kohustusliku iseloomu kõrvaldamist? Vastasel juhul, kas komisjon kaaluks kohustusliku elektroonilise märgistamise täiendavate kulude kandmist?

Mariann Fischer Boel, komisjoni liige. – Kõigepealt ütlesin, et kui tahate süvitsi arutelu lammaste elektroonilistest kõrvamärkidest, siis nagu tõenäoliselt teate, tuleks kutsuda teine volinik – tarbijakaitse eest vastutav volinik, kuid hea meelega esitan oma tähelepanekud antud küsimuses.

Nõukogus näib antud küsimuses nüüd olevat üksmeel. Mul on võimalik üsna palju reisida ning kohtan palju inimesi, kelle seisukoht on, et elektrooniline märgistamine teeb paljudele väiksematele tootjatele maksumuse tõttu otsa peale. Arvan, et kaaluda tuleks maaelu arendamiseks ettenähtud vahendite kasutamist, et üritada leevendada elektrooniliste kõrvamärkide maksumust. On olemas rida nimega „standardite ühtlustamine“, mida saab kasutada maaelu arendamiseks ettenähtud vahendite nõudmiseks nende täiendavate kulude katteks, mis annavad kindlasti paljudele väiksematele lambakasvatustootjatele tunda.

Juhataja. – Vastamata küsimustele vastatakse aja puudumisel kirjalikult (vt lisa).

Sellega on infotund lõppenud.

(Istung katkestati kell 20.05 ja jätkus kell 21.00.)

ISTUNGI JUHATAJA: Diana WALLIS

Asepresident

17. Lastehooldusvõimalused - Barcelona eesmärgid (arutelu)

Juhataja. – Päevakorra järgmine punkt on komisjoni avaldus lastehooldusvõimaluste kohta – Barcelona eesmärgid.

Vladimír Špidla, komisjoni liige. – (CS) Proua juhataja, daamid ja härrad, komisjon tervitab võimalust esitada päevi pärast rahvusvahelist naistepäeva, 8. märtsi deklaratsiooni eelkooliealiste laste hooldusvõimaluste kohta. Antud asutused on olulised soolise võrdõigussuhte edendamiseks ning töö ja eraelu tasakaalu saavutamiseks, aga ka lastele elukvaliteedi kindlustamiseks. Euroopa Ülemkogu kohtumisel Barcelonas 2002. aastal kinnitasid liikmesriigid ambitsioonikad eesmärgid, mis tuli täita 2010. aastaks. Kooskõlas kohustusega, mille komisjon võttis Euroopa Parlamendi ees 2007. aastal, esitati 2008. aasta oktoobris raport Barcelona eesmärkide ellurakendamise kohta. Raportis kõneles komisjon sellest, miks on oluline enam lastehooldusvõimalustesse investeerida.

Komisjon märkis peamiselt, et Barcelona eesmärkide sihiks on kõrvaldada takistused tööturule ligipääsuks, eriti naiste puhul. Üle 6 miljoni naise (vanuses 25–49 aastat) ELis ütleb, et nad ei saa töötada või saavad töötada ainult osalise tööajaga perekondlike kohustuste tõttu. Seetõttu jääb Euroopa majandus ilma olulisest tootmispotentsiaalst ning seda ajal, mil on vaja astuda vastu tõsistele majandus- ja rahvastikuväljakutsetele ning kui perekondade sotsiaalne positsioon seetõttu nõrgeneb. Lastehooldusvõimaluste arendamine võimaldab perekondadel otsustada vabalt, kuidas korraldada oma aega ja kuidas saavutada parem töö ja eraelu tasakaal. Eesmärgiks on mitte „sundida“ vanemaid saatma oma lapsi antud asutustesse. Eesmärgiks on pakkuda antud valikuvõimalust vanematele, kes seda tahavad. Lastehooldusteenuste arendamine aitab samuti kaasa vaesuse ennetamisele, eriti ühe vanemaga perekondade puhul, kellest üle kolmandiku on silmitsi vaesuse ohuga.

Seoses demograafilise aeglustumisega, mida Euroopa on üle elamas, aitab ligipääs lastehooldusvõimalustele samuti kaasa perekonnaplaneerimise ellurakendamisele. Ilmneb, et kõrgeima sündimusega liikmesriigid on just need, kes on viinud sisse kõige kõrgemalt arenenud poliitikad töö- ja eraelu tasakaalu osas ning kes registreerivad naiste tööhõive kõrgeimaid tasemeid. Lastehooldusvõimalused aitavad samuti muidugi kaasa laste arengule. Arvukad uurimused, eriti OECD ja UNICEFi teostatud uurimused, on näidanud, et antud teenused etendavad laste isiklikus arengus olulist rolli tingimusel, et nad on kõrge kvaliteediga ja lapsed usaldatakse neile piisavateks ajavahemikeks. Lastehooldusteenustel on samuti positiivne mõju haridustulemustele ja edaspidisele kutsealasele elule.

Komisjon nendib oma raportis, et vaatamata kõikidele eelpool mainitud headele põhjustele on enamik liikmesriike kaugel 2002. aastal seatud sihtide saavutamisest. Teha on jäänud palju tööd, eriti alla kolme aasta vanuste suhtes. Lisaks on asutusi, mis töötavad ainult osa tööpäevast, mis piirab vanemate ligipääsu tööturule. Komisjon tunnistab aga, et paljudes liikmesriikides on saavutatud märkimisväärsed edusamme. Liikmesriikide poolt Euroopa tasandil võetud kohustused ja Euroopa Parlamendis mitmes resolutsioonis avaldatud pöördumised on etendanud ses suhtes olulist rolli. Seetõttu on vaja kõikidel osalistel, eriti riiklikel ja regionaalsetel ametitel, kokku tulla ja luua progressiivseid, rahaliselt ligipääsetavaid ning kõrgkvaliteetseid lastehooldusvõimalusi eelkooliealistele lastele.

Soolise võrdõiguslikkuse kavas kohustus Euroopa Komisjon toetama antud valdkonnas liikmesriikide tehtavaid jõupingutusi. See ergutab liikmesriike täielikult ära kasutama struktuurifondidest pakutavaid võimalusi. Eesmärgiga abistada kohalikke organisatsioone antud valdkonnas meetmete sisseviimisel on komisjon kinnitanud lisaks läinud aasta omale infobrošüüri perekondade tugimeetmete rahastamise võimaluste kohta. Komisjon jätkab järeleproovitud lähenemiste vahetamise toetamist ning jälgib korrapäraselt Barcelona eesmärgi kasvu ja tööhõive strateegia raames. Samuti hindab ta perekonnapoliitika, iseäranis töö- ja eraelu tasakaalu poliitika, milles ta toetub peamiselt koostööle OECDga. Lõpuks, kuid mitte vähem olulisena, toetab komisjon Euroopa lastehoolduseesmärkidest kinnipidamist kasvu ja tööhõive strateegia raames pärast 2010. aastat.

Mõned inimesed võib-olla seavad kahtluse alla, kuivõrd tark on investeerida lastehooldusvõimalustesse kriisi ajal. Sellele vaatamata on arvukad uurimused näidanud, et taoliste teenuste puudumisel maksavad hinda kõik. Seetõttu on oluline tegutseda täna, et kindlustada ligipääs lastehooldusvõimalustele ning et toetada tööhõivet ja soodustada võrdõiguslikkust, sotsiaalset kaasatust ning laste huve.

Philip Bushill-Matthews, fraktsiooni PPE-DE nimel. – Härra volinik, tänan teid avalduse eest. Teie sõnad julgustasid väga, kuid väga heidutas, et selle kuulamiseks oli siin ainult 12 kolleegi. Nüüd on see tõusnud peadpööritava kõrguseni 18 Euroopa Parlamendi liiget, et kuulata seda, mis kujutab endast olulist avaldust olulisel teemal.

Uudishimu tekitas, et polnud viidet - kui mul see märkamata ei jäänud - ülemkogu eesistumise kommentaaridele kuu või nii aega tagasi, sest minu arvates olid need tähelepanekud väga kasulikud arutelule ning tõid väga selgelt välja, et kuigi Barcelona eesmärgi pole veel saavutatud - mõnedel juhtudel mitte kaugeltki, on väga selge, et hulgal riikidel pole koheseid plaane neid saavutada ning nad ei näe selles erilist probleemi. Selle põhjuseks on, ja ma tsiteerin, mida ütles eesistujariik Tšehhi ülemkogu: „Keegi ei tohiks kritiseerida nende riikide otsust, kes ei täida Barcelona eesmärgi ega kavatse täitmiseks oma jõupingutusi suurendada. On riike, kelle kodanikud oma ajaloolisest kogemusest lähtuvalt pole huvitatud laste panemisest päevakodudesse“.

Arvan, et see vastab tõele. See ei tähenda muidugi, et meil ei tuleks üritada kõigest väest julgustada päevakodude pakkumist ning päevakodude kättesaadavaks tegemist neile, kes seda kasutada tahavad.

Loodan, et nõustute, härra volinik, et enamatel naistel tööturule pääseda aitamise kontekstis ning lastehoolduse olulise rolliga inimeste aitamise kontekstis on paradiisi tõesti mitu teed - ning et pole ainult üht teed, millele

me ainuüksi keskendumaks peaks. Uurigem läbi kõik marsruudid, kuid pidagem paradiisi silmas, nii et meie kõikide ühised eesmärgid tõesti saavutataks.

Zita Gurmai, *fraktsiooni PSE nimel*. – Proua juhataja, finantskriisist on saanud majanduskriis ning oleme nüüd Euroopas silmitsi langusega, mis mõjutab samuti tavakodanikke: hinnad on tõusnud, töötus kasvab, investeeringud aeglustuvad, krediidi kättesaadavus on vähenenud ning nõnda majandus aeglustub.

Tegemist on silmapettega, mis näitab, et tegelikult saavad mehed töötuse käes esimesena – ja enim – kannatada meeste domineerimise tõttu tööstuses, nagu näiteks autotööstuses. Ent naised saavad kannatada koondamiste teises laines ning meie kannatame pikas perspektiivis. Ajutiste ja allhankalepingutega naised täidavad tihti kohti sektorites, kus nõudlus on suur majanduslikult headel aegadel, kuid kus positsioon on tihti väga habras majanduslanguse ajal. Taoline paindlikkus töötab tööturu, kuid mitte naiste kasuks, kes tahavad ja vajavad sotsiaalset turvalisust, tööhõive tagatist ning era- ja tööelu ühitamist. Veelgi murettekitavam on, kui konservatiivsed valitsused, nagu eesistujariik Tšehhi, räägivad Barcelona eesmärkide ülevaatamisest ja koduse lastekesvatuse juurde naasmisest. Barcelona eesmärgid, nagu PSE naised oma kampaaniaga 2007. aastal näitasid, on kasulikud kogu ühiskonnale ja kõikidele lastele. See aitab anda neile elus võrdset starti ning välja juurida vaesust.

Nagu ütleb Jacques Delors: „Igas lapses on aare ning peame neile andma võimaluse seda aaret avastada ja arendada“. Lubatagu mul lisada: igal lapsel on vaja võrdset võimalust oma aardeid arendada. Niiviisi saame samuti kindlustada hästi ettevalmistatud ja pädeva tööjõu. Barcelona eesmärgid aitavad samuti kaasa Lissaboni eesmärkide saavutamisele, et 60% naistest oleks tööturul, võimaldades naistöötajatel ühitada avalik ja tööelu.

Selge on, et valitsused ei tohi kärpida avalikke teenuseid, isegi mitte käesoleva kriisi ajal.

(Juhataja palus kõnelejal aeglasemalt rääkida.)

Kodune lastehooldus on oluline. Igal naisel peaks olema valik koduse ja avaliku lastehoolduse vahel, kuid iga valitsus vastutab selle valikuvabaduse kindlustamise eest kvaliteetse, ligipääsetava ja taskukohase lastehoolduse tagamisega. Mul on hea meel, et meil on Barcelona eesmärkide säilitamisel selline pühendunud liitlane.

Karin Resetarits, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (DE) Proua juhataja, lapsed ja poliitika – harva on kodanike ja poliitikute huvid teineteisest niivõrd kaugel. Kogu Euroopas on kodanike jaoks laste teema päris prioriteetide esiosas. Poliitikute jaoks on lasteküsimused kõrvalised küsimused, nagu me ka siin jälle näeme.

Ma ei tea ühtki spetsiaalse lasteministeeriumiga riiki, samuti pole meie noorimate kodanike huvidele spetsiaalset esindajat komisjonis. Parlamendis on laste teema jaotatud kõikide komisjonide vahel. Seetõttu sooviksin tänast komisjoni eriti esile tõsta, kuna ta käsitleb siin lastehooldusvõimalusi ning Barcelona eesmärgi. Olge te tänatud.

Lapsepõlve kvaliteedi parlamentaarses tööühmas täheldasime, et lapsed elavad meil väga keerukas maailmas. Nende tulevik, kes on lapsed just siin, just praegu, täna, on täielikult ebakindel. Tänapäeva laps võib ronida sotsiaalse redeli päris tippu või kukkuda päris põhja. Sellised lapsed võivad jääda oma kultuurimiljöösse või nad võivad otsida endale teise. Nad võivad järgida oma vanemate omaga sarnast elurada või teha täpselt vastupidi. Nad võivad abielluda vastassoost inimese või oma soost inimesega. 50 aastat tagasi, kui me Euroopa ühendamise ettevõtmise käivitasime, oli see kõik täiesti teisiti.

Mitmekesisus, mis meid eurooplastena iseloomustab, on muutunud laste eludes otsustavaks teguriks. Mitmekesisuse mõiste peab seetõttu jõudma sellesse, mida õpetajad ja teised meie laste harimisega tegelejad õpetavad. Hetkel pööratakse sellele liialt vähe tähelepanu. Euroopa lastehooldusvõimalused ja koolid on lõppude lõpuks integreerumise väljakutse koormuse all murdumas. Meil on tarvis integratsiooni asjus lähtestusnupule vajutada ning alustada algusest.

Lähenedgem antud teemale täiesti eelarvamusvabalt uuesti, lähtudes loosungist „peatage see mitmekesisuse kaudu“. Lisaks paluksin kõikidel Euroopa Parlamendi liikmetel enda järel mitte ainult käsile võtta ja propageerida soolise võrdsuslikkuse rakendamist, vaid ka võidelda laste võrdsuslikkuse rakendamise eest – eriti käesoleval globaalse finantskriisi ajal, sest vastasel juhul riputame oma lastele kaela mõõtmatud võlad.

Roberta Angelilli, *fraktsiooni UEN nimel*. – (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, peaksime mees pidama, et me ei saa toetada naiste õigusi tööhõivet või võrdseid võimalusi käsitlevas dokumendis, kui me ei saa

arvestada rahuldavate lastehooldusvõimalustega, ilma milleta on lepitamine võimatu ning õigused ei loe midagi.

Antud teemad on aktuaalsemad kui kunagi varem nüüd, kui seisame silmitsi majanduskriisiga esilekerkinud probleemidega. Euroopa Liidus nendib üle kuu miljoni naise vanuses 25-49, et nad on oma perekondlike kohustuste tõttu sunnitud olema töötud või töötama osalise tööajaga. Rohkem kui neljandikul nimetatud naistest tuleneb olukord lastehooldusvõimaluste puudusest või nende ülemäärasest maksumusest. Kuus aastat pärast Barcelona eesmärkide kinnitamist, 2010. aasta tähtaja lähenedes leiame, et enamik liikmesriike ei saavuta neid eesmärke, mis ei olnud isegi eriti ambitsioonikad: tagada ligipääs lastehooldusvõimalustele 30% alla kolme aastastest lastest. Peame seetõttu vaeva nägema, et saavutada lasteteenuste rahuldavad tasemed, alates alla kolme aastastele lastele mõeldud teenustega.

Seetõttu on mul väga hea meel, et tänane majandus- ja rahandusministrite nõukogu on kinnitanud kõikide liikmesriikide võimaluse kärpida lasteteenuste käibemaksu. Arvan, et see kujutab endast märkimisväärset stiimulit ning tervest mõistusest lähtuvat žesti, mis võib aidata taaskäivitada üle kogu Euroopa Liidu lastehoolduse kava ning lastele ja perekondadele mõeldud teenuste kava.

Hiltrud Breyer, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Proua juhataja, leiame, et eesistujariigi Tšehhi katsed lahjendada ELi lastehoolduse eesmärke on tõeliselt häbiväärsed, ning loomulikult oleme neile tungivalt vastu. Tegemist on ka tugeva eduga, et liidu perekonnaasjade ministrid käesoleva täiskogu avaldatud surve tulemusena ei kinnitanud antud lastehoolduse eesmärkide lahjendamist.

On samuti väga kahetsusväärne, et eesistujariik Tšehhi paistab silma oma tänase äraoleku poolest ning ei saa meiega siin parlamendis arutada oma püüet Barcelona eesmärke lahjendada, kuna Tšehhi kõnealune liigutus on väga selgelt ELi võrdõiguslikkuse poliitika tagasikerimine, ning me oleme väga selgelt vastu eesistujariigi Tšehhi ettepanekus avaldatud aegunud pildile naistest ja perekonnast.

Ent, volinik Špidla, olete öelnud, et on rahastamisvõimalusi. Olete märkinud, et enamik Euroopa Liidu liikmesriike ei vasta eesmärkidele, iseäranis alla kolme aastastele mõeldud lastehoolduse puhul. Ent mis algatuse komisjon ette võtab, et teha liikmesriigid aktiivsemaks? Pean vist ütleva, et ma pole teilt selles küsimuses vastust kuulnud.

Mida muud komisjon teeb liikmesriikide ergutamiseks? Olete samuti vihjanud, et on kaasrahastamisvõimalusi. Kas liikmesriigid kasutavad neid võimalusi? Paluksin teil antud küsimusele vastata. Kui ei, miks neid ei kasutata, ning kas komisjon suurendab ka lastehoolduse laiendamise rahastamist?

Eva-Britt Svensson, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (SV) Proua juhataja, hindasin seda väga, kui liikmesriigid kinnitasid Barcelona eesmärkide raames sihtmärke, mis seonduvad laste ligipääsuga lastehooldusele. Arvasin – ja arvan tänagi veel, et eesmärgid seati üsna madalale, kuid meil on vaja vähemalt peale hakata. Ligipääs korralikule lastehooldusele on põhiliseks eelduseks, et naised saaksid võimaluse töötada, ning samuti on see võrdõiguslikkuse põhiliseks eelduseks.

Ent tunnen nüüd muret, et neid eesmärke ei saavutata, ning muidugi tunnen muret eesistujariigi Tšehhi suundumuse üle lastehoolduse eesmärgi asendamise kohta koduse hoolduse kui täiesti rakendatava alternatiiviga ning et seetõttu soovib ta antud eesmärgi eemaldada. Ent sooviksin samuti tänada volinik Špidlat, kes on tegelikult selgeks teinud, et komisjon peab ikka veel oluliseks, et saavutaksime lastehoolduse suhtes Barcelona eesmärgid. Samuti sooviksin tänada proua Resetaritsi laste võrdõiguslikkuse rakendamise ettepaneku eest. Arvan, et peaksime koos neid silmas pidama.

Kathy Sinnott, *fraktsiooni IND/DEM nimel.* – Volinik, paljud minu volitajatest on imikud ja väga väikesed lapsed ning täna õhtul sooviksin kõnelda nende nimel, eriti kuna täna õhtul on palju väga häid kõnelejaid, kes saavad rääkida tulemuslikult naiste eest töökohal.

Hooldus, mida laps esimestel aastatel saab, mõjutab teda kogu elu. Paljud laste arengu uurijad, nagu Maria Montessori, on märkinud vajadust, mis väikesel lapsel ema või emaasemiku kohaloleku järele on. Paljud neist on märkinud ka lahet laste arengus kahe aasta ja üheksa kuu vanuselt, misjärel on lapse jaoks ohutu olla pikemat aega oma esmase hooldaja juurest eemal.

Viimasel aastakümnel onaju ülesvõttetehnika neid tähelepanekuid toetanud, näidates, et lapse ajus esineb kindel muudatus, mis lubab tal esmase hooldaja, tavaliselt ema, sisendada, nii et ta on lapse jaoks kättesaadav aktiivses mälus isegi siis, kui ta kohal pole. Samal ajal suudab laps mõista, et ema või esmase hooldaja asemik tuleb tagasi ega pole jäädavalt läinud.

Muidu elu pole selline ning emad töötavad tihti kodust väljaspool. Nad võivad tahta töötada või teha vastava valiku ja isegi, kui nad seda ei tee, on neil võib-olla tarvis teenida, sest eluasemelaenu on vaja maksta ning toit tuleb lauale panna. Naised on olnud tööjõule imetoredaks täienduseks. Nende kaasamine ja võrdne kohtlemine kujutab endast põhiõiguste küsimust. Ent imikud ei tea ega suuda mõelda selle üle, mida emad peavad või tahavad teha. Nad on olemuselt määratud vajama seda, mida nad vajavad. Loodus kujutab endast väga võimsat jõudu.

Alati on tagajärgi, kui tegutseme loodusele vastu. Armastava südamega ema olemasolu on lapse jaoks ideaal, mida peaksime kõigest jõust võimaldama, kui naine tahab oma lapse jaoks nendel esimestel aastatel olemas olla. Põhjus on selles, et kui väikesel lapsel on vaja oma ema pidevalt kindlusttekitavat kohalolekut, on temata olemisel mõju hoolimata äraoleku väga auväärsetest põhjustest. Ent nagu ütlesin, naised töötavad ja me peame andma endast parima, et vähemalt kindlustada, et kui keegi teine peale esmase hooldaja alla kahe aasta ja üheksa kuu vanuse lapse eest hoolitseb, siis on selleks keegi, kes oskab pakkuda lapsele võimalikult hoidvat hoolitsust.

Mõnel lapsel on piisavalt õnne, et saada taolist hoolitsust teisestelt hooldajatelt, nagu isad, vanavanemad, muud sugulased, lähimad naabrid – inimesed, kes on neile pühendunud ja osalevad nende elus jooksvalt. Ent see pole lihtsalt osaks enamikule imikutest ja väikelastest, kelle eest hoolitsetaks lastekasvatusasutustes. Peaksime kindlustama, et antud asutused on puhtad, ohutud, stimuleerivad ning eelkõige hoidvad ja mitte lihtsalt hoiukeskused.

Lapsed kujutavad endast meie tulevikku. Põhi, mille nad saavad, on ülioluline, kuid aeg, ruum ja hoidmine, mida lapsed kasvamiseks ja täielikuks arenguks vajavad, on üha vähematele pakutav luksus. Olgu see hea või halb, ent kujundame Euroopa tulevikku sellega, kuidas lapsi kasvatame. Paluksin komisjonil vaadelda antud küsimust lapse seisukohast. Kui küsite imikult, kas ta tahaks emmet või päevakodu, valiks ta alati emme. Meil tuleb seda last kuulata, nagu emad, ning aidata neil leida moodus mõlema kasuks kodu ja töö ühitada.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Tõenäoliselt teame kõik, kui oluline on argiellu rakendada kõik Barcelona eesmärgid. Perekonna- ja tööelu vahelise tasakaalu saavutamine on tööhõive võrdõiguslikkuse põhimõtte kohaldamisele oluline. Samuti toob see eelised lastele terve arengu mõttes.

Tugi teenuste laiendamisele koolieelsete ja kooliväliste võimaluste vallas, vanemate keskustele ja ka laiapõhjaliste, mitmeotstarbeliste, päevaste kohalike keskuste tööle tõstab ligipääsetavust, paindlikkust ja võrdõiguslikkust perekondadele mõeldud avalike sotsiaalteenuste süsteemis, muutes neid konkurentsivõimeliseks ning parandades nende kvaliteeti.

Slovakkias on lastehooldusega olukord üsna keerukas. Avalikud lastehooldusasutused on väiksemate, kuni kahe- või kolmeaastaste laste jaoks praktiliselt kadunud, töötades ainult erandkorras, eraasutused aga pole enamikule peredest taskukohased. Antud vallas on pädevus antud üle kohalikele võimudele, kes võivad valida, kas taoliste asutuste käigus hoidmises osaleda või mitte.

Olukord vanemate, kolme- kuni kuueaastaste laste varjatud populatsiooniga, teisisõnu niinimetatud väikekoolidega, pole palju parem. ELi statistiliste hinnangute kohaselt esineb ainult Kreekas, Leedus, Poolas ja Sloveenias kolmeaastaste ja vanemate laste hoolekandeesutuste alatäituvust.

Soolise võrdõiguslikkuse mõttel ja vormil rajanevate sotsiaal- ja perekonnapoliitikatega riikides, nagu näiteks Soome, Rootsi ja Prantsusmaa, on viimastel aastatel registreeritud kõrgeid viljakustasemeid, kuna aga traditsioonilist vanemlike rollide lahusust toetavad riigid, näiteks Saksamaa, Hispaania ja Itaalia, on silmitsi madala viljakuse ja kasvavate lapsetustasemetega.

Paljud riigid, kus naistel on tööturul kõrge osakaal, nagu näiteks põhjamaad, on samas kõrgema sündimuse ja viljakustasemetega. Riigil on vaja pakkuda tuge, nii et naised saaksid töötada ja samal ajal rahuldada oma igatsust olla ema. Rahvastiku olukord kujutab endast lihtsalt huvi või huvi puudumise tulemust, mida riik järgneva põlve suhtes üles näitab. Perekonnapoliitika toetades pakub riik peredele olulisi eeltingimusi. Pimedus antud vajaduste suhtes, mida oleme seni näinud, ühes tarbijaliku eluviisi toetamisega on tõenäoliselt praeguse rahvastikulise hämariku põhjuseks.

On samuti tõsi, et koolieelsed asutused on äärmiselt olulised lisaks ka probleemsetele gruppidele, nagu näiteks sotsiaalselt ebasoodsas olukorras grupid ja mustaslapsed. Just need ongi lapsed, kes omandavad koolieelsetes asutustes hügieeni alusharjumusi ning õpivad järk-järgult selgeks käitumisreeglid. Leppigem kokku, et Barcelona eesmärgid peaksid olema osa riigi kodanike heaolu riiklikust poliitikast.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Peaaegu seitse aastat pärast Barcelonas kokku tulnud Euroopa Ülemkogu on enamik liikmesriike kaugel seatud eesmärkide saavutamisest. Ent lastehooldusvõimalused on oluliseks tingimuseks töö-, perekondliku ja eraelu ühitamisel, samavõrra meestele kui naistele. Need on ka oluliseks võrdsuse edendamise vahendiks.

Meenutaksin teile, et perekondlikud kohustused takistavad rohkem kui kuuel miljonil Euroopa naisel tööturul osalemast. Ent on 15 liikmesriiki, kellel kaetuse suhtarv on Euroopa keskmisest madalam, mis jääb kõvasti Barcelona eesmärkidele alla. Näiteks Tšehhi Vabariik, kelle käes on hetkel Euroopa Ülemkogu eesistumine, on alla kolme aastaste laste grupi puhul 10% madalama kaetuse suhtarvuga. Ei üllata siis, et arutatakse eesistujariigi Tšehhi kavasse lülitatud Barcelona eesmärkide läbivaatamist. Tõsisem on, et eesistujariik Tšehhi kavatseb, ja ma tsiteerin, „keskenduda vanemliku lastehoolduse küsimusele ning selle seosele tööhoivepoliitikaga ning rõhutada koduse lastehoolduse tähtsust täiemõõtmelise alternatiivina elukutselisele karjäärile“. Tsitaadi lõpp.

Lugedes on seda raske uskuda. Sellele vaatamata on see tõsi: eesistujariik Tšehhi tahab saata naised tagasi koju. Ta tahab, et Euroopa taandareneks aastaid ning et Euroopa naised loobuksid aastatepikkuse võrdõiguslikkuse eest võitlemise tulemustest. Sellega on kindlasti tegemist, sest antud ettepaneku autorid ei kavatse saata koju mehi, nii et just nemad saaksid olla need, kes laste järgi vaatavad. Ent naistel on sama õigus kutsealasele eneseteostusele kui meestel.

Sooviksin tuua näiteks Portugali, kes on käivitanud ambitsioonika kava lastehooldusasutuste ehitamiseks. Need aitavad elavdada majandust ja luua tööhoivet ning samuti saavutada Barcelona eesmärgid.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (ET) Proua juhataja, mõnikord jääb mulle mulje, et mida rikkam on riik, seda väiksemad on rahalised kulutused laste eest hoolekandmisele, nende kasvatamisele ja harimisele. Me peame siiski meeles pidama, et Euroopat ohustab demograafiline kriis. Peame tegema kõik selleks, et julgustada naisi ja mehi perekondi looma ning võimalikult palju lapsi saama.

Paljudes ELi riikides tuleb lasteaiakoha tagamiseks esitada taotlus juba enne lapse sündi. Kuidas me saame siis rääkida naiste tööle naasmise lihtsustamisest? Peale selle hakkavad paljud naised oma esimest töökohta otsima alles pärast laste saamist.

Las Euroopa kodanike suhtumine perekonda ja lastesse määratleb meie kultuuri ja tsivilisatsiooni taseme.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Proua juhataja, Euroopa Komisjoni jõupingutus aidata emadel aktiivselt tööturul osaleda, edendades 2002. aastal kõikide Barcelonas vastu võetud otsuste kohaldamist, on tähelepanuväärne.

Ma sooviks volinikule siiski meelde tuletada, et valikuvabadus ei ole ajaloolise traditsiooni, vaid demokraatia küsimus, eriti majandusliku surve korral. Sundides emasid seda teed minema, ei ole häid tulemusi oodata; vastupidi, tulemused peavad ilmnema, kui lapsevanemad on veendunud, et see on nende lapse jaoks parim lahendus ning, nagu eelnev kõneleja ütles, kui see saavutatakse juba algusest peale, uue elu tekkimisel toetuse ja nõustamisteenuste abil.

Nii leiavad ka lapsevanemad parima lahenduse ning kohanevad lastehoiuteenustega aegamisi, kohe pärast sündi ja kolme aasta pärast. Me peame siiski ka pakutavad teenused üle vaatama, kuna kvaliteet on kallis. Tänapäeval on enamikus riikides kvaliteet väga kallis ning toob kaasa eraõiguslike üksuste kaasamise. Vastupidiselt nendele on avalik-õiguslikud teenused odavamad või harvadel juhtudel tasuta ning madalamate kuludega, kuid kehvadel tasemel. Seepärast tuleb meil jälgida selliste üksuste töötajate haridust ning suurendada lapsevanemate usaldust, et ka nemad oleksid kaasatud. Kui ma sain Pariisis esimese oma üheksast lapsest, usaldasid ma nende üksuste pakutavaid teenuseid, mida mina emana ei saanud pakkuda, ning nende taset.

Seepärast peame me austama emade kogemusi, ning üksnes lastele pakutuna peame me seda tööstaažina arvestama. Kui emad pakuvad oma teenuseid, saab neid toetada eluaegsete õppe- ja koolitusmeetmetega, et nad saaksid oma elukutset hiljem praktiseerida.

Me peame meeles pidama ka parlamendi aruannet üliõpilaste jaoks mõeldud lastehoiuteenuste kohta, kuna me räägime tööst, kuid töö algabki just kutsekvalifikatsioonist. Seepärast, kui kutsekvalifikatsiooni omandamise ajal puuduvad lastehoiuteenused, kuidas saavad siis naised hiljem tööturul osaleda?

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Eesistujariigil Tšehhil oli õigus: Barcelona eesmärgid kehtestati enne ELi viimast laienemist. Siiski eksis ta kõvasti, kui sedastas, et uute liikmesriikide konkreetne olukord ja varasem kogemus on nendele eesmärkidele vasturääkivateks argumentideks.

Kui miski on üldse tähtis, siis on selleks kasu lapsevanematele ja soolisele võrdõiguslikkusele, majandusele ja tööhõive tasemele ning lastele ja tulevikule. Meie riikide suhteliselt madalad palgatasemed tähendavad, et mõlemad lapsevanemad peavad töötama; see ei ole valikuvõimalus, vaid paratamatus. Lisaks sellele kasvab pidevalt nende perekondade arv, kus on ainult üks lapsevanem. Mõnes riigis sünnib peaaegu kolmandik lastest mittetraditsioonilistesse peremudelitesse.

Kasuteguriks peetavat tööjõu liikuvust soodustavad põhimõtted ei saa jätkuvalt ignoreerida tõsiasja, et inimestel on lapsed. Paljud neist elavad vaestes perekondades, kus puudub võimalus korraliku toidu, tervishoiuteenuste ja hariduse saamiseks. Mõnikord on perekeskkond ka vägivaldne. Samuti jäävad lapsed pärast vanemate tööleminekut üksinda. Need teenused võivad murda vaesusahela ning pakkuda positiivset alternatiivi spetsialisti juhendamisel kollektiiviga harjutamiseks. Selle rolli täitmiseks peavad lastesõimed ja lasteaiad siiski olema:

1. olemas, kuid eelkõige kättesaadavad, kas siis tasuta või taskukohase maksumuse eest, ning
2. kvaliteetsed. Siinkohal on väga tähtis, et töötajad oleksid läbinud kutsealase koolituse.

Käesoleva kriisiga võitlemiseks loobume me peaaegu uutest autodest, et osta teisi täiesti uusi, raisates selle käigus märkimisväärselt materiaalseid ressursse. Meil tuleks pigem investeerida lastesõimede ja lasteaedade ehitamisse ning luua selles sektoris stabiilseid töökohti. Rakendatud inimressursside kvaliteet on juba pikemat aega olnud üheks riike eristavaks faktoriks.

Me soovime komisjonil igas riigis tööhõiveprogrammide hindamisel tõsiselt lapse avalike kulude teguriga arvestada. Jacques Delors on tõesti öelnud, et igas lapses peitub aare ning ühiskonna ülesandeks on see üles leida. Ma lisaksin sellele siiski, et vastasel juhul õhustab ühiskond kogu oma tulevikku.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Emade ja isade perekondlike kohustuste ja kutsealaste ambitsioonide vahel tasakaalu saavutamisel võib olla väga positiivne ja otsene mõju kogu ühiskonnale. Ma teen ettepaneku töö määratluse läbivaatamiseks, et rõhutada perekondlike kohustuste ja kutsealaste ambitsioonide vahel tasakaalu saavutamise eeliseid.

Perekondlike kohustusi ei tohi automaatselt emade tulevikuväljavaateid kahjustavana käsitleda ainult sellepärast, et nad ajutiselt tööturult eemalduvad. Kuni praeguse ajani on Euroopa põhimõtted ja poliitika käsitlenud kodanikke ainult tööturu nõuete põhjal. Demograafilisele kriisile reageerimine hõlmab siiski ka kodanike käsitlemist nende kui lapsevanemate rolli põhjal, teisisõnu emade ja isadena, kellel on oma perekonna ees kohustusi.

Siinkohal kerkib üles põhiküsimus, mis määratleb edasiste arutelude suuna. See küsimus käsitleb ühiskondlikku mudelit, mida me soovime edendada. Kas me soovime vastavalt turule ja ettevõtete vajadustele kohanduvaid perekondi või vastavalt perekondadele kohanduvat turgu ja ettevõtteid? See ei ole üldsegi mitte tähtsusetu küsimus. Nii Euroopa kui liikmesriikide põhimõtted on määratud kindlaks selles valdkonnas turuloogika ja inimloomuse loogika vaheliste pingetega. Seepärast on ühiskonna eesmärgiks toimida nii, et naised ja mehed saaksid vabalt valida nende kahe loogikavõimaluse vahel, mis laiemalt kui ainult töö vaatenurgast vaadatuna õigustavad mõlemad oma olemasolu.

Elutsükli käsitlevate ELi põhimõtete loogika omab erilist tähtsust, kuivõrd see võtab eraldi arvesse 15–49 aasta vanuste meeste ja naiste tegevuskategooriad, et nad saaksid demograafilise kriisi lahendamises kindlat rolli täita. Vastupidiselt Euroopa Komisjoni ettepanekutele ei saa lapse saamise otsust pidada lihtsalt eraldi eesmärgiks, mis tuleneb tahtest saada lapsi.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Daamid ja härrad, lastehoid peaks olema ELi poliitika tähelepanu keskpunkt. Mitte sellepärast, et me mõnikord ütleme lihtsalt, et lapsed on meie tulevik, vaid kuna praegune olukord nõuab meilt Euroopa tulevikule mõtlemist ja selle loomise nimel töötamist. Me oleme tunnistanud sügavale demograafilisele kriisile, madalale iibele, rahvastiku vananemisele, samuti majanduslikele ja sotsiaalsetele probleemidele ühiskonnas. Meie jõupingutused peavad olema suunatud laste sünnitamiseks, kasvatamiseks, harimiseks, materiaalselt kindlustamiseks ja sotsiaalse arengu edendamiseks sobivate tingimuste loomisele. Meil tuleb lastega seotud õigused, kohustused ja vastutus asjakohaselt riigi, kohalike asutuste ja perekonna vahel ära jaotada. Samuti peame me toetama lapsehoiuasutusi nii avalikus kui erasektoris, otsima lastehoiu puhul võimalusi avaliku ja erasektori koostööks ning hankima vahendeid nende arendamiseks. Barcelona eesmärkide saavutamiseks peame me vastu võtma konkreetseid meetmeid, suurendama laste jaoks lastesõimede ja lasteaedade võimaldamist, mida tuleb ehitada eelisjärjekorras. Meil tuleb ka luua võrgustikud, mis pakuvad lastele ja vanematele laiaulatuslikke teenuseid, konsultatsioone ja sotsiaalset tuge.

Minu päritoluriik Bulgaaria pakub kõrgetasemelist lastehoiuteenust. Riiklik lastestrateegia ja riiklik lastekaitseprogramm, mis on vastu võetud, ei sõnasta ainult eesmäärke, vaid ka konkretiseerib meetmed, mida tuleb valitsusel lastehoiuga seoses rakendada. Lasteasutused on muutnud oma imagot, näiteks otsiti lahendusi, et võimaldada lastel naasta perekondlikku keskkonda, võeti vastu kasuperekondade põhimõte, loodi turvakodud ning ehitati lasteaedu ja sõimi. Me räägime kõigest sellest siiski finants- ja majanduskriisi kontekstis, kui on võimalik, et juba saavutatut kaotab väärtuse ning kavandatu elluviimine ebaõnnestub. Kas me investeerime siis Euroopa lastesse?

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Volinik, daamid, teile ei pruugi meeldida, mis mul on öelda. Barcelona eesmärkide taotluseks on suurendada emade tööhõivet, kuid need ei maini mitte mingil moel nende laste elude parandamist, samuti ei ole nende taotluseks aidata nendel lastel tulevikus hakkama saada ja elumuresid lahendada. Keegi tõi välja mõtte, et näiteks imikud ja kuni kahe aasta vanused väikelapsed vajavad iga päev oma ema, isa, vanaema või lihtsalt lapsehoidja kohalolekut, kuid kindlasti ei ole neil lastel tervets arenguks vaja lastehoiuteenuseid. Muidugi on koolieelikute puhul olukord hoopis teine ning siinkohal on Barcelona eesmärgid täiesti kohased. Isegi Tšehhi suudab 90% koolieelikute lastehoiuteenust pakkuda, kuna need lapsed õpivad koos mängima ning neil on vaja rühmas olla. Daamid ja härrad, Barcelona eesmärgid on siiski eelmise sajandi poliitika. 21. sajandi kaasaegne perepoliitika peaks soodustama ka laste tervet arengut. Neil, kes meist pärinevad kommunistlikust riigist, on lastehoiuteenustega suured kogemused, kuna emad pidid tööle naasma juba neli või viis kuud pärast lapse sündi. Ma soovitsin teil ka natuke Euroopa ajalugu lugeda.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Minu erakonnal on kombeks igal aastal naistepäeva paiku käia lasteaedades ja tunnustada seal töötavaid inimesi. Käisin minagi sel aastal kümnes lasteaia ja igal pool kuulsin pikkadest järjekordadest. On selge, et Eesti ei suuda täita Barcelona eesmäärke, vähemalt mitte kuni kolmeaastaste laste osas, aga komisjoni üleskutse on igati teretulnud ja aitab selle probleemi lahendamisele kaasa.

Aga ühte tahaksin veel rõhutada: laste päevahoiust räägitakse enamasti soolise võrdõiguslikkuse ja naiste tööhõive kontekstis, aga mina tahaksin rõhutada seda, et see pole mitte ainult hoiuteenus, vaid ka haridusteenus ja selle alusharidusega luuakse baas edukaks toimetulekuks koolis ja ka edasises elus. Ja selles kontekstis peame seda erakordselt oluliseks ja kindlasti mitte eelmise sajandi lähenemiseks, nagu just äsja kuulsime. See on selle sajandi lähenemine.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Vastavalt Euroopa Komisjoni 2008. aasta oktoobri aruandele Barcelona eesmärkide elluviimise ja koolieelikute hoiuteenuste raamistiku kohta, ei ole liikmesriigid veel saavutanud Euroopa Liidu liidrite poolt seatud eesmäärke.

Käesoleval juhul soovitan ma järgmisi tegevusi:

1. suurendada riikide valitsuste kaasamist sellesse probleemi,
2. luua riikide valitsuste tasandil ainult selle probleemiga tegelev spetsialistide töögrupp,
3. kindlate vahendite abil välja töötada ELi kontroll liikmesriikide valitsuste üle.

Kõik need meetmed aitaksid naiste ja meeste vahel võrdsed võimalusi tagada, elukvaliteeti parandada ning samuti rahvastiku vananemist kompenseerida, kuna need tõstaksid sündimuse määra.

Catherine Stihler (PSE). – Proua juhataja, on väga pettumust valmistav, et nii paljud riigid ei täida Barcelona eesmäärke, ning kui see arutelu oleks kella 21 asemel kell 9 toimunud, siis oleks siin istungisaalis ehk rohkem kolleege ka kohal.

Paljud on maininud majanduskriisi. Aga praegu ei ole õige aeg lastehoiuteenustest loobumiseks, vaid kvaliteetse ja kõigile taskukohase lastehoiuteenuse pakkumise laiendamiseks. Rohkem kui kunagi varem on meil vaja oma lastesse investeerida. Investeerimine kvaliteetse lastehoidu aitab ühtemoodi nii peresid kui lapsi, andes peredele – peamiselt küll emadele – võimaluse töötada ning pakkudes lastele võimalust koduga sarnaseks kvaliteetseks ja hoolivaks keskkonnaks.

Sellel nädalavahetusel kuulsin ma Šoti juhtiva psühhiaatri ja ka ühe Barnardo liikme kõnesid. Nende vaated käsitlesid ebasoodsas olukorras olevaid lapsi, ning oli šokeeriv teada saada, et kui need lapsed ei saa abi, võib selline olukord juba kolmeaastasele ebasoodsas olukorras olevale lapsele pöördumatut kahju teha. Lastehoiuteenus aitab perekondi ja ühiskonda kui tervikut ning võib aidata ka väga ebasoodsas olukorras olevaid lapsi. Ma nõuan volinikult tungivalt surve avaldamist.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Minu esindatav riik figureeris pikka aega nende riikide nimekirjas, kellel ei olnud Euroopa standarditele vastavat lastehoiualast sotsiaalpoliitikat. Lastehoiutöötajate erialase koolituse saamisest tulenevate kvalitatiivsete meetodikate vastuvõtmisega on olukord tasapisi paranenud. Barcelona eesmärgid on motiveerinud institutsioone, kelle eesmärgiks on lapsed kaitsta, ning hooldusnormid on kaasa toonud kohustusi ja oskusi. Lapsed saavad tõepoolest humaanset kasvatust.

Praegu, kui sündimuse määr on langemas, peame me pakkuma võrdseid võimalusi sotsiaalses eriolukorras olejatele. Nii liikmesriigid kui ka Euroopa Komisjon peavad tegema jõupingutusi, et toetada nende haridust ja edasist ühiskonda integreerumist. Tavalises perekonnas üles kasvanud lastega võrreldes on neil alaväärsuskompleksid. Seepärast võivad programmid, mis võimaldavad nendel lastel sotsiaalteenuste toel perekondlikus keskkonnas aega veeta ning suhelda, neile uue võimaluse anda.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (ET) Naiste osalemine tööelus ja poliitikas ning nende julgustamine rohkem kohustusi võtma sõltub lastehoiuteenuste kättesaadavusest.

Naisi tuleb julgustada oma karjääri planeerima, kuid seda ei saa teha ilma tõhusa lastehoiusüsteemita. Iga lastehoiuteenustesse investeeritud euro toob ühiskonnale töökohtade loomise ja laste kasvatamiseks paremate tingimuste kaudu kuue kuni üheksa euro suuruse kasu.

Asjaolu, et näiteks paljudes ELi liikmesriikides tuleb juba enne lapse sündi lastesõimes koht registreerida või et lasteaiakoha taotlemiseks on mitmekülsed ootejärjekorrad, rõhutab, et Euroopas ei ole piisavalt lastehoiuteenuseid. Lastehoiuteenused mitte üksnes ei aita naistel oma karjääri edendada, vaid arendavad eelkõige laste oskusi ühiskonna liikmetena.

Samuti sooviksin ma öelda, et praeguse kriisi ajal on tähtis, et me investeeriksime haridusse ja tervisesse, mis on otstarbekad investeeringud meie tulevikku.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Proua juhataja, lasteaiad on väärnähitud. Need võivad olla küll vajalikud väärnähitud, kuid need on väärnähitud. Ma ei unusta kunagi, kuidas ma pidin oma kolmekuust väikevenda lasteaiasse viima, kuna mu ema pidi vara tööle minema. Ta hoidis pidevalt minust kinni, kuna ei tahtnud, et ta ära võetakse. Ma usun, et kui me küsime endilt, kumb on olulisem, kas lapse heaolu või lapsevanema karjäär, siis peaks lapse heaolu alati esikohale jääma.

Lasteaiad on tarvilikud, kuid ainult siis, kui nende järele on tõeline vajadus. Eelkõige on vaja aga anda võimalus, aidata ja olla delikaatne nende vanemate, eriti emade suhtes, kes soovivad oma väikeste lastega kodus olla, et nende eest hoolitseda. Nad vajavad nii rahalist toetust kui nõuandeid. Seda tuleb meil meele pidada. Rääkides lastehoiust, räägime me lastest ja nende vajadustest, ning mitte sellest, mida me oma isikliku heaolu eesmärgil tahame.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Proua juhataja, psühholoogina ja poliitikuna sooviksin ma öelda kahte asja. Elu muutub otse meie endi silme all – karjäärinaised on uueks fenomeniks, isad on aina rohkem hõivatud ning naised võitlevad oma õiguste eest. Kõik see kõlab nii loogiliselt ja kaasaegselt, isegi sotsialistlikult.

Siin on aga siiski üks muutumatu konstant, milleks on laste individuaalsed psühholoogilised vajadused. Selles valdkonnas ei ole edasiminekut või revolutsioonilist muutust toimunud. Tagamine, et need lapsed kasvavad täiskasvanulikeks kodanikeks, nõuab tavaliste naiste ja meeste jõupingutusi ilma ideoloogiata, pretensioonideta, ebamoodsate meetoditeta, vaid lihtsalt loomuliku hoolitsuse, aja ja pühendumisega, isegi kui see tähendab mõneks ajaks enda ja oma ambitsioonide ajutist kõrvalejätmist. Seda just laste heaolu nimel, ning järelikult ka vanemate õnne ja normaalse Euroopa ühiskonna, milles ma sooviksin elada, tõhusa arengu nimel.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Proua juhataja, volinik, ma palusin sõna, et avaldada oma arvamust, mis on vastupidine proua Estrela omale. Tegelikult ajendasid mind sõna võtma tema eesistujariigi Tšehhi kavatsuste karikeerimine. Keegi ei soovi naisi koju saata. Küsimus on selles, et on naisi, kes tahavad või tahaksid koju jääda. On olemas isegi organisatsioonid, mis nende eest seisavad! On naisi, keda ignoreeritakse, eiratakse ja diskrimineeritakse, kuna nad soovivad end oma perekonnale pühendada, ning meie ei kuule neid. Peale selle on asi vabaduses: nimelt valikuvabaduses, mida vasakpoolsed nii väga esile toovad, kuid siinkohal unustavad. Küsimus on selles, kas austada paaride valikut oma elu korraldamise kohta või mitte. Asi on võimaluses pakkuda emade ja isade poolt paremat elukvaliteeti ja kvaliteetsemat lastehoidu nendele, kes seda soovivad. Samuti on asi meie ühiskonna kohustustes. Eelarvamustega ei saavuta me edasiminekut ega lahenda sündimuse määraga ja inimeste õnnega seotud probleeme. Need probleemid lahendatakse

põhimõtete kaudu, mida kohandatakse vastavalt tegelikule olukorrale ja inimeste spontaansetele soovidele. Riigi ja turu suhtes kinnisideid omades ei saavuta me edasiminekut. Jätkakem õige nägemusega perekonnast!

Vladimír Špidla, komisjoni liige. – (CS) Daamid ja härrad, ma sooviksin tänada teid selle arutelu eest, mis oli minu arvates erakordselt tähtis ja sügavamõtteline. On muidugi selge, et nii perekond kui ka lapsepõlv läbivad praegusel ajaloolisel ajal mitmeid muudatusi. Näiteks keskajal ei peetud lapsepõlve arenguetapiks ja lapsi nähti väikeste täiskasvanutena, ning võib öelda, et lapsepõlve mõiste arenes peaaegselt välja valgustusajastul, mis on Jean Jacques Rousseau ja tema romaani „Emil“ ajastu. Sellest vaatenurgast tuleb alati arvesse võtta asjaolu, et perekonnad sõltuvad ühiskonnast ning ühiskond sõltub loomulikult perekonnast. Barcelona kriteeriumid ei ole kindlasti eelmise sajandi strateegia, see on strateegia, mis tekitab elavat arutelu nii praegu kui ka tulevikus. Vaatamata sellele kõigele kajastavad nii käimasolev arutelu kui ka mitteametlikud läbirääkimised töö- ja sotsiaalministrite vahel arvamust, et Barcelona kriteeriumid on praegusel ajal asjakohased ning nendega tuleks ka jätkata. Samuti sooviksin ma rõhutada, et Barcelona kriteeriumid ei tähenda kõikidele ühtse lahenduse pealesurumist, vaid pakub tõelist valikut lapsevanematele, kuna, daamid ja härrad, arutelu ja minu arvates väga selgelt viimasest sõnavõtust tuli välja peamine mõte, et tõeliselt hoolitsevatel ja armastavatel vanematel on loomulikult suurepärane võime tajuda, kuidas konkreetsel hetkel, konkreetses pereelu etapis või olukorras otsustada, mis on nende laste jaoks parim. Ning seepärast ma usun, et Barcelona kriteeriumid pakuvad häid võimalusi valikute tegemiseks.

Küsimusele, kuidas komisjon Barcelona kriteeriume toetab, võib vastata, et seda saab teha struktuurifondide kaudu. Sellest uuest vaatenurgast lähtuvalt on see esmakordselt otseselt võimalik. Varem oli see tehniliselt võimalik, kuid elluviimise moodus oli üpris ebaselge ja keeruline, kuna tegemist on avatud võimalusega. Samuti jälgib komisjon muidugi Barcelona kriteeriumide arengut, nagu ta saab ka abistada heade tavade ja lähenemiste kohta teadmiste edasiandmisega, et hõlbustada üksikute liikmesriikide jaoks lahenduste leidmist. Daamid ja härrad, ma usun kindlalt, et Barcelona kriteeriumid ei lähe mitte mingil moel laste huvidega vastuollu, ning ma sooviksin rõhutada paljude poolt öeldut, et Barcelona kriteeriumid esindavad selle teema suhtes kindlat lähenemist just kvantitatiivsest vaatenurgast, kuid me ei tohi mitte mingil juhul kvalitatiivset aspekti tähelepanuta jätta. Samamoodi on selge, et põhilised otsused peavad alati loomulikult vanematele jääma, ning ma võin lõpuks oma elementaarsest perekogemusest öelda, et ma usun lapsevanematesse.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Siiri Oviir (ALDE), kirjalikult. – (ET) Euroopa Liidu Lissaboni tippkohtumisel 2000. aasta märtsis seati ühenduse järgmise kümne aasta strateegilisteks eesmärkideks saavutada jätkusuutlik majandusareng, luua rohkem ja paremaid töökohti ning suurendada sotsiaalset sidusust.

Lähtuvalt nn Barcelona eesmärkidest, mille liikmesriigid endale 2002. aastal lastehoiuteenuste osas võtsid, peaksid liikmesriigid 2010. aastaks tagama lapsehoolduse vähemalt 90% lastest 3. eluaasta ja kohustusliku kooliminimise vanuse vahel ning vähemal 33% alla 3aastastest lastest.

Barcelona eesmärkide saavutamiseks rakendati avatud koordineerimise meetodit, kuid abinõud eesmärgini jõudmiseks jäid iga liikmesriigi enda valida. Nii tulebki täna tõdeda, et mitmed liikmesriigid on antud eesmärgi täitmisest veel küllaltki kaugel, mistõttu vajavad 2002. aastal heakskiidetud eesmärgid täna uuesti üle vaatamist.

Praegune majanduslangus tõendab, et finantsturu häiretel on märkimisväärsed negatiivsed kaasmõjud reaalmajandusele. Negatiivsed mõjud majanduskasvule ja tööhõivele on piisavalt tõsised ning mõjutavad liikmesriikides täna Lissaboni eesmärkide saavutamist.

Kuna enamik EL riike on suunanud oma tähelepanu ja ka rahalised ressursid hetkel ennekõike majanduskriisi vastu võitlemisele, siis on siinjuures oluline, et selle tegevuse raames ei unustataks ka Barcelona eesmäärke, läbi mille toetatakse ju ka Lissaboni eesmärgi saavutamist.

Tänane olukord annab veel ka tunnistust sellest, et ainult Barcelona eesmärkidele uute tähtaegade seadmisega me seda eesmärki lõplikult liikmesriikides ei saavuta. Oluline koht liikmesriikidele on siinjuures ka ELi toetavatel abimeetmetel, et läbi selle paremini kaasa aidata lapsehoiuteenuse eesmärkide saavutamisele kõigis liikmesriikides.

18. Võõrtöötajate lapsed (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu Jan Anderssoni poolt tööhõive ja sotsiaalkomisjoni nimel komisjonile esitatud suuliselt vastatava küsimuse üle võõrtöötajate laste kohta (O-0023/2009 – B6-0014/2009).

Rovana Plumb, autori asendaja. – (RO) Kõigepealt ma sooviksin tänada kolleege tööhõive ja sotsiaalkomisjonist ning komisjoni sotsiaaldemokraatide fraktsiooni sekretariaati kõnealuse võõrtöölise laste teema tõstatamise eest, mida me täna käesoleval täiskogu istungil arutame, kuna lastest rääkides räägime me oma tulevikust, Euroopa Liidu tulevikust.

Tööjõu ränne kasvab pidevalt, mitte üksnes globaalsel tasandil, vaid ka ELi siseselt. Ränne pakub arengule suurt potentsiaali, kuid see esitab ka nii Euroopa Liidu arenenud kui vähemarenenud liikmesriikidele suuri väljakutseid. Rände positiivsest mõjust võime me rääkida võõrtöötajate päritoluriikide majanduse tasandil, kuna see vähendab vaesust ja soodustab inimressurssidesse investeerimist. Teiselt poolt on mõnes liikmesriigis viimase kahe aasta jooksul muret tekitanud rändajate laste olukord, kes jäetakse üksi päritoluriiki maha, kui vanemad rändavad teise riiki tööd otsima.

Vaatamata sellele, et koos vanematega välisriiki kolinud võõrtöötajate laste elutingimuste ja hariduse parandamiseks on olemas terviklikud põhimõtted, pööratakse vähem tähelepanu nende lastele, kes koju jäävad. Lapsevanemate välisriiki tööle rändamine on ühiskondlik fenomen, millel on keeruline mõju perekonna, samuti kogu ühiskonna dünaamikale ja funktsionaalsusele. Lapsed, kelle vanemad on läinud välisriiki tööle, kuuluvad riskigruppi.

Kõnealuse probleemi, selle põhjuste ja tagajärgede, dünaamika ning selles valdkonnas õigusnormide tõhusa rakendamise mooduste keerulisus, samuti kutsetegevuste keerukus on pakkunud väljakutseid mitte ainult asutustele, vaid ka kodanikuühiskonnale. Rumeenia kodanikuühiskond ja massimeedia on esitanud uurimusi, mis sedastavad, et Rumeenias on üle 350 000 lapse, kelle vanemad töötavad välisriigis, sealhulgas 126 000 last, kelle mõlemad vanemad on välja rännanud.

Vanemate lahkumise kahjulikke tagajärgi tunnetavad lapsed põhiliselt psühholoogilisel tasandil. Depressioon ning koolitöö ja koolivälise tegevuse vastu huvi puudumine võivad olla vanemate eemaloleku otsesed tagajärjed. Üks vanemate väljarände otsene tagajärg on tõsiasi, et laps jääb ilma vanemlikust hellusest ja normaalseks arenguks vajalikust juhendusest.

Selliste juhtumite korral, kus vanemad on välja rännanud ning lapsed on jäänud inimeste hoole alla, kes ei saa neile emotsionaalset ja kasvatuslikku tuge anda, võivad need mõlemad tagajärjed mõjuda omakorda kahjulikult laste tervisele ja psühholoogilisele arengule, samuti võivad need panna lapsi nende eale mitteomaselt või sobimatult käituma ning seada neid muudesse ekspluateerimise ja kuritarvitamise ohtudesse.

Emana ja Euroopa sotsiaaldemokraadina nõuan ma tungivalt iga lapse õiguste, nende võrdsete võimaluste õiguspärasuse ja riigi rolli austamist, samuti järgmiste generatsioonide arendamiseks vajalikke investeeringuid. Kõige ebasoodsamas olukorras olevate, väljatõrjutud või tähtsusetuks muutunud laste tuvastamine peab olema iga uurimuse põhiliseks tähelepanu keskpunktiks, tagades seeläbi piisava mõjuvõimu, et toetada asutuste jõupingutusi iga lapse õiguste kaitsmiseks.

Volinik Špidla, ma soovin teid siiralt tänada panuse eest, mida te olete andnud, edastades videosõnumit Euroopa konverentsi raames, mille ma eelmise aasta novembris Bukarestis üksinda koju jäetud laste kohta korraldasin.

Võttes arvesse selle probleemi keerulisust, eriti praeguse majandus- ja sotsiaalkriisi ajal, mis mõjutab peamiselt riskirühmi, kuhu alla kuuluvad ka lapsed, soovin ma tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni nimel küsida, kas komisjon pooldab olukorra ulatuslikkuse hindamiseks uurimuse korraldamist ning kas komisjon peab võõrtöötajate laste teemat ainult päritoluriigi valitsuse probleemiks või turul olevatest võõrtöötajatest kasu saavate sihtriikide valitsuste probleemiks.

Vladimír Špidla, komisjoni liige. – (CS) Proua juhataja, daamid ja härrad, ilmnenu on murettekitavad märgid, mis viitavad mitmes liikmesriigis suhteliselt uue arengusuuna tekkimisele. Lapsevanemad lahkuvad oma koduriigist mõnda teise liikmesriiki tööle – nn „liikuvad töötajad“ – ning jätavad oma lapsed koju, sugulaste hoole alla. Selline asjade korraldus on väidetavalt ajutine, kuid tundub, et sageli muutuvad need pikemaajalisteks. Koju jäetud laste suhtes tehtud kokkulepete ametlikkus või mitteametlikkus sõltub vanemate välisriigis töötamiseks planeeritava aja pikkusest. Teatud aja pärast satuvad sageli siiski mitmed sellised lapsed

hooldusasutusse, kuna sugulased ei tule rahalistel, isiklikel või muudel praktilistel põhjustel sellise olukorraga enam toime.

Suure väljarändega liikmesriikides ei ole selline nähtus üldse ebatavaline. Seda on hakatud dokumenteerima ning samuti on see meedias palju tähelepanu äratanud. Komisjon on korraldanud mitmeid uurimusi, mis aitavad tõendeid koguda ning lahendusi leida, kuigi neid lahendusi saab ainult siseriiklikul tasandil rakendada. Praegu ei ole meil veel piisavalt kindlaid andmeid selle nähtuse olemuse, struktuuri ja põhivormide mõistmiseks, kuigi, nagu ma juba ütlesin, on olemasolevad tõendid juba piisavalt murettekitavad. Sotsiaalvaldkonnas avatud koordineerimismeetodi raames on prioriteediks vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastane võitlus. Liikmesriigid peavad tugevdama ennetavaid meetmeid ning keskenduma kõige ebasoodsamas olukorras olevatele perekondadele. Konkreetsemalt tähendab see perekondade tugevdamiseks mõeldud projektide toetamist ning samuti toetust vanemlike kohustuste täitmiseks raskes olukorras olevate perekondade puhul, et vältida juba varases eas laste vanematest lahutamise riski.

Järgmiseks käsitlemist vajavaks aspektiks on tõsiasi, et seda nähtust tajutakse sageli töötajate liikuvuse negatiivse tagajärjena. Koostöös EURES võrgustikuga keskendub komisjon sellele, kuidas kõige paremini aidata neid, keda see konkreetne liikuvatest töötajatest vanemate poolt koju jäetud laste probleem mõjutab, ning töötajatele ja nende perekondadele ELi liikmesriikides elamis- ja töötingimuste kohta teabe pakkumisele. Selline lähenemine võib aidata kaasa täna õigustatult arutluse all oleva nähtuse negatiivsete tagajärgede leevendamisele.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (EL) Proua juhataja, minu fraktsioon võttis aktiivselt osa selle ettepaneku koostamisest ning tegi teksti vastavaid parandusi, et eraldada sellest silmakirjalikkus, mis ilmneb kolmandatest riikidest pärit töötajate ekspluateerimise suhtes.

Me teame, et mis tahes muus riigis töötavad liikmesriikide lapsevanemad saavad lastetoetust. Me teame, et kahepoolsete suhetega riikide vahel võib olla perekondlik seos. Miks siis tekib selline nähtus, mille suhtes ei saa voliniku sõnul meetmeid rakendada? Meil on olemas filmid ja dokumentaalsarjad, mida on üle maailma televisioonis näidatud, sealhulgas alates Rumeeniast ja Ukrainast kuni teiste riikideni. Ühte sellist filmi näidati ka siin parlamendis ning me nägime seda olukorda.

Seepärast on meist silmakirjalik väita, et meil puuduvad tõendid. Meist on silmakirjalik öelda, et nendel lastel puuduvad perekonnad ning seepärast ongi nad hüljatud. Perekonnad on olemas, kuid puuduvad korralikud kahepoolsed suhted ja kokkulepped vanemate asendamiseks, et nad ei hülgaks oma lapsi, ning nendel riikidel puudub Euroopa Liidu poolne abi infrastruktuuride loomiseks, mis aitaks tagada, et sellises olukorras olevaid lapsi saaks rehabiliteerida ilma neile eluaegse trauma põhjustamiseta.

Ma arvan, et meie riikidesse tööle tulevate lapsevanemate teadlikkuse tõstmine on samuti meie mure. See on nagu ahelprotsess. Kui mõned kaasinimesed, eriti lapsed, meie naaberriikides kannatavad, tulevad nad hiljem teistel, veelgi kurjakuulutamamatel põhjustel siia ning satuvad meie vanglatesse.

Inger Segelström, *fraktsiooni PSE nimel*. – (SV) Proua juhataja, volinik Špidla, ma sooviksin alustada, tänades volinikku tema vastuse eest ning komisjoni selle algatuse eest. Oli viimane aeg antud küsimuse arutamiseks parlamendis. Lissaboni lepingu kohaselt muutuvad ELis lastega seotud küsimused selle eesmärkideks ning saavad õigusliku aluse. Aasta tagasi võttis parlament lepingu ootuses vastu ka lastestrateegia.

On häbiväärne, et lapsi üldse omaette elama jäetakse. Muidugi võib juhtuda, et ema ja isa on sunnitud lahkuma, et leida tööd või varjupaika, kuid meie, Euroopa Parlamendi liikmed peame vastutama, kui võtame vastu näiteks sellise eeskirja, mille kohaselt saab varjupaiga ainult taotleja, mitte tema perekond, sest kõige sagedamini ongi väljarändajateks just mehed ning naised ja lapsed jäävad koju. Või on olukordi, kui tööandjad toovad tööjõudu sisse ning ei küsi või hooli, kas neil on kodus lapsi, või siis jätavad sellele asjaolule tähelepanu pööramata. Seepärast toetan ma täielikult Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni selles küsimuses esitatud nõudmisi. Mõjuhinnang on edasilükkamatu ja vajalik nõue. Komisjon peab tegutsema voliniku enda poolt tellitud uurimuste põhjal ja tegema seda kiiresti.

Laste õiguste ja koolituse kohta tuleb avaldada tõhusamat teavet. Samuti peame me pakkuma teavet ning tagama, et praegusel hetkel sellises olukorras olevad lapsed saaksid abi. Me peame kaasama asjaomased pooled ja valitsusvälised organisatsioonid ning käima välja oma ettepanekud. Ma usun ka, et voliniku kirjeldatud töösse võiks kaasata ka suhteliselt uue üksikute pagulaslaste rühma. Lapsed peaksid üles kasvama soojust ja hoolitsusega ning nad ei tohiks alluda turupoolsele kontrollile. Meil, poliitikutel, on kohustus ning me peame seda aktsepteerima, mistõttu tuleb tagada laste süstemaatiline integreerimine ja laste mõjuhinnang

seoses kõnealuse suure probleemiga. Vastasel juhul peame me järgmise põlvkonnaga silmitsi seistes väga häbi tundma.

Jean Lambert, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – Proua juhataja, ma sooviksin tänada volinikku tema valmisoleku eest võtta ette uurimuste korraldamine ning jagada teavet EURES võrgustikus, et pakkuda üksikisikutele rohkem teavet perekonnaõiguste ja perekonna taasühinemise õiguste kohta. Kolleegid on välja toonud põhjuseid, miks on inimestel vaja töö otsimiseks välja rännata. Euroopa Liidus vaesuse vastu võitlemises edasimineku suurendamise vajadus on loomulikult äärmiselt tähtis küsimus. Me ootame kannatamatult kiiret arengut selles küsimuses, sealhulgas ka miinimumsissetuleku küsimuses, et inimesed saaksid inimväärset elu elada.

Kuid me peame olema ka teadlikud, et paljud välja rändavad lapsevanemad toimivad nii enda arvetes oma laste huvidest lähtuvalt, et neile paremaid võimalusi pakkuda. Tõepoolest, nad ohverdavad selle võimaluse kasutamiseks oma karjääri ja valitud tee. Samal ajal kui me üritame laste probleeme lahendada, peame olema teadlikud demoniseerivatest liikuvatest lapsevanematest.

Alessandro Battilocchio (PSE). – Proua juhataja, Euroopa Komisjon peaks sellele küsimusele keskenduma. Nagu UNICEF ja teised organisatsioonid on mitmel korral rõhutanud, mõjutab see väga paljusid lapsi Euroopas ja kogu maailmas.

Selline olukord, kus sotsiaalset ja majanduslikku riski suurendab vanemate puudumine, kes ei saa rahuldada oma laste vajadusi hoolitsuse, kaitse ja kasvatuse osas, võib viia ebasoodsa olukorra süvenemiseni. Esmane vastutus lapse arengu eest lasub tema vanematel ning vanematel on oma kohustuste täitmisel õigus saada vajalikku tuge ühiskonnalt ja kohalikelt asutustelt, kes ei suuda kahjuks sageli oma kohustusi täita. Seega ootame me komisjonilt kõnealuse tähtsa valdkonna kohta konkreetseid meetmeid.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) UNICEFi ja sihtasutuse „Social Alternatives” Rumeenias läbi viidud uuringu kohaselt on peaaegu 350 000 lapsel vähemalt üks vanematest ja ligi 126 000 lapsel mõlemad vanemad välismaal tööl. Need tulemused on murettekitavad. Ma usun, et seda olukorda saab parandada järgmiste meetmete vastuvõtmisega:

1. Rändajate päritoluriikide ja tööjõudu vastu võtvate riikide valitsused koos Euroopa Komisjoniga peaksid koostama ühisprogrammi, mis pakub võõrtöötajatele võimalust saada osa konkreetsetest lastehoiuteenustest, kooliprogrammist ja haridussüsteemist, samuti keelekursustest. Need teenused peaksid olema kättesaadavad iga võõrtöötajadu kasutava sektori puhul.

2. Euroopa Komisjon ja võõrtöötajaid palganud riikide valitsused peaksid välja töötama strateegia, et anda tööandjatele teatud vahendeid töötajatele kindla teenuspaketi pakkumiseks, mis võimaldaks võõrtöötajatel oma lapsed töökohariiki kaasa võtta.

Ma arvan, et nimetatud meetmed soodustaksid nende laste harmoonilist arengut ja kasvu, kuna ka nemad esindavad Euroopa tulevikku.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Ma sooviksin ühte asja rõhutada. Tööjõuvool, millest me räägime, toimub ELi vähem arenenud maadest rohkem arenenud maadesse.

Tavaliselt peetakse arenenud maade tööjõuturule pääsemise võimalust oluliseks eeliseks ning päritoluriikidesse tagasi minevad suured summad võetakse aruteludes alati asjakohase argumendina üles. Siin toodud faktid esitavad siiski teise aspekti: lisaks madalamatest tööjõukuludest tulenevale eelisele toovad arenenud maad välja mõned seotud kulud. Need kulud on märkimisväärsed ning nende eest tuleb tasuda ühiskondadel ja riikidel, kust võõrtöötajad tulevad.

Selles suhtes ei tohi liikmesriikidevahelisi ühtekuuluvuse ja solidaarsuse põhimõtteid käsitleda kui altruismi rikaste riikide poolt vaesemate kasuks. Need põhimõtted on täiesti kohustuslikud, olles õigusaktid, mis tagavad, et Euroopa Liit peaks järjekindlalt oma väärtustest kinni ning säilitaks oma kodanike poolehoidu nende väärtuste suhtes.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – Proua juhataja, käesoleva arutelu kontekstis sooviksin ma kasutada võimalust rõhutada veel ühte aspekti seoses juba mainitud probleemidega. Ma olin hiljuti fraktsiooni PPE-DE variraportöör rändajate laste harimise kohta käiva raporti jaoks. Selle raporti aluseks oli komisjoni teatis „Ränne ja liikuvus: Euroopa Liidu haridussüsteemide ülesanded ja võimalused”.

Nimetatud dokument oli väga hästi struktureeritud ning võttis edukalt kokku rändega ja haridusega seotud probleemid. Üks aspekt oli siiski välja jäänud: nimelt tuhandete Euroopa laste olukord, kes on mõnda teise Euroopa riiki tööle läinud vanemate poolt maha jäetud, keda nimetatakse tavaliselt „rände orbudeks“ ning keda oli minu riigis peaaegu 350 000.

Ma olen esitanud komisjonile selle teema kohta juba kirjalikult vastatava küsimuse, kuid sooviksin kasutada võimalust selle küsimuse uuesti esitamiseks. Seega volinik, kas te saaksite meile öelda, kas komisjon peab seda ainult siseriiklike valitsuste probleemiks või on selles valdkonnas vaja Euroopa-poolset tegevust? Kui on vaja, siis milliseid meetmeid on komisjon kasutusele võtnud või kavatseb võtta, et neid lapsi nende kooliaastatel aidata?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Rumeenias on ütlus, et hästikasvatatud inimene on väidetavalt „oma seitse esimest eluaastat kodus veetnud“. Väiksed lapsed peavad olema oma perekonnaga koos, et saada kasu oma vanemate otsesest järelevalvest ja hoolitsusest. Vanemaid, kes otsustavad ajutiselt välisriiki tööle minna, tuleb toetada nende püüdlustes võimalikult kiiresti perekonnaga taasühineda.

Paljudes liikmesriikides pakuvad koolid vahendeid residentriigi keele õppimiseks. Tõepoolest, mõnes liikmesriigis on seal illegaalselt elanud perekonnad saanud oma asukoha seaduslikustada, kui neil on lapsed kooli registreeritud, ning nad on saanud isegi sotsiaalmajutuse.

Lapsed on ühiskonna kõige kallim vara ning meie kohustuseks on tagada neile nende harmoonilist arengut soodustavad tingimused. Formaalaridus, hoolitsus ja laste integratsioon ühiskonda on vajalikud tingimused, et võimaldada ühiskondlikul Euroopal kõigile oma kodanikele võrdseid võimalusi pakkuda.

Ma õnnitlen proua Plumbi kõnealuse algatuse eest. See on aktuaalne teema, mis on tuleviku seisukohalt äärmiselt tähtis. Õnnitlen!

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Kui töötajad välja rändavad, saavad lastest sageli oma perekonna paranenud majandusseisundi ohvrid. Endist Tšehhoslovakkia Sotsialistlikku Vabariiki tabas sõdadevahelisel ajal suur väljarände laine, peamiselt just Ameerika Ühendriikidesse. Need olid siiski väljarändajad, kes elasid kodus äärmiselt vaestes tingimustes. Ning isegi kui lapsed jäid ajutiselt ühe vanema hoole alla, juhtus see tavaliselt ainult teatud ajaks.

Tänapäeva tarbimisühiskonnas ja ohus olevate peresuhete juures on traagilisi juhtumeid märgatavalt rohkem. Sageli ei ole äärmine vaesus see, mis ajendab vanemaid välisriiki tööle minema. Tihti ei tule üks vanematest või kumbki kunagi tagasi ning nad on ükskõiksed oma laste saatuse suhtes, kelle parimaks lootuseks on lähisugulaste hoole alla jäämine.

Me peaksime seda aspekti seoses piirkondliku arengupoliitikaga meele pidama ning püüdma piirkondlikke erinevusi kõrvaldada, seda eriti uutes liikmesriikides.

Vladimír Špidla, komisjoni liige. – (CS) Daamid ja härrad, ma arvan, et käimasolev arutelu on selgelt näidanud, et see on tähtis teema, mille kallal me peame töötama, hoolimata sellest, kas meil on lõpliku otsuse langetamiseks praegu piisavalt üksikasjalikku teavet või mitte. Lõppude lõpuks on teadaolevad faktid piisavalt mõjuvad, tegemaks selgeks, et me peame nende küsimustega tegelema ning võtma tegusa lähenemisviisi. Ma olen öelnud, et komisjon on ette valmistanud juba uurimused, millest üks saab valmis selle aasta lõpuks. Minu arvates on samuti selge, et suurem osa vastutusest ja vastumeetmetest peab tulema liikmesriikide algatusel, kuna perepoliitika on üldiselt liikmesriikide küsimus. Muidugi on ELil ka kahtlemata omad võimalused, kuna võõrtöötajatega seotud küsimused on seotud ka nende sotsiaalkindlustusega, sotsiaalmaksete ülekandmise ja mitme teise küsimusega. Seega oleks minu vastus teie küsimusele, et see on ennekõike liikmesriikide probleem, kuid ka ELil on selles oma osa, mis ei ole minu arvates üldsegi mitte ebaoluline.

Juhataja. – Ma olen saanud ühe resolutsiooni ettepaneku⁽¹⁾, mis on esitatud vastavalt kodukorra artikli 108 lõikele 5.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub neljapäeval, 12. märtsil 2009.

⁽¹⁾ Vt protokoll.

19. Ettevõtte QIMONDA sulgemisoht Saksamaal ja Portugalis ning tuhandete töökohtade kaotus Euroopas (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on komisjoni avaldus ettevõtte QIMONDA sulgemisohu kohta Saksamaal ja Portugalis ning tuhandete töökohtade kaotuse kohta Euroopas.

Vladimír Špidla, komisjoni liige. – (CS) Proua juhataja, daamid ja härrad, nii ettevõtted kui ka töötajad hakkavad finants- ja majanduskriisi mõju tunda saama. Vaatamata sellele, et asjaolud on erinevates liikmesriikides erinevad, on Euroopa tööhõive olukord üldjoontes halvenev. 2009. aastal võib üldine tööhõive väheneda 1,6% võrra, mis tähendab 3,5 miljoni töökohta kadumist. 2010. aastal võib ELi töötuse tase jääda umbes 10% piirsesse. Päevast päeva teatavad ettevõtted ümberkorraldamismetmete käsile võtmisest või ümberpaigutustest, mis toovad sageli kaasa mitmete töökohtade kadumise. Ettevõttes Qimonda, mis teatas tehaste sulgemisest Saksamaal ja Portugalis, ei ole kahjuks olukord erinev.

Komisjon on teadlik, milliseid negatiivseid mõjusid toovad ümberkorraldused kaasa töötajatele, nende perekondadele ning konkreetse regiooni majanduslikule ja sotsiaalsele struktuurile. Ma sooviksin siiski rõhutada, et komisjonil ei ole volitusi üksikute ettevõtete otsuseid muuta või edasi lükata ning ettevõtted ei ole kohustatud komisjonile oma otsustest teatama. Ma pean ütlema, et ei Qimonda juhatus ega töötajate esindajad ei ole komisjoni poole pöördunud.

Komisjon sooviks selle olukorraga seoses tõstatada mitu mõtet. Eelkõige on oluline ümberkorraldust töötajate esindajate ja teiste asjaomaste poolte süvendatud dialoogi abil paremini ette näha ja korraldada. Ma arvan, et hiljuti vastu võetud direktiiv või muudetud direktiiv ettevõtete nõukogude kohta on selles küsimuses üks ELi suuremaid panuseid. Selles kontekstis on veelgi tähtsam, et mõjutatud ettevõtted on ettevaatlikud ja peavad kinni töötajate teavitamisega ja nendega konsulteerimisega seotud ELi direktiividest tulenevatest kohustustest. Samuti kutsub komisjon ettevõtjaid üles võtma kasutusele meetmeid, mis on suunatud maksimaalse töötajate taseme säilitamisele paindlike töökorralduste ja majanduslikel põhjustel ajutiste palgata puhkuste kasutamise kaudu.

Enamik liikmesriike on kasutusele võtnud sihtmeetmed, üritades toetada tööhõivet ning piirata kriisi mõju tavakodanikele. Need meetmed käivad nelja põhivaldkonna kohta: töötajate töökohtade säilitamine, töötajate kiire taasintegreerimine tööhõivesse, kõige ebasoodsamas olukorras olevate gruppide abistamine sissetulekutoetuse abil, töötav abirahade maksmise aja pikendamine või perekonna panuse suurendamine, sotsiaalkaitse ning ühiskonna ja tervise infrastruktuuri investeringute tugevdamine.

Komisjon on tugevdanud Euroopa tasemel finantsinstrumente eesmärgiga aidata liikmesriikidel kriisist ja selle sotsiaalsetest tagajärgedest üle saada. Igal aastal 9 miljonit töötajat abistava Euroopa Sotsiaalfondi töö on lihtsustunud, mistõttu saab projektidele ettemakseid kuni 1,8 miljardi euro ulatuses. Ma loodan, et Euroopa Parlament ja nõukogu jõuavad selles küsimuses kiiresti kokkuleppele. Komisjon toetab ka neid liikmesriike, kes sooviksid Euroopa Sotsiaalfondi kava uuesti täita. Liikmesriigid saavad töö kaotanud töötajate abistamiseks taotleda ka Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi sekkumist. Euroopa majanduse elavdamise kavas on komisjon teinud ettepaneku värbamiskriteeriumite laiendamiseks, et reageerida paremini praegusele majanduskriisile. Ma loodan, et ka selles küsimuses jõuab parlament nõukoguga kiirele kompromissile. Komisjon on valmis tegema koostööd Saksa ja Portugali asutustega, et hinnata kõiki taotlusi Euroopa fondidest abi saamiseks. Komisjon toetab samuti Euroopa tasandil sotsiaaldialoogi, kuna kriisiga toimetulemisel on sotsiaalpartneritel määrav roll. Euroopa sotsiaalpartnerid peavad esitama ka ühise nägemuse kriisist ülesaamise kohta 19. märtsi kolmepoolse kohtumisel.

Komisjoni jaoks on tähtis, et meetmeid rakendataks samadel alustel, kuna sellisel viisil on võimalik võidelda kriisi lühiajaliste mõjudega ning töötada edaspidise majanduse taastamise suunas. Euroopa majanduse elavdamise kava raames tööhõive toetamiseks Euroopa algatuse kehtestamisel pidas komisjon just seda eesmärki silmas. 4. märtsil sai komisjon ka Euroopa Ülemkogu 19. ja 20. märtsi kohtumisele määratud algatuse, mis keskendub muuhulgas kriisist mõjutatud töötajate ja tööturul ebasoodsas olukorras olevate isikute toetamise nõudele ja meetoditele.

Komisjon tervitab ka eesistujariigi Tšehhi algatust korraldada 2009. aasta mais tööhõivele ja sotsiaalküsimustele pühendatud tippkohtumine. Selle kohtumise eesmärgiks on hinnata olukorda ning välja töötada konkreetsed meetmed. See peaks viima kriisi sotsiaalse mõju vähendamiseks ühise lähenemisviisi vastuvõtmiseni, sotsiaalpoliitikate moderniseerimise küsimuses sotsiaalpartnerite ja teiste osapoolte vahel uue konsensuse saavutamiseni, majanduse taastamise kiirendamiseks konkreetsete meetmete väljatöötamiseni ning tööturu struktuuri nõrkade külgede parandamise kaudu kriisist ülesaamiseni.

José Albino Silva Peneda, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (PT) Qimonda võimalik sulgemine seab ohtu peaaegu 2 000 töökohta Põhja-Portugalis, mis on paari viimase aastaga muutunud ühest Euroopa industrialiseeritumast piirkonnast mandri üheks vaesemaks piirkonnaks.

Silmas tuleb pidada, et Põhja-Portugali tööstusstruktuur põhines traditsioonilistel majandusharudel, kus olid tekstiilid väga tähtsal kohal. Käesolev olukord tekkis täpselt sellel ajal, kui tööstusstruktuuri muutmine oli otsustavas faasis, läbimas alati vaevalisi ja kulukaid ümberkorralduslikke protsesse. Kui väidetav sulgemine osutub reaalseks, mõjutab see oluliselt mitte ainult konkreetset piirkonda, vaid ka kogu riiki.

Ma tean, et Qimonda tegutsemise jätkamine või peatamine sõltub eelkõige turujõududest ja aktsionäride tahtest. Sellest hoolimata ei ole raske aru saada, et kuna Qimondat peetakse Portugali üheks tähtsaimaks eksportijaks ning kuna sellel on ka oluline roll piirkonna majandusstruktuuri muutmisel, et me ei saa lasta ainult turujõududel üksinda selle saatuse üle otsustada. See asjaolu selgitab, miks Portugali ja Saksamaa asutused on tegelenud selle küsimusega kõrgeimal tasandil, konkreetset just hiljuti Portugali presidendi ja Saksamaa kantsleri Merkeli vahendusel. Ning sellepärast, härra Špidla, kui Portugali valitsus ei ole teid veel kutsunud külastama seda piirkonda, mis seisab silmitsi sotsiaalse kriisiga, siis kutsun ma teid, volinik, ise, kuna ma soovin, et te näeksite ise olukorra tõsidust, toetaksite tehtavaid jõupingutusi ning ühendaksite kõik komisjoni käsutuses olevad vahendid, et hoida ära kogu piirkonna usalduskriisi edasikandumist.

Edite Estrela, *fraktsiooni PSE nimel.* – (PT) Qimonda on praeguse ülemaailmse finants- ja majanduskriisi kontekstis paradigmaatiline juhtum. See on ettevõtte, mis kasutab tipptehnoloogiat, on palganud kõrge kvalifikatsiooniga töötajaid ning edendab teadusuuringuid. Qimonda täidab Lissaboni strateegia eesmärgi. Portugali valitsus on teinud kõik võimaliku, et leida lahendus asjaomase ettevõtte elujõulisena hoidmiseks, kuid lahendus sõltub Saksamaa föderaalvalitsuse ning Baierimaa ja Saksimaa riiklike valitsuste sekkumisest. Portugali valitsus on juba otsustanud eraldada selle eesmärgil 100 miljonit eurot. Nagu ma juba ütlesin, on Portugali valitsus juba praeguseks teinud ning kavatses ka edaspidi teha kõik endast oleneva, nagu võisid tegelikult ka Qimonda Saksamaa töötajad Portugali presidendi hiljutise ametliku visiidi ajal tõdeda.

Euroopa Komisjon ja liikmesriigid on võtnud õigustatult kasutusele meetmeid mitmete pankade päästmiseks ja teatud tööstusharude, nagu näiteks autotööstuse toetamiseks. Miks siis mitte toetada ka Qimondat? Qimonda saatus hooletaks jätmisel saavad olema väga tõsised tagajärjed. Lisaks sellele, et Saksamaal ja Portugalis kaotavad tuhanded töötajad oma töö, läheb kaduma ka Euroopa intellektuaalomand ning palju Qimondasse investeeritud ühenduse rahalisi ressursse. Qimonda tegevuses hoidmine Saksamaal ja Portugalis on Euroopa jaoks nii suure strateegilise tähtsusega, et Euroopa Liidu toetus oleks igati õigustatud.

Volinik, me peame olema sihikindlad, sest nii teeme me kõik võimaliku, et Qimondat päästa. Qimonda ei ole lihtsalt mingi tavaline ettevõtte!

ISTUNGI JUHATAJA: Alejo VIDAL-QUADRAS

Asepresident

Ewa Tomaszewska, *fraktsiooni UEN nimel.* – (PL) Härra juhataja, Saksamaa Qimonda ettevõtte, üks suurim mälukaartide tootjatest, on välja kuulutanud pankroti. Eelmise aasta jooksul sai see ettevõtte 325 miljoni euro ulatuses toetusi, mis osutusid ebapiisavaks.

2007. aastal andis Qimonda tööd 13 500 inimesele. Eelmise aasta detsembris vähendati töötajate töötasusid 10–15% ulatuses, mille aluseks oli kinnitus, et madalam töötasu hüvitatakse selle aasta aprilliks. Selle asemel kaotasid 500 töötajat üleöö oma töö. Nad ei ole saanud kätte neile võlgnetavaid töötasusid, väljavõtmata puhkusetasusid ega koondamishüvitisi. Veel 500 töötajat kaotab oma töö järgmisel kuul ning sama saatus ähvardab tulevikus ka veel 1 500 töötajat.

Meie riikides on veel mitmeid selliseid ettevõtteid, sealhulgas Poolas Krośnos või Stalowa Wolas. Me ootame komisjonilt ühtset programmi kriisi ajal töökohtade kaitsmiseks.

Elisabeth Schroedter, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, ettevõtte Qimonda pankroti põhjuseks on aegunud DRAM kiipide väga suur hinnalangus. Energiasäästlike kiipidega seotud uurimis- ja arendustegevusega on Qimonda tegelikult konkurentidest kuude jagu ees ning just selle – innovatsioonipotentsiaali – tõttu tuleks sinna investeerida. Me loodame, et komisjon koondab oma tähelepanu sellele.

Sellest hoolimata ei pruugi see tähendada kõikide töökohtade säilimist. Volinikul oli õigus. Siinkohal tuleb mänu Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond. Qimondas on siiski kõrge kvalifikatsiooniga töötajad,

kes saaksid asjakohase ja spetsiaalselt neile kohandatud ümberõppe kaudu leida töö uutes arenevates majandusharudes. Seda on olnud näha ka päikeseenergiatööstusesse üle läinud töötajate pealt. Qimonda juhtum näitab, et komisjon peab tagama ümberõppe toimumise perspektiivsetele ametikohtadele, mitte võtma lihtsalt hajutatud lähenemist. Ainult sihtotstarbeline investering, majanduse keskkonnaalane ümberkorraldamine ning tööjõu vastav ümberõpe annavad inimestele lootust ja tõelisi tulevikuväljavaateid.

Gabriele Zimmer, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (DE) Härra juhataja, volinik, kindlasti ei üllata teid üldse, et ma ei ole teiepoolse vastusega rahul, eriti kuna me tegime mitu nädalat tagasi suuri jõupingutusi, et võtta ühendust väga paljude erinevate komisjoni esindajatega, eriti volinik Verheugeniga, ning nõuda konkreetseid vastuseid. Täna oli teil väga hea võimalus anda palju täpsem vastus ning öelda, kuidas komisjon ise kavatseb vastutada.

Minu jaoks on selles küsimuses paar aspekti, mida ma sooviksin asjakohases arutelus tutvustada. Esiteks on Qimonda võimeline tagama Euroopa Liidu jaoks üliolulise tehnoloogilise arengu pooljuhtide tehnoloogia ja nanotehnoloogia vallas. Teiseks ei ole Qimondal Euroopas ühtegi konkurenti, küll on mõned aga Aasias, kus nad saavad 70% ulatuses toetusi – ja see on oluline erinevus. Kolmandaks, Qimondas tootmise sulgemine tähendab ainuüksi Saksimaa-suguses piirkonnas ligikaudu 40 000 töökohaga võrgustiku koostöökeskuse kadumist.

Millised on töötajate, nende perekondade ja mõjutatud piirkondade inimeste ootused liidu suhtes? Eelkõige ootavad nad selget ja kohest lubadust, et komisjon tahab säilitada praegused Euroopa pooljuhtide tehnoloogia ja nanotehnoloogia tegevusharu asukohad, et seda tuleviku edumaad ei heideta kõrvale, ning et avaldused edaspidiste teadus- ja arendustegevuse kulutuste, konkreetsemalt teadusuuringute kaheksanda raamprogrammi kohta vastaksid tõele.

Samuti ootame me, et komisjon, Saksimaa föderaalvalitsus ja Saksimaa piirkondlik valitsus toetaksid tootmise lõpetamise ärahoidmiseks vajalikku lahendust. Enam ei ole palju aega jäänud, ainult mõned päevad. Juhtkonna tippfiguurid on hakanud juba võõranduma. Lahendusele alternatiiviks oleks kõrgelt arenenud uurimis- ja teadustegevuse kolimine Aasiasse või selle üliodavalt mahamüümine. Ja ma väidan, et see ei saa olla Euroopa Liidu huvides.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, Qimonda keerulist olukorda on veelgi halvendanud finants- ja majanduskriisi tekkimine. Portugali valitsus on teinud selle olukorra lahendamiseks kõik võimaliku, mida ta peab eesmärgikohaseks ja kasulikuks. Me soovime, et Baieri valitsus oskaks samuti sellele olukorrale suure vastutustundega reageerida. Münchenis asuvate tehaste päästmisel on otsustav mõju Vila do Condes ja Dresdenis asuvatele tehastele.

Portugali majandus- ja innovatsiooniminister Manuel Pinho on isiklikult kinnitanud selle ettevõtte elujõulisuse tagamise suurt tähtsust. Qimonda on Portugalile äärmiselt tähtis ning kuna see on maailma kontekstis konkurentsivõimeline, siis on see Euroopa jaoks sama tähtis.

Härra juhataja, Portugal jätkab oma tööd lahenduse nimel, mis garanteerib selle ettevõtte elujõulisuse. Me loodame, et Saksimaa valitsus püüab tõesti nii föderaalset kui riiklikul tasandil sellele probleemile lahendust leida.

Mis puutub minusse, siis ma sooviksin veelkord rõhutada selle tegevusharu Euroopa territooriumil säilitamise strateegilist tähtsust. Ma loodan, et mitte ühegi riigi valitsus ei tee seda viga, et laseb asjaomasel ettevõttel tehaseid sulgeda ja liidu territooriumil töökohti kaotada.

Daamid ja härrad, me mõistame vajadust aidata suurtel autotööstuse kontsernidel ümberkorraldusi teha, kuid liidu rahalisi vahendeid ja Euroopa Komisjoni tahtejõudu ei saa vaid selle toetamisega ammendada.

Volinik, et vältida võimalikke vigu teavevahetuses, pöördume me Qimonda toetamiseks komisjonile mõeldud taotlusega härra Špidla poole, kellega me oleme töösidemete ja poliitilise solidaarsuse kaudu seotud, ning komisjoni presidendi poole, kes peab alati mees, et on meie kaasmaalane, nagu ka oluline osa Qimonda töötajatest.

Enne lõpetamist peame me veel rõhutama, et Portugali president Cavaco Silva sedastas hiljuti Saksamaal, et Qimondaga seoses on tekkinud uus lootus. Samuti, nagu ka mu kaasliikmed on seda teinud, tuleks viidata selle spetsiifilise majandussektori tähtsusele, mille raames Qimonda tegutseb. Seepärast pidagem meeles, et Portugali valitsus näitab üles oma valmidust toetada Qimondat kõikide vajalike vahenditega, võttes arvesse riigi majanduslikku suurust.

Daamid ja härrad, aidakem Qimondat päästa. Aega on vähe!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, sellise tähtsa arutelu puhul, nagu meil praegu käsil on, on äärmiselt oluline mõista, mis on kaalul, nimelt nanotehnoloogiatootuse strateegiline tulevik, koos teadus- ja arendustegevusega infoühiskonna tuleviku jaoks fundamentaalses sektoris, keskne tuum ja teadusuuringute keskus, mis asub Qimonda kompleksis Saksamaal ja selle pooljuhtide tehase Portugalis. Euroopa Liit ei saa jätkata oma tööstuste hävitamise lubamist, eriti veel strateegilises valdkonnas, ning saada sõltuvaks Ameerika Ühendriikidest ning Aasia riikidest, kes toetavad oma tööstusi. On kahetsusväärne, et härra Špidla on näidanud siin parlamendis Qimonda kui tootmisettevõtte küsimuse suhtes üles tõelist tuimust.

Sellesse protsessi on kaasatud paljud töökohad: peaaegu 2 000 Vila do Condes, 5 000 Saksamaal, enam kui 5 000 üle maailma, samuti tuhanded töökohad varustusettevõtetes ja Qimonda teiste partnerite uurimis- ja arenduskeskustes, mis saavad selle mõju kaudselt tunda. Saksamaal asuva Qimonda tehase sulgemine ohustab tohutut hulka uurimustööd ning selline olukord mõjuks negatiivselt ka Portugalile. Ei tule kõne allagi, et Euroopa Liit ei pühenda end sellesse küsimusse vähemalt samadel tingimustel, nagu ta pangandussektori puhul tegi. Meeles tuleb pidada, et Vila do Conde asub Põhja-Portugal, kus on töötuse määr kõige rohkem kasvanud kas siis tekstiili- ja rõivatööstuse ettevõtete sulgemise tõttu või seetõttu, et muuhulgas jalatseid ja kaableid tootvad multinatsionaalsed ettevõtted on ümber kolinud. Kui ei võeta kasutusele meetmeid töötuse kasvu aeglustamiseks ja tootmise tagamiseks, on see kõrge sotsiaalse riskiga ala.

Seepärast on äärmiselt oluline teha iga vajalik jõupingutus mis tahes viisil. Lühemas perspektiivis sisaldab see riigiabi, ühenduse rahalist toetust ning krediidigarantiisid, et säilitada Euroopa Liidu majandusele strateegilise tähtsusega tegevusharu. Keskmises perspektiivis sisaldab see kõnealuse tööstuspiirkonna arendamist ja soodusõigusega töökohtade juurde tekitamist. Oleks tore, kui Euroopa Komisjon ja meie riikide valitsused seda mõistaksid. Mis puutub meisse, siis me jätkame seda võitlust.

Colm Burke (PPE-DE). – Härra juhataja, ma tunnustan sellele arutelule omistatud eelisõigust. Qimonda-suguste ettevõtete kaotamist tuleb nende suuruse ning piirkondlike ja isegi riiklike majanduste jaoks majanduslike pidepunktide tähtsuse tõttu poliitikakujundajate poolt süvenenult käsitleda.

Nende ettevõtete tegevuse lõpetamine või välisriiki viimine toimub sageli üleilmastumise tõttu. Üleilmastumine, mis on tavaliselt ülemaailmset heaolu suurendav positiivne jõud, võib kahjuks piirkondlike majanduste jaoks suure kaose põhjustada, kui suurettevõtted asukohta muudavad. Nii on juhtunud minu piirkonnas Lõuna-Irimaal, kui Dell teatas oma Limerickis asuva tehase 1 900 töötaja koondamisest. Nagu ka Waterfordis, kus Waterford Wedgwood võib lähitulevikus tegevuse lõpetada, ning erinevate positsioonidega töökohtade lõikes võib veel tuhat töökohta kaduda.

Poliitikakujundajatel tuleb sellega tõsiselt tegeleda. Seepärast tervitan ma volinik Špidla resolutsiooni anda endast parim, et rakendada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist ja Euroopa Sotsiaalfondist kasutatavaid rahalisi ressursse. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist saadav 500 miljonit eurot võib tuua suurt kasu, andes koondatud töötajatele uue võimaluse oma pädevuse tõstmiseks, ümberõppeks ning ettevõtjaks hakkamiseks, et meid sellest langusest välja tuua.

Selle rahalise toetuse saamiseks on riiklike valitsuste kord tegutseda. Selles kontekstis võib ära tasuda 75% kaasfinantseerimise piüüdlemine, et lihtsustada mõjutatud töötajate taotlemist ning nende olukorda kiiresti ja efektiivselt parandada.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Härra juhataja, volinik, me oleme aastaid rääkinud Lissaboni strateegiast ning praegu ei ole võib-olla kõige sobivam aeg selle arutamiseks. Sellegipoolest ei ole kahtlust, et me vajame strateegiat, mis vastaks praeguse kriisi poolt esitatud raskustele ja väljakutsetele. Sama ootame me ka komisjonilt. On äärmiselt oluline, et komisjon ei väldiks seda teemat, vaid leiaks tegutsemisvõime, et arendada Portugali, Saksamaa ning Saksamaa liidumaade valitsustega ühistegevust. Kindlasti tuleb mees pidada, et tegemist on tegevusharuga, mis, nagu juba mainitud, on Euroopa jaoks tähtis oma kvaliteedi ja väärtuse, teostatava uurimistegevuse ning seotud keskkonnakvaliteedinormi tõttu. On äärmiselt oluline, et komisjon ei väldiks seda teemat. Ma toetan oma kolleegi härra Peneda poolt härra Špidlale ja komisjonile esitatud kutset Portugali külastamiseks.

Veel on väga oluline, et komisjon peaks mees, et hetkel loodavad eurooplased Euroopa peale ning eeldavad Euroopa asutustelt vastuseid: nad peavad tundma, et Euroopa asutused on neile lähedal. Euroopa avalikkus ei mõista sellist Euroopat, mis peseb oma käed probleemidest puhtaks. Selle asemel soovivad inimesed Euroopat, mis oleks piisavalt julge ja asuks kohe tegutsema, et aidata neil oma raskustest üle saada.

Vladimír Špidla, komisjoni liige. – (CS) Daamid ja härrad, arutluse all olev juhtum on oluline ning moodustab osa üldisest majanduslikust olukorrast. Ma ütlen ka, et komisjoni väljaarendatav strateegia on selgelt tööstuse jaoks loodud taktika, kuna komisjon usub kindlalt, et tööstus peab moodustama olulise osa meie majandusest ning on kõrgtehnoloogia edasiviiaks. On selge, et meid praegu ümbritseval kriisil on olemas struktuurielemendid ning seepärast kujundab komisjon oma strateegiates ja põhidokumentides ühest küljest tuleviku rohelist majandust või „rohelisti töökohti“, rõhudes samal ajal ka väga tugevalt innovatsioonile ja moderniseerimisele. Samuti on selge, nagu ma ka alguses sedastasin, et ärilised otsused on ettevõtete kanda ning komisjon nendesse asjadesse ei sekku.

Teine asi on muidugi, kui tehakse teatud mahus ümberkorraldusi, teatud sotsiaalsete ja kogu ühendust hõlmavate tagajärgedega otsuseid, siis on olemas vahendid ja Euroopa põhimõtted, mille osas on meil muidugi alati kohustus need kaasata, mida me ka teeme. Mis puutub mulle kaks korda esitatud kutsesse ennast kõnealuse olukorraga kurssi viia, siis ma olen loomulikult valmis seda tegema, kuna lõpuks on see üks meie tavapärastest ja põhilistest kohustustest teha otsuseid vastavalt sellele, mis on võimalik. Eelnevalt on mainitud Euroopa fondide raames pakutavaid võimalusi ning Portugali ja Saksamaa valitsuste vahel arutletud lähenemisi. Igal juhul võin ma kõval ja selgel häälel sedastada, et komisjon kasutab alati kõiki kättesaadavaid valikuid aktiivselt ära, teeb seda ka asjaomase juhtumi puhul ning kahtlemata jätkab seda ka edaspidiste juhtumite puhul.

Juhataja. – Sellega on kõnealune päevakorrapunkt ammendatud.

20. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ettepanek vastu võtta nõukogu määrus, mis käsitleb Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava (KOM(2009)0093 – C6-0081/2009 – 2009/0029(CNS)).

Philippe Morillon, kalanduskomisjoni esimees. – (FR) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, parlamendi otsus võtta vastu nõukogu taotlus selle küsimuse kiirmenetluse kohaldamiseks oli ühehäälnel nii eelmisel nädalal kalanduskomisjonis kui ka täna hommikul siin täiskogu istungil.

Loomulikult oleme me teadlikud Euroopa Liidu vajadusest tagada eelmisel novembril Marrakechis pädeva rahvusvahelise komisjoni ICCATi poolt võetud kohustuste täitmine. Nimelt tuleb meil praktikasse rakendada selle organisatsiooni poolt vastuvõetud soovitusel, et ohjeldada Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni püsivat ülepüügi probleemi ning astuda vastu selle tulemusel tekkinud tõsisele ohule liigi jätkusuutlikkuse ning seeläbi kogu kalamajanduse suhtes.

Kaks minu kolleegi kalanduskomisjonist, proua Fraga Estévez ja härra Romeva i Rueda olid Marrakechis kohal ning räägivad sellest arutelu käigus. Omalt poolt sooviksin ma teile meelde tuletada, et kalanduskomisjon omistab sellele küsimusele väga suurt tähtsust, võttes ette ühise kalanduspoliitika põhiaspektid: ressursimajandus, laevastike haldamine, rahvusvaheliste, piirkondlike ja vastastikuste kokkulepete tagamine, tehnilised meetmed ning eelkõige järelvalve, mille juurde ma ka kohe jõuan. Seega on kõnealune määratletud küsimus meie arvates ühise kalanduspoliitika usaldusväärsuse testiks.

Sel põhjusel ei tulnud kõne allagi uue taastamise kava rakendamine ilma Euroopa Parlamendiga konsulteerimiseta.

Seepärast on mul hea meel, et komisjon valis lõppkokkuvõttes ainsa seaduslikult ja poliitiliselt vastuvõetava viisi ICCATi soovitude rakendamiseks, esitades nimelt ettepaneku võtta vastu asutamislepingu artikli 37 põhjal vormikohane määrus.

Euroopa Liidu nimel komisjoni poolt piirkondlikes kalandusorganisatsioonides võetud kohustuste ühenduse õigusaktidesse ülevõtmise protsess tekitab kindlasti vastuolusid ning me peame nõudma, et seda teostataks alati asjaomase institutsiooni demokraatliku pilgu all.

Ma olen põhiliselt väga rahul erinevate esitatud meetmetega, kuna vaatamata sellele, et need on meie ettevõtjate jaoks üsna piiravad, on need väljakutsetega kooskõlas ning ma rõhutaksin, et kõige tähtsamad nendest meetmetest on vaieldamatult just järelvalvega seonduvad, kuna on tõsi, et ükski taastamise kava ei saa olla efektiivne ilma järelvalveta.

Seepärast olen ma teile, volinik, selle ettepaneku eet tänulik ning loodan, et te näitate pärast nõukogu poolt ratifitseerimist kõnealuse kava reaalset rakendamisel üles sama suurt otsustavust kui ICCATis rahuldavale kokkuleppele jõudmisel.

Joe Borg, komisjoni liige. – Härra juhataja, esiteks sooviksin ma rõhutada tähtsust, mille komisjon on hariliku tuuni varude ja kalapüügi jätkusuutlikkusele omistanud, ning samuti Euroopa Parlamendi tähtsust selles protsessis.

2006. aasta Atlandi ookeani idaosa hariliku tuuni taastamise kava raames, 2006., 2007. ja 2008. aasta kalastushooaegadel selle rakendamise hindamise põhjal ning uue teadusliku nõustamise valguses otsustas ICCAT vastu võtta uue taastamise kava. ICCATi teaduskomitee osutas selgelt oma arvamusele, et 2006. aasta taastamise kava oli varude taastamiseks ebapiisav, ning kordas oma muret lubatud kogupüügi taseme ja ülemäärase püügikoormuse suhtes.

Lisaks sellele tuvastasid ICCATi lepinguosalisel 2006. aasta kava rakendamisel teatud takistused ning otsustasid seega uue kava vastu võtta. See kava tegeleb ka teaduskomitee muredega, vähendades nimelt lubatud kogupüügi taset ning kehtestades kalapüügi ja -kasvatuse mahu käsitlemiseks uued meetmed.

Ära tuleb ka märkida, et Euroopa Ühenduse initsiatiivil seadis see uus taastamise kava sisse iga-aastase ICCATi tasandil püügikavade kohustuse. See on tõhus vahend ülepüügi vältimiseks, tuvastades hariliku tuuni püüdmiseks mõeldud üle 24meetriste laevad ning määrates individuaalkvoodid. Ma olen veendunud, et iga-aastase püügikava kehtestamine on peamine vahend kvoodist täielikult kinnipidamise tagamiseks.

Uus taastamise kava täiustab ka praegu kehtivat kava ning kehtestab uued kontrollmeetmed lepinguosaliste poolt tuvastatud takistuste käsitlemiseks, millele ka Philippe Morillon viitas.

Uues taastamise kavas kehtestatud peamiseks meetmeteks on oluline lubatud kogupüügi taseme vähendamine: 2009. aastal 27 500 tonnilt 22 000 tonnile ning edaspidi 2010. aastal 19 950 tonnile ja 2011. aastal 18 500 tonnile. Sellega on 2009. aasta EÜ kvooti vähendatud 2006. aasta kavas ette nähtud 15 641 tonnilt 12 406 tonnini. Kõikide aastate puhul on vähendatud kalastushooaega, eriti seinnotade puhul, mis moodustavad sellest kalapüügist suurema osa. Meetmed kalapüügi ja -kasvatuse mahu külmutamiseks ja vähendamiseks on selle uue kava täiesti uuteks ja määravateks elementideks. On tuvastatud, et liigne püügivõimsus on juba mõnda aega ülepüügi põhjuseks. Praegu on õige aeg selle probleemi käsitlemiseks reaalset viisil, ning ühendus, nagu ka teised ICCATi liikmed, peab selleks enda panuse andma.

Juba mainitud püügikavade kehtestamine on veel üheks meetmeks. Lisaks sellele kohandatakse erandeid alammõõtmete kohta. Atlandi ookeanis ei saa pelaagilise püügi traalerid enam eranditest kasu ning rannalähedase ja rannapüügi kohta käivad erandid on ära kaotatud, välja arvatud ühel juhul. Tõepoolest, varasematest eranditest saavad veel kasu ainult söödalaevad. Vahemerel saavad eranditest nüüd kasu rannalähedane ja rannapüük. Tugevdatud on kontrollmeetmeid, eriti koostööd hõlmava kalapüügi, merel ümberlaadimiste üldise keelu vastu võtmise ning ICCATi piirkondliku vaatlusprogrammi kehtestamise suhtes.

Kokkuvõtteks, hariliku tuuni olukorda peetakse äärmiselt tõsiseks. Taastamisprotsessi õnnestab kvootide ületamine ja nõuete mittejärgimine, nimelt andmekogumise ja ülekandmise suhtes. Ma olen siiski kindel, et meie kokkulepe ülepüüki välistavate ja ICCATi meetmetega kindlat vastavust tagavate meetmete kiirkorras vastu võtmiseks võib seda olukorda muuta ning tõsta hariliku tuuni varud jätkusuutlikule tasemele.

Me peame tagama, et eelmisel aastal aset leidnud olukorrale sarnaseid olukordi ei tuleks edaspidi enam kunagi ette. Parim viis selle saavutamiseks on nõukogu poolt hariliku tuuni kohta uue taastamise kava kiire vastuvõtmine. Seepärast tuleks vältida viivitusi selle määruse vastuvõtmises, eriti kui me soovime rahvusvahelisel tasandil ühenduse usaldusväärsust tagada ja aidata kaasa nimetatud varude taastamise protsessile. Ma olen veendunud, et selle kava täies mahus täitmisel esindab see reaalset võimalust hariliku tuuni astmeliseks taastamiseks. Sellest tulenevalt on Euroopa Ühenduse tasandilt kohe vaja otsustavat ja efektiivset tegutsemist.

Pärast kava vastuvõtmist on komisjon otsustanud teha tihedat koostööd liikmesriikidega ja teiste ICCATi lepinguosalistega, et tagada ja jälgida tähelepanelikult taastamise kava täielikku rakendamist.

Lõpetuseks soovin ma väljendada oma tunnustust konstruktiivse lähenemisviisi ja Euroopa Parlamendi poolt vastu võetud koostöö eest selle tundliku teema käsitlemisel, mis kajastab meie ühist huvi ja pühendumust ühenduse kalastuspoliitika ja meie rahvusvaheliste kohustuste täieliku täitmise tagamisel.

Carmen Fraga Estévez, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (ES) Härra juhataja, minu fraktsioon hääletas selle hariliku tuuni taastamise kava kiirmenetluse poolt, kuna on äärmiselt oluline, et uued meetmed jõustuksid enne aprilli, kui algab uus kalastushooaeg.

Ma sooviksin siiski kõigile meenutada, et mitte ükski taastamise kava ei saa päästa harilikku tuuni enne kalapüügi mahu vähendamist, alustades konkreetsetest ühenduse laevastikest, mis on üldtuntud ning mida on selles suhtes mitmeid aastaid ära mainitud. Kõigi nende aastate jooksul on kõnealused liikmesriigid võimaldanud oma laevade arvu mitmekordistamist ehmataivate tasemeteni, sama ajal kui Euroopa Ühendus on passiivselt kõrvalt vaadanud. See ongi põhjustanud käesoleva olukorra, kust võib vaevalt leida väljapääsu.

Kui 2007. aastal võeti vastu kehtiv taastamise kava, siis esitasin mina muudatusettepaneku, mis võeti parlamendi poolt vastu ning viidi komisjoni poolt lõplikusse teksti sisse, ning mis kohustas liikmesriike püügikavasid esitama, mis näitavad, et nende laevastike maht on kohandatud vastavalt neile eraldatud kvoodile.

Sellele vaatamata tuli ka 2008. aastal püük varem lõpetada, tegelikult isegi eelnevatest aastatest varem, kui avastati, et praktiliselt kogu ühenduse kvoot oli vaid mõne nädalaga täis püütud; seega oli olukord isegi hullemaks läinud.

Nüüd kohustab uue taastamise kava artikkel 5 liigse püügi võimsusega liikmesriike seda vähemalt 25% võrra vähendama. Mitte üksnes selline vähendamine ei tundu mulle sooritatud ülemääraga võrreldes uskumatult leebena, vaid eelnevat arvestades olen ma ka äärmiselt mures komisjoni ja Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) võime pärast selle kohustuse täitmist tagada, arvestades seotud liikmesriikide poolt vägagi selgelt välja näidatud konkreetse poliitilise tahte puudumist.

Seepärast palun ma volinikul meile siin ja kohe garanteerida, et taoline poliitilise tahte puudumine ei kandu komisjonile edasi ning sel korral võtab komisjon kasutusele jõulised meetmed, et sellel kevadel ei tuleks jälle kalapüüki varem lõpetada.

Rosa Miguélez Ramos, *fraktsiooni PSE nimel.* – (ES) Härra juhataja, ettepanek vastu võtta nõukogu määrus Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastase kava kohta viib ellu Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) poolt 2008. aasta novembris toimunud aastakoosolekul ühehäälselt vastu võetud siduva otsuse.

Nagu juba sedastatud, peaks see määrus jõustuma enne aprillis algavat kalapüügihooaega, mis tähendab, et Euroopa Parlamendi kohustuslik konsultatsioon tuleb teostada selle täiskogu istungjärgu jooksul. Me sooviksime aidata kaasa nõukogus tõhusale poliitilisele kokkuleppele jõudmisele seoses selle teemaga, mis on meie arvates äärmiselt tähtis ning väärib meie suurt tähelepanu. Sellepärast tuligi parlamendi kalanduskomisjon välja selle kiirmenetlusega ning toetas seda ühehäälselt.

Iga-aastased püügikavad, kalapüügihooaja lühendamine, järelvalvesüsteemi tugevdamine, Vahemere kudemisalad, ICCATi vaatlejate kohalolek seinnoodapüügis ja tuuni kasvandustes – kõikides selles määruises sisalduvate meetmete eesmärgiks on tagada vastuvõetud korraldusmeetmete järgimine ning kõikides etappides jälgimine. Ma arvan, et need annavad häid tulemusi.

Minu arvates on oluline mainida, et iga lepinguosaline peab edaspidi esitama Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres tuuni püüdvate kalapaatide ja seisevnootide kohta püügikava, kus on muu hulgas ära märgitud üle 24 meetrised püügiloaga kalalaevad ning kehtestatud meetmed, mis tagavad individuaalkvootidest kinni pidamise.

Veel üheks tähtsaks meetmeks, mis tuleb vastu võtta, on kalapüügihooaja lühendamine ja keeluperioodi pikendamine seinnootide, õngepüügilaevade, elussööta kasutavate ja veoõngetega laevade, pelaagilise püügi traalerite ning harrastuspüüdjate jaoks. Tähtsad on ka kohandamise kavad ülemäärase võimsusega laevastikega ning hariliku tuuni nuumamisega tegelevate kasvandustega riikidele.

Daamid ja härrad, ma olen viimastel päevadel palju tuuni kohta lugenud ning ma sooviksin järelejäänud lühikese aja jooksul mõned küsimused tõstatada.

Lisaks kõrge turunõudluse ja kalapüügiriikide kattuvate huvide vastu võitlemiseks peaaegu olematule regulatsioonile jätavad mitmete erinevate faktorite koosmõjud hariliku tuuni, mis on tänapäeval väga nõutud liik, sellisesse ohtlikku olukorda.

On tõsi, et Euroopa Liit, või pigem kolm liikmesriiki (Prantsusmaa, Hispaania ja Itaalia) koos püüavad poole kogu maailmas püütavast harilikust tuunist. Seepärast on ülioluline, et Euroopa Liit oleks võimeline ICCATit

statistiliste andmetega varustama, mis on oma kvaliteedilt kalapüügiga ja sellele tehtud jõupingutustega samaväärsed, mitte kehvemad, kuna statistika on hädavajalik, kui me soovime läbi viia teadusuuringuid, et leida vastuseid tänapäeval hariliku tuuni bioloogia ja ökoloogia poolt tõstatatud küsimustele või vajadustele, mis kujutab endast keerulise väljakutsega teadusuuringut.

Kui me tahame seda liiki päästa, peame selle kohta võimalikult palju teada saama. Seepärast on minu arvates kõik andmekogumise ja statistikaga seonduv eriti tähtis.

Raül Romeva i Rueda, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (ES) Härra juhataja, on aeg asjadest ausalt rääkida. Minu arvates ei ole see siin taastamise kava, vaid seda võib hoopis surmatunnistuseks nimetada.

Teatud valitsuste ja komisjoni poolne poliitilise vastutustunde puudumine ning tegevusharupoolne omamoodi märkamatus on toonud meid olukorda, kus me ei pea endilt küsima, kas me saame aidata varusid taastada, vaid millal me ei näe ega leia tuuni enam oma meredest ja ookeanidest. Jutt ei käi aastakümnest, vaid äärmisel juhul viiest aastast.

Selles kontekstis tuleks Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon nimetada ümber Kõikide Tuunide Püügi Rahvusvaheliseks Komisjoniks

Valitsused ja komisjon on eiranud teaduslikke soovitusi, mis on neid ikka ja jälle krahhi eest hoiatanud, lootes poliitilisele reaktsioonile, mida pole mitte kunagi järgnenud. Ärgem petkem ennast, sellise lähenemisviisi tagajärjeks on veel üks samm kuristiku suunas.

Nüüd, kui me oleme sellisesse punkti jõudnud, kardan ma, et tuuni säilitamiseks on vaid vähesed lahendused jäänud, kuigi on üks, mida me saame veel kasutada: me peame töötama selle nimel, et lisada tuun ohustatud liigina CITESi nimekirja ning kindlustada kaubanduslikul eesmärgil kasutamise keelustamisega selle tulevik.

Iles Braghetto (PPE-DE). – (IT) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, ma tervitan võimalust võtta vajaliku kiirusega käsile arutelu meetmete üle, mis tuleb vastu võtta, et kaitsta hariliku tuuni varusid ning ICCATi poolt kehtestatud kvootide astmelist vähendamist.

Euroopa Liit peab jääma kindlaks oma kohustusele toetada Marrakechis kehtestatud taastamise kava, mida täiendab liikmesriikide poolne järelvalve, et takistada ebaseaduslikku tuunipüüki. Eriti levinud on see Vahemerel, nagu viimased ajakirjanduslikud uurimused on televisioonis ja kirjutavas pressis paljastanud. Samuti peab Euroopa Liit tõstatama asjakohastes ringkondades Vahemere lõunakallaste riikide vahelise ebaausa konkurentsi teema.

Minu jaoks on eriti tervitatavad järgmised ettepanud määruse aspektid: otsus viia püügimaht jaotatud kvootidega kooskõlla; kohustus nõutavateks tähtaegadeks edastada teavet vastavate iga-aastaste püügikavade rakendamise kohta; vastastikune rahvusvaheline kontrolliprogramm, et tagada taastamise kava tõhusus; ning määrused sportliku ja harrastuskalapüügi kohta. Teisisõnu varasemast karmim ja nõudlikum kava, et reguleerida neid olulisi kalandusmeetmeid.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Härra juhataja, see määruse eelnõu Atlandi ookeanis ja Vahemeres hariliku tuuni säilitamise kohta, mille üle me täna õhtul kiirkorras arutleme, sätestab kuni aastani 2011 vähenevad kvooditasemed, teatud aladel ja aegadel püügikeelud, uue alammõõdu, piiravad meetmed sportlikule ja harrastuskalapüügile, vähenenud püügimahu ja sumpade mahu, tugevdatud kontrollimeetmed ning ICCATi ühise rahvusvahelise inspekteerimisprogrammi, et kindlustada asjaomase kava tõhusus.

Ma nõustun selle määruse sätetega, arvestades, et tuuni ülepüük on viinud selle varud väga ohtlikult madalale tasemele. Me ei tohi unustada, et kahel viimasel aastal on komisjon enne kalapüügihooaja lõppu tuunipüügile kiireloomulise keelu kehtestanud, kuna on tulnud ilmsiks, et teatud liikmesriigid on kuni 200% ulatuses kvooti ületanud, kahjustades seeläbi selgelt neid, kes ei olnud seadust rikkunud, kuid pidid samuti tuuni püüdmise lõpetama.

Asjaomases uues määruses on siiski kaks punkti, mis mind häirivad:

Esiteks tihe ajagraafik, mis anti liikmesriikidele oma püügikoormuse kohandamiseks. ICCATi soovitus sätestas selle kohaldamise aastaks 2010, samas kui määrus näeb ette juba aastat 2009, mis on praegu, juba sellel aastal. See ajakava on väga tihe ning ma kardan, et sellega tekib probleeme.

Teiseks, inspekteerimisprogrammiga seotud kulude suurenemine, mis jääb liikmesriikide kanda. Võib-olla võiks selles asjas ühenduselt abi saamise võimalust uurida.

Sebastiano Sanzarello (PPE-DE). – (IT) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, nagu siia maani öeldust järeldub, ei ole ICCATi kava veel täielikult rakendatud. See tähendab, et kava, mis reguleerib väga erinevaid tuunipüügiviise, ulatudes alates seinnoodapüügist kuni seisevpüüniste süsteemi kasutava traditsioonilise kalapüügini, tuleb enne täielikku kohaldamist täpsustada. Me peame tegema vahet isendite valimatul püügil, mis toimub seinnoodapüügi puhul – ning mille muudab veelgi hullemaks see, kui laevad ületavad oma limiite ja kvoote, mille suhtes on mõne eelneva kõneleja sõnul ebapiisav järelvalve – ja seisevpüünistega traditsioonilisel kalapüügil. Seisevpüünised muudavad juba oma määratlusega saagi otsimise võimatuks: selle süsteemi kasutamisel kestab kalapüügihooaeg tõhusalt 50–60 päeva.

Uute määruste väljaandmisel peab ICCAT arvestama nende kalapüügisüsteemide mitmekesisusega. Samuti tuleb võtta arvesse, et tuuni seisevpüünistega püüdmise süsteem on ka kultuuriline ja ajalooline tegevus, mis ei kahjusta keskkonda ning annab tööd tuhandetele inimestele. Ma arvan ka, et UNESCO peaks kaaluma selle kalapüügisüsteemi kaitsmist, kuna sellel on kultuuriline tähtsus, samuti avaldab see mõju majandusele ja töökohtadele. Minu arvates peaks ICCAT oma programmidesse täiendava kontrollisüsteemi lisama: tuuni püüdmine enne Vahemerre jõudmist ei tohiks olla lubatud; Vahemerel ei tohiks olla lubatud valimatu kalapüük, mida kannustab harilik tuuni kaubanduslik väärtus. Volinik, ma sooviksin kokkuvõtteks öelda, et see diplomaatiline jõupingutus tasub end ära, kui taotleda Vahemerel kalapüügiõiguse kitsendamist ainult selle kaldajoone moodustavatele riikidele – keelates teistel seal kalastada –, kuna need riigid on huvitatud Vahemere kalapopulatsioonide varude säilitamisest ning kuna neil on ühine huvi oma kalanduse tuleviku kindlustamise vastu.

Joe Borg, komisjoni liige. – Härra juhataja, kõigepealt ma sooviksin tänada parlamendi liikmeid nende kommentaaride ja selle arutelu käigus tõstatatud mõtteavalduste eest ning samuti kiirmenetluse taotluse vastuvõtmise eest. Nagu ma alguses sedastasin, tuleb Marrakechis kokku lepitud meetmed võimalikult kiiresti üle võtta, et neid juba selle kalapüügihooaja algusest kohaldada.

On selge, et käesolev aasta saab proovikiviks meie võimele näidata üles oma pühendumust selle endemilise liigi varude säilitamisele. Ma rõhutan väga kõikide lepinguosaliste ning mitte vähemal määral ka meie kalapüüdjate määravat tähtsust nende äsja vastuvõetud meetmete tagamisel. See on ainus viis anda selle liigi varudele võimalus ellu jääda. Selle uue taastamise kava tagamata jätmisel on tõsised tagajärjed, mis viivad liigi varude hävimiseni.

Ma olen täiesti nõus proua Fraga Estévezi poolt tõstatatud mõtteavaldusega, et taastamise plaani õnnestumiseks peame me vähendama püügimahtu, eriti seinnoodapüügi puhul, mis avaldab harilikule tuunile kõige rohkem survet. Selles suhtes sooviksin ma viidata tõsiasjale, et eelmisel aastal leppisime me kokku kütusekriisist tingitult käivitatud ümberstruktureerimisprogrammi osas ning me julgustame liikmesriike seda ümberstruktureerimisprogrammi ära kasutama, et vähendada laevastikku, eriti seinnootasid. Me oleme kuulnud julgustavaid uudiseid ühe konkreetse liikmesriigi – Prantsusmaa – kohta, mis on hakanud teatud kalapüüdjaid julgustama oma kalalaevade tegevust lõpetama, et saavutada püügimahu vähenemist.

See peab juhtuma ka teistes liikmesriikides, eriti Itaalias, kus liigne püügivõimsus on märkimisväärne. Seepärast võtame me praegu Itaalia asutustega osa aruteludest, et näha, kas nemad suudavad kõnealust probleemi selle väga lühikese ajaga kuidagi mõjutada.

Ma pean rõhutama asjaolu, et eelmisel aastal sulgesime me kalapüügi varem, et mitte sattuda mõne liikmesriigi või liikmesriikide rühma surve alla. Me sulgesime kalapüügi varem, kohe kui ühenduse üldine kvoot meie arvutuste järgi täis sai. Sellel aastal oleme me samuti Marrakechis ühenduse nõudmisel kokku lepitud iga-aastaste püügikavade tulemusel valmis kalapüüki varem sulgema, eriti teatud liikmesriikide puhul. Kui teatud liikmesriigi laevastik ületab oma kvooti, ei kõhkle me selle konkreetse liikmesriigi jaoks kalapüüki sulgemast. Sellisel viisil kannatab oma ülepüügi tagajärgede pärast ainult selle liikmesriigi laevastik, mitte kogu ühenduse laevastik. Ma loodan, et sellest piisab tänavuse kalapüügihooaja jooksul meie meetmete täiustamiseks.

Kui me ei täida seda uut taastamise kava, siis tuleb järgmistel aastatel silmitsi seista kohutavate tagajärgedega, mille kohaselt ei tohiks tulevatel aastatel kalapüüki üldse avada. Ma loodan, et me suudame seda kava täita.

Seepärast ei nõustu ma kahjuks härra Romeva i Rueda väitega, et see taastamise kava on surmatunnistus. Ma arvan, et korralikult rakendatuna annab see taastamise kava meile reaalse ja mõistliku võimaluse kanda hoolt selle eest, et varud taastuksid. Asjaolu, et me oleme vähendanud 2009. aastal kvoote 15 641 tonnilt 12 406 tonnini; tänasest arutelust ning loodetavasti sellel kuul vastu võetavast nõukogu otsusest tulenev asjaolu; ning fakt, et me kavatsime rakendada novembris vastuvõetud Marrakechi taastamise kava juba

sellest kalapüügihooajast alates viitab sellele, et me võtame asja tõsiselt. Me ei ole valmis nõustuma Marrakechis kokku lepitud tuginevate kalapüügivõimaluste mis tahes moel kuritarvitamisega.

Me ei oodanud Marrakechi kokkuleppe loomulikku rakendumist, mis oleks toimunud kalapüügihooaja jooksul ning hariliku tuuni jaoks liiga hilja. Oleme otsustanud kehtestada kõik Marrakechi kava parameetrid juba algusest peale.

Ma loodan, et neist peetakse korralikult kinni, kuna nii saame me koos selle endeemilise liigi varusid taastada. Kui siiski mitte, siis järgmisel aastal oleme me sunnitud juba teist juttu rääkima.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub neljapäeval, 12. märtsil 2009 kell 12.00.

21. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

22. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 23.20)